

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. března 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících JUDr. Bohuslava Břeně a Zdeňka Honse,

takto:

Obžalovaní

_____, narozený _____ v _____, trvale bytem _____, _____, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici _____,

_____, narozený _____ v _____, trvale bytem _____,

jsou vinni, že

v době od _____ 2019 do _____ 2019 v _____, a jinde, v úmyslu obohatit se na úkor poškozené _____, narozené _____, bytem _____, se dohodli s poškozeným _____, narozeným _____, bytem _____, na tom, že od něj prostřednictvím společnosti _____ spol. s r.o. koupí za částku 200 000 Kč společnost _____ s.r.o., se sídlem _____, a následně dne _____ 2019 uzavřel obžalovaný _____ na pobočce České pošty s.p., v _____, s _____ „Smlouvu o převodu obchodního podílu“, na základě které se společnost patřící obžalovanému _____, _____ spol. s r.o., IČ: _____, _____, stala vlastníkem společnosti _____ s.r.o., a následně obžalovaní _____ a _____ využili k padělání smlouvu označenou jako „Kupní smlouva práva na užívání nemovitosti“, kterou dne _____ 2019 uzavřela poškozená _____ se společností _____ s.r.o., tehdy zastoupenou _____, a z této smlouvy vyňali poslední list obsahující závěrečné obecné smluvní ustanovení, podpisy a ověřovací doložky _____, a tento list použili do listiny označené

jako „Smlouva kupní“, na základě které měla [redacted] prodat nemovitost na adrese [redacted] - zastavěná plocha a nádvoří na parc. č. [redacted], výměra 246 m², jejíž součástí je stavba: [redacted] č.p. [redacted], bydlení, stavba stojí na pozemku p.č.: [redacted], budova v památkové zóně, zahrada na parc. č. [redacted], výměra 669 m², pozemek v památkové zóně, vše zapsané na listu vlastnictví č. [redacted], katastrální území: [redacted], obec: [redacted] - společnosti [redacted] s.r.o., patřící tehdy [redacted], za částku 2 500 000 Kč; a poté obžalovaný [redacted], po předchozím uvážení v úmyslu usmrtit poškozené [redacted] a [redacted], ve snaze zabránit prozrazení podvodu při převodu shora uvedené nemovitosti a s cílem získání majetkového prospěchu v souvislosti s převodem uvedené nemovitosti, vylákal poškozené [redacted] a [redacted] na schůzku, kdy se setkali dne [redacted] 2019 v 16:25 hodin na parkovišti restaurace [redacted] u obce [redacted], sjezd z dálnice [redacted] č. [redacted], kam poškození přijeli v osobním motorovém vozidle [redacted], [redacted] barvy, RZ [redacted], následně tímto vozidlem jeli dle jeho instrukcí za vozidlem tovární značky [redacted] [redacted], [redacted] barvy, RZ [redacted], se kterým na schůzku obžalovaný [redacted] přijel, a dojeli k rekreačnímu objektu na adrese [redacted] č.p. [redacted], který si obžalovaný [redacted] předchozího dne pronajal od vlastníků objektu – manželů [redacted] a [redacted], bytem [redacted] č.p. [redacted], přičemž zde v blíže nespecifikované době od [redacted] 2019 od 16:28 hodin do [redacted] 2019 usmrtil oba poškozené, a to [redacted] tak, že mu dosud nezjištěným předmětem, kterým působil opakovaně velkou silou, způsobil sečné rány hlavy s tříštivým rozlámáním lebky, a to sečnou ránu v levé čelně spánkové krajině délky 12 cm, zasahující ke kosti, sečnou ránu na rozhraní čelní a temenní krajiny délky 6,5 cm, zasahující ke kosti, tříštivé rozlámání klenby a spodiny lební - kosti čelní, levé kosti spánkové, přední a střední jámy lební, a tureckého sedla s puklinou pravé střední jámy lební a potrháním tvrdé pleny mozkové, krvácení pod pavučnici, rozmoždění mozku - levého čelního, spánkové a temenního laloku mozku, v důsledku čehož došlo k pohmoždění mozku a smrti poškozeného, a [redacted] usmrtil nezjištěným způsobem, kdy příčinu smrti nebylo možné pro pokročilou hnilobu s počínajícím zmýdelněním jednoznačně určit, ale pitevní nález odpovídá udušení z utopení, tedy že byla vhozena do vodní nádrže v momentě, kdy byla ještě naživu, poté jejich ostatky odvezl uvedeným vozidlem [redacted] na silniční most silnice [redacted], spojující obce [redacted] a [redacted] a vedoucí přes vodní nádrž [redacted], k tělům připevnil lano, řetězy a jako zátěž betonový prefabrikát a žulový kvádr, poté těla hodil do vodní nádrže [redacted], (těla poškozených se podařilo nalézt až na základě opakované rozsáhlé pátrací akce, kdy byla vytažena ze dna vodní nádrže [redacted] až ve dnech [redacted] - [redacted] 2019); načež obžalovaný [redacted] odstavil vozidlo poškozených poblíž [redacted], odkud jej dne [redacted] 2019 společně s obžalovaným [redacted] převezli do [redacted] republiky, kde jej odstavili v průmyslovém areálu na adrese [redacted], a kdy oba obžalovaní z vozidla demontovali registrační značky a vnitřek vozidla polili benzínem a blíže neurčeným pracím či mycím prostředkem, to vše ve snaze zničit případné stopy, následně se obžalovaní vrátili vlakem do České republiky a následně v úmyslu dokončit podvodný převod předmětné nemovitosti dne [redacted] 2019 obžalovaný [redacted] zajistil na poště v [redacted], ověření kopie shora uvedené „Smlouvy kupní“, zároveň téhož dne obžalovaný [redacted] připravil formulář označený jako „Návrh na vklad práva do katastru nemovitostí podle § 14 zákona č. 256/2013 Sb.“, který si stáhl online ze stránek katastrálního úřadu, obžalovaný [redacted] jej poté opatřil falešnými podpisy poškozených [redacted] a [redacted], a dne [redacted] 2019 falešný návrh na vklad společně s falešnou „Smlouvou kupní“ odeslal obžalovaný [redacted] z pošty v [redacted] na pracoviště Katastrálního úřadu [redacted], kam byly listiny doručeny dne [redacted] 2019 a na základě těchto bylo zahájeno řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí pod sp. zn. [redacted], ale k zápisu vkladu do katastru nemovitostí nedošlo v důsledku zásahu policie, kdy dne [redacted] 2019 byla předmětná nemovitost podle § 79a odst.1 tr. řádu zajištěna jako nástroj trestné činnosti, a dále obžalovaný [redacted] sepsal dne [redacted] 2019 u notářky JUDr. Alexandry Červové, Národní

obraný 823/37, Praha 6, „Notářský zápis“, sp. zn. NZ 232/2019, N 224/2019, na jehož základě se jediným společníkem společnosti [REDAKCE] s.r.o., stala společnost [REDAKCE] spol. s r.o., a dalším jednatelem této společnosti se stal obžalovaný [REDAKCE], načež notářský zápis a další potřebné listiny doručil dne [REDAKCE] 2019 na pracoviště [REDAKCE] soudu v [REDAKCE] k provedení zápisu v obchodním rejstříku, a v případě zápisu „Smlouvy kupní“ a převodu nemovitosti by způsobili poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], škodu v celkové výši nejméně 23 844 230 Kč,

tedy

[REDAKCE]

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že sebe a jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, tohoto se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,
- jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, čin spáchal na dvou osobách, v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin,

[REDAKCE]

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že sebe a jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, tohoto se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

čímž spáchali

[REDAKCE]

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,
- zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku,

[REDAKCE]

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

a odsuzují se

[REDAKCE]

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 a § 54 odst. 1, 2 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti pěti (25) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

[REDAKCE]

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výši **500 celých denních sazeb** s výší denní sazby 10 000 Kč, tedy celkem (pět milionů korun) **5 000 000 Kč.**

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku **se oběma obžalovaným dále ukládá trest propadnutí věci**, a to zajištěných peněžních prostředků ve výši 1 500 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **se obžalovaným ukládá povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozené Církvi** [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], způsobenou škodu ve výši 31 197 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se **obžalovanému** [redacted] **ukládá povinnost nahradit poškozené** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], **nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, poškozenému** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] způsobenou škodu ve výši 40 496,50 Kč a **nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a poškozenému** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], způsobenou škodu ve výši 16 894,50 Kč a **nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč.**

Podle § 229 odst. 1, 2 tr. řádu se poškození [redacted], [redacted] a [redacted] odkazují se svým nárokem vůči obžalovanému [redacted] a se zbytkem svých nároků na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala dne 7. 7. 2020 k Městskému soudu v Praze obžalobu sp. zn. 1 KZV 160/2019 na obžalované [redacted] a [redacted] pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a na obžalovaného [redacted] i pro zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku.

Městský soud v Praze rozhodl po konaném hlavním líčení odsuzujícím rozsudkem ze dne 8. 1. 2021, č. j. 57 T 5/2020-4056, tak, že obžalované uznal vinnými předmětnými zvláště závažnými zločiny, uložil trest a rozhodl i o náhradě škody a nemajetkové újmy. Tento rozsudek byl napaden opravným prostředkem, kdy Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, v neveřejném zasedání konaném dne 19. 5. 2021, usnesením č. j. 8 To 24/2021-4290, rozhodl, že podle § 257 odst. 1 písm. a) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje a za použití § 17 odst. 1 a § 18 odst. 1 tr. řádu se věc přikazuje k projednání Krajskému soudu v Hradci Králové.

2. Předně se soud musel vypořádat s procesní námitkou obhajoby ohledně místní příslušnosti orgánů činných v trestním řízení, zejména byla zdůrazněna místní nepřislusnost Městského státního zastupitelství v Praze při vykonávání dozoru nad zákonností v přípravném řízení a místní nepřislusnost Obvodního soudu pro Prahu 6 při provádění úkonů přípravného řízení ve smyslu § 26 tr. řádu a v té souvislosti s použitelností získaných důkazů.

Policejním orgánem Obvodního ředitelství policie [redacted], Vnější služba, místní oddělení [redacted], byly dne 17. 6. 2019 zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu ve věci neznámého pachatele pro přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku, a to na základě oznámení od [redacted], když majitel Církve [redacted] postrádal služební vozidlo [redacted], které užíval při pracovní činnosti poškozený [redacted]. Hned následujícího dne 18. 6. 2019 byly policejním orgánem Obvodního ředitelství policie [redacted], Službou kriminální policie a vyšetřování, [redacted], zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu ve věci neznámého pachatele pro trestný čin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1 tr. zákoníku, a to na základě oznámení od [redacted] jakožto zaměstnance Církve [redacted]. Církev jednak pohřešovala služební vozidlo, když však i jeho řidič - poškozený [redacted] byl od doby poslední zaslané SMS zprávy dne [redacted] 2019 nekontaktní. Zároveň se dne 17. 6. 2019 dostavila

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

na Místní oddělení [REDAKCE] sestřenice poškozené [REDAKCE] paní [REDAKCE], která tvrdila, že tato poškozená je též od [REDAKCE] 2019 nekontaktní. S ohledem na výsledky prověřování došlo úředním záznamem ze dne 24. 6. 2019 ke změně právní kvalifikace prověřovaného skutku, a to ze zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1 tr. zákoníku na zvlášť závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku.

Z úředních záznamů Policie ČR, Obvodního ředitelství policie [REDAKCE], Vnější služba, místní oddělení [REDAKCE], ze dne 16. 6. 2019 bylo ověřeno, že toto místní oddělení přijímalo informace o postrádání služebního vozidla Církve [REDAKCE], jejich zaměstnance [REDAKCE], který byl naposledy viděn dne [REDAKCE] 2019 a dne [REDAKCE] 2019 si již svoje nasmlouvané pracovní povinnosti neplnil.

Z úředního záznamu Policie ČR, Obvodního ředitelství policie [REDAKCE], SKPV, oddělení pátrání, ze dne 17. 6. 2019 bylo též ověřeno, že tohoto dne se na místní oddělení v [REDAKCE] dostavila [REDAKCE] s žádostí o vyhlášení pohřešování své sestřenice poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], kterou sousedka určitě naposledy viděla dne [REDAKCE] 2019.

Na základě těchto oznámení o pohřešování vozidla a osob bylo zahájeno rozsáhlé pátrání, mimo jiné dne 18. 6. 2019 byly zjištěny informace vztahující se k pohybu poškozených, a to na základě pohybu mobilních telefonů, které užívali. Dne 19. 6. 2019 Policie ČR, Obvodní ředitelství policie [REDAKCE], SKPV, dala podnět k vydání návrhu na výpis telekomunikačního provozu podle § 88a odst. 1 tr. řádu účastnických čísel poškozených a nyní obžalovaných. Obvodní státní zastupitelství pro [REDAKCE] podalo příslušný návrh k Obvodnímu soudu pro [REDAKCE], který vydal dne 21. 6. 2019 předmětný příkaz ke zjištění údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu. Otázkou místní příslušnosti se v odůvodnění předmětného návrhu a příkazu zabývali, když místní příslušnost k výkonu dozoru a místní příslušnost soudu k vydání navrhovaného příkazu na základě § 18 odst. 2 tr. řádu dovozují ze skutečnosti, že přesné místo, kde mohl být trestný čin spáchán, nelze aktuálně zjistit, stejně tak nelze dosud ani ve vyšší míře pravděpodobnosti usuzovat na to, kdo je pachatelem činu. Trestný čin však vyšel najevo v obvodu [REDAKCE], a to ohlášením pohřešovaných osob na Místním oddělení policie [REDAKCE] v [REDAKCE]. Oba pohřešování mají poslední známé bydliště také v [REDAKCE]. V odůvodnění předmětného příkazu jsou podrobně rozebrány doposud shromážděné informace v rámci aktivního pátrání. V tomto raném úseku trestního řízení, kterým je úsek od zahájení trestního řízení do zahájení trestního stíhání, orgány činné v trestním řízení disponují zpravidla pouze s kusými informacemi. Cílem této fáze je postupně eliminovat různé vyšetřovací verze a vyloučit všechny osoby, které přichází v úvahu jako podezřelí, aby zůstali pouze ti podezřelí, o nichž mohou orgány činné v trestním řízení důvodně předpokládat, že se jedná o pachatele, a je tedy namístě zahájit vůči nim trestní stíhání. Navíc v mnoha případech, kterým byl rozhodně i tento, jsou orgány činné v trestním řízení v časové tísní, když se soustředily zejména na nalezení pohřešovaných osob.

Je tedy zřejmé, že v tuto dobu byly činny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1 tr. řádu, tedy příslušným pro podání předmětného návrhu je nepochybně státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, přičemž příslušným k vydání takového příkazu je v tuto dobu místně příslušný Obvodní soud pro Prahu 6. Je zřejmé, že k ohlášení pohřešování vozidla a poškozených došlo v obvodu Prahy 6, když v tuto aktuální dobu nebylo zřejmé, kdo je pachatelem předmětného činu ani kde se případně tento čin stal. Pohřešované osoby měly bydliště v tomto obvodu, v tuto dobu byly toliko zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání předmětného zločinu, který je zločinem trvajícím, tedy místně příslušnými by mohla být teoreticky všechna místa, kde byl závadný stav udržován ve smyslu § 18 tr. řádu. Návrh obvodního státního zastupitelství byl činěn dne 21. 6. 2019, tedy čtyři dny poté, co byly zahájeny úkony trestního řízení a příkaz k zajištění údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu byl vydán ještě téhož dne, tedy bezpochyby rozhodovaly místně příslušné orgány činné v trestním řízení. Až ode dne 24. 6. 2019 dochází ke změně právní kvalifikace prověřovaného skutku a věcně příslušným státním zastupitelstvím se

stává Městské státní zastupitelství v Praze, když však příslušným pro rozhodování v přípravném řízení zůstává Obvodní soud pro Prahu 6 ve smyslu § 26 odst. 2 tr. řádu, neboť soud u něhož státní zástupce podal návrh ve smyslu § 26 odst. 1 tr. řádu, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu pro celé přípravné řízení, a to i tehdy jsou-li později zjištěny skutečnosti, na jejichž základě by místně příslušným byl jiný soud.

S ohledem na tato zjištění shledává krajský soud námitky obhajoby ohledně nepřislušnosti v rozhodování při úkonech přípravného řízení za neopodstatněné, když soud má za to, že rozhodovaly místně a věcně příslušné orgány činné v trestním řízení a tedy i důkazy, které byly v přípravném řízení shromážděny, jsou důkazy získanými zákonným způsobem a jsou tedy jednoznačně procesně použitelné, což bude i podrobně u jednotlivých důkazních prostředků rozebráno dále a je rozhodováno i na základě řádně podané obžaloby.

3. Dne 5. 9. 2019 byla Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie [REDAKCE], SKPV, odborem obecné kriminality, [REDAKCE], vydána usnesení o zahájení trestního stíhání konkrétních osob, a to nyní obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] pro tam popsané jednání. Oba obžalovaní si usnesení převzali osobně téhož dne - 5. 9. 2019. Z popisu skutku jednoznačně vyplývá, jaké konkrétní jednání je konkrétnímu obžalovanému kladeno za vinu, zda se jej měl dopustit samostatným jednáním či jednáním společným ve spolupachatelství. Totožnost skutku je zachována jak totožnosti jednání, tak totožnosti následku, když i v podané obžalobě je skutek jednoznačně popsán a je zřejmá i jeho právní kvalifikace. Obžalovaní tedy od samého počátku trestního stíhání vědí, jaké jednání je jim kladeno za vinu, i skutečnosti, které jsou kladeny na vinu spoluobžalovanému, tedy i tento procesní úkon shledává krajský soud zákonným.
4. V této trestní věci již rozhodoval i Ústavní soud, který dne 2. 11. 2021 pod sp. zn. I. ÚS 2517/21 odmítl ústavní stížnost stěžovatele – obžalovaného [REDAKCE], který navrhoval, aby bylo zrušeno prvé usnesení zdejšího soudu, kterým bylo rozhodnuto o jeho ponechání ve vazbě. Namítal, že doba, po kterou je ve vazbě je nepřiměřeně dlouhá, což spojoval s tím, že řízení probíhalo před nepřislušnými orgány, a to jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Má za to, že důkazy použité k odůvodnění rozhodnutí o jeho ponechání ve vazbě jsou procesně nepoužitelné z důvodu nepřislušnosti dozorujícího státního zástupce a soudu, který vydal rozhodnutí směřující k zajištění důkazů. Ústavní soud rozebral námitky stěžovatele a mimo jiné uzavřel, že místní nepřislušnost Městského soudu v Praze, jenž původně rozhodoval ve věci samé, neznamena bez dalšího, že nepřislušný byl i Obvodní soud pro Prahu 6, který rozhodoval v přípravném řízení. Otázku příslušnosti tohoto soudu a použitelnosti důkazů získaných v přípravném řízení bude muset být řešena primárně trestními soudy v rámci samotného trestního řízení.
Návrh na vzetí obviněného [REDAKCE] byl podán Městským státním zastupitelstvím v Praze a o vzetí do vazby v přípravném řízení rozhodoval Obvodní soud pro Prahu 6. S ohledem na rozhodnutí Ústavního soudu, který ústavní stížnost odmítl, lze dovozovat, že ani Ústavní soud nepovažuje za nezákonné podání návrhu na vzetí do vazby Městským státním zastupitelstvím v Praze a ani nepovažuje za nezákonné rozhodnutí o vzetí do vazby Obvodním soudem pro Prahu 6, neboť v opačném případě by zcela jistě rozhodl, že vazební stíhání obžalovaného [REDAKCE] je nezákonné, tento by musel být z vazby propuštěn, což se však nestalo. Ostatně, příslušností a zákonností tak, jak naznačil Ústavní soud, se zdejší soud podrobně zabýval a vyřešil, jak je uvedeno v předchozích odstavcích a jak je u jednotlivých důkazů rozebráno i níže, s přihlédnutím k námitkám obhajoby.
5. Po provedeném dokazování u hlavního líčení před Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, které bylo konáno od samého počátku celé znovu, dospěl tento soud k závěru, že se oba obžalovaní dopustili skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

6. Obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení využil svého práva a ve věci nevypovídal. V přípravném řízení v procesním postavení obviněného podal podrobnou výpověď, a to dne 5. 9. 2019 a dne 19. 11. 2019. Vypověděl, že s paní [REDACTED] navázal první kontakt v zimě cca před 5 lety, kdy v [REDACTED] při studiu [REDACTED] fakulty hledal vhodné ubytování. Roznesl letáky a odpověď obdržel právě od paní [REDACTED]. Smluvili si schůzku, avšak z hygienických důvodů nabízený pronájem neakceptoval. Při odchodu z této prohlídky se seznámil s panem [REDACTED], se kterým byli v následujících letech v občasném kontaktu, neboť kolem jejich zahrady chodili s [REDACTED] [REDACTED] běhat a při jedné této příležitosti seznámil i [REDACTED] s [REDACTED]. V poslední době vídal pouze pana [REDACTED], paní [REDACTED] neviděl více jak rok. O předmětnou nemovitost v [REDACTED] [REDACTED], ve vlastnictví paní [REDACTED], měli dlouhodobý zájem. Opakovaně paní [REDACTED] oslovili ohledně možnosti prodeje, rozhovory nikam nevedly. I přítel paní [REDACTED] pan [REDACTED] na jejich dotazy v minulosti jakoukoli možnost prodeje negoval. K jeho překvapení na přelomu [REDACTED] a [REDACTED] 2019 mu pan [REDACTED] sdělil, že by byl schopen zprostředkovat prodej. On se s ním několikrát sešel, aby jej důkladněji poznal a doladil detaily převodu. Schůzky probíhaly v [REDACTED] 2019 a domluvili se na nich, že pan [REDACTED] zprostředkuje prodej nemovitosti na ulici [REDACTED], na svoji firmu za jím navrhovaných 2 500 000 Kč. Proti této sumě pan [REDACTED] překvapivě neměl žádné námitky, a pro něj byla výhodná, jelikož obdobným objemem hotovosti disponoval. Horší jednání bylo ohledně jeho provize, o které se nakonec domluvili, že bude předána formou půjčky, a to ve výši 500 000 euro. Na žádost pana [REDACTED] byla provize určena v zahraniční měně. Na poslední schůzce, před jeho odletem do [REDACTED], předal panu [REDACTED] v pizzerii zmíněný obnos 2,5 mil Kč v hotovosti a kupní smlouvu, kterou měl za úkol v době jeho nepřítomnosti podepsat a zaplatit, nebo to zprostředkovat. Po jeho návratu si smluvili schůzku dne [REDACTED] 2019 opět ve stejné pizzerii a pan [REDACTED] požadovaný dokument donesl, na základě čehož přistoupili k podpisu kupní smlouvy na jeho společnost a platby ve výši 100 000 Kč provedenou bezhotovostně z účtu [REDACTED] [REDACTED] spol. s r.o., kam předtím tuto sumu zaslal jako půjčku společnosti. [REDACTED] obdržel také první splátku své provize ve výši 250 000 euro, a to v místě jeho bydliště v ulici [REDACTED]. Obnos měl připraven a zabalen v papírové krabici, kterou donesl dolů a předal panu [REDACTED]. Pan [REDACTED] překvapivě nevyžadoval jeho kontrolu, on toto také neměl důvod kontrolovat, jelikož tuto zásilku připravoval [REDACTED]. Následně měl pan [REDACTED] podniknout další kroky k převodu nemovitosti, a to zejména podat návrh na vklad do katastru, jelikož byl jediným jednatelem. Také jim nepředal velkou část dokumentace a účetnictví ke své firmě, kterou od něj koupili, docházelo k odkladu smluvené schůzky, on proto odletěl za rodiči do [REDACTED] a schůzku nakonec domluvil na [REDACTED] 2019 a pan [REDACTED] měl za úkol ji vyřídit. Pan [REDACTED] měl v plánu nějakou cestu na východ, tak mu nabídl, aby to vyřídili v [REDACTED], kde měl [REDACTED] v tom týdnu pobývat. Do [REDACTED] odletěl dne [REDACTED] 2019 a po jeho návratu dne [REDACTED] 2019 zůstal několik dní v [REDACTED] a následně přijel do [REDACTED], odkud jej [REDACTED] vyzvedl, a jeli do [REDACTED]. Tam mu [REDACTED] sdělil, že byl panem [REDACTED], nějakou zprávou, požádán o odvoz jeho vozidla do [REDACTED], také mu řekl, že [REDACTED] nedodal všechny požadované dokumenty, nepodal ani návrh na vklad, ani neučinil kroky k vystěhování. Následně auto vyzvedli na místě, které on policii identifikoval, toto odstavili u prodejny [REDACTED] v [REDACTED] a v brzkých ranních hodinách vozidlo odvezli směr [REDACTED], jak bylo požadováno. V Čechách řídil [REDACTED] a následně kvůli jeho únavě převzal řízení on. I jeho cestou stihl mikrospánek a málem se nabourali. Auto dovezli k nějakému technickému areálu, kde si jej u vrátnice převzal [REDACTED] a jel někam ke stromům zaparkovat. On byl po celonoční jízdě vyčerpaný, šel se s vodou projít. Následně taxíkem přejeli na [REDACTED], odkud se vlakem přes [REDACTED] a [REDACTED] dostali do [REDACTED]. Následně začal řešit chybějící vklad do katastru, až nakonec vyhotovil návrh na vklad ze stránek katastrálního úřadu, pořídil na poště ověřené kopie kupní smlouvy a připravil do obálky návrh s jednou kopií. Zbylou kopii spolu s originálem vložil do složky, a buď sám, nebo to uložil [REDACTED], aby ji založil do šanonu. Následně měl [REDACTED] dojet pro podpisy, a to vyřídil v pátek ve večerních hodinách. Jelikož bylo vše připraveno, odvezl v sobotu ráno obálku do [REDACTED], kde ji podal na poštu.

Má za to, že panu [REDAKCE] šlo o rychlý zisk hotovosti. Je mu známo, že tento měl dluhy a peníze chtěl použít na jejich splacení. On sám se mu o dluzích nezmínil, avšak bydliště měl hlášeno na úřadu a podle jeho vzezření usoudil, že tímto jeho důvodem jsou dluhy. Proto mu v první fázi dal pouze 2,5 mil. Kč, což byla částka, kterou byl ochoten riskovat, vzhledem k lukrativní nabídce. Reálnou tržní cenu předmětné nemovitosti samozřejmě zná, dle jeho odhadu činí cca 50 milionů Kč. Obžalovaný potvrdil, že spoluobžalovaný [REDAKCE] byl celou dobu o obchodu informován, pamatuje se, že byl s ním na jedné ze schůzek, jednou také hovořil s panem [REDAKCE] na zahradě. Kupní smlouvu na nemovitost vyhotovili společně s panem [REDAKCE], už neví, jestli měl [REDAKCE] připravený nějaký návrh a on to kontroloval. Jeho nezajímal způsob, jakým pan [REDAKCE] zařídí prodej s paní [REDAKCE]. Napadlo jej, že je to pro ni nevýhodná smlouva, tato byla pořízena pouze v jednom vyhotovení a předal mu ji pan [REDAKCE] na schůzce, kde si to běžně zkontroloval. Na odkládané schůzce, kterou domlouval ještě před svým odletem, měl tento předat kompletní účetnictví. Říkal panu [REDAKCE], ať se zastaví někde u [REDAKCE], že nejbližší sjezd je [REDAKCE] s tím, že nejbližší detaily si má domluvit s [REDAKCE], byl rád, že se podařil domluvit aspoň nějaký termín.

O průběhu schůzky jej [REDAKCE] informoval, už když byl v [REDAKCE], byl našťvaný, že [REDAKCE] nedodal, co měl a snad se kvůli tomu i pohádali. Peníze mu ale měly být předány a měli se dohodnout, že zbytek dokumentace dodají posléze.

Ohledně odvozu vozidla do [REDAKCE] dále vypověděl, že [REDAKCE] měl dostat nějakou písemnou zprávu, kterou on neviděl, s tou asi dostal klíčky od auta, které u [REDAKCE] také neviděl. Telefon sebou neměli, [REDAKCE] říkal, že ho nebudou potřebovat. Na takové cesty si telefon běžně bere, i tentokrát si ho chtěl vzít, ale [REDAKCE] říkal, že ho nepotřebuje, tak si ho nevzal. Divná mu byla celá ta akce, a že si [REDAKCE] nebere telefon, nevěděl, to se dozvěděl asi až v [REDAKCE], že ho nemá. Měli nějakou papírovou mapu, navigaci neměli. On se ptal [REDAKCE], proč vezou auto zrovna na místo, kde jej odstavili, měl si to určit pan [REDAKCE] a [REDAKCE] mu přibližnou polohu místa ukazoval večer na počítači. Už si nepamatoval, jakou odpověď dostal, co na tom místě dělá [REDAKCE] a jak si auto vyzvedne, on si myslel, že je tam v nějakých termálech a klíče mu měl asi nechat na přední pneumatice. On viděl, jak [REDAKCE] s autem zajíždí, parkoval ho v nějakém stromořadí. On šel dozadu tím areálem, a než se vrátil zpět, [REDAKCE] přicházel k vrátnici a odcházel. [REDAKCE] nesl nějaké tašky a kanystr, ten byl zhruba z třetiny plný a on jej postavil u první lampy u kruhového objezdu. On předpokládal, že [REDAKCE] [REDAKCE] dolil nádrž nebo něco takového.

Vůbec jej nenapadlo uvažovat nad tím, že když jel [REDAKCE] zařizovat podpis na návrhu na vklad, že to bylo těsně po tom, co měl být pan [REDAKCE] v [REDAKCE]. [REDAKCE] jel pro ty podpisy někdy odpoledne, on dělal kopie těsně před zavíračkou pošty a vrátil se někdy v noci. Neměli prostor řešit, za jakých okolností byl návrh na vklad [REDAKCE] podepsán.

[REDAKCE] měl [REDAKCE] předávat 2 500 euro, do této sumy mu však mělo něco chybět, takže se rozhodl mu poslat zmíněných 1 750 000 Kč, aby jim ještě nějaká hotovost zbyla. Oni tomu říkali sice půjčka, ale byla to provize pro pana [REDAKCE] a bylo jasné, že to nemusí splácet. Nemá důvod pochybovat o tom, že [REDAKCE] zbytek provize panu [REDAKCE] předal, přestože o tom neviděl nějaké potvrzení. On investoval 4,25 milionu Kč a pan [REDAKCE] cca 400 tisíc euro, on to ale vnímá jako jejich společné peníze.

On předpokládal, že proces vystěhování bude složitý, protože primárním zájmem pana [REDAKCE] byly finance a nepřemýšlel dál, že se bude muset někam stěhovat. Myslí si, že vystěhovat je, by byl problém. Termín vystěhování se posouval a jemu bylo jasné, že se ocitají na začátku dlouhodobého procesu, který by pro ně nebyl pěkný.

Skutečnost, že se paní [REDAKCE] a [REDAKCE] pohřešují, zjistil někdy ve druhé polovině [REDAKCE], když volala policie panu [REDAKCE]. I s ohledem na odvoz auta mu to připadalo značně podezřelé, ale dával si to do souvislosti s dluhy, které pan [REDAKCE] měl a připadalo mu to jako logické východisko. Celé léto se snažil najít vysvětlení, kde [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou. Pana [REDAKCE] se ptal, tento mu řekl, že jsou někde na cestách. Přijde mu divné, že jen tak zčistajasna [REDAKCE] odjel a nechal nevyřízené záležitosti. [REDAKCE] mu říkal o výletu, že někde na východ.

Potvrdil, že paní [REDAKCE] se nikdy neúčastnila jednání ohledně prodeje jejího domu, bavili se i o tom, že by jim asi vilu neprodala, takový postoj měla v minulosti. On předpokládal, že paní [REDAKCE] prodá vilu firmě svého přítele a není spravena o jejich dohodnutém následném převzetí společnosti. On toto nevnímal jako podvod vůči paní [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] koupil nemovitost a on od něj firmu, pohledem obchodníka.

Po seznámení se skutečností, že byla nalezena těla poškozených, obžalovaný vypověděl, že zpráva pro něj nebyla jednoduchá, pořád doufal, že to není pravda nebo věřil verzi, které věřil a srovnat se s tím není jednoduché. Naposledy si pamatuje, že měli být v té chatě, měli tam slavit narozeniny. Od [REDAKCE] rodičů ví, že tento se vrátil kolem jedenácté, že se tam ožrali a to je všechno. On neměl důvod pátrat či řešit, kde poškození jsou. [REDAKCE] za nimi odjel do [REDAKCE] a měl zajistit podpis do katastru. V době, kdy poškození zmizeli, resp. po jeho návratu z dovolené, nezaregistroval změnu v chování [REDAKCE], avšak tento byl poslední dobou unavený, dneska už víme proč. Jednou se byli podívat na kole na přehradě [REDAKCE] a ví, že [REDAKCE] tam byl ještě jednou, řešil tam něco s elektrárnou. Vyjádřil se také k jednotlivým zajištěným věcem při domovních prohlídkách, když flashdisk značky [REDAKCE] 16 GB zajištěný při domovní prohlídce v místě jeho bydliště uvedl, že tato patří [REDAKCE], flashdisk značky [REDAKCE] zajištěný při prohlídce vozidla [REDAKCE] patří jemu.

Ohledně smluv dodal, že smlouvu o převodu obchodního podílu vytvořil [REDAKCE], on to zkontroloval. [REDAKCE] říkal, že se poškození nedají sehnat, že se jim nedovolal, tak že do společnosti najmenují jeho jako jednatele. On sice měl kontakt na pana [REDAKCE], ale již to potom neřešil, celé léto volal do republiky [REDAKCE], co se děje a zjistil, že se dále neděje nic. Informace o převodu nemovitostí on neměl, o to se staral [REDAKCE]. V [REDAKCE] jeli k tomu právníkovi a přepsalo se to na něj, chtěl to začít aktivně řešit až v tom [REDAKCE].

Protokolem o prověrce na místě – okolí obce [REDAKCE] a místních částí [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 5. 9. 2019 bylo ověřeno, že obžalovaný [REDAKCE] označil místo, kde bylo odstaveno vozidlo [REDAKCE] a popsal jeho přemístění, ve shodě s jeho výpovědí. Kopii palubních lístku obžalovaného [REDAKCE] bylo možno ověřit, že obžalovaný [REDAKCE] disponoval palubním lístkem označeným cestou [REDAKCE] s datem [REDAKCE] 2019, palubním lístkem označeným cestou [REDAKCE] – [REDAKCE] s datem [REDAKCE] 2019, palubním lístkem označeným cestou [REDAKCE] – [REDAKCE] s datem [REDAKCE] 2019, palubním lístkem označeným cestou [REDAKCE] – [REDAKCE] s datem [REDAKCE] 2019, palubním lístkem označeným cestou [REDAKCE] – [REDAKCE] s datem [REDAKCE] 2019 a palubním lístkem označeným cestou [REDAKCE] – [REDAKCE] s datem [REDAKCE] 2019.

7. Obžalovaný [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdil navázání kontaktu s poškozenou [REDAKCE] i opakované rozhovory ohledně možnosti prodeje předmětné nemovitosti, které vedli i se spoluobžalovaným [REDAKCE]. Také potvrdil, že spoluobžalovaného seznámil i s poškozeným [REDAKCE]. Jejich rozhovory s poškozenými ohledně jakékoliv možnosti prodeje nemovitosti nikam nevedly, čehož si byli oba obžalovaní plně vědomi. Potvrdil také transakci, na které se posléze s poškozeným [REDAKCE] domluvili, když tento jim sdělil na přelomu [REDAKCE] a [REDAKCE] 2019, že je schopen prodej zprostředkovat a proti navrhované kupní ceně 2 500 000 Kč překvapivě neměl žádných námitek. Potvrdil i finanční transakce mezi společnostmi [REDAKCE] spol. s r.o. a [REDAKCE] s.r.o. tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, když vypověděl, že první splátku provize pro poškozeného [REDAKCE] ve výši 250 000 euro připravoval spoluobžalovaný [REDAKCE]. Je tedy zřejmé, že tento se na jednotlivých úkonech směřujících k získání nemovitosti poškozené průběžně plně podílel, když spoluobžalovaný [REDAKCE] jej spolehlivě usvědčuje. Potvrdil domluvu schůzky na den [REDAKCE] 2019, kdy údajně měl mít poškozený nějakou cestu na východ a spoluobžalovaný [REDAKCE] měl v tu dobu pobývat v [REDAKCE]. On odjel do [REDAKCE]. Ve své výpovědi usvědčuje spoluobžalovaného [REDAKCE], když opakovaně potvrdil, že tento byl celou dobu o obchodu informován, byl s ním také na jedné ze schůzek a jednou také hovořil s poškozeným [REDAKCE] na zahradě. Kupní smlouvu na nemovitost vyhotovili společně se spoluobžalovaným. Potvrdil, že věděl, kdo je vlastníkem nemovitosti, napadlo jej, že je to pro poškozenou [REDAKCE] nevýhodná smlouva, avšak bylo mu to jedno. Také potvrdil, že se

poškozená nikdy neúčastnila jednání ohledně prodeje svého domu, její postoj, který deklarovala v minulosti, že by jim vilu neprodala, jednoznačně vyslovila, opakovaně se o tom bavili a tento se nezměnil a také ve své výpovědi potvrdil, že dokonce předpokládal, že poškozená není spravena o jejich dohodnutém následném převzetí společnosti. Obžalovaný ■■■ mu po jeho návratu z dovolené sdělil, že poškozený ■■■ sice nedodal požadované dokumenty, nepodal návrh na vklad ani neučinil žádné kroky k vystěhování z nemovitosti – očekával, že to bude dlouhodobý a nepěkný proces, avšak údajně jej požádal nějakou zprávou o odvoz jeho vozidla do ■■■. Polohu požadovaného místa mu ukazoval spoluobžalovaný ■■■ večer na počítači. On měl údajně za to, že je poškozený ■■■ v nějakých termálech. Vypověděl, že divná mu byla celá ta akce, když telefon si na svoje cesty běžně bere i tentokrát si jej chtěl vzít, avšak spoluobžalovaný ■■■ mu řekl, že jej nepotřebuje, proto si jej nevzal. Vypověděl, že to byl spoluobžalovaný, který nesl nějaké tašky a kanystr, on měl za to, že poškozenému spoluobžalovaný dolil nádrž nebo něco takového. Rozhodně však on sám s autem nemanipuloval, on se procházel, neboť byl unaven. Tato část výpovědi obžalovaného ■■■ je značně nevěrohodná, když je zřejmé, že se jedná o mladého člověka, zcestovalého, když mobilní telefon, jak sám potvrdil, si na svoje cesty, zvláště v tomto případě, kdy nevěděl přesně, na jaké místo směřují, obvykle bere. Sice mu údajně byla divná celá akce, i to, že mu spoluobžalovaný ■■■ řekl, aby si nebral telefon, avšak je s podivem, že nepožadoval vysvětlení a tento požadavek spoluobžalovaného bez dalšího splnil. Jeho výpověď, že se nepodílel na manipulaci s registračními značkami či polévání vnitřku vozidla benzinem a jiným prostředkem, je vyvrácena usvědčující výpovědí spoluobžalovaného ■■■ – viz níže. V návaznosti na časovou souvislost, kdy ■■■ ■■■ 2019 odváží auto poškozeného do ■■■, se zcela účelovým a nevěrohodným jeví jeho tvrzení o následných krocích, kdy se z ■■■ vrátili a hned v následujících dnech měl údajně spoluobžalovaný ■■■ zařizovat podpis na návrhu na vklad od poškozených v ■■■, když tento měl být údajně v termálech v ■■■. Tuto nelogičnost nijak nevysvětlil, avšak potvrdil, že spoluobžalovaný ■■■ jel pro podpisy někdy odpoledne a on dělal kopie těsně před zavíračkou pošty a vrátil se někdy v noci. Skutečnost, že se poškození pohřešují, údajně zjistil až někdy v druhé polovině ■■■, kdy kontaktovala spoluobžalovaného policie. Celé léto se údajně snažil najít vysvětlení, kde poškození jsou, spoluobžalovaného ■■■ se na toto ptal, tento mu říkal, že jsou někde na cestách, že jsou někde na východě, říkal něco o výletu. Tato tvrzení obžalovaného jsou však zcela účelová a nevěrohodná, neboť jak sám tvrdí, bylo mu divné, že by poškozený ■■■ odjel a nechal nevyřízené záležitosti, když je zřejmé, že spoluobžalovaní spolu byli v partnerském vztahu, bydleli v jednom bytě a snažili se dokončit převod předmětné nemovitosti a navíc i spoluobžalovaný ■■■ mu měl údajně říkat něco o tom, že se stalo neštěstí, že jsou nezvěstní. Jeho tvrzení v závěru výpovědi, že na pronajaté chatě měli slavit narozeniny a ožrat se, je zcela překvapivým, nelogickým a nevěrohodným, neboť to nekoresponduje s původním tvrzením ohledně rychlého uzavření záležitosti prodeje, když není jasné, proč by kdokoli z poškozených měl slavit narozeniny s obžalovaným ■■■, na zcela neznámém místě, když podle dat narození připadá v úvahu datum narození poškozeného ■■■, a to v ■■■. Od rodičů ■■■ se měl dovědět, že se spoluobžalovaný ■■■ domů vrátil kolem jedenácté, když tento časový údaj zůstává po změně výpovědi spoluobžalovaného a výpovědi jeho rodičů též osamocen a spíše koresponduje s časovými údaji uváděnými v dřívější výpovědi spoluobžalovaného ■■■. Ve své výpovědi potvrdil, že to byl on, kdo vyhotovil návrh na vklad ze stránek katastrálního úřadu, pořídil na poště ověřené kopie kupní smlouvy a připravil do obálky návrh s jednou kopií. Zbylou kopii spolu s originálem údajně vložil do složky, nebo to udělal spoluobžalovaný. Obžalovaný ■■■ ve své výpovědi také znal reálnou cenu předmětné nemovitosti, podle jeho odhadu měla činit cca 50 000 000 Kč a má za to, že poškozenému ■■■ šlo o rychlý zisk v hotovosti, neboť má za to, že měl dluhy a peníze chtěl použít na jejich splacení. Jen na okraj vypověděl, že na přehradě ■■■ se byl se spoluobžalovaným ■■■ jednou podívat na kole a ví, že tento tam byl ještě jednou, kdy něco řešil s elektrárnou.

Přestože obžalovaný [REDACTED] považuje předmětný obchod za normální výhodnou transakci i z jeho výpovědi je zřejmé, když jako osoba nadprůměrně inteligentní, si musel být vědom, že vlastnice předmětné nemovitosti, paní [REDACTED], předmětnou nemovitost nechce prodat, vyjádřila se naprosto jednoznačně, přesto potvrdil, že kupní smlouvu se spoluobžalovaným připravili, aniž by s poškozenou [REDACTED] vůbec kdy jednali. Podvodný úmysl byl završen i po dni [REDACTED] 2019, kdy již věděl, že poškození nejsou dosažitelní, neboť tvrdil, že předpokládal jejich pobyt v termálech, přesto připravuje formulář, který stahuje ze stránek katastrálního úřadu, na tomto návrhu na vklad do katastru nemovitostí se objevují podpisy poškozených – okolnosti popisuje ve své výpovědi spoluobžalovaný [REDACTED], a tento návrh na vklad s údajně uzavřenou kupní smlouvou odesílá na pracoviště katastrálního úřadu a také doručuje v [REDACTED] k [REDACTED] soudu v [REDACTED] listiny nutné k provedení zápisu v obchodním rejstříku.

8. Výpověď obžalovaného [REDACTED] v průběhu trestního stíhání doznala zásadních změn, proto soud považoval za důležité podrobně se zabývat všemi jeho procesně použitelnými výpověďmi, ve kterých rozebírá průběh posuzovaného jednání a jeho podíl na předmětném jednání, i podíl spoluobžalovaného [REDACTED], když u všech výpovědí byl řádně poučen a vypovídal za přítomnosti svých obhájců, aby si bylo možno vytvořit ucelený obraz nejen o jeho myšlenkových pochodech.
9. Obžalovaný [REDACTED] u nově konaného hlavního líčení využil svého práva a ve věci nevypovídal, když zdůraznil, že ve věci již opakovaně vypovídal, a to i během vazebních zasedání během dvou let. I s ohledem na toto stanovisko byly jeho výpovědi u hlavního líčení čteny. Obžalovaný využil svého práva a ve věci nevypovídal ani v přípravném řízení. U vazebního zasedání dne 16. 7. 2020 kromě obsáhlé výpovědi ohledně výdělkových a majetkových poměrů zdůraznil, že pokud má v počítači a na flashdiscích vzory různých smluv, tak to neznámá, že podvádí lidi. I s ohledem na to, jakým způsobem probíhala komunikace, je zřejmé, že jestli k nějakému podvodu docházelo, tak je to i mimo jeho komunikační kanál, protože celé toto jednání si vedl pan [REDACTED] s [REDACTED]. On se s nimi skutečně sešel v ten den, ale předtím nepřicházel fyzicky do kontaktu ani se smlouvami ani s jednáním. Dle jeho tvrzení, tu není přímý usvědčující důkaz, který by prokazoval jeho vinu.
10. Ve výpovědi ve dnech 23. 9. 2020 a 24. 9. 2020 u hlavního líčení po zákonném poučení, za přítomnosti obhajoby, obžalovaný potvrdil, že se se spoluobžalovaným [REDACTED] znají asi 7 let, seznámili se během studia na střední škole a jednalo se o partnerský a pracovní vztah. Jejich současný vztah si netroufal komentovat. Potvrdil, že spoluobžalovaný [REDACTED] sháněl bydlení i přes nějaké inzeráty a na jeden z nich mu odpověděla poškozená [REDACTED], která pronajímala část své nemovitosti. Pan [REDACTED] však tento nájem odřekl pro nevyhovující stav domu. Následně se spolu domluvili na nájmu v ulici [REDACTED], kde sdíleli společnou domácnost. Seznámení s paní [REDACTED] a následný kontakt kolem té nemovitosti byl prvotním spouštěčem o úvahách o případné koupi této nemovitosti. On si vzpomíná, že ještě koncem roku 2018, kdy jej kontaktovala nějaká z kamarádek, že hledají s partnerem byt, se paní [REDACTED] dotazoval na pronájem nemovitosti. Postupně to vyplynulo spíše z té situace, kdy se začali zajímat o to, proč je dům v takovém stavu, jestli nikoho nemá, jestli se o to nikdo nezajímá a nechce se o to starat. Zkoušeli jí předestřít všelijaké nabídky, nebyli se schopni dostat k příslibu nějakého jednání a uzavřeli to tak, někdy v roce 2017 či 2018, že o to zájem mít nebude. Paní [REDACTED] nabízeli určité alternativy, třeba, že by jí na jejich náklady pořídili jeden z nových bytů ve výstavbě plus by jí k tomu dali nějakou hotovost, nějakou rentu, avšak ani toto nepadlo na úrodnou půdu. Občas vídal pana [REDACTED], který přebýval v dané nemovitosti a zásadní zlom přišel až při jednání s touto osobou, jednal s ním však převážně [REDACTED], on s ním do kontaktu nepřišel, avšak na [REDACTED] 2019 přišel pan [REDACTED] s myšlenkou, že by to s paní [REDACTED] byl schopen dojednat přes svoji osobu, ale nemá k tomu žádné finance, že by s tím potřeboval pomoci. Jemu se to prvotně zdálo jako uzavřená věc, když o tom dva roky pouze mluvili a k žádné změně nedošlo. Potom však během [REDACTED] a [REDACTED] 2019 probíhali aktivní schůzky mezi panem [REDACTED] a nimi, resp. panem [REDACTED], kdy začínali řešit technické detaily, jak by takový obchod mohli zprocesovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Panu [REDACTED] šlo o nějakou finanční motivaci, proto mu oni nabídli, aby se neplatila daň z příjmu a vysoká daň z nemovitosti, že mohou napsat smlouvu na určitou cenu a dát nějaké peníze mimo. To byl zřejmě takový spouštěč, že se toho časově hodně chytil a domluvili se. Na schůzky chodil spíše pan [REDACTED] a [REDACTED] souhlasil s tím, že nejdříve dostane nějaké peníze, aby byl schopen tu kupní smlouvu uzavřít, bude od něho odkoupena jeho společnost [REDACTED] s.r.o. a zbytek peněz dostane až ve chvíli, kdy bude nějaká právní jistota, že tu smlouvu uzavřel a zbylou část až bude vloženo vlastnické právo do katastru a budou mít reálně přehlášené bydliště a energie. Během [REDACTED] doladili všechny technické detaily smluv i předání peněz a někdy kolem [REDACTED] až [REDACTED] měl pak [REDACTED] od nich dostat smlouvy jak kupní, tak na převod s.r.o. Pokud by to neudělali, dostával souhlasy s užíváním sídla. Poté pan [REDACTED] odlétal do [REDACTED], a když spolu komunikovali, tak deklaroval, že smlouvu mají již podepsanou a [REDACTED] se pak sešli a prodej dokončili v tom smyslu, že pan [REDACTED] měl přinést kupní smlouvu, na základě čehož spolu převedli jeho podíl s.r.o. Pan [REDACTED] mu poslal peníze úplatou za tento podíl a zároveň už v tento den mu dávali první polovinu jeho provize. Vybavuje si, jak [REDACTED] přivázel autem [REDACTED], on připravoval peníze, které mu potom předal. Přístup byl sestavit standardní kupní smlouvy, a to jednu na společnost a jednu na nemovitost, běžně takové vzory používal, měl tyto vzory v počítači. Jeho účast na smluvních přípravách byla ve formě řešení technických detailů, jak se má smlouva sestavit, k čemuž poskytl svoje obecné vzory. On neznal vztah paní [REDACTED] a pana [REDACTED], neznal dialog ohledně koupě, avšak k nějakému brzkému stěhování se zřejmě neschylovalo, protože všechny další schůzky panu [REDACTED] negoval, že to ještě není připravené, že ještě nebude podávat návrh a domluvené schůzky v [REDACTED] se odkládaly. Pan [REDACTED] měl odlétat do zahraničí, proto proběhlo preorganizování, kdy se pan [REDACTED] domluvil s panem [REDACTED], že [REDACTED] odlétá a poté to vyřídí on. On jim dal nabídku, že [REDACTED] – [REDACTED] bude ještě v [REDACTED] a poté bude v [REDACTED], když po [REDACTED] se vrací do [REDACTED]. Měli mít nějakou cestu na [REDACTED]. Tím to v zásadě za pana [REDACTED] skončilo, další věci spolu neřešili. On zjišťoval různé možnosti pronájmu objektu a tak se dostal až k paní [REDACTED]. Předtím tuto nemovitost ani neznal, proto považuje za nesmysl, že plánoval smrt poškozených. Paní [REDACTED] jej k objektu telefonicky navigovala, ohlásil 4 osoby, raději to vzal od [REDACTED], aby to mohl večer připravit, do [REDACTED]. Paní [REDACTED] s panem [REDACTED] měli z [REDACTED] vyrazet k večeru a nebylo jasné, kdy k jejich schůzce dojde, tak aby tam mohli klidně zůstat a pokračovat na [REDACTED]. Měl takovou informaci, že s nimi má ještě někdo přijet, nějaký jiný známý, tomu ale nevěnoval pozornost. Nakonec, když si [REDACTED] s panem [REDACTED] volal, tuto informaci mu znegoval. Předmětného dne byl na kole na tréninku, doma se naobědval, udělal menší nákup nějakých věcí do [REDACTED], dělal drobnou práci na počítači a čekal, až se mu poškození ozvou. Pan [REDACTED] se mu ozval kolem 15:30 hod., sešli se na parkovišti kolem 16:30 hod., když původně se měli sejít u benzínky, avšak byli tam o něco dříve, tak si zřejmě dali něco u [REDACTED]. Na parkovišti se pouze pozdravili, ostatní chtěli dořešit až na místě a on je autem vyvedl k té [REDACTED].

Jednání na [REDACTED] probíhalo až celkem monotónně, bavili se o historii, že paní [REDACTED] působila na vysoké škole, kde učila jazyky, tam se spolu seznámili s panem [REDACTED], který zakládal společnost [REDACTED]. Takto si povídali hodinu až dvě. Zásadní zlom přišel, když začali řešit věci ohledně společnosti [REDACTED] a vůbec budoucnosti obchodu, řešili účetní závěrky, neboť v předaných dokumentech chyběl rok 2017 a 2018. Také pan [REDACTED] začal vykládat něco o předešlé půjčce společnosti ve výši asi 100 tisíc korun, což byla pohledávka, která na ně měla přejít převodem se společností. Poté přišly na řadu věci, které se týkaly přímo nemovitosti ve [REDACTED] ulici, jestli ta firma, která již byla v jejich vlastnictví, má platit energie, zda je to přehlášeno, což se ukázalo, že nikoliv. Potřeboval také probrat vklad smlouvy do katastru, která byla datována už v [REDACTED], a zatím nedocházelo k žádným krokům. Pan [REDACTED] i paní [REDACTED] na všechny věci reagovali poněkud zmateně, pan [REDACTED] říkal, že návrh za společnost připravil, ale neposlal, že převod energií také neudělal, že je to složité, že nejdřív potřebuje vyřešit bydlení, ale že on už to má vyřešené. Ohledně paní [REDACTED] mu přišlo, že z toho jednání byla trochu zmatená, protože když začali mluvit o právu a vložení do katastru,

říkala v kontextu, že to nevadí, že to je, jak se to dohodlo, aby neměl obavy, že právo nebude nikdo rozporovat, že se to vyřeší až potom s bydlením. Není si úplně jistý, zda paní [REDAKCE] rozuměla termínu vklad práva do katastru, zda mluvili o tom samém nebo ne, že i energie jsou přihlášeny na ni, stále to řeší ona, ale řekla, že to bude řešit společnost pana [REDAKCE].

Zásadní zlom v jednání, dle výpovědi obžalovaného, přišel, když začali mluvit o finanční stránce věci. S ohledem na to, že nebylo zařízeno nic, na čem se domlouvali, tak jim řekl, že část provize, kterou měli dostat teď, jim dá alespoň z poloviny a zbytek, až se vše dotáhne do konce. Bylo evidentní, že každý z nich počítal s jinou částkou, že asi každý věděli něco jiného a začalo krátké dohadování ohledně sjednané ceny a kdo komu co měl dávat a dal. Paní [REDAKCE] zprvu uvedla, že peníze dostala, že je to vyřízené, nechápala, za co teď mají být další peníze. Z toho dovozoval, že o těchto nevěděla. Bylo vidět, že pan [REDAKCE] byl z toho spíše nervózní, uklidňoval paní [REDAKCE], že to jsou ty peníze za obchod s nemovitostí. On se snažil hovor moderovat, že obchod mohou pořád dotáhnout ke zdárnému konci, toto však na úrodnou půdu nepadlo, hlavně, když začal vysvětlovat, kdo co měl dostat. Poškození se mezi sebou začali hádat, vyčítali si věci z jejich života a minulosti. On se omluvil, odešel ven, aby si to mohli vyřídit mezi sebou. Venku byl asi 5 až 10 minut, čtvrt hodiny, pak se potřeboval vrátit dovnitř, jelikož potřeboval jít na záchod, proto vstoupil do zádveří, kde se koupelna a WC nachází. U toho slyšel, že hádka pořád probíhá, on se snažil zůstat potichu. Spor se však vystupňoval a k tomu se ozvaly i různé zvuky napadení, nějakého šramocení s nábytkem. On nestihl přiběhnout dřív, to už bylo v podstatě po všem, když se dostal do obývacího pokoje, tak paní [REDAKCE] byla na zemi bez známek pohybu. Prvně začal zjišťovat životní funkce paní [REDAKCE], ale všechno už bylo negativní, na hlavě měla ránu, ale ne krvácivou, byla tedy bez známek života – pohmatem kontroloval tep, poslouchal srdeční aktivitu, zkoušel dech, jestli dýchá. Když zjišťoval co je s ní, pan [REDAKCE] něco blábolil, že spadla a bouchla se o stůl. Situace byla taková, že byla na místě mrtvá. On se snažil si to srovnat v hlavě, začala praktická debata, že se to musí ohlásit, snažil se panu [REDAKCE] vysvětlit, že se musí dát dohromady, zavolat policii a lékaře, aby ohlásil, co se stalo. Cert vem obchod, to ať se ukáže, jak co bylo, jak vypadalo, takže když se to vysvětlí, že došlo k nehodě, tak v zásadě pro pana [REDAKCE] o nic nepůjde, že mu jeho výpověď takto podpoří. Toto však na úrodnou půdu nepadlo a pan [REDAKCE] sdělil, že jestli chce volat policii, tak zrovna tak ji může zavolat on a označit jej za viníka, za vraha paní [REDAKCE], že jí tam chtěl ublížit a popře i to, co předtím spolu uzavřeli a že oni přijdou o všechno. [REDAKCE] říkal, že on za to sedět nepůjde a že za to má jít sedět on a vyhrožoval tím, že popře ten obchod, že si nechá peníze. On si už myslel, že to nebude mít žádné rozumné východisko a nakonec to přeroste i v jejich spor, ale poté mu ještě pan [REDAKCE] předestřel takovou myšlenku, že musí spolupracovat. U něj zvítězila ta myšlenka, že bude lepší, když mu pomůže a bude s ním souhlasit, že o tom budou mlčet, pan [REDAKCE] si odjede na [REDAKCE], on se jej na chvíli zbaví a bude mít čas to v klidu ohlásit. Zvítězila v něm myšlenka, že to bude bezpečnější a že možná nebude až takový problém, že mu pomohl manipulovat s tělem paní [REDAKCE] a někde ji schovat. Usoudil, že to byla možná více zbabělost než výsledek rozumu. On se snažil aspoň o to, aby ji nechali někde v lese, že ji poté v klidu odkryjí, nebo alespoň v jeskyni, neboť on znal v kraji hromadu jeskyní. Postupně se dostali až k vodě, kdy [REDAKCE] ji chtěl ukrýt v [REDAKCE], což však odmítl, aby náhodou neuplavala a tak se dostali až k přehradě, přes kterou přijíždějí k objektu. U objektu byly prefabrikáty a kamení, to vzali jako zatížení, uložili na sedadla u zadních spolujezdců a paní [REDAKCE] naložili do kufru jejich vozidla. Vzali zátěž, řetězy, tažné lano, co měl v autě a odvezli ji na ten most. Cestou se ještě zastavili v [REDAKCE] v [REDAKCE], protože tam zrovna probíhala stavba, tak tam pobral nějaké kužely, aby je u toho hlavně nikdo neviděl a zavřel silnici. Na tom mostě k paní [REDAKCE] připevnili ten prefabrikát, tažné lano a nějaké řetězy co měl v autě pod rezervou a pak ji hodili společně do té přehrady. Nejdřív přendali kvádry přes zábradlí a paní [REDAKCE] přendali potom, a pak už to bylo jedno. K úmrtí paní [REDAKCE] došlo přibližně v 21:00 hod. a asi hodinu jim trvalo, než ji odvezli a vrátili se. Když se vrátili, tak jeho první myšlenky byly takové, aby se zbavil pana [REDAKCE] co nejdříve, aby odjel a on mohl dát do pořádku věci a zavolat první

orgány. On panu [REDACTED] u toho nastínil to, že je tu otázka, jak to bylo s tím obchodem, zda jí něco zamlčoval či nikoliv. Věděl, že jsou dvě možnosti, buď se ukáže, že vše bylo uzavřeno legálně a co udělal s penězi, které mu již dávali a budou pokračovat, nebo počkají na výsledky nějakého vyšetřování, nebo celou věc stornují a on jim peníze vrátí. Tímto si však moc nepomohl, neboť pan [REDACTED] říkal, že vše popře, že peníze už nemá, oni je nedostanou a že on bude volat jako oznamovatel. Pořád chtěl ten zbytek provize, co mu měl dávat. Prostě se na tomto dohádali a on to pojal tak, že začal pana [REDACTED] vypakovávat i fyzicky, sbalil mu věci, odnesl mu je do auta, vzal ho trošku za ruku, že má jít ven, jejich hádka se vystupňovala, což ze strany pana [REDACTED] přerostlo v jeho fyzické napadení. Snad půl minutu nebo 40 vteřin se postrkovali, on jej strčil ke stolu, kde na sebe [REDACTED] shodil tácek se salámem a sýrem, ale i s nožem, no a ten nůž, když popadl, tak jej s ním začal prohánět po obývacíku. Asi dvakrát se mu podařilo ubránit židlí stylem nožičkami proti němu, ale pak zakopl o koberec, který ležel mezi stolem, sedačkami, krbem a vchodem, o židli přišel a svalil se na zem. V tu chvíli přemýšlel o možnostech obrany, u krbu byl nějaký pohrabáč, nějaká tyčka, on proto dal před sebe ruku a koleno a druhou rukou před sebe dvakrát praštil, silně praštil. Bohužel to byly úderý přímo na hlavu, poslední co viděl, byl náprah nožem, že asi bude následovat další útok a pak dal před sebe ruku a už neviděl nic, viděl, že pan [REDACTED] zeslábnul a po pár vteřinách šel k zemi, protože měl úplně rozbitou hlavu. Rozhodně to nebyly sečné rány, jak je zřejmé z pitevních nálezů, bylo to nějakým pohrabáčem. Jednalo se o hranolovitou tyčku se zakulacenou rukojetí s průřezem čtvercovým nebo obdélníkovým, dlouhá asi půl metru, kovová z nějaké oceli či slitiny. Hlavu ručníkem omotal panu [REDACTED] pochopitelně on, nikdo další tam nebyl a bylo to z důvodu velkého množství krve v místnosti a na jeho hlavě. Udělal to v obývacím pokoji několik minut po tom incidentu. V tuto chvíli mu přišlo, že toto už nikomu nevysvětlí, že paní [REDACTED] je schovaná v přehradě a pan [REDACTED] leží s rozbitou hlavou na podlaze. Věděl, že všemu předcházelo jednání ohledně nemovitosti, jeli k němu na pozvánku a rezignoval na to, že by to mohl rozumně vysvětlit, tak raději udělal to stejné, naložil jej do auta a schoval jej úplně stejně. Naložil jej do auta a odvezl na podobné místo, bylo to zhruba v polovině mostu, na zatěžkání použil ještě nějaké řetězy, které tam byly. [REDACTED] vezl na zadních sedadlech, ne v kufru, protože už ho nemohl pořádně unést, aby ho dával do kufru. Vyhodil ho někdy kolem 23:00 hod., to už čas nesledoval.

Následovali ryze technické úvahy, co musí udělat, v nemovitosti základně uklidil, to auto schoval o 300 m vedle v lese a jel se domů umýt a vyspat. Ráno tam jel uklidit pořádně s chemikáliemi. Své oblečení a tyhle věci stihl ještě dopoledne spálit, zničit. Potvrzuje také, že odeslal dvě zprávy z telefonu poškozených, tedy SMS zprávy ze dne [REDACTED] už psal on. Ani neví, co říkal doma při návratu rodičům, asi ani nic, jen se umyl a šel spát. Druhý den ráno na místě pořádně uklidil, předal objekt paní [REDACTED] s tím, že se tam stala nějaká nehoda, že rozbili lustr, víc jí neříkal. Následně se vrátil do [REDACTED], kde byli domluveni s panem [REDACTED], že jej tam vyzvedne. Zkusil se ještě podívat do domu na [REDACTED], protože předtím měl od paní [REDACTED] druhé klíče, aby tam měli přístup. On se snažil na místě vyhodnotit ten stav, jestli už byli připraveni ke stěhování, nebo jestli tam pan [REDACTED] ukryl někde peníze, avšak nic nenavědčovalo ani jedné z těch skutečností. Pak jen čekal na pana [REDACTED], až se vrátí a domluví se co dál, přiznává však, že jemu nikdy neřekl, co se tam přesně stalo. O tom, že zabil pana [REDACTED], vůbec nevěděl, takže s tím nemůže být jakkoli spojován. Do [REDACTED] se spolu vrátili [REDACTED] nebo [REDACTED] a on mu sdělil, že schůzka nic nepřinesla, že se nic nezměnilo, že nebyly podané ty vklady a že se stěhovat vůbec nechystali. Dále mu sdělil, že to bylo hrozné, že se tam stala nějaká nehoda, že jsou teď nezvěstní a zůstalo tam po nich to auto. Řekl mu pouze, že došlo k nehodě, ale neřekl k jaké, tuto nespecifikoval, že jsou teď úplně nezvěstní a zůstalo jim tam to auto, což samo o sobě je už dost ucelená informace. Spoluobžalovaný [REDACTED] se jej po celou dobu již na to ani neptal, samozřejmě, že jej to zajímalo, ale byli z toho oba tak zoufalí, že se radši ani nechtěli ptát.

V tom kontextu on nic neohlašoval, nenechával je hledat, a tak se domluvili, že raději to auto odvezou někam jinam, ať to není tam, kde se spolu scházeli. V podstatě do toho [REDACTED] ho

odvezli tak trochu náhodně. Domluvili se na tom, že bude lepší, když to auto někde najdou a prošetří se to, co se stalo, i když on vlastně věděl, co se stalo, bylo to od jeho osoby úplně mizerný. V řízení se střídali, a pak auto odstavili v tom areálu, odstavili jej oba, sundali z něj poznávací značky, vyndali z auta doklady a naftu, kterou měli na cestu, tu tam vylili do kufru, aby rozložila zbytek stop. U všeho byli společně, tyto úkony udělali spolu.

Je pravda, že to chtěli nechat plynout přirozeně, jako by se nic nestalo, takže se domluvili, že ten návrh na vklad raději pošlou, jak to plánovali, bez ohledu na to, kdyby se cokoliv stalo. Akorát byl ten fakt, že s tím nechtěli být jakkoli spojováni, tak to nemohli posílat jako nabyvatelé, proto návrh poslali tak, jako kdyby jej posílali oni - poškození, což muselo být zákonitě falešně. Obžalovaný zároveň přiznal, že to také nechtěl udělat svému partnerovi [REDACTED] a chtěl obchod dotáhnout do konce, neboť měl v tom spoustu peněz, o které by tímto přišel. Kdyby šlo jen o něj, tak už nic nepodává. Pan [REDACTED] návrh na vklad vyhotovil, vytiskl, připravil, chvíli debatovali o tom, jak se tam vpraví ty falešné podpisy, myslí si, že to nakonec udělal on s ohledem na to, jak kdo umí psát. Zkoušeli to, kdo udělá falešné podpisy líp, tak to udělal on. Pak si to pan [REDACTED] vzal a vyřídil, co potřeboval, zaslal je na katastr nemovitostí.

Obžalovaný vypověděl, že se cítí být vinen zakrýváním trestného činu, že panu [REDACTED] pomáhal skrýt tělo paní [REDACTED] poté, co ji zabil. Zopakoval, že by nebyl den a ani nebude, kdy by si to neodpustil kvůli paní [REDACTED], že tuhle situaci způsobili, že ona k tomu přišla úplně bezelstně, že vše mohlo dopadnout jinak, umřela pro pár milionů. Do jaké míry mohl být ten obchod nějakým způsobem nelegální, to nechce posuzovat, to nechává na toto řízení. Cítí se být vinen usmrcením [REDACTED], avšak on v tu chvíli neviděl jinou možnost než se bránit a zachránit si život nebo zdraví. On chtěl do něj vrazit nůž, proto byl rád, že tam našel alespoň ten pohrabáč a mohl se bránit. Útok popsal podrobněji, kdy ze začátku to bylo ze strany [REDACTED] jenom takové vyhrožování, tomu jen zbraň ukazoval, ale pak to byly regulérní dva pokusy bodnout, kterým se ubránil tou židlí. Jak zakopl a převrátil se na záda, o tu židli přišel, u toho rozbil ten lustr [REDACTED]. K pohrabáči se dostal tak, že když ležel na zádech u krbu, tak to bylo asi první a i jediné, co tam viděl. Praštil jej přes hlavu, udeřil ho dvakrát, potřetí tu tyč pustil, protože viděl, že [REDACTED] zeslábl a útok přestal. On jej praštil, když se již ze země zvedal. Než se k němu dostal s tím nožem, tak se stačil zvednout z pokleku a postupně se zvedal přes jednu nohu. Při druhém úderu již plnohodnotně stál. Další úderý již nenásledovaly, v místnosti byla krev z jeho hlavy, byl mrtvý v řádu jedné minuty.

Obžalovaný tvrdil, že do chalupy si poškození přinesli příruční tašku a kabelu a v autě měli ještě každý větší zavazadlo, plus tam byly věci, které jsou součástí auta. Zavazadel se zbavil na takové lesní cestě, zkrátka na místě, kde by to nikdo nehledal, poblíž [REDACTED], udělal to ještě na druhý den [REDACTED], kdy vše spálil i se svým oblečením, které bylo od krve. Chtl se všech důkazů zbavit, všechno zlikvidoval, nůž, jaksi není už v dostupnosti. Stejně tak se zbavil mobilních telefonů poškozených, avšak již neví, jestli je nechal na místě či je zlikvidoval až cestou do [REDACTED].

Obžalovaný potvrdil, že spoluobžalovanému [REDACTED] pomáhal připravit smlouvy, aby to měli zajištěné, vysvětloval mu nějaké náležitosti při předávání provize, aby neporušovali zákony o praní špinavých peněz, ladil technické detaily, ale sám u toho nebyl. Pana [REDACTED] nenapadla přesně ta technika, on jim dal nabídku, že je schopen obecně přesvědčit svoji partnerku, aby mu nemovitost prodala a že by se to mohlo z daňového hlediska provést zajímavěji, to řekl až on posléze a bylo to otázkou pozdějších detailů a oni mu potom, na základě dalších schůzek, vyjasnili určité detaily, jak by se to mělo udělat. S myšlenkou provést převod nemovitosti z paní [REDACTED] na ně způsobem, aby ušetřili na daních, na toto přišli oni dva, tedy on a spoluobžalovaný [REDACTED]. I smlouvy připravili společně a na další schůzce je pan [REDACTED] předával panu [REDACTED]. Bylo jim naprosto jasné, že nemovitosti patří paní [REDACTED]. S panem [REDACTED] se bavili z pozice jejího partnera, avšak žádnou listinu, či plnou moc v jednání neměl, nic takového neviděli, prezentoval se jako zprostředkovatel. Příliš je nezajímala skutečnost, zda paní [REDACTED] změnila názor ohledně prodeje nemovitosti. Mají za to, že pan [REDACTED] neznal

přesně hodnotu této nemovitosti, prioritně mu šlo o časově rychle získatelné peníze a jeho hotovostní provizi. Pokud je nemovitost hodnocena na 22 mil. Kč, to je spíš tabulkový odhad, cena tržní, aby o nemovitost měl někdo reálně zájem, je v intervalu 35 – 45 milionů Kč. Pan [REDACTED] předával panu [REDACTED] hotovostně 2,5 milionu Kč, byl u přípravy těchto peněz, a poté mu dával ještě polovinu provize, to bylo 250 tisíc euro. Částku, kterou měl předávat on, tedy těch 250 tisíc euro samozřejmě za nimi do přehrady neházel, normálně je zase odvezl domů. Část peněz vrátil zpět do [REDACTED], nějakých 10 až 20 tisíc tam zůstalo, část použil do jiného obchodu. Pokud byla zadržena hotovost při domovních prohlídkách, jedná se o finance, které přes účty posílal [REDACTED] zpátky do té společnosti, ale pro ně to bylo spíše v té rovině, že je to určitá reciproce za ta eura, která dával [REDACTED]. Jedná se o peníze společnosti pro firmu. Spoluobžalovanému [REDACTED] říkal, že 250 tisíc euro poškozeným již nedával, neřešili spolu, co s nimi přesně dělal, říkal mu to v tom kontextu, že situace je stejná jako když odjížděl, ale hlavně, že tam došlo k té nehodě a jsou teď neznámí.

11. Obžalovaný [REDACTED] u vazebního zasedání konaného dne 18. 12. 2020, opět po zákonném poučení za přítomnosti obhajoby, vypověděl, že jako reakci na vyhodnocení dat z radiopřijímačů svoji předchozí výpověď učiněnou u hlavního líčení by rád změnil, neboť nebyla pravdivá, neříkal pravdu o tom, co se stalo ve dnech [REDACTED] až [REDACTED]. Po ověřování některých skutečností připustil, že se přímo podílel na manipulaci s tělem paní [REDACTED] a byla mu nabídnuta domluva s tím, že bude mírnější kvalifikace skutků, proto výpověď učinil. V konfrontaci se zjištěnými důkazy však zjistil, že takováto situace nastat nemohla a on nemůže vymýšlet skutek, o němž neví, jak se stal a ani jej neviděl. Odkazuje však na svoji předchozí výpověď z hlavního líčení s výjimkou dnů [REDACTED] až [REDACTED], když došlo k určité neshodě mezi paní [REDACTED] a panem [REDACTED] ohledně podmínek vyplácení peněz, když šly části formou provize panu [REDACTED] a paní [REDACTED] o tom nevěděla, tak ta hádka proběhla, avšak nic dál z toho, co vymýšleli, se nestalo. On se s nimi po té hádce domluvil, že to dojednají potom, až se věci vyjasní, vrátil se domů kolem deváté hodiny, někdy kolem 21:15 hod., 21:30 hod. byl doma v [REDACTED]. Viděl se s rodiči a doma ještě nahoře pracoval. Pak se rozhodl, že se na místo vrátit, neboť zjistil, že tašku s věcmi včetně dokladů, peněženky a zejména mobilního telefonu nechal ve [REDACTED]. Někdy kolem půl druhé až druhé hodiny se vrátil. Při příjezdu na místo od severu se mu něco nezdálo, svítilo se tam, s něčím se manipulovalo. Vycouval proto kolem zahrady směrem z cesty a šel pěšky přes křoví zespodu k nemovitosti [REDACTED]. Z dálky viděl pohyb světla, někdo tam manévroval autem přímo před vchodem, viděl nějakou obecnou manipulaci. Viděl, že vynášeli paní [REDACTED], myslel si, že mrtvou, neboť viděl bezvládné tělo, tudíž ji považoval za mrtvou. Vynášely ji dvě osoby, jedna jemu neznámá, dvoumetrová osoba, černovlasý muž, tmavomodré oblečení a druhou postavou byl pan [REDACTED]. Trochu hloupě se prozradil a oni zpozorovali, že tam je, otočil se proto a utíkal k autu. Za ním zazněla výhrůžka ve smyslu, že má mlčet, že vědí, kde bydlí. Vyrazil co nejrychleji pryč, chvíli ještě zůstal stát na křižovatce [REDACTED] – [REDACTED] – [REDACTED], kde je nájezd na hlavní cestu, přesvědčil se, že jej nikdo nesleduje a vrátil se domů někdy před třetí hodinou. Ráno, kolem osmé, deváté hodiny vyrazil zpět, neboť byl domluvený s paní [REDACTED], že bude chatu vracet. Když dorazil, přišel raději ze shora cestou přes pole a ukázalo se, že nemovitost je úplně prázdná, není poškozená, nebyly tam příliš stopy toho, co se mohlo stát, lehce tam uklidil, pozametal po rozbitém lustru, jediné, čeho si všiml, že mezi střepy byla nějaká tmavá skvrna ve velikosti asi 10 cm. Zkusil projít okolí, jestli tam něco nenajde a našel jejich zaparkované auto, které bylo na cestě, která pokračuje do hlubokého údolí, kterému se místně říká [REDACTED]. Domů se vrátil v deset, v půl jedenácté, paní [REDACTED] chatu vrátil někdy před druhou hodinou, škodu za světlo si strhli ze zálohy. Fyzicky tedy s nikým z poškozených do kontaktu nepřišel, jejich osobní věci v působnosti neměl, SMS z jejich telefonu neposílal. Když se vrátil do [REDACTED], došel se podívat na [REDACTED] do toho domu, jak probíhaly [REDACTED] avizované přípravy, když klíče dostal od paní [REDACTED] a formálně již tam měli přístup. Když se s obžalovaným [REDACTED] vrátili do [REDACTED], auto poškozených tam ještě našel, nic se s ním nedělo, a protože bylo odemčené, přeparkoval ho raději dolů k řece a domluví se, že jej

odvezou pryč. Když odváželi auto, ještě se tam nacházela nějaká taška oblečení, ale tu vyhodili cestou. Všechno ostatní je pravda. Bral to tak, že mají uzavřený obchod. Pokud by předpokládal, že na kupní smlouvě je něco špatného, tak takovou věc nedělá.

12. U následujícího hlavního líčení dne 6. 1. 2021 se k rozporům ve svých výpovědích vyjádřil tak, že všechno má svůj čas. V průběhu vyšetřování mu byly postupně předkládány důkazy a on proto přistoupil na určitou manipulaci policie. Jak se hromadil spisový materiál, soud by mohl nabýt domněnky, že verze obžaloby je důvodná a že je vinen, pokusil se toto riziko eliminovat a vymyslet, co se mohlo stát a přistoupit na určitou vinu, kterou už z velké části strávil při svém pobytu ve vazbě. Považuje za absurdní teorii v obžalobě, že si někdo naplánuje vraždu poté, co za nemovitost zaplatí a začne činit kroky k jejímu zápisu. Přezkoumáním dat zjistili, že pan [REDAKCE] se ještě někomu ozýval dne [REDAKCE] odpoledne, a to už on byl prokazatelně pryč, jeho pohyb v těch časech nebyl prošetřován, jeho záznamy se ztratily. V důsledku okolností, že byl svědkem nějakého přepadení, někoho násilně zavraždili a jeho vydírají k vlastní osobě i jeho rodině, rozhodl se proto, že zůstane v mlčenlivosti, ať si to vyšetřovací orgán vyšetří a on s tím není spojován. Skutek neoznamoval, nečinil žádné kroky. Nerad by způsobil trestní stíhání a nerad by uškodil panu [REDAKCE], kterého považuje za osobu blízkou, když o plánované schůzce nikdo kromě nich nevěděl. O tom, že se schůzky zúčastní i paní [REDAKCE] byli domluveni s panem [REDAKCE] a panem [REDAKCE] a že se schůzky má zúčastnit ještě další člověk, to mu řekl pan [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] to řekl panu [REDAKCE] do telefonu a on se to dozvěděl od něj. S autem poškozeného manipulovali tak, že nejdříve ho odvezl dolů k řece, aby nestálo u nemovitosti [REDAKCE], a když se s ním nic nedělo, tak se s panem [REDAKCE] domluvili, že ho raději odvezou úplně pryč. Byla to snaha při vyšetřování na ně nepoukazovat.
13. Obžalovaný [REDAKCE] u vazebního zasedání konaného dne 19. 5. 2021 uvedl, že by rád předně zdůraznil, že za jednání, ke kterému došlo, samozřejmě nese morální odpovědnost, nese trestní odpovědnost za to, co se stalo. Nebylo to přiměřené a bylo hloupé, to vše přiznává. Kategoricky však odmítl jakoukoliv předchozí myšlenku, jakoukoliv plánovitost někoho podvádět, natož zabíjet. Poukazoval především na skutečnost, že se účastnil schůzky, na kterou jej poslal přítel [REDAKCE], on do té míry nic neplánoval, „přišlo to až na poslední chvíli“ – není zřejmé, co tím myslí. Nesouhlasí s tvrzením obžaloby ohledně podvodného jednání na nemovitém majetku paní [REDAKCE] s úmyslem usmrtit oba dva poškozené a zároveň by měl jako pachatel čekat na pana [REDAKCE], radit se s ním o situaci a odesílat návrh na vklad do katastru až týden nebo dva týdny po situaci, kdy k tomu došlo. Pokud by to připustil, nic nebránilo tento úkon učinit v tu chvíli, aby to ještě mohlo vypadat, že to odesílá pan [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. On do této chvíle, než k tomu došlo, počítal s tím, že jde o jednu ze standardních schůzek, která měla vést k tomu jednání, jak o něm věděl od pana [REDAKCE], o nemovitosti zprostředkováním od pana [REDAKCE]. Odkázal znovu na učiněnou výpověď u vazebního zasedání, poukázal na spisový materiál, kdy neexistuje jediný přímý důkaz, který by jej spojoval, že by měl někomu ubližovat.
14. U vazebního zasedání konaného dne 23. 6. 2021 se sice chtěl zdržet vypovídání ve věci samé, avšak zdůraznil, že výroková část obžaloby nedává logický smysl ani jako celek, ani po částech. Odpovědnost za to, co udělal, naprosto přijímá, věří, že udělal spoustu pochybení, za což nese odpovědnost, avšak nikoliv ve smyslu § 140. S ohledem na dobu trvání vazby si dovolil zaspokulovat a má za to, že již jistě odpovědnosti dostál. Chápe tragiku celé věci, co se stalo poškozeným, zejména paní [REDAKCE], která zřejmě neměla žádné vedlejší zájmy jako např. pan [REDAKCE] a zaplatila za to cenu nejvyšší. Opakovaně poukázal na nesrovnalosti a pochybnosti v důkazech.
15. Ve svém vyjádření k obžalobě sdělil, že za svoji výpověď ve věci samé považuje to, co uvedl ve výpovědi u vazebního zasedání, když tu, kterou podal v září u Městského soudu v Praze, přímo svým tvrzením rušil a rád by deklaroval, že ji za svoji výpověď nepovažuje. V písemném vyjádření k obžalobě shrnul průběh shromážděných důkazů, zpochybnil zejména důkazy a stopy, které nelze spojovat s jeho osobou, zdůraznil neuspořádaný vztah poškozené [REDAKCE], která

byla obětí dlouhodobého domácího násilí, fyzického i materiálního zneužívání ze strany mladšího druha pana [REDAKCE]. Tento majitelku vily dlouhodobě využíval a o její majetek se v předchozím období systematicky pokoušel. Podrobně zopakoval průběh seznámení a jednání s poškozenými od doby projevu zájmu o nemovitost v ulici [REDAKCE]. Setkání, které proběhlo na [REDAKCE], popsal shodně jak v odstavci 11 odůvodnění rozsudku, když zdůraznil, že převážení vozidla, které mohlo částečně sloužit jako nástroj trestné činnosti, bylo špatným rozhodnutím pro bezvýhodnost situace, když jiná řešení se mu jevila jako ohrožující pro někoho dalšího z jeho okolí a takto mohl uškodit maximálně sobě. Věděl, že jedná v rozporu se zákonem, když cizí vozidlo převezl do zahraničí, proto si sebou nebral telefon, který by zaznamenal jeho pohyb a snažil se jet po vedlejších komunikacích. Tuto situaci dává do kontrastu s přípravou schůzky a veškerým předchozím jednáním, kdy nic špatného neočekával, telefon měl u sebe a kamerovým záznamům se nevyhýbal.

V tomto kontextu se naprosto překvapivým jeví tvrzení v závěrečné řeči obhajoby o tom, že s ohledem na to, že ve [REDAKCE] v rozhodnou dobu, tedy [REDAKCE] až [REDAKCE] 2019, nebyl lokalizován mobilní telefon obžalovaného [REDAKCE], tento se na místě tedy nenacházel – viz však také závěr odstavce 17 odůvodnění rozsudku.

16. V kontextu se změnami ve výpovědi obžalovaného [REDAKCE] za zmínku stojí i zadržený dopis adresovaný obžalovanému [REDAKCE], který byl obžalovanému [REDAKCE] zadržen v rámci výkonu vazby, jelikož byl zasílán nepovoleným způsobem a z jehož obsahu se mimo jiné podává, že jeho prostřednictvím se obžalovaný [REDAKCE] snažil působit na v řízení před soudem dosud nevyslechnutého spoluobžalovaného [REDAKCE], a to minimálně takovým způsobem, že projevil zájem na tom sladit s ním jejich budoucí výpovědi tak, aby dle samotného obsahu dopisu „z toho mohli alespoň trochu slušně vyjít“. Dalším obsahem předmětného obsahu jsou pasáže jako „šanci vidím v tom si ty výpovědi patřičně podpořit a určité skutečnosti potvrdit.“, či „myslím, že by bylo fér, kdybys potvrdil moji výpověď o tom, že jsem [REDAKCE] předtím nikdy neviděl a nejednal s ním, protože v těch protokolech před řízením říkáš, žeš mě s ním seznámil a u jedné schůzky jsem byl.“ (Označení „[REDAKCE]“ užívali obžalovaní jako přezdívku pro poškozeného [REDAKCE].) „Že to, co jsme činili s tím autem, bylo čiré zoufalství potom, co se stalo a my už jen chtěli aspoň dokončit účinky smluv, co jsme uzavřeli.“ V dopisu se dokonce objevuje úvaha, zda by nebylo vhodné zvážit nějakou nabídku pro paní [REDAKCE], jak to bude s tím dědickým řízením. Dále jsou obsahem dopisu pasáže typu „domluvme se, je dobré se domluvit, jaká bude taktika obhajoby údajného podvodu a našich schůzek s [REDAKCE], co k tomu mám říct já, ať se maximálně potvrzujeme“. Vyslovil nespokojenost nad závěry, které prezentoval znalec – „strašně mi leží v žaludku ten [REDAKCE]“ a snažil se získat argumenty k vyřazení tohoto znalce z důkazů. Vyslovil také možnost promluvit s [REDAKCE] (státní zástupkyní) a pokusit se, aby aspoň navrhla překvalifikování v duchu již podané výpovědi, ale než jí bude něco říkat, rád by věděl, co s ní má upečeno právě spoluobžalovaný [REDAKCE]. Chce, aby mu co nejpodrobněji popsal, jak to tam je, aby si to sobě nebo oběma „nějak zbytečně neposrali“.
17. V odstavcích 9 – 15 odůvodnění rozsudku, které jsou podrobně rozebrány výše, jsou zřejmé vzájemné vnitřní rozpory, účelová tvrzení a nekonzistentní nelogické změny ve výpovědích obžalovaného [REDAKCE]. Tento dokonce v první výpovědi u vazebního zasedání sdělil, že podvod šel mimo jeho komunikační kanál, celé jednání si vedl spoluobžalovaný [REDAKCE] s poškozeným [REDAKCE] a fyzicky nepřišel do kontaktu ani se smlouvou, ani s jednáním. Toto tvrzení obžalovaného [REDAKCE] je však zcela vyvráceno výpovědí spoluobžalovaného [REDAKCE], který jej usvědčuje, neboť byl o všem informován a popsal i jeho aktivní zapojení do jednání, vyhotovování listin a dalších úkonů, což je podrobně rozebráno výše, když i jeho vlastní tvrzení doznala v tomto ohledu mnoha změn. Ve výpovědi u hlavního líčení v září 2020 již popisuje seznámení s paní [REDAKCE], následný kontakt kolem nemovitosti, kdy dokonce popisuje, že se začali zajímat o stav domu, proč je v takovém stavu, dokonce poškozené měli předepisovat různé nabídky, alternativy, chtěli jí na jejich náklady pořídit nový byt ve výstavbě, dokonce nabízeli

rentu, avšak i tento obžalovaný jednoznačně vypověděl, že poškozená [REDAKCE] na žádnou z jejich nabídek nerefletovala a nemovitost jim prodat nechtěla. I on popisuje [REDAKCE] 2019, kdy poškozený [REDAKCE] přišel s myšlenkou zprostředkování prodeje předmětné nemovitosti, když mu šlo především o nějakou finanční motivaci. Potvrdil aktivní schůzky s poškozeným [REDAKCE], kdy řešili technické detaily, jak takový obchod „zprocesovat“, kdy mu oni nabídli, aby se neplatila daň z příjmu, ani vysoká daň z nemovitosti, že napíšu smlouvu na určitou cenu a dají mu nějaké peníze mimo, on se tohoto hodně chytil a domluvili se, když obžalovaný výslovně uvedl, že by poškozený [REDAKCE] ani takovýto obchod nebyl schopen vymyslet. Je tedy evidentní, že poškozený [REDAKCE] nebyl schopen a ani nevymyslel způsob, jakým se celá záležitost ohledně předmětné nemovitosti „zprocesuje“, ale byli to obžalovaní, kteří tento způsob vymysleli a počali realizovat, což ostatně ve svých výpovědích nakonec potvrzují a vzájemně se usvědčují. Během [REDAKCE] „doladřovali“ všechny technické detaily smluv i předání peněz, když obžalovaný [REDAKCE] potvrdil, že i první polovinu provize pro poškozeného [REDAKCE] připravoval on. Podrobně vypověděl, že společně se spoluobžalovaným připravovali smlouvy, ladili technické detaily, např. i při předávání provize, aby údajně neporušovali zákony o praní špinavých peněz. Je tedy zřejmé, že celý „obchod“, kterým měli připravit o nemovitost nic netušící poškozenou [REDAKCE], vymysleli a připravili obžalovaní. I tento obžalovaný hovoří o „nějaké cestě na [REDAKCE]“, kterou měli poškození mít, a byl to on, kdo jim dal nabídku, aby se schůzka uskutečnila poblíž jeho bydliště, kde bude po [REDAKCE] pobývat. Je otázkou, proč pronajímatelce ohlásil příjezd čtyř osob, i pronájem na dvě noci, když je evidentní - pokud mělo jít o schůzku k doladění transakce - tak by tato jistě netrvala několik dní. Je zcela nelogické, že by poškození hodlali strávit dvě noci v pronajaté chatě poblíž bydliště obžalovaného. Navíc i pronajímatelce tvrdil, že se jedná o jakýsi teambuilding. Navíc poškození na žádné cestě na východ nebyli ani nemohli být, tuto vůbec neplánovali, neboť nikomu ze svých přátel a sousedů neavizovali, že hodlají někam cestovat, či dokonce na několik dní, když naopak oba měli v [REDAKCE] nasmlouvané ihned v následujících dnech různé schůzky a povinnosti, což potvrdili svědci z jejich okolí, což je podrobně rozebráno níže. V této výpovědi obžalovaný [REDAKCE] podrobně popsal svůj podíl na smrti a manipulaci s poškozenými, kdy jednoznačně vypověděl, že údajně kontroloval životní funkce poškozené, vše bylo údajně negativní, na hlavě měla ránu, která nebyla krváčivá. Poškozená byla údajně bez známek života, neboť kontroloval tep, dech, poslouchal i srdeční aktivitu. Hovoří o svých myšlenkových pochodech i údajném hovoru s poškozeným [REDAKCE], kde ukrýt mrtvé tělo, když potvrzuje, že v kraji znal hromadu jeskyní, tedy byl místně orientován. Ostatně i spoluobžalovaný [REDAKCE] potvrdil, že obžalovaný [REDAKCE] se na přehradě několikrát nacházel a toto místo znal. Jednoznačně ve výpovědi potvrdil, že jako zatížení byly vzaty z rekreačního objektu prefabrikáty a kamení, jakým způsobem bylo tělo a zátěž naloženo a zejména, jak bylo tělo poškozené [REDAKCE] vhozeno do přehrady se zátěží. Ze znaleckého posudku soudních znalců, což je rozebráno v odstavcích 78 - 80 odůvodnění rozsudku je však zřejmé, že poškozená [REDAKCE] v době, kdy obžalovaný [REDAKCE] údajně její životní funkce kontroloval a kdy byla vhozena do přehrady, byla s největší pravděpodobností živá a pokud hovoří o nekrváčivé ráně na její hlavě, tak tuto mohla mít v popisovanou dobu jen stěží, neboť znalci se vyjádřili jednoznačně k době jejího vzniku, a to rozhodně nebylo v době, kdy byla ještě živá. V této verzi své výpovědi popsal potyčku s poškozeným [REDAKCE], kdy údajně v sebeobraně vzal u krbu nějaký pohrabáč a dvakrát silně poškozeného praštil přímo na hlavu. Tuto hlavu měl mít poškozený úplně rozbitou. Následně měl omotat poškozenému hlavu ručníkem, zdůraznil, že tam nikdo další nebyl, pochopitelně to tedy udělal on a to z důvodu velkého množství krve v místnosti a na hlavě poškozeného. Popsal, jakým způsobem jej naložil do auta, odvezl na obdobné místo zhruba v polovině mostu, zatížil tělo a vyhodil do přehrady. Soud však nemohl uvěřit skutečnosti, že se jednalo o obranu před útokem poškozeného [REDAKCE], natož pohrabáčem či trubkou, která se na místě náhodou nacházela. Soudní znalci Hladík a Kulvajtová (i znalkyně Vlčková) zcela vylučují, že by zranění, která byla objektivně na hlavě poškozeného zjištěna, byla způsobena pohrabáčem či jakýmkoliv z nástrojů, které byly následně zajištěny v chatě rodiny [REDAKCE]. Tato část výpovědi

obžalovaného ■■■ je tedy dokazováním vyvrácena a je zřejmé, že takto musel učinit jiným nástrojem, který znalci ve svém znaleckém posudku specifikovali. Tvzení o obraně před útokem poškozeného, navíc s nožem, který údajně také není dosažitelný, neboť jej také obžalovaný odklidil, se v kontextu zjištěného jeví jako tvzení zcela účelové a nepravděpodobné. Navíc, nejenže na těle poškozeného nebyly nalezeny žádné známky zápasu či obrany, ale soud neopomněl ani tvzení majitelů nemovitosti, že žádnou věc nepostrádají ani žádná, kromě zničeného svítidla, nebyla zničena či poškozena – viz odstavce 74 – 75 odůvodnění rozsudku. Zcela jistě, pokud by reálně proběhl obžalovaným ■■■ tvzený útok poškozeného ■■■ nožem, proti kterému se bránil židlí, tak by tato byla s největší pravděpodobností minimálně poškrábaná a zejména rodina ■■■ nepostrádá ani nůž, kterým mělo být údajně na obžalovaného útočeno, a tento jej sprovodil při odstraňování stop. Sám obžalovaný vypověděl, že v nemovitosti řádně uklidil, auto schoval, jel se domů umýt a vyspat, rodičům asi ani nic neříkal. V tomto ohledu vyznívají výpovědi rodičů obžalovaného rozebrané v odstavci 100 odůvodnění rozsudku zcela účelově a jako reakce na jeho následnou změnu výpovědi. Ráno jel na místo znovu pořádně uklidit s chemikáliemi, oblečení, které bylo od krve a další věci, věci poškozených stihl ještě dopoledne spálit, zničit. Chtěl se zbavit všech důkazů, všechno zlikvidoval, i nůž, kterým měl údajně poškozený útočit, „jaksi“ už není v dostupnosti. Tato tvzení ohledně řádného úklidu obžalovaného korespondují se závěry odborných vyjádření ohledně nalezení resp. nenalezení krevních stop na místě. Potvrzuje také, že SMS zprávy ze dne ■■■ již psal z mobilních telefonů poškozených on, tyto také zlikvidoval, avšak neví, jestli hned na místě nebo až cestou do ■■■. V této výpovědi, což ještě následně potvrdil, dokonce sdělil, že se byl podívat i v domě na ■■■, neboť měl údajně druhé klíče od paní ■■■. Tato skutečnost je značně překvapivá, neboť poškozená ■■■ by jistě dobrovolně své klíče od nemovitosti, kterou nehodlala prodávat, nikomu nedala a je otázkou, co v domě hledal a našel či nenalezl obžalovaný ■■■, když důvod návštěvy popisuje ve své výpovědi a mimo jiné zde údajně hledal ukryté peníze poškozeným ■■■. V další části své výpovědi, na kterou však odkázal jako na platnou i poté, co následně opět svoji výpověď změnil, usvědčuje spoluobžalovaného ■■■, když tomuto při návratu sdělil, „že to bylo hrozné, že se tam stala nějaká nehoda, že jsou teď poškození nezvěstní, úplně nezvěstní a zůstalo tam po nich auto.“ Spoluobžalovaný ■■■ se jej po celou dobu už na to již ani neptal, oba z toho byli tak zoufalí. Je tedy zřejmé, že spoluobžalovaný ■■■, přestože tvrdí opak, minimálně od této doby, ze sdělení obžalovaného ■■■ věděl, že se s poškozenými něco stalo, že těžko mohou činit nějaké úkony, natož uzavírat smlouvy či podávat návrhy k legalizaci právních úkonů. Spoluobžalovaného ■■■ však usvědčuje i z vědomého následného konání, když tvrdí, že se domluvili o odvozu auta užívaného poškozeným, v řízení se střídali, odstavili jej v areálu v ■■■ a společně z něj sundali poznávací značky, vyndali z auta doklady a naftu (pohonné hmoty), kterou měli na cestu, vylili do kufru, aby rozložila zbytek stop. U všeho byli společně, tyto úkony dělali spolu. Doznává a usvědčuje spoluobžalovaného ■■■ i z následného jednání, kdy se domluvili, že návrh na vklad pošlou bez ohledu na to, co se stalo, když návrh na vklad práva do katastru nemovitostí vyhotovil, připravil a vytiskl obžalovaný ■■■, poté zkoušeli, kdo umí lépe psát, kdo lépe vyhotoví falešné podpisy poškozených a nakonec to udělal on. Listiny odeslal z pošty spoluobžalovaný ■■■. I v závěru zdůraznil, že s myšlenkou provést převod nemovitosti z paní ■■■ na ně „způsobem, aby ušetřili na daních“, přišli oni dva, tedy on a spoluobžalovaný ■■■, i smlouvy připravovali společně a spoluobžalovaný ■■■ je předával panu ■■■. Oběma bylo naprosto jasné, že nemovitost patří paní ■■■, když v této fázi je příliš nezajímala skutečnost, zda paní ■■■ změnila názor ohledně prodeje nemovitosti. Tržní cenu nemovitosti obžalovaný ■■■ odhaduje v intervalu 35 až 45 milionů korun. Zároveň soud nepřehlédl ani jeho tvzení, že další splátku ve výši 250 000 euro „již za poškozeným do přehrady neházel“, ale odvezl je domů.

Jeho změně výpovědi u konaného vazebního zasedání, kdy sice odkázal na svoji předchozí výpověď, avšak nic z toho, co se mělo stát ■■■ až ■■■ po hádce poškozených ve ■■■, se

nestalo, soud neuvěřil, a to jednak pro vnitřní nekonzistentnost a pro zásadní rozpor s předchozí výpovědí, když soud neopomněl ani dobu, kterou strávil ve vazbě a vyčkával s podáním této verze výpovědi do prosince 2020. Tvrdil, že se domů vrátil po deváté hodině, byl dokonce s rodiči, pracoval, avšak kolem druhé hodiny po půlnoci se na místo vracel, neboť si tam zapomněl tašku s věcmi a zejména mobilním telefonem. Zde poprvé popsal dvoumetrovou osobu černovlasého muže i výhrůžky na jeho osobu. Těmto tvrzením však soud neuvěřil a považuje je za naprosté nelogické smyšlenky nekorespondující se zjištěným skutkovým stavem, když nejenže se na místě v předmětnou dobu nemohl nacházet mobilní telefon užívaný obžalovaným [REDAKCE], což je podrobně rozebráno ve znaleckém posudku Ing. Jakuba Kříže rozebraného v odstavci 95 odůvodnění rozsudku, když i tvrzení rodičů v návaznosti na tuto změnu jeho výpovědi, soud shledává účelovými a nevěrohodnými, když podrobnosti jsou také rozebrány níže v odstavci 100 odůvodnění rozsudku. Soud v této části neopomíjí a zdůrazňuje neobvyklou a účelovou manipulaci s mobilním telefonem obžalovaného [REDAKCE], který jej zcela jednoznačně ponechává v zásadních momentech děje na jiném místě, než se on sám nachází. Ostatně tento modus operandi byl využit při cestě do [REDAKCE] s autem, které užíval poškozený [REDAKCE] a k tomuto nabádal i spoluobžalovaného [REDAKCE], a to za jediným účelem, aby nemohli být místně a časově lokalizováni právě s přihlédnutím užívání mobilních telefonů. I zde je zřejmá účelovost jednání obžalovaného, když jeho mobilní telefon je zachycen ve [REDAKCE] v době, kdy přebírá tento objekt od majitelky [REDAKCE], avšak není zde zachycen poté, co se s poškozenými setkal na parkovišti restaurace [REDAKCE] a znalec vyloučil, že by se vůbec mobilní telefon dostal do oblasti [REDAKCE]. V předmětnou dobu tedy obžalovaný ukrýl a ponechal mobilní telefon zcela účelově a již předem, na jiném místě, tento nebyl v pohybu, zůstával nehybným a to právě proto, aby nebyl lokalizován ve [REDAKCE], a vyzvedl si jej až následujícího dne, což jednoznačně svědčí o jeho promyšleném a připraveném jednání již v době, kdy na [REDAKCE] s poškozenými jel, když sám potvrdil, že je navigoval jízdou za svým vozidlem. Mentální zvrát v závěrečném tvrzení obhajoby, že pokud nebyl lokalizován mobilní telefon obžalovaného ve [REDAKCE], tak tento se na místě nenacházel, je však nejen překvapivým, ale i nelogickým, když obžalovaný [REDAKCE] v každé své výpovědi potvrdil, že se na místě s oběma poškozenými nacházel a jeho poslední verze obhajoby zněla, že se na místo vracel právě pro svůj mobilní telefon. Změny v jeho výpovědích právě v rozhodných momentech svědčí o účelovosti a vytváření si nové reality, avšak vytrhávané z celkového kontextu, ve snaze se z předmětného jednání vyvinut, byť však rozporná tvrzení obžalovaného jsou v korespondenci s objektivně zjištěnými a ověřenými důkazy zcela vyvrácena.

18. Z okolí poškozených bylo vyslechnuto množství svědků, a to při konaném hlavním líčení nebo v přípravném řízení, když u hlavního líčení byly jejich výpovědi se souhlasem obžalovaných a státní zástupkyně čteny. Tito svědci jednak popsali vzájemný vztah poškozených, vyjádřili se k jejich soužití, případně popsali náplň posledních dnů, kdy byli poškození viděni, případně jejich návyky s ohledem na opuštění domu, zároveň se někteří z nich, pokud jim to bylo známo, vyjádřili ke stavu předmětné nemovitosti v ulici [REDAKCE] patřící poškozené [REDAKCE] včetně stavu, v jakém se tato nemovitost nacházela.
19. Z výpovědi svědka [REDAKCE], který působí u [REDAKCE] církve [REDAKCE] jako správce a údržbář, bylo zjištěno, že poškozený [REDAKCE] u nich pracoval jako řidič a vozil nejvyššího patriarchu jejich církve. Poškozeného zná pouze pracovně, jezdíval s ním jedenkrát měsíčně na nákup do Makra. Naposledy jej viděl ten den, kdy jeli do Makra kolem osmé až deváté hodiny, kolem dvanácté hodiny se vrátili, kdy je doprovázela ještě jedna kolegyně, a to paní [REDAKCE]. Ten poslední den, kdy jej viděl, bylo auto úplně prázdné, protože po nákupu v Makru vše z kufru vyndali. Věděl o poškozeném, že je to hrozný vetešník, který vše, co někde našel, tahal do baráčku, kde bydlel s tou paní, i garáž, kde parkoval patriarchovo auto, zarovnával nepořádkem. Paní [REDAKCE] viděl pouze jednou na nějaké církevní akci a o jejich soužití

svědek nic neví. Také se mu o svých plánech poškozený nesvěřoval, o tom, že by ten den chtěl někam jet, se vůbec nebavili.

20. Svědkyně [REDAKCE], zaměstnankyně [REDAKCE] církve [REDAKCE], vypověděla, že s poškozeným [REDAKCE] se zná přibližně tři roky, potkávali se pouze při nákupech do prodejny Makro. Naposledy se s ním viděla dne [REDAKCE] 2019, což byl čtvrtek, kdy kolem 8:00 hod. ráno byli na společném nákupu. Museli tehdy spěchat, protože měl ještě odvézt nějaké doklady k podpisu nějakému zastupitelství církve. Vždy s nimi jezdí ještě pomocník pan [REDAKCE], jel s nimi i ten den. Nikdy s panem [REDAKCE] moc nekomunikovala, s panem [REDAKCE] mluvili o obyčejných věcech. O soukromí pana [REDAKCE] neví nic.
21. Z výpovědi svědka [REDAKCE], personalisty Církve [REDAKCE], bylo ověřeno, že poškozeného [REDAKCE] přijímali do práce jako řidiče někdy před koncem roku 2015. Poškozenou [REDAKCE] potkal v životě asi dvakrát a byla mu představena jako přítelkyně poškozeného. Poškozený jezdil autem, které patřilo církvi – [REDAKCE]. Naposledy jej viděl dne [REDAKCE] 2019 po obědě, kdy mu odevzdával výkaz práce. Ten den ráno jel s kolegy nakoupit do Makra, odpoledne měl odvézt sestru [REDAKCE] a poté měl jet k bratru [REDAKCE], což je jejich nejvyšší představitel, když potřebovali podepsat nějaké dokumenty, což také učinil, a pak už neměl nic naplánováno. Druhý den měl přivést paní [REDAKCE] na jednání rady, ale to už se nestalo. Snažili se jej kontaktovat, telefonovali mu, telefon nebral a nakonec napsal omluvnou SMS patriarchovi v tom smyslu, že mu není dobře a že si chce vzít na víkend volno. Formu SMS s patriarchou nijak nerozebírali, avšak oslovení „bratře“ mu přišlo příliš důvěrné. Svědek potvrdil, že poškozený používal dva telefony, zkoušeli volat na oba dva a má za to, že jedno číslo bylo nedostupné, druhé zvonilo, ale nebral to. V pondělí začali situaci řešit, šli se podívat k němu domů, zkoušeli zvonit, vrátka byla zavřená, jejich auto tam neparkovalo, byl tam pouze soukromý pickup poškozeného. Z pověření bratra patriarchy mu psali ještě SMS, aby se ozval, jinak že to budou muset oznámit na policii, tato zpráva byla doručena, ale na ni nijak nereagoval. Pokud by byla dne [REDAKCE] 2019 normální situace, tak by pan [REDAKCE] vrátil auto do garáže v [REDAKCE], kde sídlí církev. O svých plánech na další dny s ním poškozený nemluvil. Klíčky od auta měl trvale u sebe, auto k soukromému užívání neměl. Sice kontaktovali policii v úterý, nicméně oficiální oznámení nepodali, neboť nechtěli poškozeného kriminalizovat, řekli si, že tedy počkají, avšak policie zřejmě již SPZ vozidla prověřovala. Následující neděli, dne [REDAKCE], mu ředitel [REDAKCE] volal, že se auto našlo v [REDAKCE] a on šel na [REDAKCE] oznámit, že jim bylo tedy odcizeno a uvedl také, kdo jej řídil. Hodnocení poškozeného od [REDAKCE] bere s rezervou, neboť na jednu stranu doporučil právě on poškozeného na práci řidiče, byl jeho oblíbenec a na druhou stranu jej líčil jako velkého tyрана. Od něj svědek věděl, že se připravovali jisté právní kroky k rozchodu paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE], to věděl právě od pana [REDAKCE], avšak ona si to na poslední chvíli rozmyslela.
22. Svědkyně [REDAKCE], statutární zástupkyně Církve [REDAKCE], ve své výpovědi uvedla, že s poškozeným [REDAKCE] se naposledy viděla dne [REDAKCE] 2019, kdy ji kolem 14:00 hod. vezl ze sídla církve. V autě s nimi seděla též poškozená [REDAKCE], kterou znala z předcházejících církevních akcí. Při této příležitosti se jí poškozený [REDAKCE] ptal, jestli jí nevadí, v autě sedí i paní [REDAKCE], že si následně musí něco vyřídit, co konkrétně, o tom se vůbec nezmiňoval. Oba byli v pohodě. Naposledy je tedy viděla, když ji vysadili u ní doma. Svědkyni nenapadlo, že by někam chtěli jet služebním autem. Myslela si, že bude vyřizovat nějakou maličkost. Do kufru nic nedávali, v autě žádná zavazadla nebyla. Následně však poškozený [REDAKCE] druhý den nepřišel do práce, přestože si při poslední cestě potvrzovali to, že [REDAKCE] a [REDAKCE] 2019 mají v plánu důležitou cestu na zasedání církevního zastupitelstva a pojedou služebním autem. Když nepřišel, volala [REDAKCE] na oba telefony, které zvonily, ale nikdo je nebral, to bylo hned v pátek odpoledne. Patriarchovi pak pouze přišla nesmyslná SMS, kterou měl posílat poškozený [REDAKCE], ve které se podepsal jako „[REDAKCE]“, avšak v jeho zvyku bylo se podepisovat jako „[REDAKCE]“. Dodatečně svědkyni napadlo to, že tuto SMS nemusel psát on sám, ale pořád si mysleli, že

jde jen o nějaký zádrhel. Ohledně jeho pracovního výkonu si na něj nemůže stěžovat, občas přijel pozdě nebo něco spletl, občas na něj přišla pokuta za rychlou jízdu či nesprávné parkování. Předmětné vozidlo neměl používat pro soukromé účely, avšak výslovně to zakázáno neměl. Paní [REDAKCE] na ni působila jako vzdělaná dáma, seriózní důchodkyně a co měla možnost vidět, tak se k sobě chovali laskavě, choval se k ní slušně a přátelsky, říkal jí nějakou zdobnělinou. Jednou, když jeli kolem vily, tak jí pan [REDAKCE] řekl, že tam bydlí pouze oni dva a vila patří paní [REDAKCE]. Působili na ni spíše jako přátelé.

23. Svědek [REDAKCE], člen statutárního orgánu [REDAKCE] církve [REDAKCE], ve výpovědi potvrdil, že poškozeného [REDAKCE] zná pouze jako řidiče patriarchy jejich církve. Naposledy viděl poškozeného [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2019 mezi 14:30 a 15:00 hod., kdy k němu přijel služebním vozidlem církve – [REDAKCE], ohledně podpisu určitých listin souvisejících s církví. Společně s ním přijela paní, kterou poškozený [REDAKCE] posléze představil jako paní [REDAKCE], členku církve, která seděla na zadním sedadle. Tato schůzka trvala přibližně půl hodiny a poté oba poškození odjeli svědkovi neznámo kam, od této doby je neviděl. Poškozená [REDAKCE] měla u sebe kabelku, zavazadlový prostor vozidla svědek neviděl. Poškozený [REDAKCE] se při této schůzce choval příjemně a slušně, vždy byl usměvavý a stejně tak ho vnímal i tento den. S panem [REDAKCE] neměl nikdy problém, přijel vždy včas, viděl ho celkem čtyřikrát, o jeho osobním životě nevěděl vůbec nic.
24. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že zná oba poškozené. Na první pohled bylo evidentní, že jejich vztah je bizarní, byly tam rozdíly ve všem. Jednak fyzické rozdíly, a jednak to bylo složité v tom, že ona byla závislá na [REDAKCE], tím vztahem hrozně trpěla, nebyla však schopná udělat krok od něj. Toto ví od ní, neboť situaci řešila skoro s každým, s kým mohla a on do tohoto okruhu lidí také spadal. Oni jí radili, že jediná cesta je odejít z tohoto vztahu pryč, avšak ten zásadní krok prostě neudělala. Nabízeli jí možnost, sejít se s právníky, vyměnit zámky, atd., avšak ona to nedotáhla. Jejich vztah byl zatížen neuvěřitelným nepořádkem v domě, který byl skutečně téměř nevidaný, on to viděl a zhoršovalo se to. Z tohoto pramenily obrovské hádky. On osobně u těchto projevů nebyl. Viděl zlomeninu nohy paní [REDAKCE], kterou ona zdůvodňovala zakopnutím na dovolené. Posledního půl roku již v kontaktu nebyli. Ona si celá léta na [REDAKCE] stěžovala, nechtěla za žádnou cenu dům napsat na něj a udělat z [REDAKCE] spolumajitele. Byla na dům fixovaná, nechtěla ho nikomu prodat a pan [REDAKCE] určitě věděl, že mu ten dům nebude nikdy patřit. To byl také jeden z důvodů jejich sporu. Ví o tom, že na nějakou krátkou dobu byl pan [REDAKCE] z domu i vykázan.
25. Svědek [REDAKCE], biskup patriarcha [REDAKCE] církve [REDAKCE], potvrdil, že poškozený [REDAKCE] pracoval v jejich církvi od roku 2016, a to převážně jako jeho řidič. O poškozené [REDAKCE] mluvil poškozený [REDAKCE] jako o své přítelkyni, svědek ji však blíže neznal, věděl, že se jedná o členku obce v [REDAKCE], neměl ani možnost se s ní blíže bavit. V poslední době se poškozený [REDAKCE] zdál svědkovi poněkud neklidný, když míval pokuty za překročení rychlosti či nesprávné parkování. Naposledy s ním byl v kontaktu dne [REDAKCE] 2019, od té doby vozil paní [REDAKCE], a pak jel dne [REDAKCE] 2019 k panu [REDAKCE], kterému vezl nějaké smlouvy, s těmito se již nevrátil. Dne [REDAKCE] a [REDAKCE] 2019 měl naplánované akce po [REDAKCE], kde jej měl pan [REDAKCE] vozit, avšak to se neuskutečnilo, neboť dostal od něj SMS, že se omlouvá, že si udělal výlet a udělalo se mu špatně a že se ozve. Svědek z toho nabytý dojem, že někam jel a tam snad zavinil nějakou nehodu. Bylo to neobvyklé, vždy byli v kontaktu a tato situace byla netypická. Zkoušel volat, ale na jeden mobil se nedalo vůbec dovolat a na ten druhý později také ne. Dále svědek uvedl, že poškozený byl většinou spolehlivý, někdy se třeba drobně nedostavil včas, omlouval se telefonicky a bylo zřejmé, že mu není jedno, že nedostal svého úkolu. V SMS zprávách ho pak oslovoval „bratře patriarcho“, vykali si, po nahlédnutí do svého mobilního telefonu našel jednu SMS bez oslovení a jednou i oslovení bratře.
26. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že poškozenou zná od dětství, byli spolužáci. Pan [REDAKCE] i paní [REDAKCE] byli jeho klienti na stavební spoření. Dle jeho názoru to nebyli partneři, jak se to

dneska bere, oni přeci jen žili odděleně, byli to spíše spolubydlíci. [REDAKCE] tam bydlel s určitou touhou, že jednou asi tu vilu získá, nicméně ona ji nikdy nechtěla prodat a bylo jasné, že ani jemu to nedá. Ničili si život, všechno, co ona měla, investovala do té vily, ten dům byl pro ni všechno, měla na něj velmi silnou citovou vazbu. [REDAKCE] tam nosil všechno možné, co našel, dům byl zanesen nepořádkem. On vilu navštěvoval a jednou nebyl schopný projít ani sklepem. Oni především bydleli v prvním patře, vila byla celá obyvatelná, topilo se tam, tekla tam voda, odpady fungovaly, chodilo se normálně po schodech, vše bylo funkční. Když někam odjeli, tak on tam chodil spát, aby se tam svítilo, aby to tam nevykradli. Paní [REDAKCE] byla hrozně hodný člověk, neuměla rázně říci ne. Pan [REDAKCE] střídal zaměstnání, nebyl na tom ekonomicky dobře, dělal šoféra pro církev [REDAKCE], byl umělecký typ, hezky maloval. Byl svědkem toho, jak se oni dva uměli pohádat, hádka byla většinou o jeho práci na domě, ječel spíš on, ona byla spíše submisivní. Jejich vztah hodnotí jako patologický, nebyl to normální vztah muže a ženy, což vycházelo zejména z toho, že ona na baráku seděla, že to je její, uvažovala o tom, že jej odkáže církvi [REDAKCE], poté zase váhala, neboť církví dohozený tesař nepracoval dost kvalitně. Připustil, že trochu možná v jejich vztahu docházelo i k fyzickému násilí, toho svědkem nebyl, avšak nepřekročilo to žádnou enormní míru. Jako dealer stavebního spoření částečně znal majetkovou situaci pana [REDAKCE], spořil, postupně se spoření zhoršovalo, avšak má za to, že byl v plusu, dokázal nemít dluhy. Dle jeho názoru byla vila velmi cenným prostorem, natáčely se tam i filmy, prý tam chodil i prezident Beneš na kafe. On je postrádal asi týden poté, co zmizeli, se sousedy se radili co s tím a má za to, že byl kvůli tomu i na Policii v [REDAKCE].

27. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozená [REDAKCE] byla její kamarádka, znaly se 8 let, jezdily spolu do lázní, do divadla, chodily spolu na kávu. Poškozeného [REDAKCE] moc neznala, byl to takový typ podvodníka a několikrát na poškozenou vztáhl ruku. Byl to taky její kamarád, měl zvláštní modré oči, nepříjemný pohled a byl agresivní. Ona byla velice chytrá paní, byla majetná, poškozený byl o hodně mladší, jejich domácnost označila jako italskou. Má za to, že poškozená měla pana [REDAKCE] ráda, ale pro cizí lidi bylo jejich soužití nepochopitelné. Potvrdila, že poškozený doma hromadil haraburdí, i zahrada byla celá pokryta haraburdím a od poškozené věděla, že jej opakovaně vyzývala, aby to vyklidil. I s církví byli několikrát na brigádě, avšak on opět donesl nové haraburdí. Svědkyně vypověděla, že se poškozená [REDAKCE] bála, pozorovala na ní modřiny, přítomna žádnému konfliktu nebyla. Poškození spolu byli na dovolené v [REDAKCE], v [REDAKCE], vše platila poškozená. Z [REDAKCE] se vrátila se zlomenou nohou a tvrdila, že spadla ze schodů. Oni jí to však nevěřili. Věděla, že poškozený má nějakou nemovitost na [REDAKCE] a paní [REDAKCE] jí říkala, že tam plánuje cestu snad půl roku, ale jí se tam nechtělo. Měly jít spolu na koncert, když přesné datum specifikovala různě v přípravném řízení a u hlavního líčení, jednalo se však o rozhodné období počátkem [REDAKCE] 2019. Avšak před koncertem jí poškozená poslala SMS zprávu v odpoledních hodinách, že jeli na [REDAKCE], že na koncert jít nemůže a popřála jí hezký zážitek, to byly v kontaktu naposledy, bylo to krátce před jejím zmizením. Má starý telefon, SMS již není uchována. Zdálo se jí to zvláštní, neboť pokud něco rušila, tak většinou volala a vypadalo to, že tu zprávu ani nepsala poškozená. Usuzuje to z toho, že byla taková neosobní, ona na ni byla zvyklá jinak. O závěti, kterou by měla pořízovat paní [REDAKCE], nic neví. Věděla, že má jen sestřenici a synovce. Panu [REDAKCE] vilu rozhodně dát nechtěla, přestože on o ni projevil zájem. Vilu nehodlala prodat, nechtěla, aby byla ve vlastnictví nějakých cizinců, věděla, že má vysokou cenu, kterou nemůže nikdo zaplatit a ona z vily odejít nechtěla.

28. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že ve [REDAKCE] ulici bydlí od roku 1972 a už v té době tam poškozená paní [REDAKCE] bydlela a byla majitelkou toho domu. Od roku 2011 má těžce nemocného manžela, který je invalidní po borelióze a sháněla někoho, kdo by za finanční hotovost vozil manžela k lékařům. Oslovila proto poškozeného [REDAKCE], kterého začala vídat na zahradě domu poškozené. Již neví, zda od roku 2012, 2014 či 2015 jí začal poškozený [REDAKCE] pomáhat s manželem. Docházel do jejich domu, dával ho na postel, vozil k lékařům. K jejímu manželovi se choval úplně v pohodě, byl pro ně velice solidní člověk. Věděli, že je velice chytrý,

ale že je to narcis, který měl o sobě velké mínění a o ostatních si myslel, že jsou téměř hloupí. Všichni věděli, že s poškozenou [REDAKCE] žije, přestože byl o 30 let mladší než ona. Byla to typická talíánská rodina, všichni věděli, že se hádají, a to způsobem, že to slyšela celá ulice a druhý den to byla zase láska. Několikrát jí říkali, ať jej vyhodí, avšak ona říkala, že na to nemá sílu, asi ho milovala. Financovala vše včetně dovolených. Oni se týden milovali, a pak si šli týden po krku. Slyšela, že paní [REDAKCE] na dovolené v [REDAKCE] utrpěla úraz. Pan [REDAKCE] jí sdělil, že tam měl nějakou tanečnici, do které se zamiloval, tancoval s ní a [REDAKCE] tam šla a dala mu facku. Druhý den měli odjíždět a [REDAKCE] tvrdila, že ji [REDAKCE] shodil ze schodů. On tvrdil, že ze schodů sklouzla. Ví také o tom, že se [REDAKCE] v důsledku domácího násilí obrátila na policii. Ve vile byla někdy v roce 2013 nebo 2014 a byl tam neskutečný bordel. Do domu a na zahradu nanosil cokoli, co viděl u kontejnerů, to se neslučovalo s normálním životem. Paní [REDAKCE] byla z toho nešťastná, měla památkově chráněnou vilu, ale barák v pořádku nebyl. Veškeré zařízení – toaleta, dlaždice, topení, bylo funkční, zachovalé, ale v hrozném stavu. Paní [REDAKCE] tím barákem žila, zabývala se tím nepořádkem, byla naprosto zlomená, chtěla, aby panu [REDAKCE] domluvili, aby začal uklízet, ona jí několikrát doporučovala, aby jej vyhodila. I pan [REDAKCE] jí říkal, že se s [REDAKCE] pořád hádají a že mu nějaký psycholog doporučil, aby začal tancovat. Chodil na kurzy moderního tance a [REDAKCE] na něj žárlila a dělala mu výstupy. On úplně tanci propadl. Paní [REDAKCE] se jí svěřila, že do budoucna bude mít její barák synovec ze strany její sestřenice. Svědkyně neví nic o tom, že by si pan [REDAKCE] dělal nějaké nároky na barák, poškozená i před ním říkala, že nechce, aby ten barák měl a on to tedy věděl. Poškozeného viděla naposledy ve čtvrtek, byl u nich, dal si kafe, povídal si s jejím mužem. Říkal, že tam nebude v pátek a vrací se v sobotu. Ptala se jej, kam jede a on říkal, že veze [REDAKCE] za nějakým pánem, když ohledně místa se mělo jednat o [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], to si již svědkyně přesně nepamatovala. [REDAKCE] tam měla mít nějaké jednání. V sobotu se mu pokoušela volat, telefon zvonil, on se však nehlásil. Měli na něj jedno telefonní číslo, bylo jim divné, že nevolá zpět. Volala i [REDAKCE], ani tato se nehlásila. Šla zvonit k baráku, tam nikdo nebyl. Sousedka [REDAKCE] [REDAKCE] také sháněla, domnívaly se, že jsou asi na chalupě nebo někam odjeli, avšak v pondělí jim to již bylo divné. Šla proto na policii a řekla jim, že postrádají známého. Na policii už věděli, že církví se ztratilo auto. Ona ani nevěděla, že odjel služebním autem, když nikdy předtím služební auto pro privátní potřeby nepoužil. Pokud měl vést jejího manžela k lékaři, vždy přijel přesně, nikdy se nestalo, že by nepřijel. Paní [REDAKCE] nikdy nemluvila o tom, že by vilu prodala, on jí doporučoval, aby ji prodala, že by si mohla koupit krásný byt, protože není schopna se o dům postarat. [REDAKCE] nebyla na práci, byla to paní profesorka, byla to dáma. Vilu údajně měla zdědit její sestřenice, zhruba rok se ten dům vyklízel. Vila sice vypadala jako dům pro bezdomovce, přitom jsou tam originály dlaždic, zařízení, tapet, obrazů, měl tam být obrovský majetek. Vila se nyní prodává a nabídky začínají na ceně 85 mil. Kč, což zjistila od realitního makléře.

29. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] zná celý život, bydlí ve stejné ulici, společně chodily na koncerty, do divadla. Pana [REDAKCE] začala vnímat někdy kolem roku 1985, poznala jej v posledních 10 až 15 letech. Nikdy jí nebyl sympatický, brala jej jako partnera paní [REDAKCE]. Jejich vztah byl zajímavý, posledních 15 let tam byly velké nesrovnalosti, hádali se. Byl mezi nimi velký věkový rozdíl, ze začátku jej [REDAKCE] milovala, pak se jej začala bát. Důvodem hádek bylo např. to, že pan [REDAKCE] nepracoval, byl na ženské, sbíral veškerý odpad, co našel, nebyl ochoten to uklidit, a pokud ona něco vyhodila, byl z toho strašný povyk. Ví, že [REDAKCE] utrpěla úraz v [REDAKCE], ona se s tím úplně nechlubila, sama prostě nevěděla, jestli do ní pan [REDAKCE] strčil nebo upadla sama, snad si tam měl najít nějakou přítelkyni. Pan [REDAKCE] jí měl i napadnout, byla kvůli tomu i na policii. V pátek, před zmizením, se s paní [REDAKCE] domlouvaly, že by si šly něco koupit na sebe. Ji však nebylo celý víkend dobře, takže si nevolaly, až v pondělí jí volal farář [REDAKCE] církve, zda neví, co je s panem [REDAKCE], oni začali hledat jeho auto. Volala panu [REDAKCE] i paní [REDAKCE], telefon vyzváněl, nikdo to nebral, později byl telefon již nedostupný. Ona čekala do středy, měla hrozný strach, její představa byla, že ji v baráku shodil ze schodů a utekl. Pokud by paní [REDAKCE] měla někam odjíždět, řekla by jí to, zvlášť, když,

byly domluvené, že spolu někam půjdou. Když odjížděla na delší dobu, nechávala u ní klíče. Když šla na policii – v tom týdnu, co se ztratili, středa nebo čtvrtek, tam jí řekli, že není v příbuzenském vztahu, že se musí o ni začít zajímat rodina, což se stalo poté, co se její sestřenice vrátila z [REDAKCE].

30. Svědkyně [REDAKCE] znala poškozenou [REDAKCE] také od dětství. Navštěvovaly se i se svými rodiči. Pana [REDAKCE] zaregistrovala, že se tam přistěhoval, bydlel tam cca 30 let. Vztah pana [REDAKCE] a paní [REDAKCE] nebyl dobrý. Ze začátku to vypadalo jako normální soužití, ale posledních dost let to dobré nebylo, byly tam hádky, spory. Některé hádky slyšela přes otevřená okna a týkaly se zejména toho, že pan [REDAKCE] byl schraňovač věcí a nanosil tam spoustu odpadků, nepoužitelných věcí a paní [REDAKCE] se to nelíbilo. Od paní [REDAKCE] věděla, že jednou na ni vzal i nůž, který píchl do stolu, ona byla nespokojená se svým životem. Po ní dokonce několikrát chtěla, aby mu domluvila, jak ve vztahu k tomu binci, tak k tomu, jak se k ní chová. Ona se jí ptala, proč jej nevyhodí, ona říkala, že by neměl kam jít, že by se ani nenajedl, že jí ho je líto. Od paní [REDAKCE] ví i o fyzickém konfliktu, slyšela rozbíjení nádobí, nadávky, v průběhu času začalo být slyšet i ji, že na sebe křičí, svěřila se jí, že jednou v noci musela odejít, že se bála. Naposledy je viděla nějak před víkendem v pátek nebo v sobotu a registrovala, že se tam několik nocí nespí, bylo jí to divné. Vždy totiž, když paní [REDAKCE] odjížděla, tak je o tom informovala, že tam nějakou dobu nebude. Paní [REDAKCE] udělala nějaké oznámení na policii, avšak byl tam nějaký problém, že se čekalo na sestřenici paní [REDAKCE] a snad i církevní spolek nahlašoval, že jim chybí auto, protože pan [REDAKCE] byl u nich zaměstnaný. Paní [REDAKCE] vždy tvrdila, že sepíše poslední vůli a dům bude její sestřenice, případně synů sestřenice. Poté, co zmizela, pátrali v katastru, co je s domem a tam zjistili, že dům byl převeden na pana [REDAKCE]. Ona pana [REDAKCE] ráda neměla, dovedl být úlisný, vstřícný, ale něco tam skřípalo. On věděl, že paní [REDAKCE] chce dům odkázat sestřenici. Probíhaly tam vyklízeční práce asi třičtvrtě roku a v současné době dům vypadá dobře, chodí tam zájemci o koupi domu. Ona tam byla asi rok před touto událostí, dům byl obyvatelný, voda tekla, topilo se tam, ovšem byl tam neuvěřitelný nepořádek.
31. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že se s poškozenou stýká asi 30 let, chodily spolu na koncerty, jezdily do lázní, občas se i navštěvovaly. S poškozeným byla od doby, co byl ještě její žák, ona ho učila. Svědkem hádek sama nebyla, před ní se choval vždy slušně. O neshodách mezi poškozenými věděla od poškozené, když na vlastní oči viděla modřiny, tak 5 let nazpátek, a jednou přišla poškozená do divadla rozcuchaná, že ji doma povalil na zem a chtěl ji pobodat. Naposledy spolu byly v divadle dne [REDAKCE] 2019. Vypověděla, že asi [REDAKCE] až [REDAKCE] poškozené volala, avšak měla nedostupný telefon. Sebrala se a jela k vile a viděla, že je zapáskovaná od policie, mluvila se sousedy. Ví o tom, že předtím tam byla policie tak čtyřikrát kvůli domácímu násilí, vykázali jej, avšak poškozená mu ty klíče dala a vzala ho zase zpět. Věděla, že někdy v roce 2017 byli s panem [REDAKCE] na [REDAKCE], když ona všechno platila a on byl takový příživník. Tam se měl seznámit s nějakou rodinou, která měla dceru, chodil s ní tančit, sedával u jejich stolu, a když to [REDAKCE] viděla, tak k jejich stolu přišla, dala mu facku, on spadl na zem, křičeli na sebe, bylo to prý hrozné, velká ostuda, toto ví od poškozené. Hned na to šla ze schodů a jednu nohu si zlomila a druhou pohmoždila. Poškozený se o ni doma nestaral, chodil tančit, proto se dostala tehdy k boromejkám. Vila byla její jediná jistota a ví, že by tu vilu poškozená nikdy neprodala. Za kredenci v kuchyni měla nějaký vzácný obraz. Říkala, že pan [REDAKCE] chce vilu na sebe, aby mu to odkázala. Ona jí však říkala, že mu vilu nenechá, že ji nechá asi své sestřenici, že vila musí zůstat taková, jaká je. Zmiňovala konflikt s církví, kdy farář naváděl lidi proti ní a týkalo se to opravy terasy, myslela si, jestli na ni nedělal nátlak i ten farář z toho kostela.
32. Svědkyně [REDAKCE], poznala poškozené přes paní [REDAKCE] před cca 2 lety. Poškozená si jí stěžovala na problémy s řemeslníky, kteří odvedli nekvalitní práce při opravě vily. Vyhotovovala ji znalecký posudek s tím, že [REDAKCE] 2019 přijde na kontrolu terasy. Měla problém, aby se tam vůbec propletla, byl tam nepořádek, snad měly být ve vile i myši. [REDAKCE] na ni působil

dojem, že je blázen, nijak se neprojevoval, měl vytržené oči, byl to takový parazit, který nepracoval a žil z jejích peněz. Ona jí nabízela vyklizení vily a rekonstrukci, z čehož byla poškozená nadšená. Bavili se i o tom, na koho tu vilu přepíše, poškozená jí řekla, že na [REDAKCE] ne, že by to chtěla dát nějaké nadaci na vzdělávání, hlavně aby byla zachována, prý ji nedá ani sestřenci, neboť synovci jsou prý nějakí divní. Odmítala, že by vilu někdy prodala. Poškození měli mezi sebou mít zvláštní vztah, často se hádali kvůli nepořádku v domě, prý se také i prali, poškozený [REDAKCE] měl poškozenou [REDAKCE] i bít, měl být vůči ní dost agresivní. Měli zvláštní milenecko-mateřský vztah. Poškozenému [REDAKCE], který o vilu měl prý zájem, přenechat nechtěla, o čemž poškozený [REDAKCE] věděl. Vše financovala poškozená, měla i cenné obrazy, měla hodně zlata, za kredenci měla i nějakou skříň.

33. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdila, že poškozené zná asi 20 let. Poslední 3, 4 roky si spolu s poškozenou pouze telefonovaly, vídaly se zřídka. Věděla, že vztah poškozených nebyl harmonický, poškozená [REDAKCE] si na [REDAKCE] často stěžovala, v některých okamžicích se ho i bála, neboť on jí zanášel dům odpadky a ona stála o to, aby vše v klidu vystěhoval, což se za celá léta nestalo. Chodila všude možné, [REDAKCE] stále sliboval, avšak nic nevystěhoval. Ona jí říkala, aby vše udělal radikálně, že se objedná valník, pozve pár lidí a bude to vystěhované, poškozená však říkala, že se jej bojí, že ve chvíli, kdy by tohle řekla, tak ho chytne nějaký amok. Jednou se před ním musela zamknout do koupelny a bála se i trochu o svůj život, avšak svědkyně sdělila, že k ní se choval vždy slušně, poškozeného nikdy v amoku neviděla, neřekla by to do něj. Stěžovala si i na to, že si [REDAKCE] hledal nové přítelkyně, chodil na tancování, možná na něj i žárlila, opustit ho však nechtěla. Chtěla, aby si v klidu vystěhoval ty věci a žili spolu harmonický vztah. Svědkyně pokládala tento vztah za patologický, oba byli chudáci. Poškozené také řekla, snad před pěti lety, aby ten dům prodala a koupila si krásný byt třeba i s komorníkem. Poškozená se nad tím zamyslela, řekla, že by to bylo krásné, avšak kvůli rodičům by to udělat nemohla, neboť oni ten dům milovali. Poškozená také věděla, jaká je cena domu, neboť jí sdělila, že se prodal nějaký dům v sousedství, který ani nebyl tak hezký jako ten její, a to za 50 000 000 Kč. Moc do vily nechodila, viděla, že poškozená bydlela v prvním patře, ona byla jen v přízemí, dům byl obyvatelný, avšak vše bylo zaneseno odpadky. Poškozená si také stěžovala, že [REDAKCE] žije z jejích peněz, že domácnost financuje sama, společně také cestovali. Měla se počátkem [REDAKCE] 2019 s poškozenou sejít, avšak z této schůzky sešlo.

34. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozenou [REDAKCE] zná, je to její spolužačka a kamarádka, se kterou se zná od základní školy. V průběhu života se příležitostně setkávaly. Poškozeného [REDAKCE] zná přes paní [REDAKCE], tito spolu žili asi 30 let. Vilu, ve které bydleli, znala velmi dobře, znala i rodiče poškozené. Byla to krásná vila, avšak v době, kdy tam bydleli již pouze poškození, udála se velká změna, byl tam velký nepořádek. Poškozený [REDAKCE] zatahal vilu různými krámy. Již přesné datum neví, mohlo to být [REDAKCE] nebo i [REDAKCE] 2019, kdy se měl uskutečnit poslední hovor s poškozenou. Ona jí tehdy volala, že za 14 dní bude na [REDAKCE] demonstrace, jestli tam poškozená nepůjde. Z hovoru poznala, že není doma, že jedou, bylo nějak po obědě, mluvily spolu asi 2 minuty a poškozená jí odpověděla, že asi nepůjde, že nevidí důvod, ještě se [REDAKCE] ptala, což jí on odkýval a byli evidentně ve shodě, když jí řekla, že jedou pryč. Ona jí popřála šťastnou cestu a hovor ukončila. V přípravném řízení vypověděla, že se poškozená pana [REDAKCE] bála a měla údajně chodit i do [REDAKCE]. Toto u hlavního líčení potvrdila, když předmět sporu spatřovala zejména v tom, že poškozený zanášel vilu různými zbytečnými krámy. Uvedla, že si myslí, že se poškozená [REDAKCE] nebála, neboť si pamatuje, že když byly na kávě, tak jej tam také pozvala, zdálo se jí, že jsou ve shodě, když má za to, že jejich problémy vyplývaly i proto, že byl mezi nimi velký věkový rozdíl a poškozená již byla usedlejší.

35. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že s poškozenými byli sousedi, když on bydlel o pár domů dál. Poškození měli spolu partnerský vztah a babička mu říkala, že spolu žili ještě od studentských let pana [REDAKCE]. Párkrát slyšel jejich hádky, které se týkaly nepořádku, protože [REDAKCE] z toho dělal

skladiště. Paní to vadilo, ztěžovali si i sousedi, on sbíral věci, které lidi vyhodili. Paní i po něm chtěla, aby [REDAKCE] domluvil, on mu pomáhal ten největší nepořádek vepředu vily narovnat za barák, i uvnitř domu byl nepořádek. Majetkové poměry poškozených nezná. Věděl, že poškozený roznášel letáky a dělal řidiče u církve, také vozil pana [REDAKCE], souseda z ulice po lékařích a i jeho vezl párkrát do nemocnice, když každý brečí, že má málo peněz. Potvrdil, že poškozená jezdila se sousedkou do lázní, s poškozeným jezdili na dovolené, avšak neví, kdo je platil. [REDAKCE] měl aktivitu, že chodil do tanečních kroužků. Poškození se chvíli hádali, pak na sebe nedali dopustit. Před čtyřmi, pěti lety mu paní ukazovala nějakou modřinu, že jí [REDAKCE] uhodil, ale on u toho nebyl. Má pocit, že v té době přijeli z dovolené, kde si zlomila nohu a zrovna byla asi na [REDAKCE] nějak naštvaná, tak říkala, že ji měl údajně strčit ze schodů. Naposledy se viděl s poškozeným v pondělí nebo úterý v tom týdnu, jak odjeli, když byli koupit stavební materiál na podezdívku u plotu. Věděl, že v pátek někam jedou a v sobotu poškozený také nebude, protože jede někam s patriarchou. Původně byli domluveni, že k nim půjde o víkendu dělat plot. Volal poškozenému, avšak tento mu telefon nezvedal. Na poškozeného měl dvě telefonní čísla, vyzváněly mu oba mobily, kdy se mu snažil dovolat. Volal i paní [REDAKCE], tento mobil nevyzváněl. Poškozený mu vždy řekl, že někam odjíždí, protože nosil letáky a on také, měli některé sektory stejné, proto letáky rozváželi spolu. Žádný konflikt s poškozenými neměl. Potvrdil, že si od poškozeného asi před sedmi lety půjčil 10 000 Kč, poté si však začal počítat nějaké úroky a údajně mu měl celkem dlužit 50 000 Kč. Ze začátku dluh splácel, část splatil a potom se domluvili, že si část odpracuje, a když mu udělá ten plot, bude dluh splacen. Žádnou upomínající písemnou zprávu od poškozeného nedostal, na splácení se domlouvali ústně, neboť se vídali pořád. V [REDAKCE] 2019 byl na tom zdravotně o malinko lépe než v době konání hlavního líčení, kam přišel o berličích a předložil lékařské zprávy o svém zdravotním stavu, o berličích chodí asi třičtvrtě roku. Ví o tom, že poškozený koupil od bratra nějakou nemovitost, avšak neví kde a vypověděl, že on nebyl nikdy v okolí [REDAKCE] nebo [REDAKCE], nezná to tam.

Obhajoba se po určitou dobu řízení před soudem snažila naznačovat, že by snad tato osoba měla mít jakýsi důvod k odstranění minimálně poškozeného [REDAKCE] a snad se mohla ve [REDAKCE] nacházet, avšak po osobním výslechu tohoto svědka, když všichni zúčastnění mohli bezprostředně sledovat tělesnou konstituci, zdravotní stav a hendikep svědka, mohli sledovat jeho projevy a reakce, již tato verze nabízeného děje přestala být pro obhajobu zajímavou, když neexistuje ani motivace tohoto svědka k odstranění poškozených.

36. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že s poškozeným [REDAKCE] se seznámila před pěti lety na plesu. Chodili spolu poté čtyři roky tančit, naposledy jim kurz končil [REDAKCE] 2019, a to jej viděla naposledy. Pak měl přijít dne [REDAKCE] 2019, psala mu SMS, ale to už se neukázal ani neomluvil, což se v minulosti nikdy nestalo. Pokoušela se jej telefonicky kontaktovat, avšak neúspěšně. Ví o něm, že žil s nějakou paní, se kterou byl na dovolené v [REDAKCE]. Byla starší než on, zlomila si nohu, on se o ni špatně staral, proto si zajistila péči nějakých církevních sester. To věděla od poškozeného, nikdy poškozenou neviděla, ani neví, kde bydleli. Někdy v roce 2016 jej vyzvedávala u sídla Církve [REDAKCE], byla tam garáž, ze které si bral oblečení, a viděla tam zaparkované auto, kterým vozil patriarchu, byl to [REDAKCE]. Věděla, že má rekreační dům někde u [REDAKCE], za mámou jezdil do domova důchodců. Poměr spolu neměli, pouze spolu tančili, i když se mu ženské líbily hodně. Působil na ni jako vyčůraný [REDAKCE], vychytralý, nic moc nebral vážně, bohémský typ. Ona jako žena by mu nedůvěřovala, je to jen ženská intuice. Nepozorovala, že by měl nedostatek financí, podnikal, roznášel letáky, ke všemu měl ležérní přístup. Byl klidný, konflikty nevyvolával, nikdy nebyl agresivní.
37. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že s poškozeným [REDAKCE] se znala od října 2018, kdy se seznámili na taneční akci. Bavili se spolu, tančili a chodili spolu v [REDAKCE] až [REDAKCE] 2019. Na veřejnosti, na těch tanečních lekcích se bavil, bylo to super, v soukromí si na ni čas skoro neudělal, chtěl odpočívat. Věděla, že dělá řidiče v [REDAKCE] církvi a říkal, že je sám, nevěděla

o tom, že má dlouhodobý vztah. Choval se k ní vždy pozorně a mile, měla pocit, že o ni stojí, z jeho soukromí nikoho neznala.

38. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že po přestěhování do [REDAKCE] v roce 2001 byli parta tří kluků a ona, co které patřil právě poškozený [REDAKCE]. Tento měl firmu, která pracovala s mapovými podklady, co je spojovalo a chodili společně fotit. Poškozenou [REDAKCE] potkala pouze jednou, kdy jí byla na ulici představena právě [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] se neprojevoval nějak výrazně, vždy se k ní choval velmi slušně. Usuzovala, že má finanční problémy, neboť jeho firma pracovala s mapovými podklady a uspět na již etablovaném trhu bylo hodně těžké, a požádal ji, aby jeho auto [REDAKCE] přepsala na sebe, aby o něj nepřišel. Již si nepamatuje, ve kterém roce to bylo, veškeré úhrady řádně hradil, včetně pokut za rychlou jízdu či špatné parkování. Až v roce, kdy došlo k vraždě, jí přišla upomínka z pojišťovny, že není placená pojistka, a to od 3. 1. toho roku. Snažila se poškozeného kontaktovat, obvolávala i kamarády, nikdo však o něm nic nevěděl. Ona jej neviděla asi 10 let, pouze si telefonovali. Dohledala si nemovitosti v jeho vlastnictví a začala je objíždět. Také kontaktovala školu samby, kterou navštěvoval a ta ji již odkázala na kriminálku. Vlastnil dvě nemovitosti na [REDAKCE] a věděla, že bydlí u paní [REDAKCE], když o jejich vztahu nic bližšího nevěděla. Obhajobou předkládané další registrační značky vozidel jí nic neříkaly, věděla, že poškozený měl ještě vozík, který řádně hradil, měla na něj pouze jedno telefonní číslo.

39. Ze svědeckých výpovědí podrobně rozebraných v odstavcích 19 – 38 odůvodnění rozsudku bylo osvětleno, že vztah poškozené [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE] rozhodně nebyl idylický. Poškozená lpěla na své vile a nebyla schopna ji sama uklízet a udržovat, když poškozený vilu zanášel haraburdím, a to jak uvnitř místností, tak na zahradě. Svědci, kteří vilu navštívili, tento neutěšený stav barvitě popsali, což dokresluje i pořízená fotodokumentace ve spisovém materiálu. Zároveň však svědci seznámeni se stavem vily vypověděli, že tato byla v obyvatelném stavu, fungovala voda, topení, odpady, jednalo se o krásnou historickou stavbu památkově chráněnou, kterou však bylo potřeba uklízet a udržovat, na což evidentně oba poškození zcela rezignovali. Zároveň nevyvážený vztah poškozených vyústil ve vzájemné hádky, které sousedi registrovali, a zároveň se poškozená svěřila, že měla z poškozeného strach a dokonce ji fyzicky napadl. Nespokojenost ve vztahu řešila poškozená [REDAKCE] tím, že se svěřovala svým známým a apelovala na ně, aby poškozenému domluvili, avšak žádný razantní krok k vyřešení situace neudělala, když jej evidentně měla ráda a chtěla, aby se změnil. Poškozený [REDAKCE] shromažďoval nepotřebnosti a zanášel dům nepořádkem a svoji frustraci později řešil tanečními kurzy, kde tančil a seznamoval se s dalšími ženami, které se mu evidentně líbily. Poškozená [REDAKCE] na vile lpěla do té míry, že jí rozhodně nikomu cizímu prodat nechtěla, zvažovala možnosti předat vilu pro potřeby církve či vzdělávací instituci, aby byl zachován její ráz. Nechtěla, aby vilu vlastnili cizí lidé a zároveň jednoznačně před poškozeným [REDAKCE] i ostatními deklarovala, že tuto nemovitost poškozený [REDAKCE] nikdy vlastnit nebude, neboť si toto nepřaje, o čemž byl poškozený spraven. Nejčastěji, jako možné vlastníky vily, uváděla svoji sestřenicí a její děti. Nevyvážený vztah mezi poškozenými vnímaný svědky byl jednak v jejich větším věkovém rozdílu, jednak i v rozdílné fyzické konstituci a také v majetkových poměrech. Poškozená byla vnímána jako majetná dáma, která vše financovala a poškozený byl vnímán jako osoba, která žije na její úkor, nechává si vše platit včetně společných dovolených. Svědek [REDAKCE] měl podrobnější vhled do finančních možností poškozených a uzavřel, že poškozený [REDAKCE] dluhy zřejmě neměl a má za to, že byl v plusu, přestože určité problémy při stavebním spoření se u něj vyskytly. I svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že veškeré úhrady za vozidlo byly léta uhrazeny, až na rok poslední.

Pracovníci Církve [REDAKCE] se zároveň vyjádřili k působení poškozeného [REDAKCE] jako řidiče a neměli výtky vůči plnění jeho pracovních povinností. Zároveň popsali průběh dne [REDAKCE] 2019 tak, jak s poškozeným [REDAKCE] postupně přišli do kontaktu, a to od dopoledního nákupu v Makru, po jízdy se svědkyní [REDAKCE] a později s [REDAKCE].

Svědci vypovídali o svých snahách poškozené kontaktovat telefonicky poté, co se poškozený ■■■■■ nedostavil na plánovanou schůzku a poté, co sousedi v ulici ■■■■■ registrovali, že v domě se nikdo nenachází. Popsali svoje obavy, zejména o poškozenou ■■■■■, neboť byli spraveni o ne zcela uspořádaném vztahu s poškozeným ■■■■■ a zcela logicky je napadl on, jakožto osoba, která by se mohla podílet na ublížení poškozené, když si domýšleli různé verze. Jediné svědkyni ■■■■■ se poškozený ■■■■■ svěřil s tím, že veze poškozenou ■■■■■ na nějaké jednání do ■■■■■, ■■■■■ či ■■■■■. Nikomu však neoznámili, zejména však poškozená ■■■■■, že se hodlají zdržet mimo domov přes noc či delší dobu, jak bylo v dřívější době zvykem, kdy poškozená předávala klíče sousedům či dokonce žádala, aby ve vile někdo přespál, aby byla hlídána. S ohledem na to, že poškozený ■■■■■ měl nasmlouvanou práci hned následující dny – ■■■■■ a ■■■■■ a i poškozená ■■■■■ plánovala společné akce s kamarádkami, je zcela vyloučené, že by při svých neměnných zvycích měli naplánovanou cestu na ■■■■■ za příbuznými či na výlet, kde by se měli zdržet několik dnů, když nikdo ze svědků neregistroval ani zavazadla, která by měli mít na cestu sebou.

Kromě těchto zjištění se stěžejním zjištěním jeví závěr, že poškozená ■■■■■ nehodlala za svého života nemovitost prodat nikomu – ani obžalovaným, ani poškozenému ■■■■■, ani jeho společnosti ■■■■■. Tato skutečnost, že by tak poškozená učinila vědomě – svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, je zcela vyloučena, a v kontextu s obhajobou obžalovaných si této skutečnosti byli plně vědomi. Věděli, že vlastníky předmětné vily, o kterou měli eminentní dlouhodobý zájem, se mohou stát jediné podvodným jednáním vůči poškozené ■■■■■. Obžalovaný ■■■■■ popsal, že poškozený ■■■■■, finančně motivován, se chytil jejich nabídky, a to jak obchod zprocesovat, vymysleli obžalovaní ■■■■■ s ■■■■■. Ať už byla role poškozeného ■■■■■ v této fázi jednání jakákoliv, je evidentní, že obžalovaní vymysleli, připravili a „zprocesovali“ postup, jakým způsobem se stanou majiteli předmětné vily bez toho, že by jednali přímo s vlastníci nemovitosti a této uhradili odpovídající kupní cenu, jejíž výše si byli vědomi, když oba hovoří o řádově desítkách milionů korun. Pokud o prodeji jednali s poškozeným ■■■■■, věděli, že tento nemá žádné pověření či plnou moc k zastupování majitelky nemovitosti.

40. Na základě informace o nálezu vozidla značky ■■■■■, RZ ■■■■■, v ■■■■■, které poškozený ■■■■■ užíval a ■■■■■ církev jako vlastník jej postrádala, byl dne 20. 6. 2019 státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 vydán Evropský vyšetřovací příkaz. (Příslušnost Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 je odůvodněna v odstavci 2 odůvodnění rozsudku a důkazy získané na základě vydaného Evropského vyšetřovacího příkazu soud považuje za zákonné, relevantní a procesně použitelné.)
41. Z důkazů, které ■■■■■ orgány shromáždily právě na základě Evropského vyšetřovacího příkazu, ve kterém byly požadavky vydávajícího státu jednoznačně specifikovány, byly zjištěny následující skutečnosti. Prohlídka vozidla byla provedena na místě jeho nález, které se nacházelo na veřejně přístupném území továrního komplexu, který je v ■■■■■ za nemovitostí na adrese ■■■■■, kdy vozidlo bylo zaparkované v místech za budovou firmy ■■■■■, kterou bylo nutné minout, následně asi po 150 metrech se cesta pokrytá betonovými panely zatáčela vpravo kolem cihlového komína. V těchto místech se betonové panely měnily v mech a plevelem pokrytý povrch, na jehož levé straně se nachází vyšlapaná cestička. Plevel je asi 50 cm vysoký. Ze zatáčky pokryté betonovými panely bylo dobře viditelné motorové vozidlo zn. ■■■■■, nacházející se ve vzdálenosti asi 30 metrů od ní na zaplevelené ploše. Vyšlapaná cestička vedla k motorovému vozidlu. V době příchodu policie bylo motorové vozidlo uzamčené. Přední i zadní SPZ chyběly, a to včetně jejich rámu. Kola vozidla nebyla poškozena. Na levé straně, asi 3 metry od vozidla v kroví, se nacházel jeden kus zdravotnické tašky zn. ■■■■■ ■■■■■ barvy. Pravý zadní i přední nárazník vozidla byl poškrábaný. Rovněž levý přední nárazník byl hodně poškrábaný, a to zřejmě od větví, které se nacházejí vedle cestičky. Kliky u dveří a zavazadlového prostoru vozidla nebyly porušeny. Z klik byly odebrány stěry na DNA analýzu.

Ve vozidle se nacházely prázdné listy formátu A4, prospekty s náboženskou tematikou, deštník, hadr, gumový obušek, startovací kabel a jeden kus bonbonu. Prohlídka vozidla byla zadokumentována a fotodokumentace je součástí spisu zaslaného v rámci EVP. Povrch vozidla pokrývala silná vrstva prachu, z toho důvodu nebyly jiné stopy odebírány. Z motorového vozidla byl cítit jemný zápach ředidla, přičemž sedadla spolujezdců byla politá nějakou tekutinou. Hlídač společnosti [REDAKCE], potvrdil, že prostor areálu patří této firmě a nalezené motorové vozidlo nijak s firmou nesouvisí. Firma nevydala žádné povolení k tomu, aby se motorové vozidlo mohlo zdržovat na její ploše. Následným šetřením policie [REDAKCE] republiky byla v souvislosti s nalezeným motorovým vozidlem zajištěna data ze systému „[REDAKCE]“, kdy bylo zjištěno, že toto motorové vozidlo se pohybovalo dne [REDAKCE] 2019 v 07:28 hodin v obci [REDAKCE], [REDAKCE], poté, tentýž den v 08:39 hodin v [REDAKCE] a v 09:37 hodin u obce [REDAKCE] v úseku 48 km. Dalším šetřením policie bylo zjištěno, že nalezené vozidlo pochází původně z České republiky, mělo SPZ [REDAKCE] a je v majetku Církve [REDAKCE]. Policie [REDAKCE] republiky dne [REDAKCE] 2019 informovala o nálezu vozidla Policii ČR.

Zajištěním záznamu v systému „[REDAKCE] a [REDAKCE]“ se podařilo zadokumentovat průjezd předmětného vozidla šesti branami obou systémů, a to dne [REDAKCE] 2019 na silnici č. [REDAKCE] a poté na silnici č. [REDAKCE], a to v časech od 06:56 hodin - brána [REDAKCE] - v [REDAKCE] až v 09:37 hodin na silnici mezi obcemi [REDAKCE] a [REDAKCE]. V 09:47 hodin vozidlo vyjelo do města [REDAKCE]. Na kamerových záznamech je vidět, že motorové vozidlo projíždí ulicí [REDAKCE] až k vodárně, kde zastavuje. Zde se zdrží asi minutu, poté se otáčí a jede směrem na [REDAKCE] a při první příležitosti odbočuje vlevo směrem k průmyslovému areálu, který se tam nachází. Průjezd vozidla zaznamenaly kamery na nedaleké provozovně firmy [REDAKCE], a to v čase 09:53 hodin. Na snímcích lze vidět, jak v 10:44 hodin uvedeným místem procházejí dva muži, jejichž tváře nejsou rozpoznatelné, avšak oděv vpravo jdoucí osoby podle čepice je shodný s osobou, která řídila motorové vozidlo zn. [REDAKCE]. Tato osoba měla na zádech batoh černé barvy. V 11:04 hodin je stejná osoba zachycena na kamerách ze směru od [REDAKCE] směrem k [REDAKCE]. Na snímku je vidět osoba v černém oblečení s černou baseballovou čepicí, držící v pravé ruce tašku. Druhá osoba má na sobě světlé kalhoty, tmavé tričko a světlou čepici, v levé ruce má plastový kanystř, v pravé ruce tašku. V korespondenci s výpověďmi obžalovaných se nepochybně jedná o osoby obžalovaných.

42. Dne [REDAKCE] 2019 vydal státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze Evropský vyšetřovací příkaz, kterým byly požádány justiční orgány [REDAKCE] o poskytnutí právní pomoci v podobě výsledku svědka [REDAKCE], řidiče vozidla taxi zn. [REDAKCE], RZ [REDAKCE], který dne [REDAKCE] 2019 kolem 11:25 hodin vzel z kempu v [REDAKCE] na nádraží ve [REDAKCE] dva mladé muže. (Příslušnost Městského státního zastupitelství v Praze je podrobně odůvodněna v odstavci 2 odůvodnění rozsudku a důkazy získané na základě tohoto vydaného Evropského vyšetřovacího příkazu soud považuje za zákonné, relevantní a procesně použitelné.) Když výpověď svědka byla za souhlasu stran u hlavního líčení čtena.

Svědka [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdil, že pracuje jako řidič taxi služby se sídlem v [REDAKCE] a užívá vozidlo značky [REDAKCE], RZ [REDAKCE], [REDAKCE] barvy. Byl kontaktován recepční z kempu v [REDAKCE], která objednávala taxi službu, neboť dva mladíci z Čech se potřebovali dostat z kempu na vlakové nádraží v [REDAKCE]. Pamatuje si to proto, že do kempu v [REDAKCE] jezdí jednou za rok, tedy velmi zřídka. V čase kolem 11:30 hod. přijel do kempu a ihned si při recepci všiml dvou mladých mužů, byli takoví zničení, unavení, jakoby po flámu. Během jízdy mladíci nekomunikovali ani s ním, ani mezi sebou, neměli sebou žádné věci. Mladíky popsal, zdánlivý věk [REDAKCE] let, normální postava, tmavé oblečení, jeden byl vysoký 170-175 cm, měl na hlavě tmavou kšiltovku, měl vlasy a při sobě měl tmavý ruksak. Druhý byl o něco nižší. Nevšiml si ničeho zvláštního na jejich chování, ani na tom, jak vypadali. Platili 3,80 euro, přičemž si vzpomíná, že mu zaplatili v mincích přesnou částku. Následně si všiml, že tito muži odcházeli

dovnitř budovy vlakového nádraží. Má za to, že nikdy předtím ani potom tyto muže neviděl ani nevezl a při rekognici podle fotografií neoznačil žádnou osobu.

43. Dne 25. 6. 2019 státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal návrh na vydání příkazu k prohlídce jiných prostor podle § 83a odst. 1 tr. řádu, na základě kterého Obvodní soud pro Prahu 6 vydal dne 26. 6. 2019 příkaz k prohlídce osobního motorového vozidla zn. [REDAKCE], RZ [REDAKCE]. (Příslušnost Městského státního zastupitelství v Praze a Obvodního soudu pro Prahu 6 je podrobně odůvodněna v odstavci 2 odůvodnění rozsudku a důkazy získané na základě vydaného příkazu soud považuje za zákonné, relevantní a procesně použitelné.)

Z protokolu o provedení této prohlídky ze dne 27. 6. 2019 bylo zjištěno, že předmětné vozidlo bylo přepraveno z [REDAKCE] republiky odtahovou službou, vozidlo bylo dopraveno v zapečetěném stavu, a to všech čtyř dveří, prostoru motoru a zavazadlového prostoru. Před započítím prohlídky vozidla byl zkontrolován opětovně VIN kód, který zaručil jednoznačnost ztotožnění vozidla. Uvnitř vozidla byla cítit blíže neurčená chemikálie a přední sedadla byla viditelně potřísněna blíže neurčenou látkou. V rámci této prohlídky pak byly zajištěny mnohé pachové, trasologické, biologické, chemické, věcné a jiné stopy s tím, že jako chemické stopy byly zajištěny mj. tekutina žluté barvy, která byla nalezena v zavazadlovém prostoru motorového vozidla pod koberečkem pod rezervou, dále bílá krystalická látka z okolí řadicí páky vozidla a stopa ze zadní strany sedadla spolujezdce a jako věcné stopy byly mj. zajištěny dva kusy dřevěného korálku a jeden kus kovové sponky, které byly rovněž nalezeny v zavazadlovém prostoru motorového vozidla pod koberečkem pod rezervou. Prohlídka vozidla je zachycena na podrobné fotodokumentaci, která byla průběžně pořizována, a zajištěné korálky jsou součástí věcných důkazů. (Lze přisvědčit, že poškozená [REDAKCE] se zdobila i dřevěnými doplňky, když tyto dva dřevěné korálky by mohly patřit do náramku obdobného provedení, avšak žádný z provedených důkazů tuto skutečnost zcela nepotvrzuje, když obhajoba poskytla další možnost zdroje, odkud mohou korálky pocházet, a byť se to může zdát nelogické – proč by se měly korálky z potahů, které se užívají na sedačky uvnitř vozidla, nacházet v zavazadlovém prostoru pod koberečkem pod rezervou, tato skutečnost se vyloučit nedá.)

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, biologie, daktyloskopie, trasologie a chemie, bylo zjištěno, že odbornému zkoumání byly předloženy zajištěné stopy předmětného vozidla [REDAKCE] se závěrem, že chemická stopa, která byla zjištěna pod rezervou pod koberečkem, je dvouvrstvá kapalina, horní vrstva je automobilní benzín, spodní vrstva je voda, chemická stopa zajištěná z okolí řadicí páky vozidla – může jít o drogistický výrobek typu prací či mycí prostředek a poslední stopa, jejíž hlavní složkou jsou aromatické látky a ftaláty, je zřejmě přípravkem na ošetření karoserií. Je evidentní, že politím a potřísněním vnitřních prostor vozidla a kufru benzínem a další chemickou tekutinou bylo sledováno zakrýt stopy po spáchaném trestném činu. Oba obžalovaní potvrdili, že ve vozidle se nacházel kanystr s benzínem, který sebou vezli, a obžalovaný [REDAKCE] rovněž potvrdil, že sundali SPZ, naftu/benzín vylili do kufru, vše dělali spolu se spoluobžalovaným [REDAKCE], byť tento tuto část jednání popírá. Pokud obžalovaní chtěli pouze převést vozidlo do [REDAKCE], aby se dostalo do dispozice poškozeného [REDAKCE], jak se snaží tvrdit obžalovaný [REDAKCE], je toto jeho tvrzení zcela nevěrohodné, účelové, nepravdivé a provedenými důkazy vyvrácené, neboť je jednak usvědčován spoluobžalovaným [REDAKCE] a zejména zajištěnými důkazy, když jaký jiný důvod by mělo sundání SPZ a polití vozidla chemikálií než za účelem oddálení identifikace vozidla a zakrytí stop případného trestného činu, a to jak stop vlastních, tak stop poškozených. Skutečnost, že by poškozený [REDAKCE] poctivě vozidlo ošetřoval a leštil předmětnými chemikáliemi, jak naznačovala obhajoba, se jeví přinejmenším úsměvným, když důkazy o pořádkumilovnosti poškozeného vedou přesně opačným směrem. Odborným zkoumáním, jehož závěry jsou zachyceny v předmětném odborném vyjádření, bylo také zjištěno, že ve vozidle na několika místech byly zajištěny stěry – stínítko v místě nad volantem – tyto byly podrobeny genetické analýze umožňující individuální identifikaci zajištěné biologické stopy, se závěrem shody s DNA

materiálem poškozeného [REDAKCE]. (Tuto část výpovědi obžalovaný [REDAKCE] v průběhu dokazování nezměnil a setrval na ni.)

44. Na základě návrhu státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 24. 6. 2019 byl vydán Obvodním soudem pro Prahu 6 dne 26. 6. 2019 příkaz k domovní prohlídce podle § 83 odst. 1 tr. řádu v nemovitosti na adrese [REDAKCE]. (Příslušnost Městského státního zastupitelství v Praze a Obvodního soudu pro Prahu 6 je podrobně odůvodněna v odstavci 2 odůvodnění rozsudku a důkazy získané na základě vydaného příkazu soud považuje za zákonné, relevantní a procesně použitelné.) Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 2. 7. 2019 bylo zjištěno, že i zde bylo zajištěno množství věcných stop – mobilní telefony, věci intimní hygieny, množství písemností – smlouvy, daňová přiznání, ručně psané poznámky, mimo jiné např. iniciály obžalovaných, inventurní zápis společnosti [REDAKCE] s.r.o. k 1. 1. 2019, dopis obžalovaného [REDAKCE] ohledně dotazu na pronájem nemovitosti, ručně psané poznámky, výpočetní technika, notebooky, flash disky, sloužící k následnému znaleckému zkoumání, když byla pořízena rozsáhlá fotodokumentace, ze které je zřejmé i popsání místa, kde se předmětné věci nacházely, když za povšimnutí stojí také množství mimo jiné i dřevěných šperků, které zřejmě poškozená vlastnila a zdobila se nimi.
45. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 23. 7. 2019 bylo zjištěno, že tato byla provedena v [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], když vlastníkem nemovitosti byl poškozený [REDAKCE]. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 23. 7. 2019 bylo zjištěno, že tato byla provedena v [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], kdy i vlastníkem těchto nemovitostí byl poškozený [REDAKCE]. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 15. 8. 2019 bylo zjištěno, že tato byla provedena v ateliéru bytového domu [REDAKCE], kdy vlastníkem těchto nemovitostí byl poškozený [REDAKCE]. Ze všech domovních prohlídek byla pořízena podrobná fotodokumentace, ze které je zřejmý stav, v jakém se nemovitosti nacházejí, když žádné relevantní důkazy zjištěny nebyly. Soud však neopomněl, že obžalovanými byl poškozený [REDAKCE] opakovaně prezentován jako člověk s dluhy a exekucemi, když je však zřejmé, že kromě příjmu řidiče a brigád, vlastnil i několik nemovitostí, když ani v následném dědickém řízení (viz níže) nebyly zjištěny relevantní dluhy poškozeného.
46. Na základě příkazu k domovní prohlídce podle § 83 odst. 1 tr. řádu ze dne 16. 7. 2019 vydaného Obvodním soudem pro Prahu 6, byla dne 5. 9. 2019 provedena domovní prohlídka v nemovitosti na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], což je bydliště obžalovaného [REDAKCE]. Předmětný příkaz Obvodního soudu pro Prahu 6 byl vydán na základě návrhu státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 12. 7. 2019. Předmětný příkaz podrobně popisuje důvody, které soud k jeho vydání vedly, odůvodnil také neodkladnost předmětného úkonu, když zdůraznil, že provedení úkonu nesnese odklady také z důvodu zájmu na záchranu životů poškozených, neboť zjištěné skutečnosti by mohly vést k jejich nalezení. Zároveň soud odůvodnil i neopakovatelnost předmětného úkonu právě s ohledem na nebezpečí ztráty či degradace stop. Místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 6 je podrobně rozebrána v odstavci 2 odůvodnění rozsudku. V předmětném protokolu o provedení domovní prohlídky je také stručně odůvodněno, proč je tato domovní prohlídka považována za neodkladný a neopakovatelný úkon, když předchází výslech obžalovaného [REDAKCE], který v tomto domě bydlel a bydlí, byl proveden, jak vyžaduje zákon. Úkonu se účastnila matka obžalovaného [REDAKCE], jsou vyjmenovány osoby z řad policie, které prohlídku provedly, když prohlídce byla přítomna i nezúčastněná osoba. Tato je specifikována titulem, jménem a příjmením a datem narození, tudíž lze tuto osobu jednoznačně identifikovat, přestože protokol neobsahuje její zaměstnání či zaměstnavatele, což je drobným pochybením, které však rozhodně nezakládá nezákonnost provedené domovní prohlídky a dokonce nemožnost použít zajištěné stopy a důkazní prostředky, jak se snaží naznačit obhajoba. Matka obžalovaného plně spolupracovala s policisty po poučení a předání příkazu k domovní prohlídce, zároveň však předmětný protokol podepsala současně s potvrzením, že převzala opis předmětného protokolu.

Bylo zapsáno prohlášení [REDAKCE] ohledně peněz, které se našly v pokoji obžalovaného, další připomínky k průběhu domovní prohlídky nevyslovila a nevyslovila ani připomínku ke skutečnostem, které byly v protokolu zapsány. Protokol měla tedy k dispozici, pokud byla na místě rozrušena, což by bylo i pochopitelné, mohla si jej přečíst kdykoli později a vyslovit jakýmkoliv způsobem své připomínky k domovní prohlídce či protokolaci. Při prohlídce bylo zajištěno množství věcí, a to mimo jiné notebooky, flash disky a další výpočetní technika, oděv obžalovaného a v pokoji obžalovaného v tašce [REDAKCE] ve spodní části skříňky vedle šatní skříně bylo nalezeno 300 ks bankovek o hodnotě 5 000 Kč, kdy bankovky byly ve třech svazcích svázané páskou. Průběh domovní prohlídky, zajištěné věci včetně detailů, byl zachycen na podrobné fotodokumentaci. Usnesením policejního orgánu Police České republiky, Krajského ředitelství policie [REDAKCE], odboru obecné kriminality SKPV ze dne 16. 9. 2019, č. j. [REDAKCE], bylo rozhodnuto, že nalezená hotovost v celkové výši 1 500 000 Kč se podle § 79a odst. 1 tr. řádu zajišťuje, neboť zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že věc je výnosem z trestné činnosti. Z důkazů je relevantní zejména nalezený flash disk značky [REDAKCE], který byl podroben znaleckému zkoumání, jehož závěry jsou rozebrány v odstavci 50 odůvodnění rozsudku.

47. Na základě příkazu k domovní prohlídce podle § 83 odst. 1 tr. řádu ze dne 9. 8. 2019 vydaného Obvodním soudem pro Prahu 6, byla dne 6. 9. 2019 provedena domovní prohlídka v nemovitosti na adrese v [REDAKCE] v bytě č. [REDAKCE], který užívali na základě nájemní smlouvy obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]. Předmětný příkaz Obvodního soudu pro Prahu 6 byl vydán na základě návrhu státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 8. 2019. Předmětný příkaz podrobně popisuje důvody, které soud k jeho vydání vedly, odůvodnil také neodkladnost předmětného úkonu, když zdůraznil, že provedení úkonu nesnese odklady také z důvodu zájmu na záchranu životů poškozených, neboť zjištěné skutečnosti by mohly vést k jejich nalezení. Zároveň soud odůvodnil i neopakovatelnost předmětného úkonu právě s ohledem na nebezpečí ztráty či degradace stop. Místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 6 je podrobně rozebrána v odstavci 2 odůvodnění rozsudku. Úkonu se účastnil obžalovaný [REDAKCE], obhájce spoluobžalovaného [REDAKCE], jsou vyjmenovány osoby z řad policie, které prohlídku provedly, když prohlídce byla přítomna i nezúčastněná osoba. Tato je specifikována jménem, příjmením a datem narození, tudíž lze tuto osobu jednoznačně identifikovat, přestože protokol neobsahuje její zaměstnání či zaměstnavatele, což je drobným pochybením, které však rozhodně nezakládá nezákonnost provedené domovní prohlídky a dokonce nemožnost použít zajištěné stopy a důkazní prostředky, jak se snaží naznačit obhájce. Při prohlídce byly nalezeny a zajištěny šanonky obsahující písemnosti, smlouvy - kupní, o převodu obchodního podílu, flash disk značky [REDAKCE] 16 Gb, 5x další flash disky. Průběh domovní prohlídky, zajištěné věci včetně detailů, byl zachycen na podrobné fotodokumentaci. Z důkazů jsou relevantní zejména ověřená kopie „Smlouvy kupní“ uzavřená mezi poškozenou [REDAKCE] a [REDAKCE], 2x nepodepsaná a nedatovaná „Smlouva o převodu obchodního podílu“ mezi [REDAKCE] spol. s r.o. a [REDAKCE] – [REDAKCE] s.r.o., flash disk značky [REDAKCE] a flash disk značky [REDAKCE], které byly podrobeny znaleckému zkoumání, jejichž závěry jsou rozebrány v odstavci 50 odůvodnění rozsudku.

Ověřená kopie Smlouvy kupní je součástí přílohy č. 1 spisu a lze z ní vyčíst, že je uzavřena mezi poškozenou [REDAKCE] jako prodávající a společností [REDAKCE] s r.o. jako kupující, když obsahem této smlouvy je převod vlastnictví parcely č. st. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [REDAKCE] a parcela č. [REDAKCE] – zahrada, vše zapsáno v katastru nemovitostí: Katastrální úřad [REDAKCE], Katastrální pracoviště [REDAKCE], Okres: [REDAKCE], k.ú. [REDAKCE], na LV č. [REDAKCE]. Kupní cena shora uvedených nemovitostí pak podle této smlouvy činí dle dohody prodávající a kupující výši 2 500 000 Kč. Kupní cena měla být vyplacena v deseti splátkách po 250 000 Kč. Samotná smlouva je pak datována ke dni 3. 5. 2019 a je podepsána poškozenou [REDAKCE] a poškozeným [REDAKCE], jako jednatelem společnosti

██████████, s.r.o. Tato ověřená kopie Smlouvy kupní mj. obsahuje též ověřovací doložky pro legalizaci, kdy dne 3. 5. 2019 pracovnice ██████████ ověřila pod poř. č. 1713/I/2019 podpis poškozené ██████████ a pod poř. č. 1714/I/2019 pak podpis poškozeného ██████████. V neposlední řadě je ověřená kopie Smlouvy kupní opatřena též ověřovací doložkou pro vidimaci, kdy pod poř. č. 58401-0020-0248 byla tato listina dne 14. 6. 2019 ověřena na pobočce České pošty, s.p. v ██████████, a to konkrétně pracovnící ██████████. (K této smlouvě viz také odstavce 55 – 58 odůvodnění rozsudku.)

48. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 5. 9. 2019 bylo zjištěno, že tato byla provedena v ██████████ č.p. ██████████, což je zemědělská usedlost, jejíž vlastníkem je ██████████, strýc obžalovaného ██████████. Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 5. 9. 2019 bylo zjištěno, že tato byla provedena v garáži bez bližšího označení v ██████████, když vlastníky jsou příbuzní obžalovaného ██████████. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 12. 9. 2019 bylo zjištěno, že tato byla provedena v ██████████ č.p. ██████████, když vlastníkem této nemovitosti je obžalovaný ██████████. Z těchto domovních prohlídek byla pořizována podrobná fotodokumentace, ze které je zřejmý stav, v jakém se nemovitosti nacházejí, když žádné relevantní důkazy zjištěny nebyly.
49. Obvodní soud pro Prahu 6 vydal dne 9. 8. 2019 příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků podle § 83a odst. 1 tr. řádu, který vydal na návrh státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze dne 7. 8. 2019, týkající se dvou osobních motorových vozidel značky ██████████ a ██████████, kdy i tento příkaz je podrobně odůvodněn. Z protokolu o provedení prohlídky osobního motorového vozidla tovární značky ██████████, RZ ██████████, ██████████ barvy, bylo zjištěno, že tato byla provedena dne 5. 9. 2019 a prohlídkou nebyly zjištěny relevantní důkazy. Z protokolu o provedení prohlídky osobního motorového vozidla značky ██████████, RZ ██████████, ██████████ barvy, bylo zjištěno, že tohoto se účastní osobně mimo jiné obžalovaný ██████████ i majitel vozidla ██████████ – strýc obžalovaného. V tomto vozidle byly zajištěny zejména věcné stopy, a to flash disky, paměťové karty, notebook a svazek dokumentů v igelitové tašce čítající 24 listů, přičemž se jednalo o Smlouvu o převodu obchodního podílu ██████████ - ██████████ spol. s r.o. – originál a kopie – 6 listů, návrh na zápis změny údajů do obchodního rejstříku – 4 listy – kopie, Kupní smlouva ██████████ – ██████████ – kopie – 5 listů, usnesení policie podle § 79a odst. 1 tr. řádu – 3 listy, souhlas MSZ se zajištěním věcí – 2 listy, písemnosti KÚ ██████████ – 4 listy, 8 čistých listů A4 a vizitky ██████████, které se nacházely za sedadlem řidiče na batohu. Originál a kopie Smlouvy o převodu obchodního podílu je také součástí přílohy č. 1 spisu a lze z ní vyčíst, že byla uzavřena v Praze dne 13. 5. 2019, tuto mezi sebou uzavřeli poškozený ██████████ jako převodce a společnost ██████████ spol. s r.o. jako nabyvatel. Obsahem smlouvy je pak převod stoprocentního obchodního podílu společnosti ██████████, s.r.o. ve vlastnictví poškozeného ██████████ na společnost ██████████ spol. s r.o. Cena převáděného obchodního podílu činila 100 000 Kč. Předmětnou smlouvu podepsal obžalovaný ██████████ jako jednatel společnosti ██████████ spol. s r.o. a poškozený ██████████ dne 13. 5. 2019, přičemž jejich popisy na této smlouvě byly ověřeny na pobočce České pošty, s.p. v ██████████ pod poř. č. 16000-0637-0061 a pod poř. č. 16000-0637-0062. Kopie této Smlouvy byla ověřena dne 30. 7. 2019 na České poště, s.p. stejnou pracovnící ██████████. V průběhu prohlídky vozidel byla pořizována fotodokumentace, kde zejména u fotodokumentace vozidla ██████████ jsou v detailu zachyceny veškeré zajištěné věci i místa, kde byly nalezeny.
50. Výpočetní technika a datové nosiče, které byly zajištěny při domovních prohlídkách a při prohlídkách vozidel, byly podrobeny znaleckému zkoumání. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika ██████████ bylo zjištěno, jakým způsobem bylo od počátku se zajištěnými věcmi nakládáno od rozpečetění obalů přes pořízení identické kopie disku s výpočtem kontrolního součtu této identické kopie, když byla nejprve provedena analýza a vyhodnocena data, která jsou na zařízení viditelná a poté i data, která byla vymazána,

když smazané soubory byly rekonstruovány. V průběhu znaleckého zkoumání byla pořizována fotodokumentace a v rámci zkoumání bylo zjištěno a zadokumentováno několik relevantních souborů.

Na flash disku zn. [REDAKCE], 16 GB, (domovní prohlídka v [REDAKCE]), se nacházely soubory ve formátu *.docx, a to konkrétně:

zrekonstruovaný soubor s názvem „29394944.docx“, což je nepodepsaná a nedatovaná „Kupní smlouva práva na užívání nemovitosti“ mezi vlastníkem nemovitosti [REDAKCE] a společností [REDAKCE] s.r.o., jako uživatelem, která je zastoupena panem [REDAKCE], když předmětem smlouvy je v bodu II. 2, 1 umožnění užívání nemovitosti poškozené [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], jako sídla společnosti [REDAKCE] s.r.o. Uživatel si touto smlouvou od vlastníka nemovitosti kupuje právo na užívání nemovitosti na dobu určitou v trvání od 1. května 2019 do 1. července 2019, za což se uživatel zavazuje zaplatit částku 2 000 Kč. Smlouva je tvořena dvěma listy a text na druhé straně obsahuje obecné prohlášení stran ohledně způsobilosti k právnímu jednání, přečtení smlouvy a souhlas s obsahem. Následuje předvyplnění místa, data a smluvních stran k podpisu. Znalec podle vlastností dokumentu zjistil, že tento soubor byl vytvořen v programu MS Word dne 21. 4. 2019 ve 22:10, naposledy upraven dne 22. 4. 2019 v 12:10 autorem je uveden uživatel [REDAKCE].

Již na první pohled je evidentní, že poslední strana takto zrekonstruované „Kupní smlouvy práva na užívání nemovitosti“, tedy prohlášení stran, včetně podpisových doložek, je shodný s poslední stranou kupní smlouvy, která byla předložena obžalovanými s návrhem na vklad do katastru nemovitostí, což bude rozebráno níže.

Dále je na tomto flash disku soubor s názvem „Smlouva o koupi.docx“, což je tentýž soubor jako v bodě shora s tím, že byl vytvořen dne 21. 4. 2019 a naposledy byl změněn dne 22. 4. 2019 (poslední aktivita se souborem je dle výpisu adresáře dne 27. 4. 2019 v 20:38:53 hodin).

Na flash disku zn. [REDAKCE], 8GB, (domovní prohlídka rodinného domu v [REDAKCE]), se nacházely soubory ve formátu *.docx, *.pdf, a to konkrétně:

zrekonstruovaný soubor s názvem „00097256.docx“, což je nepodepsaná a nedatovaná „Smlouva kupní“ mezi prodávajícím [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], včetně adresy a rodného čísla a kupujícím - [REDAKCE] spol. s r.o., jejímž předmětem je koupě nemovitostí zapsaných v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], k.ú. [REDAKCE], na LV č. [REDAKCE], když dohodnuta byla kupní cena ve výši 500 000 Kč.

Dalším zrekonstruovaným souborem, s názvem „00097312.docx“, je další nepodepsaná a nedatovaná „Smlouva kupní“ mezi prodávající [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], včetně adresy a rodného čísla a kupujícím - [REDAKCE] spol. s r.o., jejímž předmětem je koupě nemovitostí zapsaných v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrálním pracovištěm [REDAKCE], k.ú. [REDAKCE], na LV č. [REDAKCE], když dohodnuta byla kupní cena ve výši 500 000 Kč.

Zajímavými jsou i zrekonstruované soubory s názvem „00096848.pdf“, což jsou upravené služební průkazy příslušníků Policie České republiky s datem 26. 10. 2016 s totožným osobním evidenčním číslem [REDAKCE], do nichž jsou vloženy fotografie obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE]. Zcela nepochybně se jedná o falza policejních průkazek, údajně Ministerstva vnitra totožného data a totožného evidenčního čísla.

Dále byl nalezen soubor s názvem „převod v sro.docx“, což je nepodepsaná a nedatovaná „Smlouva o převodu obchodního podílu“ mezi převodcem [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], a [REDAKCE] spol. s r.o., jako nabyvatelem, jejímž předmětem je převod celého obchodního podílu společnosti [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], s vkladem 200 000 Kč, který byl splacen ze 100%. Nominální cena převáděného obchodního podílu byla dohodnuta ve výši 200 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Z těchto smluv, zejména těch označovaných jako kupní, lze na první pohled zjistit, jaký druh písma je obžalovanými používán, jak jsou smlouvy formálně řazeny, jaké je závěrečné prohlášení smluvních stran, jak je řazeno datování, označení názvu a místo pro podpis smluvních stran (grafika a stylizace).

Na flash disku zn. [REDAKCE] (domovní prohlídka v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]) byl zjištěn zrekonstruovaný soubor s názvem "04226552.pdf", což je dopis, datovaný dne 17. 4. 2018, adresovaný poškozené [REDAKCE], ve kterém jí obžalovaný [REDAKCE] sděluje, že před lety sháněl v oblasti [REDAKCE] byt, tehdy byl ještě [REDAKCE] na [REDAKCE], nyní založili s přáteli firmu a shání pro ni vhodnou adresu spolu s pronájmem a potřebují prostory pro uskladnění několika dokumentů a sídlo firmy pro doručování pošty. Kontaktní údaje jsou v dopise uvedeny, mobilní telefony obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], včetně e-mailové adresy obžalovaného [REDAKCE], [REDAKCE]@[REDAKCE]. Znalec podle vlastností dokumentu zjistil, že tento soubor byl vytvořen v programu MS Word dne 17. 4. 2018 v 18:35:14, modifikováno dne 17. 4. 2018 v 18:35:14, autorem je uveden uživatel [REDAKCE].

Na SSD disku 256 GB z notebooku zn. [REDAKCE], (prohlídka jiných prostor – vozidlo [REDAKCE] [REDAKCE], RZ [REDAKCE]) byl nalezen textový dokument označený jako „Smlouva o převodu obchodního podílu“ s tím, že jako smluvní strany jsou zde uvedeny [REDAKCE] (jako převodce) a spol. [REDAKCE] spol. s r.o. (jako nabyvatel). Samotný obchodní podíl se pak týká spol. [REDAKCE], s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE]. Znalec podle vlastností dokumentu zjistil, že tento soubor byl vytvořen dne 30. 4. 2019 a autorem je uveden uživatel [REDAKCE].

51. Již v této fázi lze uzavřít, že obhajoba obžalovaných je vyvrácena v tom smyslu, když tvrdí, že bylo v režii poškozeného [REDAKCE] uzavřít předmětnou „Kupní smlouvu práva na užívání nemovitosti“ či „Kupní smlouvu“ mezi poškozenou [REDAKCE] a společností [REDAKCE] spol. s r.o., tehdy ještě zastoupenou poškozeným [REDAKCE], když je evidentní, že pokud by s tímto neměli obžalovaní nic společného, těžko by se „Kupní smlouva práva na užívání nemovitosti“ nacházela v jejich dosahu, a to na flash disku zn. [REDAKCE], který byl zajištěn při domovní prohlídce jimi užívaného bytu. Z vlastností předmětného dokumentu znalec zjistil, kdy byl dokument vytvořen, upraven i kdo je jeho autorem, a to obžalovaný [REDAKCE]. Toto zjištění podporuje skutečnost, že tvůrci navazujících úkonů k podvodnému získání nemovitosti patřící poškozené [REDAKCE], byli jednoznačně od samého počátku obžalováni.
52. S ohledem na závěry znalce [REDAKCE], zejména jím uváděné vlastnosti dokumentů „Smlouva o koupi“ a „Dopis“, obhajoba předložila znalecký posudek prof. Ing. Vladimíra Smejkal, CSc., LL.M., DrSc., z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a další, který se měl zejména vyjádřit k relevantnosti metadat u zjištěných souborů, včetně posouzení dalších závěrů znalce. Tento konstatuje, že znalec doktor [REDAKCE] uvádí pouze zkratky, kterými označuje použité forenzní nástroje, aniž by je přesně identifikoval a z tohoto aspektu je jeho posudek nepřezkoumatelný. Zejména se však vyjadřuje k jeho závěrům ohledně toho, kdy a kým je předmětný dokument vytvořen, když konstatuje, že znalec z vlastností souborů dovozuje, kdo je jejich skutečným autorem, což nelze, když korektně by měl závěr znalce znít, že jako autor je ve vlastnostech dokumentu uveden [REDAKCE], v čemž spatřuje podstatný rozdíl. Zároveň vysvětluje, že metadata, tedy data o datech, se dají velice snadno modifikovat, co se týká jak názvu souboru, data, kdy byl vytvořen, kdy byl modifikován, apod. Digitální data postrádají pevnou vazbu na hmotný substrát a je možné je velmi snadno libovolně pozměňovat. Při běžné práci, kdy se nikdo nesnaží „škodit“ a s daty záměrně manipulovat, jsou metadata užitečná, protože běžné programy je při správném nastavení vyplňují podle toho, jak byl nainstalován software nebo vytvořeny uživatelské účty. Znalec popisuje dva způsoby, jakými lze důvěryhodnost digitálních dokumentů zajistit. Obecně metadata dokumentu mohou znamenat jistou stopu, ale nelze je pokládat za nezvratný důkaz. Stejně tak není možné jako autora přiřadit konkrétní osobu, která „měla ruce na klávesnici“, ale pouze osobu, která je uvedena

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

v metadatech, buď jak je sama zadala nebo byly nastaveny kýmkoliv, kdo měl přístup k počítači. Běžně uživatelské účty ve Windows umožňují několika uživatelům sdílet jeden počítač.

53. Krajský soud hodnotil oba znalecké posudky stejným měřítkem, když oba se vyjadřují k znaleckému zkoumání výpočetní techniky a datových nosičů. Je zřejmé, že znalec [REDACTED] měl k dispozici veškerou výpočetní techniku a datové nosiče s příslušenstvím, které měl nejen popsat, ale i pořídit kopie uživatelských souborů, provést i rekonstrukci a kopii vymazaných uživatelských souborů, zkoumat získaná data a sdílet i další skutečnosti, které v průběhu zkoumání vyplynuly. Je zřejmé, že znalecký úkol tento znalec splnil, když obhajobou je zpochybňována zejména formulace a popis získaných metadat u souboru. Znalec Smejkal teoreticky rozebírá pojem „metadata“, což rozhodně nikdo nezpochybňuje a navíc se již jedná o informace, které jsou obecně známé. Je zřejmé, že s metadaty lze manipulovat, a jak sám připouští, pokud chce někdo „škodit“, metadata ovlivní, a to z jakýchkoliv důvodů. Předně však lze připomenout, že byly provedeny zákonné domovní prohlídky v bydlíšti a prohlídky vozidel obžalovaných a zajištěná výpočetní technika a datové nosiče byly zajištěny způsobem, který jednak popsala a zadokumentovala policie, a jednak popsal a zadokumentoval znalec [REDACTED]. Po rozpečetění této techniky s touto pracoval znalec [REDACTED], který pořídil identické kopie disku, vypočítal kontrolní součet této identické kopie a neshledal narušení originálu v procesu pořizování kopie, když opakoval tento proces se stejným výsledkem. Pokud podle vlastností předmětného dokumentu stručně uvedl - kdy byl vytvořen, kdy naposledy upraven a autorem je - toto jeho závěry nečiní nepřezkoumatelnými, naopak, popsal v nich skutečnosti, které z metadat zjistil. Je všeobecně známo, že s metadaty lze manipulovat, avšak je nutno si položit otázku, kdo by v tomto konkrétním případě s těmito daty manipuloval tak, aby na zajištěných dokumentech bylo konkrétní datum a označen konkrétní uživatel, kterým byl označen obžalovaný [REDACTED] a jaký by měla tato osoba důvod manipulovat právě s metadaty v těchto konkrétních dokumentech, které zapadají do řetězce důkazů tohoto konkrétního posuzovaného trestního případu. Je jasné, že téměř nikdy nebude zřejmé, kdo měl ruce na počítači a kdo předmětné dokumenty fyzicky vytvořil, avšak toto lze dovodit z místa, kde byly datové nosiče a výpočetní technika zajištěna a výpovědi obžalovaných, kteří potvrdili, jakou výpočetní techniku a které datové nosiče, kdo používal, případně používali spolu. Závěry těchto znaleckých posudků jsou tedy hodnoceny i v kontextu s dalšími provedenými důkazy a závěry znalce [REDACTED] nejsou nijak zpochybňeny, když soud měl dostatek podkladů se i s naznačenými pochybnostmi vypořádat.

54. Ze záznamu obsahu jiných písemností a záznamů zajištěných postupem podle § 158d odst. 1, 3 tr. řádu došlo k zajištění obsahu e-mailových schránek a provedeno jejich vyhodnocení, ze kterého mj. vyplývá, že obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] a poškození [REDACTED] a [REDACTED] užívali e-mailové adresy, které bylo možno identifikovat, a to „[REDACTED]@[REDACTED]“, „[REDACTED]@[REDACTED]“, „[REDACTED]@[REDACTED]“, „[REDACTED]@[REDACTED]“. Co se týče e-mailové schránky poškozené [REDACTED], tak v této se nenacházel žádný e-mail, který by souvisel s předmětnou trestnou činností, rovněž jako se zde nenacházela žádná komunikace poškozené s obžalovanými. Ohledně e-mailové schránky obžalovaného [REDACTED] - zde se mj. nacházel e-mail zasláný dne [REDACTED] 2019 v 11:29 hod. ze strany obžalovaného [REDACTED], jež neobsahoval žádný text, ale jen přílohu s názvem „[REDACTED].docx“, přičemž se jednalo o ne zcela kompletní návrh „Smlouvy o převodu obchodního podílu“. Dále dne [REDACTED] 2019 v 16:29 hod. a v 16:35 hod. zaslal obžalovaný [REDACTED] obžalovanému [REDACTED] další e-mailové zprávy bez jakéhokoli textu, avšak s přílohou označenou jako „Smlouva o převodu sro [REDACTED].docx“. Obsahem této přílohy pak byla již vyplněná shora uvedená „Smlouva o převodu obchodního podílu“ mezi převodcem poškozeným [REDACTED] a nabyvatelem [REDACTED] spol. s r.o., a to kromě rodného čísla poškozeného [REDACTED]. Obratem tuto nezměněnou smlouvu obžalovaný [REDACTED] přeposílá ze své schránky dne [REDACTED] 2019 v 16:37 hod. poškozenému [REDACTED] na jeho e-mail. Ten mu odpověděl dne [REDACTED] 2019 v 23:02 hod. slovy: „Pane [REDACTED], děkuji vám za smlouvu v pátek pojedou do [REDACTED] a budu se vracet až

v sobotu odpoledne...možná v neděli na večer si můžeme zavolat a sejít se...“. Poslední komunikace mezi obžalovaným [REDAKCE] a poškozeným [REDAKCE] proběhla dne [REDAKCE] 2019 v 11:36 hod., kdy poškozený [REDAKCE] zaslal obžalovanému [REDAKCE] e-mail s předmětem označeným jako „Smlouva“ s tím, že v textu samotné zprávy uvedl, že doplňuje své číslo účtu. Obžalovaný [REDAKCE] pak tuto e-mailovou komunikaci s poškozeným [REDAKCE] – 2 e-maily ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] 2019, vymazal. Ve vzájemné e-mailové komunikaci mezi schránkami poškozeného [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE] nebyla zjištěna žádná vzájemná komunikace. I z předmětné výměny e-mailů lze dovodit skutečnost, že se na vytváření smluvních podkladů podílel i obžalovaný [REDAKCE] a směrem k poškozenému [REDAKCE] je dále posílal obžalovaný [REDAKCE], když vzájemná informovanost a provázanost je i z této komunikace evidentní.

55. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že působí jako pracovník informační kanceláře [REDAKCE] a její pracovní náplní je ověřování podpisů a listin a úkony spojené se službou CzechPoint. U listin potřebují vždy předložit originál, kopie si dělají vždy sami. Do knihy se zapisuje počet stran, zda je to úplná či částečná kopie, název listiny a identifikační údaje. Pro identifikaci jednotlivých smluv pak vychází z toho, jak je samotná smlouva označená v jejím záhlaví s tím, že pokud je to možné, tak vždy přepisuje celý její název. Za předpokladu, že je smlouva označená jakožto „Kupní smlouva“, tak do ověřovací knihy napíše „Kupní smlouva“. Pokud však by zde bylo uvedeno jiné označení, jako např. „Kupní smlouva uživatelská“ apod., tak do ověřovací knihy zapisuje celý tento název. Po nahlédnutí do kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2019 (na č. l. 366-368) svědkyně vypověděla, že tuto by do ověřovací knihy zapsala jako „Smlouva kupní mezi [REDAKCE] a spol. [REDAKCE]“ s tím, že by zde specifikovala ještě číslo listu vlastnictví a katastrální území předmětné nemovitosti. Pripustila, že to mohla být ona, kdo tehdy podpisy smluvních stran ověřoval, konkrétně si však situaci nevybavila.

56. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že působí na pozici vedoucí oddělení informačních kanceláří [REDAKCE] a její pracovní náplní je dohlížení na ověřování podpisů a listin a úkony týkající se služby CzechPoint. Svědkyně [REDAKCE] je její podřízená pracovnice. Popsala obecně proces ověřování kopií listin či podpisů. Ověřovací doložka se doplňuje podle občanského průkazu a nalepuje se jak do ověřovací knížky, tak na předmětnou listinu. U listin je dobré psát nejen jejich název, ale i specifikaci listiny, je nezajímá a ani nesmí zajímat, co je obsahem předmětné listiny. Po nahlédnutí do kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2019 (na č. l. 366-368) svědkyně vypověděla, že tuto by do ověřovací knihy zapsala jako „Kupní smlouva“ s tím, že pokud by na oné smlouvě již bylo číslo zde uvedené, tak by tam zapsala i to, a pokud ne, tak by tu listinu zapsala jako „Kupní smlouva od - pro“. Za předpokladu, že by na předložené listině bylo upřesněno, že se jedná o kupní smlouvu a zároveň smlouvu uživatelskou, tak by se i toto snažila nějakým způsobem zapsat do ověřovací knihy. Na předložené kupní smlouvě jsou jejich ověřovací doložky. Pokud žadatelé přinesou originál listiny, tak si ověřené kopie dělají sami. Tím odbourají to, že by tam byl mezi písemnostmi nějaký rozdíl. Snaží se také podívat, zda podpisy na smlouvě jsou originální, žádné speciální proškolení se však neprovádí. Pokud jsou smlouvy zapečetěné, nerozdělávají jednotlivé listy. Pokud by byla pečeť nalepena nešťastně a nebyl by vidět celý text, ověření neprovedou, neboť oni se zavazují, že originál doslovně souhlasí s ověřenou kopií.

Pokud obhajoba namítá, že v konkrétním případě mohlo dojít k technickému padělání nebo dokonce k podstrčení a záměně smluv přímo při ověřování listin, kde byli přítomni pouze poškození a ověřovací úřednice a nikoli obžalovaní, mohl takto učinit např. poškozený [REDAKCE], kdy při ověřovacím procesu zaměnil smlouvy tak, že úředníci podstrčil jinou smlouvu, než na kterou vyhotovovala legalizační doložky, svědkyně uvedla, že v případě, na který obhajoba poukazuje, se stalo to, že byl přinesen originál a kopie a na té kopii bylo něco špatně. Tehdy to televize použila proti nim, nyní se to již stát nemůže, od roku 2011 se to nemůže stát, neboť kopie pořizují sami.

57. Ze zprávy [REDAKCE], oddělení služeb veřejnosti, ohledně ověřování dokumentů bylo ověřeno, že k ověření podpisu, nebo-li legalizaci podpisu poškozené [REDAKCE], skutečně došlo v hlavní budově [REDAKCE], když legalizaci provedla paní [REDAKCE], pracovnice informační kanceláře. Z kopie ověřovací knihy [REDAKCE], která byla přiložena k vyjádření, bylo ověřeno, že pod pořadovým číslem 1713/I/2019 byl dne 3. 5. 2019 ověřen vlastnoruční podpis poškozené [REDAKCE], která je zde identifikována datem a místem narození, adresou místa trvalého pobytu, včetně čísla občanského průkazu. Dokument, který podepisovala je v ověřovací knize nazván „Kupní smlouva práva na užívání nemovitosti, [REDAKCE] x [REDAKCE]“. Pod pořadovým číslem 1714/I/2019 téhož dne 3. 5. 2019 byl ověřen vlastnoruční podpis poškozeného [REDAKCE], který je zde také identifikován datem a místem narození, adresou trvalého pobytu i číslem občanského průkazu. Tato osoba se rovněž podepsala na dokument nazvaný jako „Kupní smlouva práva na užívání nemovitosti, [REDAKCE] x [REDAKCE]“.
58. Přestože oba obžalovaní popírají, že se podíleli na vyhotovení fiktivní „Smlouvy kupní“, považuje soud jejich obhajobu v tomto ohledu za vyvrácenou. Nejenže v nemovitosti na adrese [REDAKCE], kterou oba obžalovaní před svým zadržením užívali, byla při domovní prohlídce nalezena a zajištěna kopie „Smlouvy kupní“ opatřená originální ověřovací doložkou [REDAKCE], což by mohlo hypoteticky korespondovat s verzí obžalovaných, že smlouvu vyhotovili a předali poškozenému [REDAKCE] k legalizaci, ale rovněž zajištěný flash disk zn. [REDAKCE], o kapacitě [REDAKCE] 16 GB, který obsahoval i text výše uvedené „Kupní smlouvy práva na užívání nemovitosti“ uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE] spol. s r. o., zastoupené poškozeným [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE], týkající krátkodobého pronájmu předmětné nemovitosti společnosti [REDAKCE] spol. s r. o. pro účely dočasného umístění jejího sídla, se kterou neměli obžalovaní, podle jejich vyjádření, vůbec nic společného, a nebyl tak sebemenší důvod, aby se nacházela na flash disku v místě jejich bydliště, pakliže neměla být užita jako článek v řetězci jejich podvodného jednání. Skutečnost, že jak „Smlouva kupní“, tak flash disk [REDAKCE] byly nalezeny právě v nemovitosti užívané obžalovanými - jak bylo zjištěno z protokolu o domovní prohlídce provedené v této nemovitosti viz odstavce 47 odůvodnění rozsudku - kdy znaleckým posudkem z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika bylo poté zjištěno, že předmětný soubor, tedy text „Kupní smlouvy práva na užívání nemovitosti“ zpracovával jakožto jeho autor naposledy, konkrétně dne 22. 4. 2019, 12:10 hod. obžalovaný [REDAKCE], když není důvod pochybovat o tom, že neexistuje osoba, která by měla zájem na změně metadat, které by úmyslně změnila právě v neprospěch obžalovaného a právě u tohoto konkrétního dokumentu. Zneužití poslední strany předmětné smlouvy dokládají nejen svědecké výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], které shodně vyloučily, že by do ověřovací knihy [REDAKCE] jakožto název ověřované smlouvy napsaly „Kupní smlouva práva o užívání nemovitosti“, pokud by jim ve skutečnosti byla, navíc „shodou okolností“ téhož dne, tedy 3. 5. 2019, k legalizaci poškozenými předložena „Smlouva kupní“, ale zejména mnoha svědeckými výpověďmi doložená skutečnost, že poškozená neměla v úmyslu předmětnou nemovitost převádět na spol. [REDAKCE] s.r.o. poškozeného [REDAKCE], či na kohokoli jiného, jak již bylo podrobně rozebráno v závěru odstavce 39 odůvodnění rozsudku. Skutečnost, že poslední strana „Kupní smlouvy práva na užívání nemovitosti“, na které byly dne 3. 5. 2019 úředně ověřeny podpisy obou poškozených, byla následně použita jako poslední strana falešně vytvořené „Smlouvy kupní“ je jednoznačně ověřena vedle výpovědi svědkyně [REDAKCE], která s ohledem na způsob evidence legalizací v ověřovací knize [REDAKCE] dne 3. 5. 2019 jednoznačně ověřovala podpisy obou poškozených právě na „Kupní smlouvě práva na užívání nemovitosti“, a nikoli „Smlouvě kupní“, i ze samotného vzhledu předmětné stránky, kdy nejen samotný na počítači upravený text poslední strany „Smlouvy kupní“, ale i délka jeho jednotlivých řádků je zcela identická s totožným textem i délkou řádků poslední strany „Kupní smlouvy práva na užívání nemovitosti“, jež byla ověřovaná. Také je vyloučeno, že by tuto záměnu provedl nějak šikovně poškozený [REDAKCE] přímo při podpisu smlouvy či smluv, jak se snaží naznačit obhajoba, neboť by poškozená

██████████ jistě zaznamenala nestandardní manipulaci se smlouvou či by nesouhlasil počet podpisů, které na smlouvu učinila a v neposlední řadě by si manipulace mohla všimnout i úřednice, která podpisy na smlouvě ověřovala.

59. Z výpovědí následujících svědkyň a listinných důkazů (odstavce 59 – 68, 70 odůvodnění rozsudku) lze vysledovat následné úkony obžalovaných při legalizaci svého záměru podvodně získat nemovitost poškozené ██████████ prakticky ihned poté, co vozidlo užívané poškozeným ██████████ oba obžalovaní odklidili do ██████████, když zjištěný popis následného jednání prakticky odpovídá popisu, který poskytli obžalovaní, byť v některých momentech s účelovým dodatkem či vysvětlením. K předmětnému zápisu vkladu do katastru nemovitostí nedošlo jediné v důsledku zásahu policie, kdy dne 8. 8. 2019 byla předmětná nemovitost podle § 79a odst. 1 tr. řádu zajištěna.

Svědkyň ██████████ vypověděla, že v předmětné době pracovala jako přepážková pracovnice na České poště, s.p. v ██████████ s místem pracoviště na ulici ██████████, přičemž zaměstnankyní České pošty na této pobočce je již 10 let. Předmětného dne ██████████ 2019 do zaměstnání nastoupila v 12:30 hod. na odpolední směnu, která jí měla končit v 17:50 hod. Toho dne celou dobu seděla za přepážkou číslo 4, která se jako jediná specializuje na službu CzechPoint. Ověřovací úkon, který provede, zapisuje do ověřovací knihy. Při dotazu na ověření dokumentu, který provedla dne ██████████ 2019 v čase 16:57 hod., sdělila, že na toto si dobře vzpomíná. Krátce před zavírací dobou, když samotná pobočka je fakticky pro veřejnost otevřena do 17:00 hod., vstoupil dovnitř nějaký mladík, běloch, věk mezi ██████████ let, výška do 180 cm, kterou později opravila, neboť byl nižší 170-175 cm, velmi štíhlé postavy, tmavší krátce střižené vlnité vlasy, působil normálním nevýrazným dojmem. Pamatuje si, že vstoupil do provozovny asi 5 minut před zavírací dobou a ji to naštválo, protože přinesl k ověření smlouvu o 5 stranách, kdy chtěl ověřit 3 kopie, což je časově poměrně náročný úkol, který jí v tu dobu, před zavírací dobou, časově zdržel a toto ona i mladíkovi vytkla. Rozkopírovala uvedenou smlouvu, opatřila každý spis, tedy každou rozkopírovanou smlouvu, ověřovací doložkou, kterou následně zapsala do ověřovací knihy. Do zmíněné ověřovací knihy se nečiní žádný zápis rukou, ale nalepí se zde obdobná doložka, která je opatřena shodným číslem s ověřovací doložkou na ověřeném dokumentu. Je zde uveden i přesný název ověřovacího dokumentu. Při tomto úkonu nepožaduje předložení průkazu totožnosti. Uvedený mladík po ní chtěl ještě úřední nalepovací kolek v hodnotě 1 000 Kč, který mu prodala, vše zaplatil hotově. Pak chtěl ještě odeslat nějaký dopis, proto jej odkázala na kolegyni. Na předložených fotografiích nepoznala s jistotou obžalovaného ██████████, avšak vyloučila, že by mladíkem byl obžalovaný ██████████, kterého by poznala, neboť se jedná o mladíka s okolím ██████████.

60. Svědkyně ██████████ vypověděla, že v předmětné době pracovala na pozici pokladníka České pošty, s.p., a to na pobočce v ██████████, ulice ██████████. Předmětného dne ██████████ 2019, kdy se jednalo o pátek, si dobře vzpomíná, že zhruba v 16:55 hod. vyšla z pokladní místnosti, vešla do prostoru přepážek, vyčkala na 17:00 hod. a šla zamknout hlavní venkovní dveře do budovy. V prostoru pro zákazníky tam byli čtyři lidé, u paní ██████████ dva, kteří jejich pobočku navštěvují pravidelně a u paní ██████████, u přepážky č. 4 byl nějaký mladý muž, který si nechával ověřovat nějaké dokumenty a za ním stál ještě pán, kterého zná od vidění. Mladík, který ověřoval dokument, přišel těsně před zavírací dobou, čímž ji docela štvál. Působil slušným dojmem, věk ██████████ let, vysoký zhruba 175 cm, běžné postavy. Nebyl to rozhodně nikdo zdejší, neboť na poště pracuje již 30 let a o místních lidech má přehled. Potvrdila, že u paní ██████████ ověřoval nějaké dokumenty a zakoupil i kolek. Následně u paní ██████████ nechal odeslat doporučeně nějaký dopis. Někdy po 17:00 hod. jej doprovodila k hlavním dveřím a vypustila na ulici.
61. Svědkyně ██████████ vypověděla, že v předmětné době pracovala jako přepážková pracovnice ve společnosti Česká pošta, s.p., na pobočce v ██████████, ulice ██████████. Předmětného dne ██████████ 2019 přišel od přepážky paní ██████████ po pracovní době, tedy po 17:00 hod. klient, který zřejmě posílal nějaký dopis. Jednalo se o mladšího muže ve věku přibližně ██████████ let,

příčemž bližší popis této osoby svědkyně nebyla schopna uvést a ani jej nepoznala na předložených fotografiích.

62. Z předložené kopie ověřovací knihy České pošty, s.p. v [REDAKCE] soud ověřil, že pod pořadovým číslem K0020/0248-0250 předmětné ověřovací knihy byla dne [REDAKCE] 2019 úředně ověřena listina označená jako „Smlouva kupní“, jejíž originál se skládal celkem z 5 stran, jedná se o úplnou kopii předložené listiny, která neobsahuje viditelný zajišťovací prvek, za což bylo uhrazeno 450 Kč.
63. Z informace o zásilce ze strany České pošty, s.p. bylo ověřeno, že zásilka pod označením RR090854756CZ byla na pobočce České pošty, s.p. v [REDAKCE] podána dne [REDAKCE] 2019 v 17:16 hod. – pracovník [REDAKCE].
64. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že v předmětné době pracovala na pobočce České pošty v [REDAKCE], ulice [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] 2019 měla službu na přepážce č. 3 a nepamatuje si, že by poštu navštívil kdokoliv, kdo by nějak upoutal její pozornost. Obdobně vypovídala i svědkyně [REDAKCE], která rovněž v předmětné době pracovala na pobočce České pošty, s.p. v [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] 2019 bylo na jejich pobočce pošty velmi rušno a nevzpomíná si, na žádnou osobu, která by nějak upoutala její pozornost. Co se týče korespondence odesílané do [REDAKCE] či na Katastrální úřad v [REDAKCE], tak na tuto si ani jedna ze svědkyň nevzpomíná.
65. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že v předmětné době pracovala jako ředitelka odboru právních vztahů Katastrálního úřadu [REDAKCE], Katastrální pracoviště [REDAKCE]. Svědkyně popsala postup, jakým se řeší rozpor v označení nemovitosti v kupní smlouvě a v návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí. Situace se řeší výzvou k doplnění návrhu na vklad práva o písemné vyjádření účastníků řízení, či jejich předvoláním k osobní účasti tak, aby sepsali do protokolu katastru nemovitostí nápravu chyb. Zásadně jsou vyzýváni písemně. Musí se tedy písemně vyjádřit nebo se dostavit a sepsat protokol s úředně oprávněnou osobou, se kterou pochyby odstraní. Ohledně jednání týkajícího se převodu vlastnického práva k nemovitosti na adresu [REDAKCE] svědkyně uvedla, že si na to vzpomíná, neboť kauza byla velice neobvyklá, když v průběhu vkladového řízení, než se stačily objasnit zjištěné nedostatky, je požádala o součinnost policie. V daném případě se jednalo o odstranitelnou vadu návrhu na vklad práva, kdy vyzvala účastníky řízení k tomu, aby se dostavili na katastrální úřad k projednání zjištěných chyb a k uzavření protokolu. Samotní účastníci řízení se nedostavili, ale dostavil se obecný zmocněnec, jemuž předmětnou chybu vysvětlili v rámci obecného poučení, jelikož tento neměl řádnou plnou moc k úkonům dle katastrálního zákona. Tento byl poučen, že vady mohou odstranit pouze účastníci řízení, nebo i on, pokud by si donesl řádnou plnou moc. Následně Policie ČR vydala usnesení o zajištění předmětné nemovitosti, a tudíž byl návrh na vklad vlastnického práva k nemovitosti zamítnut, a to bez ohledu na to, zda vady byly odstraněny či nikoliv.
66. Na výzvu policie vydal Katastrální úřad [REDAKCE], Katastrální pracoviště [REDAKCE], listiny, které měl k dispozici a ohledně vkladového řízení [REDAKCE] bylo ověřeno, že předmětem daného řízení je převod vlastnictví, objektem parc. č. [REDAKCE] k.ú. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] k.ú. [REDAKCE]. Účastníky vkladového řízení jsou poškozená [REDAKCE] a společnost [REDAKCE], s.r.o., IČ: [REDAKCE], a jako příložené listiny se zde nachází Smlouva kupní ze dne 3. 5. 2019 a Návrh na vklad ze dne 17. 6. 2019. U shora uvedených nemovitostí pak byla dne 17. 6. 2019 vyznačena plomba, o čemž byli účastníci vkladového řízení dne 18. 6. 2019 informováni přípisem.

Předmětný návrh na vklad práva do katastru nemovitostí je označen podacím razítkem se dnem 17. 6. 2019 s nalepením kolku v hodnotě 1 000 Kč. Ohledně údajů o účastnících je zjištěno, že těmito jsou [REDAKCE] a společnost [REDAKCE], s.r.o., IČ: [REDAKCE], s tím, že se zapisuje vklad vlastnického práva k pozemkům parcelní číslo [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

██████████, a to ve prospěch společnosti ██████████, s.r.o. Jako příloha návrhu na vklad práva pak je zde uvedena Smlouva kupní, označená datem 3. 5. 2019.

67. V korespondenci se zjištěními učiněnými z výpovědi svědkyně ██████████ vyznívá shodně i sdělení Katastrálního úřadu ██████████, Katastrální pracoviště ██████████ ze dne 8. 1. 2020, z něhož soud mimo jiné zjistil a ověřil, že v rámci vkladového řízení ██████████ byl úředním přezkumem zjištěn rozpor mezi označením nemovitosti v návrhu na vklad práva a kupní smlouvou s tím, že pokud by Policie ČR nezajistila předmětné nemovité věci na základě usnesení dle § 79a odst. 1 tr. řádu, Katastrální úřad by předvolal všechny účastníky řízení k protokolárnímu dodatečnému označení nemovitosti. V případě, že by k takovému dodatečnému vyjasnění označení nemovitosti ze stran účastníků došlo, byl by vklad vlastnického práva povolen a proveden zápis do katastru nemovitostí. Předmětné řízení tak bylo pravomocně ukončeno zamítnutím návrhu na vklad do katastru nemovitostí.
68. V protokolu z jednání na Katastrálním úřadu, Katastrální pracoviště ██████████ ze dne 23. 7. 2019 byly ověřeny skutečnosti, které ve své výpovědi uvedla ██████████, která jako úředně pověřená osoba v předmětné věci jednala. Předmětného dne se v 10:00 hod. dostavil na Katastrální úřad, Katastrální pracoviště ██████████ obžalovaný ██████████, a to jako zplnomocněná osoba účastníka řízení společnosti ██████████, s.r.o. ve věci vkladového řízení, sp. zn. ██████████. Obžalovaný ██████████ zde vystupoval jako obecný zástupce shora uvedené společnosti, a to na základě plné moci ze dne 13. 5. 2019 vydané v rámci Smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 13. 5. 2019 uzavřené mezi společnostmi ██████████ spol. s r.o. jako nabyvatelem a poškozeným ██████████ ██████████ jako převodcem. V rámci předmětného jednání na katastrálním úřadě byl obžalovaný ██████████ poučen o tom, že při přezkumu listin v rámci daného vkladového řízení byl zjištěn rozpor mezi označením nemovitosti v návrhu na vklad práva a samotnou kupní smlouvou. Dále byl poučen o skutečnosti, že pro další řízení je nezbytná účast buď samotných účastníků, nebo plná moc, jež bude v souladu s § 15 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Tento protokol obsahuje podpisy obou jednajících stran.
69. Ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví – specializace ruční písmo a výsledku znalce Mgr. Jana Zimmera bylo zjištěno, že ve svém znaleckém posudku měl posoudit pravost podpisů poškozených ██████████ a ██████████. Ve znaleckém posudku vyjmenoval, z jakých vzorků písma vycházel, když tyto pokrývaly poměrně dlouhé časové období, jednalo se tedy o materiál, který dovozoval vyhodnotit stabilitu podpisů jmenovaných v čase. Znalec podrobně popsal i teoretická východiska identifikačního zkoumání, když identifikace pisatele funkčního písma je založena na teorii ustálených pohybových stereotypů, které vznikají a upevňují se v průběhu zdokonalování písarských dovedností. Podle této teorie si pisatel nemůže osvojit pohybový návyk psaní cizí osoby a je i složité ho v odpovídající kvalitě napodobit. Navíc je také obtížné vlastní pohybové stereotypy psaní potlačit. To umožňuje odlišovat pravé objekty od padělaných. Jeden pisatel si nemůže osvojit pohybový návyk psaní, může ho pouze zkusit napodobit. S ohledem na znalecké zkoumání znalec uzavřel, že podpis poškozené ██████████ uvedený na kopii Kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2019, na základě které prodává svou nemovitost na adrese ██████████ ██████████, spol. ██████████ s.r.o. je s vysokou pravděpodobností fotokopíí pravého podpisu poškozené ██████████. Podpis v ověřovací knize ██████████, pořadové číslo legalizace 1713/I/2019 je dle znalce pravý podpis poškozené ██████████. Podpis poškozeného ██████████ uvedený na kopii Kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2019, na základě které kupuje společnost ██████████ s.r.o. nemovitost poškozené ██████████ na adrese ██████████, je pravděpodobně fotokopie pravého podpisu poškozeného ██████████. Podpis v ověřovací knize ██████████, pořadové číslo legalizace 1714/I/2019 je podle znalce s vysokou pravděpodobností pravý podpis poškozeného ██████████, větší odlišnosti jsou zřejmě důsledkem zhoršených písarských podmínek, když zjistil shodné znaky, které v kombinaci s kvalitou psacích tahů sporného podpisu silně podporují tvrzení, že sporný podpis a porovnávací materiál psala stejná osoba. Další podpis poškozeného ██████████ uvedený na kopii Smlouvy

o převodu obchodního podílu ze dne 13. 5. 2019 je pravděpodobně fotokopie pravého podpisu poškozeného [REDAKCE]. Podpis v ověřovací knize pro legalizaci pobočky České pošty, [REDAKCE] pořadové číslo 16000-0637-0061 je s vysokou pravděpodobností pravý podpis poškozeného [REDAKCE], i zde znalec hodnotil zjištěné nespontánnosti, které jsou zřejmě důsledkem zhoršených písárenských podmínek. Naopak podpisy obou poškozených uvedené v návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí, sp. zn. [REDAKCE], ze dne 14. 6. 2019, nejsou pravými podpisy poškozeného [REDAKCE] a poškozené [REDAKCE], při bližším porovnání sporných podpisů se srovnávacím materiálem zjistil výrazné rozdíly v plynulosti a technice psaní, což velmi silně podporuje tvrzení, že sporné podpisy a srovnávací materiál psaly různé osoby. Závěry znalce, který jednoznačně identifikoval a označil nejen srovnávací materiál, ze kterého vycházel (a je součástí posudku v digitální podobě), ale svoje závěry přesvědčivě odůvodnil, korespondují i se zjištěným skutkovým stavem – tedy v jakém období které materiály poškození podepsali vlastnoručně a které podpisy již nemohly být jejichmi pravými podpisy, neboť již nebyli naživu, když tyto závěry podporuje i výpověď obžalovaného [REDAKCE], který podrobně popsal, jakým způsobem se pokoušeli se spoluobžalovaným [REDAKCE] napodobit podpisy poškozených na návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí.

70. Z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze byly zajištěny listiny, které dokládají i následné kroky obou obžalovaných, kteří se snažili i poté, co byli oba poškození evidentně nedosažitelní, když minimálně obžalovaný [REDAKCE] věděl, že již nežijí, legalizovat uskutečněný převod společnosti [REDAKCE] s.r.o. a s tím spojený následný převod nemovitostí, které do té doby patřily poškozené [REDAKCE]. Z návrhu na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku bylo zjištěno, že tento byl podán k [REDAKCE] soudu v [REDAKCE] dne 1. 8. 2019 a týká se právě společnosti [REDAKCE] s.r.o. s adresou sídla [REDAKCE], [REDAKCE]. Čestným prohlášením a souhlasem se zápisem do obchodního rejstříku ze dne 1. 8. 2019 prohlašuje obžalovaný [REDAKCE], že souhlasí s ustanovením do funkce jednatele této obchodní společnosti a souhlasí se svým zapsáním do obchodního rejstříku. Smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 13. 5. 2019 je doložen převod mezi poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] spol. s r.o. V listinách je doložen i Notářský zápis sp. zn. NZ 232/2019, N 224/2019, sepsaný u notářky Mgr. Alexandry Červové, ze dne 1. 8. 2019, kdy účastníkem je obchodní společnost [REDAKCE] spol. s r.o. zastoupená jednatelem společnosti obžalovaným [REDAKCE], když obsahem notářského zápisu je změna zakladatelské listiny společnosti s ručením omezeným [REDAKCE] s.r.o., na jehož základě se jediným společníkem obchodní společnosti [REDAKCE] s.r.o. stala obchodní společnost [REDAKCE] s.r.o. a dalším jednatelem této společnosti se stal právě obžalovaný [REDAKCE]. Výpisem z obchodního rejstříku společnosti [REDAKCE] spol. s r.o. je doloženo, že tato obchodní firma byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného [REDAKCE] soudem v [REDAKCE] dne 10. 6. 2016, když společníkem je obžalovaný [REDAKCE] a jako jednatel je od počátku zapsán obžalovaný [REDAKCE] a od dne 19. 4. 2017 i obžalovaný [REDAKCE], každý z jednatelů zastupuje společnost ve všech věcech samostatně. Výpisem z obchodního rejstříku společnosti [REDAKCE] s.r.o. je doloženo, že tato obchodní firma byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného [REDAKCE] soudem v [REDAKCE] dne 14. 1. 2002, když společníkem byl od počátku zapsán poškozený [REDAKCE] do dne 6. 8. 2019, kdy byl jako společník vymazán a od tohoto data je jako společník zapsána [REDAKCE] spol. s r.o., dále má tato společnost od 6. 8. 2019 dalšího jednatele [REDAKCE]. Vklad společníka [REDAKCE] s.r.o. činí 200 000 Kč, splaceno 100%. Tato částka je uváděna i jako základní kapitál, což je zapsáno již od 14. 1. 2002. Z podpisu na návrhu na zápis změny je zřejmé, že tuto listinu s přílohami podepsal vlastnoručně obžalovaný [REDAKCE].

71. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace nemovitosti, jeho dodatku (s ohledem na původně nesprávný index u třech položek „Indexu trhu s nemovitými věcmi“) a výsledku znalkyně Miroslavy Dostálové bylo zjištěno, že znalkyně

stanovila výslednou cenu rodinného domu na adrese [REDAKCE] včetně plotu, podezdívky, pozemků a trvalých porostů ve výši 23 844 230 Kč. Zdůraznila, že na prohlídce domu byla dne 27. 11. 2019 a vycházela z kopie projektové dokumentace z roku 1982, z cenové mapy stavebních pozemků platné v roce 2019, z prohlídky nemovitosti a okolí nemovitosti. Zdůraznila, že budova a pozemky jsou nemovitou kulturní památkou v památkové zóně. Jedná se o samostatnou vilu podsklepenou se dvěma nadzemními podlažními a půdou se sklonitou střechou. Dům je užíván od roku 1893 a projektová dokumentace je v souladu se skutečným stavem. Dům je napojen na inženýrské sítě, přístupný z asfaltové komunikace. Znalkyně ověřovala obdobné nemovitosti ke stanovení obvyklé ceny v roce 2019 na území [REDAKCE], když nemovitost k porovnání měla být také kulturní památkou v památkové zóně. Obdobnou nemovitost bylo skutečně velice problematické najít. Vila zvenku vypadala velice slušně, měla zánovní fasádu a byla natřená okna. Podrobně si prohlédla přízemí domu, do prvního patra pouze nahlédla z prvních stupňů schodiště, neboť hrozilo nebezpečí prolomení, rovněž tak neprohlédla podrobně suterén. Ve vile byl všude strašný nepořádek, vše bylo dle ní zdevastované a rozlámané. Popsala však stropní konstrukce, klenby, stropní výzdobu, zárubně, dveře, okna, podlahy, ústřední vytápění, obklady a dlažby včetně rozvodů vody, plynu, kanalizace, elektroinstalace, což podrobně zachytila ve svých výpočtech, a to jak stáří, tak životnost, i opotřebení, a i na základě těchto skutečností stanovila předmětnou cenu nemovitosti. Přestože její zadání znělo na cenu obvyklou, čímž se rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku, nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a určí se porovnáním. S ohledem na skutečnost, že obdobné nemovité kulturní památky nejsou nabízeny k prodeji na realitním trhu, vyjma jediné obdobné vily, která byla ve velmi dobrém technickém stavu, nebylo možno obvyklou cenu stanovit. Znalkyně proto stanovila „zjištěnou cenu“, a to podle citovaných znaleckých předpisů, když tato zjištěná cena je vždy nižší než cena obvyklá, kterou nebylo možno zjistit.

72. Státní zástupkyně, v průběhu řízení před soudem, předložila od dědiců po poškozené [REDAKCE] fotodokumentaci, zejména vnitřního vybavení vily, a to ještě před úklidem, když je zřejmé, že vnitřní prostory, ale i okolí domu, je zaneseno veškerým různorodým nepořádkem, kdy téměř není možné najít volný průchod, avšak po vyklizení se objevují historické podlahy, stropy, stěny, které rozhodně v dezolátním stavu nejsou. [REDAKCE] je osobou, která po smrti své matky, dědičky po poškozené [REDAKCE], pečuje o předmětnou nemovitost. Tento sdělil, že se jedná o podsklepenou dvoupodlažní zděnou vilu s rozsáhlým půdním prostorem, která byla postavena v roce 1893 podle návrhu architekta Rudolfa Koukoly, jde o neorenesanční vilu s četnými dekorativními prvky na fasádě i v interiéru, která je zapsána na seznamu kulturních nemovitých památek. Dům má připojení na veřejný vodovod, veřejnou kanalizaci, elektrický proud a plyn. Popsal také vnitřní uspořádání vily, popsal pokoje i jejich hodnotné ozdobné prvky. Zdůraznil, že vzhledem k umístění pozemku a vily, se jedná o velmi lukrativní a žádané místo [REDAKCE]. V době, kdy v domě bydlela jeho teta, poškozená [REDAKCE] s poškozeným [REDAKCE], byl dům obývatelný, pouze zanášen nepořádkem. On sám pomáhal s provozem pevné linky a internetu. Po smrti tety došlo k havárii vody a drobného požáru ve sklepě, když byl notářem informován, že docházelo i k vniknutí nežádoucích osob do vily. On na místě zjistil, že oproti původnímu stavu byly všechny věci ze skříní vyházené na zem, ostatní věci byly také rozházené, šuplíky byly vypáčené a několik věcí identifikoval jako ukradené. Pro odhad v dědickém řízení stačilo přinést pouze výpis z katastru a zevrubný popis nemovitosti, když odhad byl hotov za cca 15 minut. On si nechával zpracovat další dva odhady, tentokrát na cenu tržní, když jeden odhad byl stanoven na 45 000 000 Kč a další 55-60 000 000 Kč. Jako důvěrnou a diskrétní informaci uvedl, že reálně má zájemce – dva finalisty výběrového řízení, kteří hodlají nemovitost koupit za částku ještě podstatně vyšší (nepřál si ji uvádět veřejně).

S ohledem na subjektivní stanovisko obou obžalovaných k jejich odhadu ceny předmětné nemovitosti, což prezentovali ve svých výpovědích, jak je uvedeno výše (35 - 50 milionů korun), s přihlédnutím k aktuální ceně nemovitosti, za kterou se prodává – ještě několik desítek milionů korun navíc převyšující odhad obžalovaných, bylo obžalovaným zřejmé, že cena nemovitosti několikanásobně přesahuje hranici „škody velkého rozsahu“ – částku dosahující nejméně 10 milionů korun, soud vycházel z nejnižší možné ceny stanovené znalkyní, což je pro oba pachatele hodnota nemovitosti nejpriznivěji stanovená, když znalkyně vysvětlila, z jakých důvodů není schopna určit cenu tržní, které si však obžalovaní byli jasně vědomi.

73. Na základě příkazu k domovní prohlídce podle § 83 odst. 1 tr. řádu ze dne 26. 6. 2019 vydaného Obvodním soudem pro Prahu 6, byla dne 4. 7. 2019 provedena domovní prohlídka v nemovitosti na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], a to jednak rodinného domu včetně přilehlých prostor a pozemku, když nemovitosti jsou ve společném jmění manželů [REDAKCE] a [REDAKCE], bytem [REDAKCE], okr. [REDAKCE]. Předmětný příkaz Obvodního soudu pro Prahu 6 byl vydán na základě návrhu státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 24. 6. 2019. Předmětný příkaz podrobně popisuje důvody, které soud k jeho vydání vedly, odůvodnil také neodkladnost předmětného úkonu, když zdůraznil, že provedení úkonu nesnese odkladu také z důvodu zájmu na záchranu životů poškozených, neboť zjištěné skutečnosti by mohly vést k jejich nalezení. Zároveň soud odůvodnil i neopakovatelnost předmětného úkonu právě s ohledem na nebezpečí ztráty či degradace stop zejména biologických. Místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 6 je podrobně rozebrána v odstavci 2 odůvodnění rozsudku. V předmětném protokolu o provedení domovní prohlídky je také stručně odůvodněno, proč je tato domovní prohlídka považována za neodkladný a neopakovatelný úkon, když předchozí výsledky obžalovaného [REDAKCE] byl proveden, stejně tak byla vyslechnuta i majitelka nemovitosti [REDAKCE], jak vyžaduje trestní zákon. Majitelka sdělila, že předmětnou nemovitost pronajímají a jako první osoba, které tuto chalupu pronajali, byl [REDAKCE] z [REDAKCE] na období od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2019. Pronajal si ji na své jméno s tím, že bude pořádat firemní teambuilding. Posledního dne vrátil klíče od domu a chalupu předal, kdy sdělil, že při večírku se rozbil lustr. V protokolu jsou vyjmenovány osoby z řad policie, které prohlídku provedly, když prohlídce byla přítomna i nezúčastněná osoba identifikovaná jménem, příjmením, datem narození, bydlištěm i funkcí, kterou vykonává v zaměstnání. V rámci domovní prohlídky byly zajištěny trasologické, chemické, pachové stopy, ale zejména stopy biologické, když stěžejní jsou biologické stopy č. 21-28, 39 (stopa č. 25 na skle obrázku, který je umístěn na komodě u zdi, stopa č. 26 na podlaze u dřevěného sloupu uprostřed místnosti, stopa č. 27 na podlaze za vstupními dveřmi pod dřevěnými schody, stopa č. 28 stěr z červenohnědé skvrny na pravé opěrci křesla u zdi, stopa č. 39 na podlaze stěr z délky pruhu 50 cm, délka 635 cm až 685 cm, šířka 140 cm). V průběhu domovní prohlídky byla pořizována podrobná fotodokumentace, kdy i z fotografií jsou zřejmá místa, na kterých byly předmětné stopy nalezeny a byly zachyceny. I tyto zajištěné stopy byly podrobeny znaleckému zkoumání.

Z výsledku svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento pracuje jako kriminalistický technik na územním odboru Policie ČR [REDAKCE] a kriminalisticko-technické činnosti se věnuje 27 let. V průběhu domovní prohlídky dne 4. 7. 2019 na [REDAKCE] měl za úkol najít kriminalisticky relevantní stopy. Provádělo se širší ohledání okolí, ví, že se čerpala i nějaká jímka, pak se šlo ohledávat do chalupy. Popsal podrobně, jakým způsobem ohledával trasologické stopy, pachové stopy i stopy věcné, popsal, že při zatemnění svítil při zemi a identifikoval drobné červenohnědé skvrny, které by mohly být krev. Krevní stopy se ověřují orientační zkouškou – reagenčním proužkem, který se zbarvil modrozeleně, když odkázal na fotodokumentaci a videodokumentaci z místa, kde je toto patrné. Kapky, kterých bylo poměrně málo, zajišťoval na sterilní tampon, pamatuje si na stopu č. 25, což byla rozstříknutá kapka nad nějakým obrázkem, byla typicky červená. Nejvíce biologických stop bylo v přízemí v prostoru před krbem. Krevní stopy, které našel, viděl pouhým okem v rámci ohledání. Potvrdil, že lišty podle krbu

nesundávali, podlahu nerozdělávali, zde se spokojili s nalezenými krevními stopami, které byly evidentní, vzorků bylo více a bylo to dostačující. Vyjádřil se i k velikosti či množství odebraného biologického vzorku, kde se v případě, že této stopy bylo pouze malé množství, udělala pouze genetická expertíza a nedělalo se potvrzení, že jde o krev. Genetika se dělá prioritně, neboť zjištění DNA je skutečně významné pro identifikaci, když potvrzení, že se jedná o krevní stopu, přinese pouze informaci, že se jedná o krev.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, biologie, daktyloskopie, trasologie a chemie, bylo zjištěno, že k odbornému zkoumání byly předloženy zajištěné stopy, když zejména z biologických stop, které byly zajištěny všechny v obývacím pokoji stěrem na tyčinku z červenohnědých skvrn, nebyla prokázána přítomnost lidské krve s tím, že ze stop č. 21 až 24 se nepodařilo izolovat DNA v dostatečné kvalitě a množství potřebném pro stanovení relevantního profilu DNA. Naopak ze stop č. 25 až 28 byla izolována DNA a stanoveny shodné profily DNA odpovídající jedné a té samé osobě mužského pohlaví. Tyto stěry byly zkoumáním spotřebovány. Následně byly tyto stopy ztotožněny s profilem DNA stanoveným ze svalů a žebra poškozeného [REDACTED]. Z předloženého stěru označeného jako stopa č. 39 byla izolována DNA a stanoven smíšený profil DNA, který však vzhledem ke svému charakteru nebyl vhodný pro stanovení individuální identifikace, ani pro porovnání s dalšími DNA profily. Vzhledem k velmi malému množství biologického materiálu v některých stopách bylo od zkoumání z odvětví biologie – sérologie upuštěno a byla zde upřednostněna metoda genetického zkoumání umožňující individuální identifikaci, což ve své svědecké výpovědi naznačil i kriminalistický technik. Je tedy logické, která expertiza vede k jednoznačnějšímu určení a která je preferována. Některé ze zajištěných trasologických stop vykazovaly skupinovou shodu s trasologickými stopami dvou jiných trestních věcí (vloupání do vozidla a vloupání do domu z [REDACTED] 2019), avšak tomuto nelze přikládat na významnosti, když se jedná pouze o shodu skupinovou a nikoli individuální. Pouze individuální identifikace je jednoznačná k identifikaci objektu, kterým byla stopa vytvořena. Skupinová příslušnost vyjadřuje skutečnost, že objekt přísluší k určité skupině, jejíž charakteristiky jsou shodné. Další trasologické zkoumání, ani v případě stop, které byly označeny jako způsobilé ke stanovení individuální identifikace, nebylo provedeno, neboť nebyl zajištěn a předložen ke zkoumání srovnávací materiál k dovršení individuální identifikace.

74. Z výslechu svědka [REDACTED] bylo ověřeno, že je vlastníkem nemovitosti na adrese [REDACTED], jedná se o rodinný dům, resp. chalupu, kterou vybudovali společně s manželkou a kterou od minulého roku pronajímají. O samotný pronájem nemovitosti se pak stará jeho snacha, která dělá obsluhu a ubytovává lidi. Obžalovaný [REDACTED] byl prvním nájemcem, který si chalupu pronajal. Snacha mu řekla, že jako důvod pronájmu objektu uvedl údajný teambuilding s větším počtem lidí. Mělo se jednat o pronájem na tři dny. Při vracení objektu mu snacha sdělila, že došlo k rozbití světla nad krbem, když pan [REDACTED] škodu zaplatil. Kus střepe zůstal v objímce, ostatní střepy tam nebyly. Svědek vypověděl, že v chatě se nachází elektrický vysavač a krbové nářadí, které sestává ze smetáku, lopatky a háku, který je dlouhý přibližně 50 až 60 cm, přičemž se jedná o kulatinu s madlem na svém konci. Toto krbové náčiní bývá umístěno hned vedle krbu, má takový stojánek, na tom je to nářadí pověšené a je volně položený na zemi. Co se týče podlahové krytiny v blízkosti krbu v předmětné nemovitosti, svědek uvedl, že je zde dřevěná lakovaná podlaha, latky z exotického dřeva, obroušené a nalakované, tmavěhnědé barvy. Při úklidu si nevšimli, že by tam bylo něco špinavého, zničeného, poškrábaného a neví ani o tom, že by tam něco dalšího chybělo.
75. Z výslechu svědkyně [REDACTED] bylo ověřeno, že předmětná chalupa byla nabízena k pronájmu na serveru [REDACTED], přičemž první zájemce, který se telefonicky na její telefonní číslo ozval, byl obžalovaný [REDACTED], dne [REDACTED] 2019 ve 20:48 hod., kdy se jí ptal, zda jde o chalupu u [REDACTED] s tím, že by tam chtěl pořádat teambuilding, zda je to volné, že je to narychlo, když potvrdila, že chalupa je volná. Popsala následnou komunikaci ohledně setkání, předání a uhrazení ceny včetně vratné kauce. Na chalupu jej navigovala a setkali se tam dne

2019. Byl u toho ještě její manžel a švagr, když se jej ptali, kolik tam bude lidí, na což řekl, že by tam měli být čtyři, dali mu dvojce klíče. Domluvili se, že dne 2019 ve 14:30 hod. se v chalupě znovu sejdou a chalupu od něj převezme. Při předání jí hned říkal, že tam rozbili lustr, že se někdo přioopil a nějaký pán máchl rukou a rozbil lustr v obývacím pokoji. Vyslovil spokojenost s chalupou, předal jí dvojce klíče a ona si nechala 1 500 Kč z kauce na pořízení nového lustru. Pan jí řekl, že zametl místnost, kde byly střepy, aby se to tam neválelo a již při předání chalupy jej žádali, aby po sobě vynesli odpadky do kontejneru na příjezdové cestě, což učinili. Ona ještě jednou spodní patro chalupy zametla, převlékla postele a jela domů. Má však dojem, že tam bylo stejně čisto, jako když chalupu pronajímali. Při převzetí chalupy byly tyče na opékání buřtů v obýváku, hned za francouzskými dveřmi, přičemž oni je nechávají na chodbě za věšákem. Jinak si nevšimla, že by tam bylo něco jinak. Postele byly ustlané tak, jak je tam nechávali, zda v nich někdo spal či nikoliv, to svědkyně neví. Změnu v chování u obžalovaného neregistrovala, zná jej z dřívějška, když chodil na stejnou školu v . Pokaždé přijel .

76. Vlastník nemovitosti vydal jak betonové dlaždice zn. Diton, tak žulový kvádr i krbové náčiní, které se v chalupě nacházelo, když z protokolu o vydání věci bylo zjištěno, že dlažba byla zakoupena přibližně před sedmi lety a byla použita k vydláždění chodníku a terasy před hlavním vstupem do chalupy. Zbytek dlažby volně uložil na pozemku, přičemž při vydávání dlažby si všiml, že z hromady volně ložené dlažby, která vlivem povětrnostních podmínek značně ztmavla, někdo vzal jeden horní kus kosočtvercového tvaru, po kterém zůstal na zbývajících dlažbách světlý obrys. Žulový kvádr se nacházel na hromadě žuly a stavebního kamení a je volně složená na pozemku od začátku stavby tohoto domu. Na místě byla pořízena podrobná fotodokumentace, ze které je zřejmé, že při vjezdu na pozemek chatového objektu ve se po pravé straně vedle příjezdové cesty nachází velké množství různorodého kamení, zejména žulové kostky a kvádry, když níže bude rozvedeno, že vizuálně odpovídají tvarem a zbarvením kamení, který byl vyloven z vodní nádrže . Z předmětné dokumentace dále vyplývá skutečnost, že po levé straně nedaleko od vstupních dveří do chalupy se nachází zbytkový stavební materiál, a to betonové dlaždice. Jedná se o specifický tvar dlaždic a i zde je zřejmé, že svým vzhledem odpovídají dlaždicím vyloveným z vodní nádrže , což bude také rozebráno níže. Na vrcholu jedné hromady vyskládaných dlaždic je na fotodokumentaci jasně patrný světlý obrys, který byl evidentně vytvořen tak, že na tomto sloupci dlaždic byla umístěna dříve další podobná dlaždice, která byla v následném období odebrána. (Pokud obhajoba namítá, že má existovat jistý úřední záznam či usnesení ze dne 26. 10., kde již mají být k dispozici vylovené zátěže a kameny z vodní nádrže, které jsou vyloveny až dne 31. 10., tak je zřejmé, že skutečnosti uváděné obhajobou nejsou zcela správné a zřejmě přehlédla, že dne 26. 10. 2019 vydává sekeru nezjištěné značky, což bylo ověřeno protokolem o vydání věci z tohoto data a dne 15. 11. 2019 vydává betonové dlaždice a žulový kvádr. Pokud obhajoba argumentuje úředním záznamem z 15. 11. 2019, ve kterém upozorňuje na datum protokolu o vydání věci dne 26. 10. 2019, tak se právě jedná o vydání sekery a nikoli dlaždic, které mají být vyloveny až v následném období, což je zachyceno v podrobném protokolu ze dne 31. 10. 2019 a je podrobně rozebráno níže.)

Vydané krbové náčiní je součástí předložených věcných důkazů u hlavního líčení, když se jedná o soustavu krbového nářadí včetně krbového pohrabáče a opékacích vidlic. Tato soustava krbového nářadí se pak konkrétně skládá celkem ze čtyř kusů, a to ze smetáku, lopatky, kleští na dřevo a pohrabáče, kdy všechny tyto předměty jsou zavěšeny na kovovém stojanu, který jak je patrné z fotodokumentace založené k protokolu o vydání věci, byl volně položen na zemi vpravo od samotného krbu. Dále byly předloženy jako věcné důkazy i vydané 3 kusy opékacích vidlic s dřevěnou rukojetí a 3 kusy opékacích vidlic bez rukojetí.

77. V průběhu přípravného řízení bylo několik měsíců prováděno šetření za účelem zjištění pobytu poškozených, případně nálezu jejich těl. Byly prováděny opakované pátrací akce, kdy byla

vytipována místa, kde by mohla být těla poškozených ukryta. Za užití speciálního sonaru byla prozkoumávána také vodní nádrž [REDAKCE], když v hloubce cca 30 metrů byla identifikována dvě těla, která ležela na dně vodní nádrže. Pokud obhajoba namítá, že nebyla přizvána k vyzvedávání lidských těl ze dna této nádrže, lze jen poznamenat, že ve chvíli, kdy byla těla objevena, nebyla jasná jejich identifikace a nebylo najisto postavené, že se skutečně jedná o těla poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z protokolů o ohledání místa činu včetně pořízené podrobné fotodokumentace a DVD záznamu bylo zjištěno, že samotné ohledání místa činu proběhlo v několika dnech, a to [REDAKCE] 2019, [REDAKCE] 2019 a [REDAKCE] 2019 s tím, že konkrétním místem ohledání byla vodní nádrž [REDAKCE], pod mostem silnice č. [REDAKCE] přes vodní nádrž [REDAKCE], který vede mezi obcemi [REDAKCE] a [REDAKCE] a předmětem ohledání pak byla dvě lidská těla nacházející se pod vodní hladinou vodní nádrže [REDAKCE], konkrétně v místě pod shora uvedeným mostem, kdy tato byla v době ohledání vybíjována na hladinu nádrže, s uvedením konkrétních souřadnic bójek pro přesnou specifikaci místa a další zájmové předměty. Rozhodně nelze přisvědčit tvrzení obhajoby, že již v době, kdy byla těla vylovena, bylo najisto postaveno, že se jedná o poškozené, když je měla identifikovat policie a státní zástupkyně podle hodinek, které měla na ruce poškozená [REDAKCE]. Rozhodně nebylo možno uvažovat o tomto druhu „jednoznačné identifikace“, když najisto byly ztotožněny osoby poškozených až poté, co bylo provedeno genetické zkoumání jejich biologických vzorků se srovnávacím materiálem, který byl zajištěn v místě jejich bydliště. Právě z těchto důvodů ani nebylo možno uvažovat o přizvání obhajoby k vytahování těl poškozených či v průběhu několika dalších dnů k vytahování zátěží ze dna vodní nádrže [REDAKCE] a námitka obhajoby o nutnosti jejich účasti při těchto úkonech se jeví právě s ohledem na nutnou identifikaci časově neuskutečnitelnou.

Dne [REDAKCE] 2019 bylo na dně vodní nádrže nalezeno tělo ženy, a to konkrétně v hloubce 30,1 m pod vodní hladinou s tím, že teplota vody v dané hloubce byla 9 °C, když k tělu se dostali po sestupovém laně, které bylo přivázáno k levé noze v oblasti stehna. Tělo bylo nalezeno v pozici na kolenou, tzv. v pozici na čtyřech, kdy tělo směřuje hlavou do směru 330°. Hlava byla z její přední části obličejem směrem ke dnu ve značném sedimentu. Bližším ohledáním těla bylo zjištěno, že se v oblasti hrudníku nacházel ocelový řetěz o rozměru oka cca 2 x 4 cm a lano bílé barvy nezjištěného materiálu o průměru cca 1 cm s tím, že tento řetěz i lano bylo omotané okolo hrudníku ohledávaného těla. Dále vedlo lano k předmětu ve tvaru hranolu, kolem kterého bylo také omotáno a řetěz vede od těla stejným směrem jako lano, ale mizí v sedimentu. Hranol je z nezjištěného materiálu, na první pohled betonový nebo žulový. Následně bylo tělo umístěno na nosítka a vyzdviženo na hladinu. Zároveň s tělem byl vyloven a předán jednak železný řetěz o délce 180 cm, který má karabinkou sepnuté oko v délce 50 cm a jednak provaz o průměru 1 cm v délce 190 cm, který má na jednom konci zhotovenou smyčku, obě věci zajištěny jako věcné stopy. Samotné ohledání těla pak provedli znalci MUDr. Jiří Hladík a MUDr. Markéta Kulvajtová a z tohoto protokolu bylo zjištěno, že vylovené tělo je ženského pohlaví, které je v pokročilém stupni hniloby a počínajícím zmýdelnění. Následuje popis ošacení zemřelé, nález prstenu a ručičkových hodinek. Podstatnými zjištěními je skutečnost, že v pravé, čelně temenní krajině, od střední čáry, asi 9 cm nad kořenem nosu, je rána probíhající šikmo směrem dozadu a doprava, v délce asi 10 cm, pronikající ke kosti. Okraje rány jsou hladké, úhly celkem ostré, klenba je v místech rány bez známek poranění, okraje rány jsou bledé. I přes patrnou hnilobu, horní víčko vpravo a při vnitřním očním koutku pak kůže temněji fialově zbarvená, na krku patrná zarůžovělá ryha, která však neodpovídá rýze po škrtidlu. Dále pak zjištěna rána na ploše asi 4 x 3 cm na pravém lokti, kdy okraje jsou nerovné, v centru rána zasahuje až ke svalovým povázkám, okraje jsou lehce zarůžovělé a v bezprostředním okolí jsou pak světlejší oděrky. Na vnitřní ploše za touto ranou je zcela povrchní kruhovitý defekt v průměru asi 5 mm, na zevní ploše pravého nártu je rána na ploše asi 2 x 1 cm hladkých okrajů pronikající ke šlachám natahovačů nohy, na pravém bérce je dobře vyznačeno již zmýdelnění. Znalec konstatoval, že s přihlédnutím ke všem okolnostem nálezů těla ženy od smrti uplynula doba několika měsíců až půl roku v rozmezí minimálně asi dvou měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Dne [REDACTED] 2019 pak bylo na dně vodní nádrže nalezeno tělo muže, konkrétně pak v hloubce 31,8 m pod vodní hladinou s tím, že teplota vody v dané hloubce byla 9 °C, když k tělu se dostali po sestupovém laně, které bylo přivázáno k pravé ruce v oblasti předloktí. Tělo bylo nalezeno v pozici vleže, nakloněno na levý bok s nohama mírně pokrčenými v kolenou. Levé paže se nachází pod tělem sedimentu a levá paže je pokrčená v lokti a dlaní je zabořena v sedimentu, tělo směřuje hlavou do směru 170°. Hlava byla z její přední části obličejem ke dnu v sedimentu. Bližším ohledáním těla a jeho okolí nebylo zjištěno žádných předmětů. Následně bylo tělo umístěno na nosítka a za pomoci lana a pomocného plavidla vyzvednuto na hladinu a dopraveno na břeh. I v tomto případě ohledání těla provedli znalci MUDr. Jiří Hladík a MUDr. Markéta Kulvajtová a z tohoto protokolu bylo zjištěno, že se jedná o muže ve věku přibližně [REDACTED] let v pokročilém stádiu rozkladu a počínajícího zmýdelnění. Vlasová pokrývka se pohmatem odlučovala, zadní a pravá polovina hlavy byla bez poranění, na levém zápěstí nalezeny náramkové hodinky. Na levé čelní krajině směrem dozadu pak byla zjištěna sečná rána o délce 15 cm, spodina rány tříštivé poranění klenby s patrnou mozkovou částí. Ve vzdálenosti 10 cm nad nosem pak byla zjištěna další sečná rána délky 8 cm zasahující do dutiny lební. Posmrtné skvrny částečně na levém boku. Jako příčina smrti bylo stanoveno evidentní cizí zavinění, a to dva úderý sečným předmětem velkou silou, které následně vedly k poruše vědomí a rozmoždění mozku. S přihlédnutím ke všem okolnostem nálezů těla muže pak jeho smrt mohla nastat v období mezi dvěma až šesti měsíci zpětně od nálezů těla. Na místě byla zajištěna chemická stopa – vzorek vody ze dna nádrže [REDACTED] a dále věcná stopa, a to řetěz se dvěma karabinami o délce 210 cm, který byl nalezen a zajištěn na levém kotníku dolní končetiny.

Dne [REDACTED] 2019 byla ohledána i část mostního svršku mostu č. [REDACTED] na silnici č. [REDACTED]. Mostní svršek se skládá z komunikace o jednom jízdním pruhu v každém směru jízdy, po obou stranách mostního svršku vede betonový chodník ve výšce 12 cm nad úrovní komunikace. Od komunikace je chodník oddělen kovovým zábradlím, jehož vršek je ve výši 125 cm nad vozovkou. Součástí zábradlí jsou bezpečnostní svodidla, která počínají ve výši 39 cm nad vozovkou a jejich horní hrana je ve výši 74 cm nad vozovkou. Prostor mezi spodní hranou zábradlí a vrchní hranou svodidel je 37 cm vysoký. Mezi jednotlivými sloupy zábradlí je prostor o šíři 194 cm. Mostní svršek je po stranách osazen kovovým zábradlím o celkové výšce 110 cm. Ve vzdálenosti 103 metrů od dilatační spáry na začátku mostu ve směru od obce [REDACTED] se nachází dilatační spára umístěná uprostřed prvního mostního oblouku – mostního pole. Ve vzdálenosti 17 metrů od této spáry se (při pohledu k obci [REDACTED]) na levém zábradlí při samém okraji mostního svršku nachází skupina vrypů zanechaných neznámým předmětem. Vrypy jsou na zábradlí v úseku délky 75 cm. Z okolí uvedených vrypů byly zajištěny genetické stopy. Ve vzdálenosti 18,4 m od druhé dilatační spáry, tedy ve vzdálenosti 1,4 m od zajištěných stop se při okraji levého chodníku nachází výřez chodníku osazený na úrovni vozovky kanálem pro odtok dešťové vody. Výřez je (při pohledu z vozovky k hraně mostu) v pravé části 70 cm hluboký, k zadní části je 61 cm široký.

Následně byly dne [REDACTED] 2019 z vodní nádrže [REDACTED] vyzvednuty zájmové předměty, a to ve vzdálenosti 142 m od kraje mostu ve směru od obce [REDACTED], v hloubce 32 m, což bylo také zaměřeno. Konkrétně se jednalo o betonový prefabrikát světle cihlové barvy o délce v nejdelším úseku 36 cm od koncového bodu mající tvar špičky, kdy předmět se oboustranně rozšiřuje a ve vzdálenosti 11 cm má šíři 26 cm, jedná se o nejširší místo, následně se na obou svých koncích zužuje do špičky. Na pravé části prefabrikátu byly patrné známky tmavého sedimentu a kolem celého prefabrikátu byl omotan kovový řetěz o délce oka 3 cm, šíři 1,5 cm a průměru 2 mm. Řetěz je na začátku i konci opatřen kovovou karabinou o délce 6 cm a šíři v nejširším místě 3 cm a průměr cca 5 mm. Barva řetězu nese známky degenerace materiálu vlivem prostředí, původní kovové zbarvení již téměř není patrné. Řetěz je provlečen koncovou karabinou a je podrobně popsáno jeho provlékání kolem kamene. Váha betonového prefabrikátu i s řetězem je 11,3 kg. Druhým vyloveným předmětem byl žulový kvádr o rozměrech stran 42,5 cm x 21 cm x 13 cm, jedná se o kámen světlé barvy, kdy v jeho střední části a na boku jsou patrné známky

tmavého sedimentu. Pod kvádrem se nachází volně položený bílý silonový provaz o délce 127 cm, který je na jednom konci opatřen okem o délce 15 cm (od zdvojení lana) a vnitřním průměrem oka 7 cm, když na druhém konci lano nese známky mechanického poškození. Váha kvádrů je 27,7 kg.

Kameny, které byly vyloveny ze dna vodní nádrže a byly použity na zatížení těl, byly ztotožněny, a to zcela jednoznačně jako kameny pocházející z pozemku u chaty patřící [REDACTED] v obci [REDACTED] č.p. [REDACTED]. Pouhým srovnáním fotodokumentace je tato shoda zcela zřejmá, když navíc později – viz odstavec 86 odůvodnění rozsudku, byly tyto kameny při vyšetřovacím pokusu přiloženy na vrchol sloupce v místě původního umístění a bylo jednoznačně zjištěno, že pocházejí právě z tohoto místa, neboť obrys kamene zde zcela spolehlivě zapadl.

78. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a výsledků znalců MUDr. Jiřího Hladíka a MUDr. Markéty Kulvajtové bylo zjištěno, že tito se nejenom účastnili prvotního ohledání těl vylovených z vodní nádrže [REDACTED], ale prováděli i pitvu obou těl, které byly později ztotožněny jako poškození v této trestní věci.

Ohledně poškozené [REDACTED] zjistili, že její tělo se nacházelo v pokročilém stádiu hnilobného rozkladu s počínajícím zmýdlením. Zevní prohlídkou zjistili, že se jedná o tělo ženy 180 cm dlouhé, hmotnosti [REDACTED] kg, kostry a svalstva přiměřeně vyvinutých, výživy lehce nadměrné, popsali oblečení do plátěných šatů se vzory. Při pitvě poškozené byla zjištěna sečná rána hlavy na vrcholu temene s násekem zevní desky pravé kosti temenní, bez krevního výronu v okolních měkkých tkáních, tj. bez vitální reakce, kdy tato vznikla tlakem ostré hrany tupého předmětu či působením ostrého pádného nástroje na hlavu poškozené, a to buď po smrti, nebo ve vodním prostředí krátce před smrtí či v průběhu umírání, kdy by došlo tzv. vylouhování krevního výronu z měkkých tkání. Vzhledem k okolnostem na místě nálezu těla poškozené lze vznik této rány dobře vysvětlit kontaktem s hranou kamenného kvádrů sloužícího k zatížení těla, případně hranou mostní konstrukce v průběhu pádu či dopadu na vodní hladinu. Dále byl na těle zjištěn drobný podkožní krevní výron na levém bérce, který vznikl za živa, krátce před smrtí působením tupého násilí malé intenzity a lze jej vysvětlit např. nárazem do pevně stojícího tupého předmětu apod. Dále se na těle zemřelé nacházely kožní defekty bez vitální reakce, tj. vzniklé po smrti, které znalci identifikovali jako okusy vodními živočichy. Zevní ani vnitřní prohlídkou těla znalci nezjistili žádná poranění charakteru obrany před útokem. Zásadním nálezem znalců u poškozené [REDACTED] je výsledek histologického vyšetření, a tímto je nález tečkovitých krevních výronků pod poplicnicí charakteru tzv. Paltaufových skvrn a přítomnost rozsivek v játrech zemřelé stejného druhového zastoupení jako v kontrolním vzorku vody z místa nálezu. (V kontrolním vzorku vody odebraného z vodní nádrže [REDACTED] a v játrech zemřelé byla prokázána přítomnost malého množství rozsivek Naviculaceae, stejného druhového zastoupení.) Tyto projevy jsou typické pro udušení z utopení, avšak vzhledem ke stavu těla poškozené, se k tomuto mechanismu případné příčiny smrti nebylo možno jednoznačně vyjádřit. Přestože pro pokročilou hnilobu s počínajícím zmýdlením nebylo možno příčinu smrti určit jednoznačně, pitevní nález odpovídá udušení z utopení. Znalci konstatovali roztažení močového měchýře, které mohlo vzniknout posmrtně v důsledku hromadění hnilobných plynů, avšak mohlo být příznakem déletrvajícího bezvědomí předcházejícího smrti poškozené, s hromaděním moči, případně s následným pomočením při povolení svěračů přeplněného močového měchýře. Z chorobných změn byla zjištěna povšechná pokročilá ateroskleróza, roztroušené jizvení svaloviny srdeční, ztukování jater, ztukování slinivky břišní a nezhoubné svalové novotvary dělohy. Tyto chorobné změny se na smrti poškozené nepodílely ani ji neurychlily. Podle stupně rozvoje pokročilých posmrtných změn s přihlédnutím k místu nálezu lze usuzovat, že smrt poškozené [REDACTED] nastala přibližně 3 až 6 měsíců před provedenou pitvou.

Ohledně poškozeného [REDACTED] zjistili, že i tělo tohoto zemřelého se rovněž nacházelo v pokročilém stádiu hnilobného rozkladu s počínajícím zmýdlením. Zevní prohlídkou zjistili, že se jedná o tělo muže, 172 cm dlouhého, hmotnosti [REDACTED] kg, který byl oblečen do bavlněné košile,

když k tělu byl dodán bavlněný froté ručník původně béžové barvy s bílým vzorem květů a pruhů, tkanina potrhána, prosáklá mazlavými hnědavými hmotami, místy černě imbibovaná. Znalci zjistili u poškozeného několik poranění, a to sečnou ránu v levé čelně spánkové krajině délky 12 cm, zasahující ke kosti, dále sečnou ránu na rozhraní čelní a temenní krajiny délky 6,5 cm, zasahující ke kosti a tříštivé rozlámání lebky a spodiny lební - kosti čelní, levé kosti spánkové, přední a střední jámy lební, a tureckého sedla s puklinou pravé střední jámy lební a potrháním tvrdé pleny mozkové. Dále zjistili krvácení pod pavučnici, rozmoždění mozku – levého čelního, spánkového a temenního laloku mozku. V souvislosti s poraněními bylo dále patrné vdechnutí krve do plic malého rozsahu. Mimo to se na těle zemřelého nacházely kožní defekty bez vitální reakce, tj. vzniklé po smrti, které i v tomto případě znalci identifikovali jako působení vodních živočichů. Z chorobných změn byla zjištěna povšechná počínající ateroskleróza, ztukování jater a ztukování slinivky břišní. Tyto chorobné změny se na smrti poškozeného nepodílely ani ji neurychlily. Příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] bylo rozmoždění mozku při sečných ranách hlavy s tříštivým rozlámáním lebky, kdy tyto rány a rozmoždění mozku vznikly zaživa, prakticky současně, krátce před smrtí, ostrým pádným nástrojem působícím velkou silou na levou čelní, spánkovou a temenní krajinu hlavy a lze je dobře vysvětlit např. opakovanými údery sekerou, případně rýčem, mačetou apod. Schopnost jednání poškozeného ustala bezprostředně po první ráně a smrt nastala velmi krátce po utrpeném poranění, v průběhu desítek vteřin. Zranění poškozeného bylo smrtící pro všeobecnou povahu a jeho smrti nebylo možno žádným způsobem zabránit. Znalci i u tohoto poškozeného uvedli, že zevní ani vnitřní prohlídkou nebyla zjištěna žádná poranění svědčící pro obranu. Podle stupně rozvoje pokročilých posmrtných změn, s přihlédnutím k místu nálezu lze usuzovat, že smrt poškozeného [REDAKCE] nastala přibližně 3 až 6 měsíců před provedenou pitvou.

Ke znaleckému posudku byl vypracován doplněk MUDr. Jiřího Hladíka, který měl k dispozici zdravotnickou dokumentaci obou poškozených a také obou obžalovaných. Z této zdravotnické dokumentace znalec uzavřel, že žádnému z posuzovaných osob nebyl předepsán a ordinován léčebný preparát, který by obsahoval účinnou látku Mirtazapin. Dále i zde znalec konstatoval, že ze zdravotnické dokumentace poškozených nebyly u nich zjištěny žádné chorobné změny, které by vedly ke smrti poškozených nebo se na ní podílely.

79. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a výslechu znalkyně Mgr. Šárky Winzigové bylo zjištěno, že v těle poškozené [REDAKCE] byla v tekutině ze sleziny zjištěna koncentrace ethanolu 0,37 g/kg a koncentrace Mirtazapinu 0,04 mg/l, kdy v případě ethanolu dle odborného soudnělékařského hlediska tato hladina odpovídá stavu neovlivnění alkoholem a v případě Mirtazapinu se pak jedná o stopové množství. V žaludečním obsahu byla také prokázána přítomnost Mirtazapinu, jiné extraktivní toxikologicky významné látky ani jejich metabolity nebyly v žaludečním obsahu ani jinde prokázány.

Ze zprávy Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 13. 10. 2020 bylo zjištěno, že Mirtazapin je léčivá látka, když přípravek pod tímto názvem není v ČR registrován. Léčivé přípravky obsahující mirtazapin jsou určeny k léčbě epizod depresivní poruchy u dospělých. Účinná denní dávka je obvykle mezi 15 a 45 mg, přičemž počáteční dávka je 15 nebo 30 mg. Přípravek je určen k dlouhodobému podávání a výdej léčivých přípravků obsahující mirtazapin je vázán na lékařský předpis, předepisování přípravků není omezeno specializací lékaře. Současné zkušenosti s předávkováním samotným mirtazapinem ukazují, že symptomy jsou obvykle mírné. Byl hlášen útlum centrálního nervového systému se zmateností a prodlouženým útlumem, společně s tachykardií a mírnou hyper nebo hypotenzí. Při dávkování podstatně vyšším než je terapeutická dávka, zvláště při kombinovaných otravách, však existuje možnost vážnějších následků (včetně smrtelných). Při samotném podání méně než 1 000 mg nebyl pozorován signifikantní útlum centrálního nervového systému. V příloze zaslali seznam registrovaných léčivých přípravků s léčivou látkou mirtazapin.

V těle poškozeného [REDAKCE] byla v tekutině ze sleziny zjištěna koncentrace ethanolu 0,38 g/kg, kdy dle odborného soudnělékařského hlediska tato hladina odpovídá stavu neovlivnění alkoholem. V moči poškozeného imunochemickým vyšetřením byly prokázány látky ze skupiny amfetaminů a tetrahydrokanabinoidů, avšak vzhledem ke skutečnosti, že vzorek krve (tekutiny ze sleziny) byl již v pokročilém stádiu hnilobného rozkladu a tedy i hnilobně změněn, nebylo možné provést průkaz a kvantifikaci těchto látek metodou plynové chromatografie s hmotnostní detekcí. Žádné jiné toxikologické látky pak nebyly v těle poškozeného [REDAKCE] prokázány.

80. U hlavního líčení všichni znalci nejenže jednoznačně setrvali na svých závěrech, které podrobně prezentovali v písemném znaleckém posudku, kdy zejména soudní lékaři zdůraznili, že popsaná poranění na těle poškozené [REDAKCE] nemají souvislost s její smrtí. Zjištěná a podrobně popsaná poranění při prvotním ohledání po nález těla nesouvisí s příčinou smrti a jsou banální. Nález na plicích a průkaz rozsivek v játrech je však typický pro udušení z utopení. Nález v plicích by nebyl signifikantní, to je typické pro udušení z utopení, průkazným však je nález rozsivek v játrech, kam se mohou dostat pouze oběhem cirkulujícím, tedy u člověka, který žije, kdy jeho oběh je zachovalý, tzn., že se tam dostaly z vody, protože byly ve vzorku vody, který byl odebrán, a příčinou smrti postižené bylo udušení z utopení, tedy se do vody dostala živá. Znalci opakovaně zdůraznili, že rozsivky v těle poškozené byly stejného druhu jako rozsivky ve vodní nádrži, když složení rozsivek je typické pro určitý tok a pokud je nádrž uzavřená, je složení rozsivek konstantní, a pokud odpovídá nález v játrech, tzn., že se tam dostali jednoznačně z této vody. Hladinu alkoholu v těle poškozené znalci pokládají za naprosto bezvýznamnou, když předmětná hladina mohla vzniknout posmrtně v důsledku hniloby. S ohledem na dobu, po kterou bylo tělo ve vodě, by mohla být hladina alkoholu případně i vyšší, ale nikoliv taková, že by se jednalo o opilost středního stupně, což by vedlo k ovlivnění organismu. Toxikologickým vyšetřením byl v těle prokázán Mirtazapin, což je psychofarmakum, avšak opět s ohledem na posmrtný stupeň rozkladu nelze uzavřít, že se jedná o hladinu, která tam byla v době před smrtí, s ohledem na stav těla mohlo dojít k výraznému naředění. Pokud by hladina byla vyšší, např. kolem 1 mg, tak Mirtazapin má sedativní účinky, může vést ke spavosti a pokud je hladina vyšší, až k 3 mg, jedná se již o dávku toxickou, na kterou by člověk mohl i umřít, avšak pokud by poškozená zemřela na otravu, rozhodně by nebyl průkaz rozsivek v játrech. S pravděpodobností hraničící s jistotou u poškozené se nejednalo o dávku toxickou.

Tyto závěry potvrdila i znalkyně z odvětví toxikologie, když hladina alkoholu u obou poškozených, v době bezprostředně před smrtí, byla tak nízká, že by nezpůsobila ovlivnění poškozených a určitě nemohla být tak vysoká, aby šlo o střední nebo těžkou opilost. Znalkyně také konstatovala, že je velmi individuální posoudit, z hlediska potencování, kombinaci alkoholu a THC u poškozeného [REDAKCE].

Ohledně poškozeného [REDAKCE] znalci zdůraznili, že se skutečně jedná o sečná poranění, která byla vedena sečným nástrojem. Sečná poranění vznikají hranou ostrého pádného nástroje, šlo o úzký ostrý předmět. Každá z ran by sama o sobě byla smrtící a každá z popsaných ran vedla k poruše vědomí, tzn. k bezvědomí. Znalcům byly předloženy zajištěné věcné důkazy, a to pohrabáče, lopatka, napichováky a znalci vyloučili, že by některý z těchto nástrojů mohl být vražednou zbraní, když žádný z těchto předmětů není zbraní sečnou, když na mechanismu vzniku poranění znalci opakovaně setrvali. Nelze stanovit posloupnost, pořadí, jak jednotlivá poranění vznikla, jednoznačně to však bylo v krátkém časovém sledu a každé poranění bylo smrtící. I jeden nástroj je způsobilý tato zranění způsobit, pokud bude působit pod určitým sklonem, který se bude měnit. Otevřená poranění lební jsou poraněními dost krvácejícími, a pokud jde o opakované údery, může dojít i ke stříkancům, pokud dojde k určité prodlevě mezi jednotlivými údery. Když jsou údery vedeny rychle za sebou, tak když začne rána krváčet, tak se krev nerozstříkne. Nález však svědčí pro to, že údery byly činěny v krátkém časovém sledu, protože všechna poranění vykazovala známky vitální reakce, tzn., že všechna ta poranění vznikala zaživa, ale smrt, s ohledem na zhmoždění, nastala velice rychle.

81. Znalci byli obhajobou konfrontováni i s odborným vyjádřením [REDAKCE], který pracuje jako [REDAKCE] Centra jednodenní chirurgie a gynekologie, který v písemném vyjádření předloženým obhajobou obžalovaného [REDAKCE] uzavřel, že s ohledem na poranění poškozeného, by musela být pod hlavou poškozeného, v místě, kam dopadlo jeho tělo po prvním úderu do hlavy, rozsáhlá krevní stopa, zároveň by musely být přítomny stříkavé stopy do vzdálenosti několika metrů od místa prvního úderu, tak od míst následných úderů do hlavy. Zároveň by tělo při vlečení zanechávalo krevní stopy na podlaze či dlažbě a stejně tak na oděvu pachatele i na interiéru vozidla při transportu zemřelého a stop na vozovce, chodníku. Zároveň by na těle poškozených měly vzniknout oděrky, škrábance z vlečení při jejich manipulaci, což však zjištěno nebylo. Slyšení soudní znalci v první řadě upozornili na specializaci lékaře, setrvali na svých původních závěrech a zdůraznili, že zranění zaživa krvácí, po smrti již krev pasivně vytéká. Pokud by úder šel rychle po sobě, tak žádné stříkance by tam nemusely být, když nezpochybňují možnost vzniku krevních stop. Zároveň, s ohledem na manipulaci s těly, znalci nevyloučili, že tělo nebylo do něčeho uloženo, že bylo v něčem zabalené, proto na těle žádné známky, ve smyslu škrábanců, nemá. Další skutečností, na kterou upozornili je to, že těla byla nějakou dobu ve vodním prostředí, byla tam určitá drobná poranění a některá svědčila pro okus vodními živočichy. V případě tažení záleží i na podkladu, po jakém je tělo vlečeno, případně oblečeno, tak na těle nemusí být ani škrábanec. Na svých závěrech, ani s ohledem na vyslovené námítky, ničeho nezměnili. Názor [REDAKCE] je jak znalci, tak soudem považován za soukromý laický názor vyvolaný požadavkem obhajoby, když vzhledem k tomu, že je krajně nepravděpodobné, aby vzhledem ke své specializaci, měl tento lékař zkušenosti s pozdními posmrtnými změnami, natož se zmýdlením. Hodnocení poranění na tělech zemřelých a posmrtných změn náleží pouze soudním lékařům, resp. znalcům z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, nikoliv lékařům atestovanému v oboru gynekologie a chirurgie.
82. Obhajoba obžalovaného [REDAKCE] předložila dne 11. 3. 2022 znalecký posudek znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Andrey Vlčkové, která odpovídala na otázky položené zadavatelem – JUDr. Prokopem Benešem. Jako zdrojová data uvádí videodokumentaci a fotodokumentaci – ohledání místa činu – nález ženy a muže, pitvy poškozených, vyšetřovací pokusy a podanou obžalobu. Tato znalkyně ohledně poškozené [REDAKCE] konstatovala, že její tělo bylo ve stavu hnilobných změn, zachovány části slabého oblečení. Popsala poranění – rána ostrých krajů v pravé temenní krajině, zasahuje až do kosti, v povrchu kosti rovný vryp (násek); na pravém lokti dvojice defektů; defekt kůže na pravém nártu a levém bérce. Poukázala na chorobné změny – kornatění tepen převahou II. stupně, bez významného zúžení průsvitu věnicových tepen srdce, drobnoložiskové projizvení srdeční svaloviny, zbytnění srdce, velmi pravděpodobně ztukovatění jater, nezhoubné nádory dělohy. Dle znalkyně rovná rána s jednoznačně rovnými okraji a rovným vrypem zevní desky temenní kosti vykazuje atributy sečné rány. Takové ráně by odpovídalo zasažení (úder) plochým ostrým předmětem; ostří rovné o délce aspoň 10 cm. Úder vedený shora na hlavu alespoň střední silou, pokud by byl shora vedený úder pevným předmětem s ostrou hranou, např. dlažební kostkou, vzniklo by poranění odlišné; pád horní části hlavy na nějaký takový předmět je dle znalkyně nepravděpodobný. Uzavřela, že sečná rána mohla vést k otřesení poškozené, k přechodnému zhoršení kvality vědomí, nejednalo se o poranění, které by samo o sobě vedlo ke smrti. Pokud by, dle znalkyně, takovéto poranění vzniklo zaživa, jistě by byla zakrvácená hlava poškozené a krevní stopy by se nacházely i na oděvu, a pokud by nebyla rána dostatečně kryta, krevní stopy by se nacházely i po cestě kudy by se poškozená pohybovala. Rány na hlavě jsou obecně provázeny výraznějším krvácením. Měkké tkáně v okrajích rány byly vymáčené a znalkyně dovodila, že dle vzhledu samotné rány lze sotva určit, zda vznikla před smrtí či až posmrtně. Při pitvě bylo možno odebrat vzorky z okrajů rány k histologickému a imunohistochemickému vyšetření k ozřejnění případné přítomnosti reziduí krevního výronu, což však provedeno nebylo. Poukázala, že nebylo provedeno ani mikroskopické vyšetření orgánů k verifikaci chorobných změn a pitevní nález hodnotící jen makroskopický nález je neúplný. Znalkyně uzavřela, že nelze vyloučit, že by

chorobné změny mohly vést ke zdravotní indispozici, ke kolapsu poškozené a mohly se podílet na její smrti. Průkaz rozsivek v orgánech zemřelé má pouze podpůrný a nikoli diagnosticky význam. Rozsivky se mohou dostat do těla zemřelé osoby i posmrtně. U utopených osob bývají prokazovány v plicích, játrech, ledvinách či kostní dřeni, u neutopených osob v jiných orgánech než v plicích. Má za to, že v tomto případě byly rozsivky prokázány pouze v játrech v malém množství. Tato znalkyně dále uvedla, že v pitvním protokolu jsou slovně popsány pod poplicnicí neostře ohraničené krevní výronky charakterem upomínající Paltaufovy skvrny, avšak na fotodokumentaci plic dle ní nejsou zachyceny žádné výronky nebo jasné konturované skvrnkovité léze. Nelze tedy vyloučit ani potvrdit, že ke smrti poškozené došlo v důsledku utopení, když je nutno připustit, že se na její smrti mohly podílet chorobné změny.

Ohledně poškozeného [REDAKCE] konstatovala, že i jeho tělo bylo ve stavu hnilobných změn se zachovanými zbytky potrhané košile, kalhoty, kolem levého hlezna kovový řetěz. Vdechnutí zvratků do dýchacích cest. Popsala jí zjištěná poranění – vlevo na čele dlouhá nerovná rána s nerovnými okraji otevírající lební dutinu; rána s nerovnými okraji v horní části čelní krajiny vlevo u střední čáry pronikající do lební dutiny; malá ranka nad zevním koncem levého obočí; tříštivé zlomeniny čelní kosti vlevo, levé kosti spánkové a levé přední a střední jámy spodiny lební; potrhání tvrdé pleny v rozsahu zlomenin; vymáčený defekt kůže pravého bérce. Poukázala též na chorobné změny – kornatění tepen převahou II. stupně se zúžením věnicových tepen srdce pláty kornatění cca o 1/3, zbytnění srdce, velmi pravděpodobně ztukovatění jater, rozšíření průsvitu průdušek, ztukovatění břišní slinivky. Poranění levé čelní a spánkové krajiny s přesahem na lební spodinu vykazuje, dle znalkyně, jednoznačné známky tupého poranění, tedy vzniklo úderem na levou čelní krajinu o velké intenzitě, přípustný je i úder opakovaný. Příjatečným mechanismem by byly úder pevným pádným předmětem, který by disponoval hranou, rohem či nerovným povrchem, např. velký kámen, cihla. Znalkyně připustila, že takové poranění by mohlo vzniknout i pádem poškozeného z větší výšky než ze stoje s nárazem levou stranou čela do pevné překážky. Znalkyně vyloučila, že by se jednalo o poranění sečné, rovněž tak vyloučila, že by vzniklo pohrabáčem, jakoukoli jeho částí. Pokud vzniklo otevřené poranění hlavy v přední části mozkovny zažíva, pak bylo provázeno významným zevním krvácením, a to nikoli po nevýznamnou dobu. Bezpochyby by v takovém případě byl poškozený znečištěn krví, která by se nacházela v místě, kde poranění vzniklo, a pokud by se poškozený s poraněním jakkoli pohyboval, krevní stopy by se nacházely i v dráze pohybu. Stejně tak by se krevní stopy nacházely i při transportu poškozeného. Okraje ran v čelní krajině byly i u tohoto poškozeného vymáčené, z tmavšího odstínu tkání lze vyslovit podezření na krevní výrony v čelní a spánkové krajině, avšak ani u něj nebylo provedeno histologické a imunohistochemické vyšetření, ze kterých mohly vyplynout i podklady pro alespoň hrubé určení, zda poranění vzniklo jednorázově, či se jednalo o opakovaný útok. Znalkyně zdůraznila, že poškozený vdechl zvratky, přičemž je dobře možné, že se tak stalo na podkladě úrazu hlavy. I u tohoto poškozeného absente vyšetření orgánových změn a nelze ani u něj vyloučit podíl chorobných změn na jeho smrti. Znalkyně poukázala na fotodokumentaci mozku, ze které je patrné, že mozek poškozeného byl kašovitý, blíže nehodnotitelné konzistence, který se nijak nevymykal z obvyklého nálezu na mozek u zemřelých, řadu týdnů po smrti. Zcela jistě prostým okem nebyly viditelné jakékoli změny, které by bylo možno označit za pohmoždění či přímo rozmoždění. Proto jako možnou příčinu smrti u tohoto poškozeného lze pohmoždění mozku předpokládat nikoli verifikovat.

Znalkyně dále rozebrala manipulaci s živými osobami, s mrtvým tělem, když toto je limitováno nastoupivší posmrtnou ztuhlostí. Obecně začíná posmrtná ztuhlost zhruba za dvě hodiny po smrti a postupuje ve směru od hlavy k nohám, přibližně po osmi hodinách od smrti jsou příčně pruhované svaly celého těla ztuhlé, kompletní ztuhlost průměrně 48 hodin přetrvává, než začne ve stejném sledu, jako nastoupila, odeznívat. Tělo je ve stavu posmrtné ztuhlosti značně neskladné a i manipulace je zhoršená. Pro jednoho člověka je přemísťování dospělé, zemřelé, statné osoby v řádu desítek hodin po smrti velmi obtížné. Kriticky se vyjádřila i k toxikologickým

analýzám, když cílené analýzy provedeny nebyly. Výsledky vyšetření alkoholu u obou poškozených požití alkoholu nevylučují, ale ani nepotvrzují. Posmrtně probíhající hnilobné procesy bývají zpravidla spojeny s bakteriální produkcí alkoholu, bakterie však mohou i předsmrtnou přítomnost alkoholu v organismu měnit směrem dolů, nikoli však dramaticky. Vyšetřením sleziny u poškozené byl stanoven Mirtazapin, avšak vyšetření jater takový nález nepřineslo, ačkoli distribuce krevním oběhem by jakoukoli látku měla zanést i do dalších orgánů včetně jater. Vystává tak otázka, zda se v játrech skutečně Mirtazapin nenacházel či zda z neznámého úsporného důvodu nebyla provedena cílená analýza. Kritice podrobila i vyšetření moče u poškozeného [REDAKCE] s pozitivním skupinovým zachytem látek amfetaminové a kannabinoidové řady. Jednalo se pouze o orientační vyšetřovací metodu, mohlo se jednat o falešnou pozitivitu, má však za to, že i zde se měl provést cílený toxikologický rozbor i hnilobně změněných orgánů. Přestože poškození užívali pravidelnou medikaci, měla být provedena cílená analýza, a to i v případě biologického materiálu ve stavu hnilobných změn, neboť neužívání chronické medikace u obou poškozených by, dle této znalkyně, mohlo mít negativní vliv na jejich zdravotní stav.

Znalkyně u hlavního líčení zopakovala závěry svého znaleckého posudku a dodala, že při vyhotovování znaleckého posudku pro ni nehraje roli to, zda zpracovává posudek na základě fotografií a materiálů vypracovaných jinými znalci či zda tělo poškozeného sama pitvá. Opět zdůraznila, i s přihlédnutím k otázkám, které jí byly zadavatelem položeny, chorobné změny u poškozených, kdy dle jejího názoru je nutné hodnotit předsmrtný zdravotní stav poškozených, zda u nich nemohlo dojít k náhlé zdravotní indispozici, když roli hraje i skutečnost, zda užívali či neužívali chronickou medikaci. Další vyšetření orgánových změn by mohlo např. u poškozeného detekovat ischemickou chorobu srdeční, počínající infarkt, zánětlivé změny v orgánech či vysoký krevní tlak a u poškozené např. neužívání léku na diabetes mohlo vést ke změně hladiny krevního cukru a v krajním případě mohla i omdlít. V případě poškozeného [REDAKCE] znalkyně uzavřela, že se nelze jednoznačně vyjádřit k tomu, že bezpochyby příčinou smrti nutně muselo být poranění hlavy, zopakovala, že zranění, které v posudku u tohoto poškozeného na hlavě popsala, mohlo být způsobeno i pádem z výšky, toto vídá i u dopravních nehod. Tato znalkyně z fotodokumentace a videodokumentace dovodila a vypověděla, že na oděvu poškozených neregistruje známky roztrhání, také nerozpoznala zmýdelnění těl poškozených, když stopy zmýdelnění údajně na fotografiích ani vidět nebudou a také rozporovala krevní výronky pod poplicnicí, které dle jejího názoru znalci při pitvě popisují, avšak ona je nevidí. Také má za to, že mozek poškozeného, který vidí v misce zachycen na fotografii, byl naprosto v pořádku a není z něj zřejmé, zda byl či nebyl pohmožděný. Pokud popsala zranění poškozených, tak má za to, že z pitevního protokolu a pitevních vyšetření, které měla k dispozici, nelze říct, zda zranění poškozeným byly způsobeny za života nebo po smrti, proto ve svém znaleckém posudku používá podmiňovací způsob. Ohledně zraňujícího předmětu a četnosti útočících úderů, také používala podmiňující způsob, neboť zraňující předmět neměla k dispozici. Vypověděla, že při zpracování znaleckého posudku má vždy k dispozici útočný nástroj a nikdy nevyhotovovala znalecký posudek, kdy by neměla k dispozici útočný nástroj. Pokud tento útočný nástroj není nalezen, tak to znamená špatnou práci policie. Zdůraznila, že v jejich regionu je zřejmě spolupráce s policií zcela odlišná. Oni mají nakonec vždy k dispozici vražedný nástroj a zpracovávají definitivní závěry svých znaleckých posudků až poté, co jim policie průběžně dodává informace, výsledky, právě útočící předmět, kde byl tento nalezen, zda na něm byla zajištěna a prokázána genetika poškozené osoby, genetika pachatele a oni se vyjadřují, jestli skutečně tento předmět je způsobit ke vzniku poranění. Překvapuje ji, že znalci nemají ve svém znaleckém posudku citované nějaké výpovědi či výsledky genetických expertíz.

83. S ohledem na tvrzení znalkyně MUDr. Andrey Vlčkové byla u hlavního líčení znovu slyšena znalkyně MUDr. Markéta Kulvajtová, která zdůraznila, že se znalcem MUDr. Hladíkem byli u prvotní prohlídky těl zemřelých na místě vytažení a těla hned na místě ohledávali. Zemřelí byli

ze začátku neznámé mrtvoly, které byly pitvány a totožnost byla poté potvrzena i na základě provedené soudní pitvy, kterou také tito dva znalci se zkušenostmi prováděli. Pitva je jedinečným úkonem, když fotodokumentace a videodokumentace je spíše materiálem doplňkovým. Hodnocení pitevního nálezu na základě fotografické dokumentace je značně zkreslující, když záleží na světle, úhlu, je zachycená pouze část orgánů a fotografové nejsou lidé s medicínským vzděláním. Pitevní nález je nutné hodnotit celkově v daném kontextu. S ohledem na zjištění se poté rozhoduje, kdy a jaká další vyšetření diagnostikovat a provádět. Makroskopicky byla zjištěna jasná poranění a jasná vitální reakce, proto prokazovat dalšími vyšetřeními infarkt nebo jiné chorobné změny, je naprosto zbytečné a i zcela nemožné, když těla poškozených nebyla zasažena pouze hnilobou, jak zdůrazňuje znalkyně Vlčková, ale zejména zmýdelněním, což je něco odlišného, když se jedná o konzervaci těla. Navíc zmýdelnění je jednoznačně patrné na fotodokumentaci, vypadá to jako husí kůže, je to v podstatě konzervace těla, která vypadala, právě s ohledem na zmýdelnění, i po takové době tak, jak vypadala. Je naprosto nemyslitelné u poškozeného [REDAKCE] hodnotit tzv. vdechnutí žaludečního obsahu do plic, jak uvádí znalkyně Vlčková. Žaludek byl rozepjat hnilobným plynem, což je zřejmé z pitevního nálezu, tzn., tvoří se tam hnilobné plyny, které vytlačují žaludeční obsah směrem z trávicích cest a může zatéct i do cest dýchacích. Tudíž hodnocení přítomnosti žaludečního obsahu v dýchacích cestách, jakožto aspirace, která vznikla zaživa, toto naprosto nelze říci, obsah mohl natéct po smrti v důsledku probíhající hniloby. Tato znalkyně jednoznačně popsala rozdílnost zabarvení okrajů ran s vitálními reakcemi či reakcemi, které toto nevykazují a jednoznačně zopakovala, která zranění byla způsobena zaživa a která nikoliv, když toto jednoznačně znaleckým zkoumáním určit lze a setrvala na znaleckých závěrech učiněných dříve. Podrobně opakovaně popsala rozdíl mezi tupou a sečnou ránou a zdůraznila, že na poraněních poškozeného lze jasně říci, že se jedná o rány sečné. Rovněž tak vyloučila, s ohledem na lokalitu a charakter ran, že by zranění na hlavě poškozeného mohlo vzniknout pádem. Taková skladba ran ve dvou různých lokalitách toto naprosto vylučuje. Rány jsou charakteru ran sečných jednoznačně, jednoznačně svědčí pro cizí zavinění, a to opakovanými údery pádným ostrým nástrojem. S ohledem na prokrvácení mozku je zřejmé, že tento pohmožděný byl a toto je naprosto zřejmé a jednoznačné. Z pitevního nálezu poškozeného bylo naprosto jasné, že se jedná o smrtelné poranění hlavy, proto diagnostikovat a provádět další vyšetření, s přihlédnutím k námitkám znalkyně Vlčkové, bylo zcela nadbytečné. Znalkyně také opět podrobně popsala nález rozsivek, když v plicích tyto ani neprokazují, neboť rozsivky se do dýchacích cest mohou dostat právě přítomností těla ve vodě, avšak pokud se dostanou do sleziny, jater, kostní dřeně, tak je zřejmé, že rozsivky se tam mohly dostat jenom tehdy, pokud fungovalo srdce, které čerpá krev, prolezly krevním oběhem a byly do těchto orgánů rozneseny, což znamená, že člověk žil, když vdechoval vodu. Rozhodně počet rozsivek nepočítají na kusy, postačí, že jsou v preparátech nalezeny, když navíc složení rozsivek odpovídalo složení ve vodě, ve které byla oběť nalezena. Znalkyně také doložila fotodokumentaci, jak vypadají Paltaufovy skvrny a porovnáním s fotodokumentací z pitvy je jasně patrné, že tyto skvrny tam zachyceny jsou. Již ve svém posudku uváděli, že u poškozené [REDAKCE] nelze jednoznačně určit příčinu smrti, avšak pitevní nález ve svém komplexu svědčil pro to, že příčinou smrti mohlo být udušení z utopení. Znalkyně dodala, že je schopna dovodit a určit mechanismus vzniku zranění i tehdy, když není k dispozici vražedný nástroj, má za to, že ve většině případů tento k dispozici ani není. Znalecké posudky právě popisují poranění, popisují mechanismus jejich vzniku a oni jako znalci dávají možnosti, jakým útočícím nástrojem bylo pravděpodobně zranění způsobeno, či který nástroj je méně pravděpodobný. Dodala, že byla přítomna rekonstrukci či vyšetřovacímu pokusu, k tomuto žádný výstup nedávala a pokud by byla vyzvána k vyjádření, vyjadřovala by se pouze k poranění a nikoli ke krevním stopám a podobně, co by tam mělo být či nikoliv, neboť toto jí jako soudní znalkyni nepřísluší.

84. K dalším námitkám obhajoby znalci MUDr. Jiří Hladík a MUDr. Markéta Kulvajtová uzavřeli, že v případě poškozené [REDAKCE], pokud by došlo k vlečení těla, zpravidla vznikají poranění tupá, avšak s porušením kožního krytu, zejm. čárkovité oděrky a to v závislosti na povrchu, po kterém

by tělo bylo vlečeno. V případě následného pobytu těla poškozené ve vodě, pokud by tato poranění byla přítomna, došlo by k jejich vymytí vodou, tzn. krvácení do podkoží by vzhledem k povrchnímu porušení kožního krytu bylo vylouhováno, a v kombinaci s následným okusem vodními živočichy, pokročilé hnilobě a zmýdelnění by po vytažení těla s největší pravděpodobností poranění kožního krytu ani nebylo identifikováno. Na rozdíl od podkožního krevního výronu, u kterého k vymytí vodou nedochází, neboť kůže je u toho typu poranění intaktní, tj. neporušená.

Znalci se ohradili a zcela jednoznačně vylučují, že by manipulací v rámci prohlídky těla zemřelého poškozeného [REDAKCE] došlo k arteficiálním změnám poranění na jeho hlavě. Jak je patrné z videozáznamu z prohlídky, fotodokumentace z pitvy a pitevního nálezu, jsou při okrajích ran i na kostěných úlomcích patrné krevní výrony (v důsledku hniloby černě imbibované), na spodině ran kostěné úlomky a pod ránou v levé čelní krajině nad obočím drobná rána s vpáčeným kostěným úlomkem. Na fotografiích nejsou v okolí ran patrné žádné otisky prstů. Prohlídka i pitva byla prováděna v latexových rukavicích, kdy možnost zanechání otisků je zcela vyloučena. Tvrdá plena je zevní vazivový obal mozku tvořený hustým kolagenním vazivem (tzn. poměrně velmi pevným). Je zcela vyloučeno, že by mohlo dojít k potrhání tvrdé pleny mozkové prsty v rámci prohlídky zemřelého. Zlomenina klenby lební byla tříštivá, kdy pravidelně dochází v místě úlomků k potrhání tvrdé pleny mozkové a to jednak sečným nástrojem, tak vpáčenými úlomky.

Co se týče odlučování pokožky a vlasů, je to v případě pokročilé hniloby, resp. zmýdelnění, zcela běžný jev, kdy dochází k samovolnému odlučování v průběhu manipulace (u mrtvol nacházejících se ve vodě k odlučování vlasů může docházet již po dvou týdnech). Užití termínu “povrchní partie kůže” je zcela nepřesné, kůže se neodlučovala, pouze pokožka. Oba znalci mají letité zkušenosti s prohlídkou těl zemřelých na místě činu, resp. nálezu, a naprosto neodůvodněné zpochybňování jejich práce, podložené navíc jasným pitevním nálezem, považují za nepřipustné, resp. dehonestující.

Na základě charakteru zlomeniny lebky rozhodně nelze usuzovat, že lomná linie je půlkruhová. Dle počtu ran v měkkých pokrývkách lebních sečný nástroj působil na hlavu opakovaně a vedl k vylomení úlomků.

Uváděné “tmavé zbarvení” by bylo typické pro krvácení do mozku při tzv. červené mozkové mrtvici, tj. z příčin chorobných. Pohmoždění mozku, tj. úrazový původ, se projevuje drobnými tečkovitými krevními výronky v koře (šedé hmotě) případně i bílé hmotě. Tyto lze hodnotit do doby, než dojde k hnilobnému rozbřednutí mozkové tkáně, tj. do doby obhajobou uváděného nálezu na misce.

Pokud není na kožním krytu přítomno poranění či není končetina patologicky pohyblivá anebo rotovaná, což je buď jasně viditelné, nebo zjištěno manipulací s tělem v rámci zevní prohlídky, preparace končetin se rutinně neprovádí – dokumentují se zpravidla pouze pozitivní nálezy a nikoliv negativní (kterým se věnuje mnohaset stránkové anatomie či topografické anatomie).

Obhajoba nesprávně hodnotí posmrtné skvrny - lokalizace posmrtných skvrn svědčí pro to, že tělo zemřelého leželo v časovém intervalu zhruba 6 až 8 hodin po smrti a dále na levém boku. Do 6 až 8 hodin po smrti mohlo být tělo v jakékoliv poloze, neboť pokud se poloha v tomto intervalu změní, skvrny nejsou fixovány a zpravidla se zcela přesunou do nové lokality. Tělo se ve vodě opravdu vznáší, ale až s delším časovým odstupem, kdy se v důsledku hniloby v těle vytváří hnilobné plyny, které tělo nadnáší. Pokud však dojde k utopení nebo je do vody hozeno čerstvé tělo zemřelého, klesá ke dnu, kde posléze setrvává do doby, než začne být nadnášeno již zmíněným hnilobným plynem.

Obhajobou naznačená vodní rozedma plic (tj. vzednutí plic vlivem trhlin mezisklípkových přepážek v důsledku akutního přetlaku zbytkového vzduchu v plicních sklípčích tlakem vodního sloupce při vdechování vody do plic), nemohla být prokázána z důvodu pokročilého stádia hnilobného rozkladu s počínajícím zmýdelněním, kdy se v těle tvoří hnilobné plyny, které tento typický nález u utopení překryjí. Nicméně přítomnost Paltaufových skvrn, které vznikají právě

v důsledku krvácení z trhlín mezisklípkových přepážek v kombinaci účinkem vody způsobujícím rozpad červených krvinek (hemolýza), svědčí pro to, že vodní rozedma plic v důsledku utopení u poškozené nastala. V případě zmiňovaného reflektorického typu utonutí nejsou přítomny Paltaufovy skvrny, neboť nedochází k dušení a vodní rozedmě plic. Tento typ utonutí je v daném případě pitevním nálezem vyloučen - jak již vyplývá ze samotného názvu "reflektorická" nastává smrt náhle (podrážděním bloudivého nervu a tzv. karotického klubíčka na krku).

Znalci zopakovali, že při pitvě byly jednoznačně zjištěny Paltaufovy, nikoliv Tardieuovy skvrny, a tyto jsou také zcela jasně patrné na fotografii č. 40 a 41 z pitvy. Rozlišení Paltaufových a Tardieuových skvrn patří již k základům výuky soudního lékařství studentů 5. ročníku lékařských fakult, tudíž není pochyb, že při pitvě oběma znalci s letitou praxí zjištěné neostře ohraničené tečkovité krevní výronky pod poplicnicí byly jednoznačně skvrny Paltaufovy, které při jiných příčinách smrti, než je utonutí, nevznikají. Na jejich vzhled stav těla zemřelé nemá žádný vliv.

Co se týče samotných rozsivek, je popsáno 285 rodů, 12 000 druhů, přičemž odhad je výskyt až 1 000 000 druhů. Je naprosto bezpředmětné v rámci vyšetření přítomnosti rozsivek popisovat jednotlivé druhy či dokonce poddruhy, pro diagnostiku stačí pouze průkaz jejich přítomnosti v játrech a je z forenzního hlediska jistě výhodou, pokud je možné jejich zastoupení porovnat s vodou odebranou z místa nálezu těla utopeného. Složení rozsivek se v závislosti na ročním období jistě může měnit, stejně tak mohou být přítomny nuance v rámci hloubky, vzdálenosti od břehu apod., ale je zcela nepravděpodobné, že by v rámci jedné nádrže došlo v průběhu roku k diametrální změně zastoupení rozsivek.

Dle zdravotnické dokumentace si poškozená neaplikovala inzulin, tudíž riziko vzniku nízké hladiny cukru vedoucí k poruše vědomí až ke smrti, u ní bylo zcela mizivé. Pro tzv. hypoglykemické koma nic nesvědčilo a přítomnost známek typických pro utonutí, které jsou v rozboru opakovaně zmiňovány, tuto zcela vylučovalo.

85. Znalecký posudek je důkazem jako každý jiný a soud jej hodnotí nejen jednotlivě, ale i v korespondenci s dalšími důkazy, tedy ve vzájemných souvislostech a stejně tak posuzuje i relevantnost a závěry jednotlivých znaleckých posudků. Soudní znalci Hladík a Kulvajtová se účastnili ihned při vylovení těl ze dna vodní nádrže ohledání těchto těl a měli tedy bezprostřední vjem po nálezu těl i s přihlédnutím k vnímání úrazových změn, které na těle poškozených ihned vnímali, prohlédli a zaznamenali, a to v širším kontextu. Ne náhodou zákon stanovuje (§ 105 odst. 4 tr. zákoníku), že pitva má být provedena dvěma znalci a má stanovena pravidla, která se odráží jednak v pitevním protokolu a jednak ve znaleckém posudku, posléze znalci vypracovaném. Znalci Hladík a Kulvajtová své závěry stoprocentně a bez jakýchkoliv pochybností obhájili, vysvětlili a pokud bylo poukazováno na možnosti jiného vysvětlení vzniku zranění či dokonce mechanismu vzniku zranění a tím pádem i příčině smrti, toto spolehlivě vysvětlili a námitky relevantně vyvrátili. Znalkyně Vlčková příbraná obhajobou, nejen že fakticky těla zemřelých neviděla, natož aby je vyšetřovala, měla k dispozici pouze fotodokumentaci či videodokumentaci, kterou však, i s ohledem na otázky zadané obhajobou, ne zcela přesně, natož přesvědčivě, interpretovala. Její závěr nepotrhaných šatů poškozené a s tím související manipulaci s tělem, nelze vůbec brát v potaz, neboť je evidentní, že z cárů letních šatů nemůže tento závěr dovodit ani zkušený znalec. Další skutečností, kterou soud při posuzování jejího znaleckého posudku vzal do úvahy, bylo její opatrné vyjadřování povětšinou s podmiňovacím způsobem – pokud by zranění vzniklo zaživa, s velkou pravděpodobností, apod., když je právě na znalcích, aby relevantně odpověděli na dotaz, zda zranění vznikla zaživa či nikoliv, pokud k tomuto mají relevantní informace, když evidentně zjištění znalců, kteří prováděli ohledání těl a pitvu, těmito informacemi disponují a jsou schopni jednoznačně a přesvědčivě k těmto závěrům dospět (a pokud nikoli, toto jsou schopni odůvodnit). Znalci při svém zkoumání jednoznačně identifikovali vitální reakce či naopak rány, které vitální reakce nevykazovaly, a jednoznačně se vyjádřili k tomu, která zranění byla způsobena zaživa a která nikoliv. Pro soud se jeví přinejmenším překvapivým, že znalkyně Vlčková nebyla schopna z fotodokumentace poznat

známky zmýdelnění těl zemřelých a neidentifikovala Paltaufovy skvrny, když po popsání a vysvětlení odborníkem toto byl schopen identifikovat i laický - medicínskými znalostmi nedisponující - soud. Znalkyně Vlčková se také překvapivě vyjadřovala i k nedostatečné práci policie, což spatřovala v tom, že policie nebyla schopna dodat „vražednou zbraň“ či nástroj, kterým bylo na poškozené útočeno, a údajně nikdy bez nalezeného útočícího nástroje znalecký posudek ohledně vzniku mechanismu zranění nevypracovávala. I soudu je z jeho činnosti známo, že v mnoha případech se útočící nástroj či vražedná zbraň vůbec nenalezne, avšak právě soudní znalci jsou schopni popsat zranění, která na těle poškozených identifikují a jsou schopni uvést mechanismus vzniku těchto zranění a jsou schopni také popsat, jaký nástroj je schopen tato zranění způsobit a až na základě jejich zjištění a závěrů se „vražedná zbraň“ hledá. Navíc, z popisu skutku ve výroku rozsudku je zřejmé, že nástroj, kterým bylo útočeno na hlavu poškozeného [REDAKCE], není konkrétně identifikován, je však jednoznačné, že to byl dosud nezjištěný předmět, kterým bylo působeno opakovaně velkou silou se způsobením jednoznačně sečných ran tam popsaných. Je zcela vyloučeno, že by tento nález, na různých místech hlavy, vznikl prostým pádem poškozeného. Rovněž tak u poškozené [REDAKCE] je ve výroku rozsudku uzavřeno, že byla usmrcena nezjištěným způsobem, kdy příčinu smrti nebylo možné pro pokročilou hnilobu s počínajícím zmýdelněním jednoznačně určit, když pitevní nález odpovídá udušení z utopení. Zdůrazňování chorobných změn či neužívání předepsané medikace, což se dle této znalkyně údajně mohlo projevit na smrti poškozených, je však provedeným dokazováním, s přihlédnutím ke všem shromážděným důkazům, v korespondenci se závěry znalců z odvětví soudní lékařství a toxikologie, zcela vyloučeno, když však soudní znalci se i touto možností ve svém znaleckém posudku zabývali. Znalkyně na jednu stranu zdůrazňuje nutnost provedení dalších orgánových vyšetření a na druhou stranu zpochybňuje závěry ohledně nálezu určitých látek v těle poškozených – buď se má jednat o posmrtnou redistribuci nebo falešnou pozitivitu či negativitu – ovšem i zde jsou její tvrzení ve formě úvah, možností, nikoli odůvodněného závěru či podložených informací mající jediný cíl – zpochybnění závěrů znalců Hladíka a Kulvajtové. Závěry znalkyně Vlčkové jsou přinejmenším překvapivé, soud vnímal selektivně vybrané a zdůrazňované informace, tyto závěry jsou spolehlivé a přesvědčivé vyvráceny závěry znalců Hladíka a Kulvajtové, kteří stejně tak zcela přesvědčivě vyvrátili i námitky obhajoby v této oblasti, což je vše podrobně rozebráno výše. Soud si je vědom snah o zpochybnění závěrů soudních znalců, i s přihlédnutím k obsahu výhrad v zadrženém dopisu obžalovaného [REDAKCE] – viz odstavec 16 odůvodnění rozsudku, avšak [REDAKCE] a MUDr. Vlčková by si měli být vědomi důležitosti svých prezentovaných projevů i důsledků sebou nesoucích, bez ohledu na osobu zadavatele a kladené otázky.

86. V průběhu přípravného řízení a později i v řízení před soudem byly provedeny vyšetřovací pokusy či technický experiment obhajoby. Pořízená videodokumentace byla kompletně u hlavního líčení promítnuta. Z protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 26. 11. 2019 bylo zjištěno, že první část pokusu byla provedena na místě poblíž nemovitosti [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] u obce [REDAKCE] a druhá část vyšetřovacího pokusu na silničním mostě přes vodní nádrž [REDAKCE], a za účelem ověření, zda vylovená a zajištěná zátěž pochází a patří na vytipované místo poblíž nemovitosti [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] a zda jeden člověk dokáže odklidit těla poškozených z místa činu [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] do vodní nádrže [REDAKCE]. Účelem úkonu je tak zjištění, zda jedna osoba dokáže těla naložit do vozidla, vyložit a následně vhodit z uvedeného mostu do vodní nádrže. Úkonu se mimo jiné účastnila i obhajoba, soudní znalkyně MUDr. Markéta Kulvajtová a nezúčastněná osoba. Při samotném úkonu pak bylo použito vozidlo stejného typu, jakým poškozená [REDAKCE] a poškozený [REDAKCE] přijeli na schůzku s obžalovaným [REDAKCE], a to [REDAKCE]. Figuríny představující těla poškozených odpovídaly přibližnou výškou a váhou tělům poškozených v době smrti, kdy poškozená [REDAKCE] měla výšku 180 cm a váhu [REDAKCE] kg a poškozený [REDAKCE] 172 cm a [REDAKCE] kg. Osoby figurantů - [REDAKCE] a [REDAKCE] odpovídali postavami osobám poškozených a [REDAKCE] pak odpovídal postavou osobě obžalovaného [REDAKCE]. Z tohoto protokolu o vyšetřovacím pokusu se dále podává, že figuranti

představující osoby poškozených vlezli do zavazadlového prostoru, přičemž nebyl problém víko zavazadlového prostoru následně zavřít. Dále bylo v rámci vyšetřovacího pokusu ověřeno, zda figurant, představující obžalovaného ■■■■■, dokáže odtáhnout figurínu, představující tělo poškozené ■■■■■, od vstupu do nemovitosti, do zavazadlového prostoru vozidla, přičemž figurant naložil figurínu do zavazadlového prostoru bez větších problémů. Za zásadní a nezpochybnitelné zjištění soud považuje tu skutečnost, že betonový prefabrikát použitý jako zátěž těla poškozeného ■■■■■ s největší pravděpodobností pochází z místa nacházejícího se poblíž nemovitosti ■■■■■ č.p. ■■■■■, neboť odpovídá jak materiálem, tvarem, tak i charakteristickými defekty, které mají i ostatní zde nalezené prefabrikáty. Co se týče žulového kvádru, jenž sloužil jako zátěž těla poškozené ■■■■■, tak s největší pravděpodobností pochází z hromady stavebního odpadu u příjezdové cesty k nemovitosti ■■■■■ č.p. ■■■■■, neboť odpovídá jak rozměrově, materiálem, ale i charakteristickými prolísy na kvádrech, které má jak vylovená zátěž, tak další kvádry na shora předmětné hromadě.

V rámci vyšetřovacího pokusu bylo dále ověřeno, že jeden člověk, který má podobnou postavu jako obžalovaný ■■■■■, dokáže naložit těla poškozených, které představovala figurína vážící 95 kg, a to do vozidla ■■■■■, následně k tělům poškozených připevnit řetězy a lano, poté těla z vozidla na mostě vytáhnout, překonat zábradlí a svodidlo a pak vhodit těla i se zátěžemi přes mostní zábradlí do vody. Soud jen podotýká, že účelem vyšetřovacího pokusu nebylo prokázat jednoznačně, jakým způsobem se s těly manipulovalo, ale mimo jiné prokázat, zda je toto schopen učinit jeden člověk. Samotnou manipulaci s těly bylo možno realizovat jednou osobou v čase několika málo minut a je tak pravděpodobné, že v době činu si tohoto nemusel nikdo všimnout.

87. Z protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 14. 9. 2021 bylo zjištěno, že místem pokusu je silniční most přes vodárenskou nádrž ■■■■■ vedoucí mezi obcemi ■■■■■, ■■■■■ na jedné straně a obcí ■■■■■ na straně druhé, když tento pokus je prováděn na základě písemného pokynu státního zástupce Krajského státního zastupitelství Hradec Králové a účelem je zjištění, zda jeden člověk dokáže odklidit těla poškozených z pravděpodobného místa činu ve ■■■■■ č.p. ■■■■■ do vodní nádrže ■■■■■. Úkonu je i zde mimo jiné přítomna obhajoba a nezúčastněná osoba. Použitými pomůckami je figurína s hmotností 100 kg (70 kg figurína + 30 kg závaží a postroj) s výškou 175 cm, jsou použity původní zátěže a motorové vozidlo zn. ■■■■■. Osoby figurantů odpovídají postavou a kondicí osobě obžalovaného ■■■■■ a jedná se o ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■. Figuranti jsou vysocí od 183-185 cm s váhou 77-80 kg. Závěrem bylo uzavřeno, že muž předmětné tělesné konstitute je schopen dopravit figurínu z vozidla ■■■■■ až přes mostní konstrukci, a to jak za pomoci navázané zátěže, tak i bez ní. Při sledování pokusu bylo zřejmé, že figuranti používali různou techniku a byli toto schopni provést s většími či menšími obtížemi. I zde lze podotknout, že pozice, do kterých se figurína dostala v průběhu provádění vyšetřovacího pokusu, nejsou pozicemi, ve kterých se musely nacházet při manipulaci reálně těla poškozených. Je zřejmé, že figurína reaguje jiným způsobem než bezvládné tělo. Ani tento vyšetřovací pokus si nekladl za cíl prokázat jednoznačně a přesně, jakým způsobem se s těly poškozených manipulovalo, ale mimo jiné prokázat, zda je toto schopen učinit jeden člověk.

88. Obhajoba zorganizovala provedení technického experimentu, a to dne 5. 3. 2021, kterého se mimo jiné účastnil znalec prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc. V průběhu předmětného experimentu, který také probíhal na mostě přes vodní nádrž ■■■■■, nebyla používána k manipulaci figurína, ale účastni byli filmoví kaskadéři – ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ – představoval tělo poškozené ■■■■■ a ■■■■■ – představoval obžalovaného ■■■■■. Účastníci uskutečňovali úkoly zadané obhajobou tak, aby byl co nejpresněji simulován vyšetřovací pokus policie, který byl na témže místě uskutečněn dne 26. 11. 2019. Cílem technického experimentu bylo zjistit, zda je možné manipulovat s bezvládným tělem a přehodit jej přes zábradlí na mostě. Při sledování experimentu bylo zjištěno, že kaskadér může sám dotáhnout k vozidlu osoby

obdobných parametrů jako poškození a obě umístit do zavazadlového prostoru vozidla [REDAKCE], může také vyložit obě těla ze zavazadlového prostoru a obě podvléci pod svodidly k mostnímu zábradlí, také je schopen upevnit k tělům zátěží, avšak sám byl schopen přehodit přes mostní zábradlí pouze osobu představující poškozeného [REDAKCE], když osobu, představující poškozenou [REDAKCE], se přehodit přes mostní zábradlí kaskadérovi nepodařilo.

89. Znalec Jiří Straus se technického experimentu obhajoby účastnil a vypracoval znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, když tento písemný znalecký posudek u hlavního líčení ve své výpovědi stvrdil. Zdůraznil, že figuranty v jejich experimentu byla skupina filmových kaskadérů, kteří byli trénovaní, někteří z nich byli i bývalí trénovaní sportovci v řeckořímském zápase a ovládají způsoby manipulace se soupeřem a provádění chvatů. Byli to teda jedinci, kteří uměli manipulovat se soupeřem. Znalec zejména zdůraznil rozdílnosti mezi manipulací s figurínou a manipulací s lidským tělem. Zdůraznil obtížnost manipulace s bezvládným tělem a poukázal zejména, že při vyšetřovacím pokusu policie bylo manipulováno s figurínou. Zdůraznil, že figurína má zcela jinak rozloženo těžiště těla a zdůraznil, že manipulovat s bezvládným tělem je velmi obtížné a tedy s figurantem, který simuluje bezvládné mrtvé lidské tělo na rozdíl od manipulace s figurínou. V technickém experimentu obhajoby, kterého se účastnil, bylo ověřeno, že osoba, obdobných tělesných vlastností jako obžalovaný, může sama manipulovat s těly obdobných parametrů jako poškození, a to při manipulaci k vozidlu, umístění do zavazadlového prostoru, podvlékání pod svodidly, upevňování zátěže k tělům, když přehodit přes zábradlí se povedlo pouze figurantovi, který manipuloval s kaskadérem představující osobu poškozeného [REDAKCE]. Nepodařilo se mu však přehodit přes mostní zábradlí kaskadéra, který představoval osobu poškozené [REDAKCE]. Znalec popsal procentuální rozložení hmotnosti jednotlivých segmentů lidského těla, když vznesl námitky, zejména k použité figuríně ve vyšetřovacím pokusu policie, když figurantům se i tento úkon, tedy přehození figuríny, která představovala tělo poškozené [REDAKCE], povedlo provést. Soud však neopomenul, že znalec prakticky ve svém posudku a výpovědi „pouze popsal“ vyšetřovací pokus či experiment obhajoby, když neprovedl žádné výpočty či zkoumání i s ohledem na zdůrazňované těžiště figuríny, když těžiště člověka i figuríny je závislé na poloze těla, na poloze jednotlivých segmentů, které vytvářejí rozmístění těžiště, avšak zejména potvrdil, že ani jiný druh a způsob manipulace s bezvládným tělem figuranti neprováděli, nezkoušeli manipulovat s tělem jinými způsoby. Vypověděl, že se dá těžko exaktně vyjádřit manipulovatelnost figuríny a manipulovatelnost bezvládného lidského těla a uzavřel, že aby se prokázala možnost efektivní manipulace osoby, přibližné tělesné konstituce s bezvládným tělem o hmotnosti poškozené [REDAKCE], je dle jeho názoru nutné provést objektivní vyšetřovací pokus s figurantem, který by napodobil toto bezvládné tělo. A dle jeho názoru technický experiment obhajoby, provedený 5. 3. 2021, věrněji napodobuje okolnosti předmětného děje. Přestože opakovaně zdůraznil, k otázkám obhajoby, že popis poranění a mechanismus vzniku zranění poškozených může posoudit pouze soudní lékař a on z hlediska forenzní biomechaniky, se může vyjádřit pouze ke směru působení síly, ke směru násilí, vypověděl, že hlavní síla musela působit frontálním směrem, souhlasil by, že se jedná o frontobazální poranění a s ohledem na úlomky, které jsou zachyceny na fotodokumentaci, to na něj působí jako tupé poranění hlavy. Předně opět soud zdůrazňuje, že cílem vyšetřovacích pokusů prováděných policií a ostatně i technickým experimentem, který provedla obhajoba, bylo zjistit a ověřit, zda je jedna osoba schopna manipulovat s těly poškozených. Obžalovaný [REDAKCE] je osobou, která je sportovně založená, oba jeho rodiče vypovídají, že je ke sportu veden od malička, tomu odpovídá i jeho tělesná konstituce. Sama obhajoba doložila sportovní úspěchy obžalovaného, který v cyklistických soutěžích stojí na stupni vítězů. Je tedy zřejmé, že se jedná o osobu trénovanou, fyzicky zdatnou, která navíc studovala technicky zaměřenou školu a sama upozorňuje na posun v těžišti figuríny v kontextu s manipulací s mrtvým tělem. Skutečnost, že se kaskadérovi nepodařila závěrečná fáze manipulace s bezvládným tělem dalšího kaskadéra, který měl představovat poškozenou [REDAKCE] a nebyl schopen přehodit toto tělo přes zábradlí do vodní nádrže, je pro tuto věc

ne zcela rozhodná. Není zřejmé, jakým způsobem pachatel manipuloval s těly poškozených poté, co je na most v autě přivezl, není zřejmé, zda těla podstrčil či přenesl ze shora přes svodidla a ani není zřejmý přesný způsob, jakým těla do vody házel přes zábradlí, zda to bylo přes hlavu, po nohách, bokem, zda nejdříve následovalo tělo, a poté závaží či toto bylo obráceně. Zároveň žádná z předvádějících osob se neocitla v situaci pachatele, který poté, co poškozené usmrtil, se snaží odstranit jejich těla. Zcela jistě psychické nastavení pachatele se nachází ve zcela jiné poloze, než psychické nastavení příslušníků policie či kaskadérů, což lze jen stěží pokusem či experimentem napodobit. Ze znaleckého posudku znalce Strause nebylo zjištěno žádných odborných relevantních informací, které by do věci vnesly informace nové a neznámé. Je nezpochybnitelné, že manipulace s figurínou a manipulace s lidským tělem není naprosto stejná a cílem vyšetřovacích pokusů nebylo přesně popsat, jakým způsobem se těla poškozených do vodní nádrže dostala, ale pouze ověřit, zda je schopen manipulace s těly jeden člověk, což rozhodně ověřeno bylo. Přesný způsob manipulace zná pouze pachatel a toto nebylo účelem uskutečněných vyšetřovacích pokusů, když se jedná o důkazy podpurné.

90. Ze záznamu o telekomunikačním provozu ze dne 18. 6. 2019 o pohybu mobilních telefonů poškozených (operativní zjištění policie) bylo zjištěno ohledně pohybu mobilního telefonu poškozeného [REDAKCE] (tel. č.: [REDAKCE]), že tento byl dne [REDAKCE] 2019 nejprve zachycen ve 12:13 hod. v buňce na adrese [REDAKCE], následně v 14:19 hod. změnil svou pozici a nacházel se v buňce na adrese [REDAKCE], v 15:18 hod. se nacházel v buňce na adrese [REDAKCE], v 16:22 hod. v buňce na adrese [REDAKCE] a od [REDAKCE] 2019 15:15 hod. se mobilní telefon poškozeného [REDAKCE] nachází v oblasti buňky [REDAKCE], a to až do dne [REDAKCE] 2019 do 18:56 hod., kdy předmětný výpis končí.

Ohledně mobilního telefonu poškozené [REDAKCE] (tel. č.: [REDAKCE]) bylo zjištěno, že tento byl dne [REDAKCE] 2019 nejprve zachycen ve 13:00 hod. v buňce na adrese [REDAKCE] s tím, že až do 15:00 hod. se tento vyskytuje na různých buňkách na území [REDAKCE]. Mezi 15:00 hod. až 15:21 hod. se pak mobilní telefon poškozené [REDAKCE] vyskytuje v buňkách na adresách [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], vše [REDAKCE]. V 16:13 hod. je pak zaznamenán jeho výskyt v buňce na adrese [REDAKCE] a v 16:33 hod. pak v buňce na adrese [REDAKCE]. Mezi 17:33 hod. a 18:33 hod. se tento mobilní telefon nacházel v okolí buňky na adrese [REDAKCE]. Od 19:10 hod. až do následujícího dne, tedy [REDAKCE] 2019, do 13:00 hod. se tento pak nacházel v buňce na adrese [REDAKCE] s výjimkou v čase 5:20 až 6:00 hod. dne [REDAKCE] 2019, kdy se nacházel v okolí buňky [REDAKCE] a [REDAKCE].

S telefonním číslem užívaným poškozeným [REDAKCE] byl zjištěn opakovaný kontakt s telefonním číslem [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2019 užívaným obžalovaným [REDAKCE].

91. Na základě příkazu Obvodního soudu pro Prahu 6 (viz odstavce 2 odůvodnění rozsudku) byly zajištěny výpisy telekomunikačního provozu podle § 88a tr. řádu telefonních čísel užívaných v předmětné době poškozenými [REDAKCE] a [REDAKCE] a obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE], a z jejich vyhodnocení bylo zjištěno, že dne [REDAKCE] 2019 v čase 20:48 hod. proběhl telefonický hovor ze strany obžalovaného [REDAKCE] (tel. č.: [REDAKCE], IMEI [REDAKCE]) na telefonní číslo svědkyně [REDAKCE], když v době uskutečněného hovoru se nacházel v [REDAKCE], před tímto hovorem proběhl telefonický hovor ze strany obžalovaného na telefonní číslo osoby [REDAKCE] ve 20:46 hod. a trval 107 sekund.

Dne [REDAKCE] 2019 v čase 15:18 hod. proběhl ze strany poškozeného [REDAKCE] (tel. č.: [REDAKCE], IMEI [REDAKCE]) telefonní hovor s obžalovaným [REDAKCE], který trval 104 sekund a následně v 16:22 hod. proběhl další telefonát ze strany poškozeného [REDAKCE] s obžalovaným [REDAKCE], který trval 46 sekund. Mobilní telefony obžalovaného [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE] se v tuto dobu nacházely v okolí buňky [REDAKCE], kdy tato se nachází u benzínové čerpací stanice [REDAKCE] u výjezdu č. [REDAKCE] dálnice vedoucí z [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] 2019 v 15:15 hod. byly z mobilního telefonu poškozeného [REDAKCE] odeslány celkem tři SMS zprávy na číslo [REDAKCE].

██████████, které v té době užíval svědek ██████████, a kdy mobilní telefon poškozeného ██████████ se stále nacházel na buňce ██████████. Následně již mobilní telefon poškozeného ██████████ přijímal pouze pasivní informace SMS, na které nebylo nijak reagováno, a to dne ██████████ 2019 ve 13:24 hod. z čísla užívaného svědkem ██████████ a dne ██████████ 2019 v 9:18 hod., v 11:13 hod. z telefonního čísla užívaného svědkem ██████████ a dne ██████████ v 18:56 hod. Dne ██████████ 2019 v 18:56:37 hod. jeho veškerý provoz končí na buňce ██████████, azimut 0°.

Ohledně mobilního telefonu poškozené ██████████ (tel. č.: ██████████, IMEI ██████████) bylo zjištěno, že dne ██████████ 2019 v 19:10 hod. byla na tento ze strany svědkyně ██████████ zaslána SMS zpráva, na kterou bylo z mobilního telefonu poškozené ██████████ odpovězeno až druhý den, tedy ██████████ 2019 v 5:15 hod. s tím, že obsahem této odpovědi mělo být, že se zdrží na ██████████ a že nestihne domluvený koncert, který měl být dne ██████████ 2019 večer. Svědkyně ██████████ v 5:20 hod. odpovídá SMS zprávou, na kterou již z mobilního telefonu poškozené ██████████ nedostala žádnou odpověď. Následně dne ██████████ 2019 ve 13:00 hod. končí veškerý provoz mobilního telefonu poškozené ██████████ na buňce ██████████, azimut 0°. (Dle přihlašování GPRS je patrné, že v daném případě šlo o spojování v rámci aktualizací softwaru mobilního telefonu, který probíhá po celé hodiny.)

Dle závěru této analýzy výpisů z mobilní komunikace bylo dále uzavřeno, že obžalovaný ██████████ se dne ██████████ 2019 od 17:32 hod. dle lokalizace mobilního telefonu nacházel na buňce ██████████ až do 13:00 hod. dne ██████████ 2019. S ohledem na zachycení průjezdu pohřešovaného vozidla ██████████ v ██████████ republice dne ██████████ 2019 byla prověřena i telekomunikační komunikace obžalovaného ██████████ v tento den a bylo zjištěno, že poslední pasivní kontakt obžalovaný obdržel v čase 00:00:35 hod. a následně 00:40:23 hod. na buňce ██████████, ██████████. Poté při telekomunikačním provozu mobilního telefonu dochází pouze k pasivnímu provozu internetových dat GPRS, který probíhá v intervalech jedné hodiny až do 16:00 hod., v 16:14 hod. dochází k první změně příjmu dat GPRS. Následně ve 23:03:04 dochází opětovně příjem dat GPRS do příjmu aktualizací dat až do 16:00 hod. dne ██████████ 2019. Předmětného dne v čase 16:41 hod. a 17:41 hod. je mobilní telefon obžalovaného zachycen na buňce ██████████.

Ohledně mobilního telefonu obžalovaného ██████████ ██████████ (tel. č.: ██████████, IMEI ██████████) bylo na základě vyhodnocení telekomunikačního provozu zjištěno, že tento se dne ██████████ 2019 nacházel mimo území České republiky, dle roamingu GSM konkrétně v ██████████. Do České republiky se vracel dne ██████████ 2019, kdy jej v 1:51 zachytila první buňka v České republice v ██████████. Dále z předmětného výpisu vyplývá ta skutečnost, že dne ██████████ 2019 se nacházel v buňce ██████████. V tuto dobu je zaznamenán telefonát obžalovaného ██████████ obžalovanému ██████████. Dne ██████████ 2019 je mobilní telefon obžalovaného ██████████ zaregistrován v době mezi 9:27 do 9:32 hod. na buňce ██████████. Z šetření policie byl výpisem telekomunikačního provozu dále zjištěn pohyb mobilního telefonu obžalovaného ██████████ dne ██████████ 2019, kdy se v ranních hodinách nachází v ██████████, kdy při návratu dne ██████████ 2019 v 21:59 hod. je již zabírán na pozici v ██████████, a poté je zachycen ve zmiňované buňce v ██████████. Dále je patrné, že se pohyboval podél celé železniční trati až do ██████████, kde je jeho příjezd zachycen dne ██████████ 2019 od 14:10 hod. Jeho cesta z ██████████ do ██████████ je dokladována i zakoupenou jízdenkou a místenkou Českých drah, kterou si zakoupil dne ██████████ 2019 v 10:57 hod. v e-shopu Českých drah, jak bylo ověřeno zprávou Českých drah a.s. Jeho příjezd do ██████████ je zachycen i na kamerovém záznamu, ze kterého je pořízena fotodokumentace.

Z vyhodnocení výpisů telekomunikačního provozu dále vyplývá, že poškozený ██████████ byl nejvíce a prvotně v kontaktu s obžalovaným ██████████, kdy v období od ██████████ 2019 do ██████████ 2019 byl zjištěn vzájemný kontakt celkem ve 21 případech. S obžalovaným ██████████ byl pak poškozený ██████████ v předmětném období v kontaktu celkem šestkrát, přičemž se jednalo o kontakty bezprostředně předcházející jejich schůzce, tedy od ██████████ 2019 v 19:14:57 hod. (buňka

██████) až do █████ 2019 v 16:22:57 hod. (buňka █████). Poškozená █████ v předmětném období nebyla v telefonickém kontaktu ani s obžalovaným █████, ani s obžalovaným █████. Tyto skutečnosti korespondují s již zjištěným skutkovým stavem.

92. Na základě zjištění, že v prvotní analýze telekomunikačního provozu je nutno doplnit i informaci ohledně azimutu, byla analýza pohybu mobilního telefonu obžalovaného █████ o tuto skutečnost doplněna a z doplněných informací bylo ověřeno, že dne █████ 2019 se v době od 18:35 hod. do 18:39 hod. jeho mobilní telefon nacházel v buňkách █████, v rozhodné době, kdy měl ve večerních hodinách přebírat od svědkyně █████ chatový objekt na adrese █████ č.p. ███, se jeho mobilní telefon nacházel od 19:14 hod. do 21:19 hod. v buňce █████ na azimutu █████. Následně dne █████ 2019 se mobilní telefon obžalovaného █████ v časech od 16:22 hod. do 16:29 hod. pohybuje v rámci buněk █████, █████, █████ a █████ s tím, že od 16:32 hod. zůstává na buňce █████ v azimutu █████, minimálně do následujícího dne, tedy █████ 2019 do 13:00 hod. (s výjimkou záznamu v 11:55 hod., kdy mobilní telefon obžalovaného █████ vykazuje polohu v rámci buňky █████ v azimutu █████). Z těchto údajů bylo možno s největší pravděpodobností konstatovat, že mobilní telefon obžalovaného se nejpozději od 16:32 hod. dne █████ 2019 do 13:00 hod. dne █████ 2019 nenacházel v chatě na █████, neboť byl nehybný na telekomunikační buňce █████ s azimutem █████ a nikoli █████, když tato telekomunikační buňka směřuje svým signálem na opačnou stranu, než se nachází chata ve █████.
93. Se zjištěními učiněnými z analýzy pohybu mobilních telefonů obou poškozených a zejména obžalovaného █████ koresponduje v této části i výpověď obžalovaného █████ ohledně bezprostředního telefonického kontaktu s poškozeným █████ ohledně schůzky i jejich setkání, kde jsou zachyceni na kamerovém systému prodejny █████ a benzínové čerpací stanici █████, kdy oba tyto objekty se nachází u výjezdu █████ dálnice z █████ na █████. Záznam z kamerových systémů byl zajištěn ze dne █████ 2019 v době od 15:30 hod. do 16:30 hod. a zejména z pořízených snímků ze záznamu kamerového systému umístěného na restauraci █████, bylo zjištěno, že dne █████ 2019 v 15:50 hod. přijíždí motorové vozidlo █████ užívané poškozenými na parkoviště u restaurace █████. Po zaparkování z vozidla postupně vystupují dvě osoby. Následně v 16:01 až 16:02 hod. přichází tyto osoby postupně ke vstupu do samotné restaurace, kdy ze snímků je patrné, že se jedná o poškozenou █████ a poškozeného █████. Poškozená je oblečená do letních delších světlefialových šatů s různobarevnými převážně modrými a zelenými potisky, na nohách má bílé polobotky a přes levé rameno nese větší kabelku. Poškozený █████ je oblečen do černých kalhot a světlé, zřejmě fialové košile, na nohách má černé polobotky a přes rameno má také tašku, v ruce drží deštník. Následně v 16:24 hod. oba poškození odchází z restaurace směrem k vozidlu, ve kterém přijeli. V 16:25 hod. je na snímku z kamerového systému vidět příjezd motorového vozidla █████, kdy z uvedeného vozidla vystupuje muž svým vzhledem odpovídající vzhledu obžalovaného █████. Tento muž se pak zdraví s poškozenými a následně se vrací do vozidla █████, poškození se vrací do vozidla █████ a parkoviště opouští v 16:26 hod. tím způsobem, že následují před nimi jedoucí vozidlo █████. Na záznamu z benzínové čerpací stanice █████ je v 16:24 hod. vidět příjezd vozidla █████ ze směru od █████ ve směru k prodejně █████. V 16:27 hod. se pak toto vozidlo vrací ze směru od █████, kdy jede ve směru na █████ a za ním jede vozidlo poškozených. Je tedy zřejmé, že pohyb vozidel a osob, které se v nich nacházejí, doposud koresponduje s pohybem jejich mobilních telefonů a jejich zachycení v buňkách telekomunikačního provozu, a ostatně i s výpovědí obžalovaného █████.
94. Obhajoba obžalovaného █████ předložila znalecký posudek znalce Václava Černého z oboru a odvětví elektronika se specializací na zajištění a zpracování dat z paměťových médií, mobilní telefony a radiostanice, včetně jeho dodatku č. 1. Znalec v úvodu popsal, z jakých

materiálů čerpal, když měl jednak k dispozici výpis telekomunikačního provozu mobilního čísla užívaného obžalovaným [REDAKCE] i vyhodnocení a analýzu policie včetně doplňku. Ve svém posudku stručně vysvětlil princip fungování sítě mobilních telefonů, základní pojmy včetně struktury sítě GSM, základnových stanic, které jsou rozmístěné po celé ploše pokryté signálem GSM, když tato plocha je rozdělená na tzv. buňky a jednu buňku rozděluje jedna základnová stanice umístěná v jejím středu, případně jedna základnová stanice umístěná na rozhraní více buněk obsluhuje okolní buňky – mluvíme o sektorech. Azimut, který je uváděn ve výpisech telekomunikačního provozu, je orientovaný úhel, který svírá směr maximálního vyzařování antény od směru severního, nejedná se o přesný úhel, pod kterým by se měl hledaný mobilní telefon nacházet. Dnešní mobilní sítě mají kuželové tvary sektorů a je tedy možné oblast, ve které se telefon nachází, určit přesněji. Antény základny vyzařují směrově do jednotlivých sektorů a sektory tak oblast, ve které se nalézá hledaný telefon, omezí pouze na kruhové výseče určité šířky. Ve skutečnosti se telefon zaznamenaný v určitém azimutu může nacházet v celém sektoru, když hranice sektoru není přesná. Ve znaleckém posudku znalec zdůraznil, že pokud se jedná o datový provoz v síti LTE neplatí vždy, že mobilní telefon se musí nacházet v sektoru daném azimutem maximálního vyzařování antény. Mobilní telefony, pokud podporují LTE síť, mají jiné priority, ke které základnové stanici se připojit. Je to jednak samotná existence LTE sítě, ale také aktuální vytížení – propustnost pro data. V praxi se to projevuje tak, že mobilní telefon je připojen ke slabé a vzdálené LTE síti a ignoruje silný a blízký signál původní 2G sítě. Priorita je nastavena tak, aby uživatel měl rychlý přístup k internetu. V případě komunikace (např. SMS zprávy) v původní 2G síti je pravděpodobnost výskytu mobilního telefonu ve výseči daného azimutu značně vyšší. Znalec zpochybnil závěr vyhodnocení policie, že se mobilní telefon obžalovaného v době od 16:20 hod. dne [REDAKCE] 2019 do 13:00 hod. dne [REDAKCE] 2019 nenacházel v zájmové oblasti – chata [REDAKCE], protože byl neustále nehybný na buňce [REDAKCE] s azimutem [REDAKCE]. Tento závěr dle tohoto znalce odporuje záznamu o telekomunikačním provozu, kdy předmětný mobilní telefon komunikuje dne [REDAKCE] 2019 v 11:55 hod. přes základnovou stanici, buňku [REDAKCE] pod azimutem [REDAKCE]°. Tento záznam ukazuje na skutečnost, že pro přenos dat a doručení SMS zprávy byly mobilním telefonem využity různé základnové stanice, i když se mobilní telefon mohl nacházet na stejném místě. V předmětnou dobu tedy SMS přichází přes základnovou stanici [REDAKCE], ale datový provoz před a po této události je veden přes základnovou stanici [REDAKCE]. Konstatoval, že poloha mobilního telefonu byla kdekoli v překrývajícím se dosahu těchto dvou základnových stanic. Znalec tedy uzavřel, že v předmětné době nelze ani vyloučit ani potvrdit, že se mobilní telefon obžalovaného nacházel či nenacházel na adrese zájmové chaty ve [REDAKCE]. Dle jeho názoru toto potvrzuje chování mobilního telefonu, že pokud je v dosahu mobilního telefonu více LTE základnových stanic, může si mobilní telefon vybírat i tu vzdálenější, která bude mít aktuálně vyšší rychlost připojení. Měření by mohlo potvrdit, jaké LTE základnové stanice tyto lokality pokrývají, když současný stav již nemusí odpovídat zájmové době. Pokud žádný telekomunikační provoz skutečně není, žádný záznam nevznikne, určit tedy přesné místo, kde se ve sledované době ve dnech [REDAKCE] až [REDAKCE] 2019 nacházel mobilní telefon obžalovaného [REDAKCE], nelze vzhledem k provozu telefonu v síti LTE přesně určit. V dodatku rozebral pojem kontrolní součet, když znalecká a policejní pracoviště opatřují kontrolními součty všechna elektronická data, a to ihned po jejich vzniku nebo předání. Aby byla zajištěna autenticita předávaných dat.

Znalec Václav Černý stvrdil svůj písemný znalecký posudek i ve své výpovědi u hlavního líčení. Zdůraznil způsob, jakým probíhá lokalizace, když se jedná vlastně o lokalizaci na principu záznamů, které vede operátor, tzn. zpětně, když operátor tato data neshromažďuje primárně proto, aby mohl být podle nich někdo přesně lokalizován. S nástupem LTE sítě se od operátora dostávají další data, která mohou závěry znepřesnit. On pracoval pouze s vyhodnocením dat v papírové podobě, žádná data v elektronické podobě nejdříve k dispozici neměl, později obdržel i tato data, avšak postrádá tam kontrolní součet a on tak není schopen ověřit jejich autenticitu. Popsal princip kontrolního součtu, když tato skutečnost je jednak obecně známa a obdobně ji

rozebral ve svém znaleckém posudku znalec Ing. Vladimír Smejkal - viz odstavec 52 odůvodnění rozsudku. Poukázal také na skutečnost, že data od operátora obsahují i nějaká data navíc, které vůbec nesouvisí s lokalizací a provozem, tato data tam být neměla a mohla způsobit určité nesrovnalosti v původním vyhodnocení policie. Právě tato data mohla způsobit i přeskok z azimutu jedné základnové stanice do azimutu druhé základnové stanice, např. právě při přejezdu z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zejména konkrétně z [REDAKCE] do [REDAKCE] v posuzovaném čase. Operátor sice generoval to, co potom poskytl policii, tedy záznamy, které ukazovaly, že mobilní telefon obžalovaného byl pořád na buňce [REDAKCE], nicméně tomu tak být nemuselo. Útvar zvláštních činností také provádí změření signálu, což je po několika letech obtížně opakovatelné, neboť stav sítě, který byl tenkrát, neznáme. Podle něj není podstatné, jaká značka telefonu byla používána k předmětnému telefonnímu číslu, toto nemůže ovlivnit výpis, který poskytne operátor. Operátor poskytuje výpisy telekomunikačního provozu na základě žádosti policie a přes Útvar zvláštních činností. Tito dostanou výpis a pracuje s ním policie sama. Výpisy, které řešil v této konkrétní věci, jsou pro něj relativně novou věcí, neboť on s telekomunikačním provozem nepracuje, zejména zajišťuje data z těch zařízení.

95. Státní zastupitelství jako reakci na předložený znalecký posudek obhajoby, který je rozebrán výše a který zpochybnil závěry analýzy policie ohledně vyhodnocení pohybu mobilního telefonu užívaného obžalovaným [REDAKCE], předložilo u hlavního líčení písemný znalecký posudek Ing. Jakuba Kříže, znalce z oboru kybernetika, kybernetická odvětví různá se specializací programové vybavení a bezpečnost mobilních telekomunikačních zařízení, mobilní telekomunikační systémy GSM/UMTS/LTE/CDMA, obsah mobilních telekomunikačních zařízení a SIM karet. Znaleckým úkolem bylo prakticky znovu vyhodnotit údaje o telekomunikačním provozu mobilního telefonu užívaného obžalovaným [REDAKCE], a to od 17:32 hod. dne [REDAKCE] 2019 do 14:30 hod. dne [REDAKCE] 2019. Podklady pro zpracování znaleckého posudku i tento znalec popsal v úvodní části znaleckého posudku, když měl k dispozici návrh na vydání příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu, obžalobu v této trestní věci, dřívější rozsudek, odvolání obhajoby s námitkami vůči vyhodnocení telekomunikačního provozu, dále výpis telekomunikačního provozu zpracovaný Centrem informačních systémů ÚZČ, data logické extrakce mobilního telefonu [REDAKCE] a znalec si vyžádal i mapu pokrytí pro technologie 2G/3G/LTE pro lokalitu [REDAKCE] a okolí a parametry pro re-selekcí 2G/3G/LTE, které mu dodala společnost T-Mobile. I tento znalec vysvětlil v úvodu použitou terminologii. Shodl se se znalcem Václavem Černým, že výpis o telekomunikačním provozu, zajištěný v této trestní věci, je vytvořen na tzv. CDR záznamech, tyto jsou vytvářeny v telefonní ústředně nebo jiném prvku sítě, a to především za účelem tarifikace účastníka. Zásadní je, že tyto záznamy neodrážejí chování mobilního telefonu na radiovém rozhraní, ale reprezentují interní záznamy o jednotlivých telekomunikačních relacích ve spojení s poslední aktualizovanou buňkou zajišťující bezdrátový telekomunikační provoz, tzn., že ne každý záznam uvádí aktuální servisní buňku pro daný okamžik. I on uzavřel, že policie v tuto chvíli bohužel neumí zcela přesně vyhodnocovat data o telekomunikačním provozu tak, jak je dostává od mobilního operátora. Uvedl však, že přestože jsou ve výpisu o telekomunikačním provozu sice zavádějící informace, a to jsou záznamy GPRS, kterých je tam spousta, zdůraznil, že toto není žádný nepořádek, avšak jsou to data, která tam patří, jsou vygenerovaná správně, jen je potřeba je umět chápat, vědět co znamenají a správně s nimi pracovat. On proto pracoval pouze s poskytnutým výpisem o telekomunikačním provozu a zároveň si vyžádal od mobilního operátora matematické modely pokrytí předmětného území. Podrobně popsal, jaký mobilní telekomunikační operátor obsluhoval dané telefonní číslo a je důležité zjistit, jaké telekomunikační technologie byly použity pro dané území v daném čase. Tento znalec považuje za důležité i to, o jaký mobilní telefon se jedná, protože v moderních mobilních telekomunikačních sítích LTE vstupují do hry zásadní změny oproti GSM a UMTS, a to především v hovorové části. Znalec podrobně popsal, jaké technologie konkrétní telefon obžalovaného používal (popsal jeho parametry) a zdůraznil, že zájmový terminál může bez problémů využívat všechny dostupné technologie v předmětné lokalitě

s přesnými parametry, když tento mobilní telefon nepodporuje funkcionalitu VoLTE. Bezdrátové komunikační sítě GSM, UMTS a LTE jsou buňkové sítě, v nichž je pokrytí území zajištěno pomocí základnových stanic. Každá základnová stanice obsahuje jeden nebo více vysílačů, které pak dělí buňky na tzv. sektory. Obvykle je buňka rozdělena do tří sektorů. Natočení antén vysílačů a jejich vyzařovací úhel vymezující sektory pak definuje tzv. azimut. Díky vzájemnému propojení základnových stanic buňková síť poskytuje rádiové pokrytí celé potřebné oblasti. Vzhledem k tomu, že zájmový telefon prováděl většinu procedur v rámci sítě LTE, tak procedura, která určitým způsobem informuje mobilní síť o tom, kde se předmětný telefon nachází, se jmenuje Tracking Area Update a slouží tedy k detekování a informování sítě, v jaké lokalitě se mobil nachází, případně, zda se přemístil do lokality jiné a mobilní síť je o tomto informována právě prostřednictvím procedury Tracking Area Update. Mobilní operátor T-Mobile má nastavený časovač T3412 na hodnotu 180 minut. [REDAKCE] je poměrně velké území, a pokud se telefon nachází dlouhou dobu v jedné oblasti, v jedné Tracking Area Update, tak každé 3 hodiny při nečinnosti se telefon zahlásí síti – „jsem tady“ - v této Tracking Area Update, na této buňce. Znalec popsal komunikaci v režimu Idle, což je režim mobilního telefonu „v klidu“, kdy pouze poslouchá, zda mu nepřichází zpráva či volání a neprovádí žádnou aktivitu. Druhým základním režimem je pak dedikovaný mód, tzn., že si vyžaduje nějaké rádiové prostředky, vytvoří se nějaká datová komunikační cesta a v tuto chvíli se chová zcela jinak než v Idlu, protože v tu chvíli musí zajistit pro zákazníka, uživatele služby, určitou kvalitu, tedy, aby mu nespádl hovor, aby mu došla zpráva nebo aby mu fungoval datový provoz. Drtivá část posuzovaného výpisu v inkriminovaném okamžiku je právě v Idlu, což lze jednoduše dokázat a telefon se chová podle jasně stanovených pravidel v síti, které znalec popsal. Znalec zdůraznil, že si ověřil, když si od T-Mobile dožádal parametry pro re-selekcii, tzn., jakým způsobem je síť nastavená, že parametry jsou globální, jsou pro celou síť stejné a jsou neměnné, stejné jako před dvěma roky, tedy v rozhodnou dobu. Analýzou mobility zájmového telefonního přístroje, kdy zájmovým časovým intervalem je den [REDAKCE] 2019 od 17:32 hod. do [REDAKCE] 2019 do 14:30 hod., kdy by bylo vhodnější započítat od [REDAKCE] 2019 v čase 16:29:44, neboť v tento okamžik provede Tracking Area Update LTE buňky ID [REDAKCE] na buňku [REDAKCE], a od času 16:32 hod. jsou ve výpisu patrné hodinové intervaly vytvářených záznamů GPRS a to až do půlnoci, kdy dojde k tzv. zarovnání a GPRS záznamy jsou od této chvíle nadále vytvářeny v intervalu 3600 sekund, a to až do času [REDAKCE] 2019 11:55 hod., kdy na mobilní telefon byla doručena SMS. Ve výpisu je od počátku zájmového času za sebou 20 záznamů GPRS v hodinových intervalech plus zarovnání, lze během této doby konstatovat, že díky časovači T3412 = 180 minut a tím odvozené procedury Periodic Tracking Area Update, byl zájmový mobilní telefon v pokrytí buňky [REDAKCE], a to v časech dle předmětné přiložené tabulky. V rámci tříhodinových intervalů, se mohl mobilní telefon nacházet, kdekoliv v pokrytí Tracking Area Code, avšak vždy se vrátil do pokrytí buňky [REDAKCE]. Znalec podle matematického modelu rádiového signálu v okolí zájmové oblasti [REDAKCE] na grafickém znázornění na mapě poměrně přesně určil pokrytí předmětného území také dalšími sousedními buňkami v okolí zájmového místa [REDAKCE], když toto místo je označeno jako čtvereček v kroužku a pouhým pohledem je zcela evidentní, že tato zájmová oblast se nachází zcela mimo (v horní části) obrázku č. 2 znaleckého posudku. Na vysvětlenou ohledně tříhodinových intervalů vytvářených v záznamech GPRS ohledně „délky“ znalec uvedl, že to je záznam vytvořený mobilním operátorem o tom, že 3600 vteřin má ten mobilní telefon přidělenou virtuální trubku někam do sítě, po které mu jde internet. Je to záznam, který se vytváří za účelem tarifikace zákazníka, neslouží primárně k lokalizaci mobilního telefonu, nicméně je záznam naprosto v pořádku a vznikl proto, že to má takto operátor nastavené. Z předmětného výpisu je tedy zřejmé, že uživatel v rozhodnou dobu nepřenášel žádná data, avšak virtuální trubka do sítě, po které mu jde internet, byla připravena, avšak žádná data tam netekla. (buňka [REDAKCE] – LTE/800 A - [REDAKCE], azimut [REDAKCE]) SMS přijatá v čase 11:55 hod. dne [REDAKCE] 2019 byla obsloužena na buňce [REDAKCE] ve stejné Tracking Area Code, v pásmu 1800 MHz, když doposud se buňky pohybovaly v pásmu 800 MHz. Znalec podrobně vysvětlil, k čemu došlo

po přijetí zmíněné SMS vzhledem k výši rozdílnosti azimutů, priority, frekvencí a oblastí pokrytí obou buněk, když došlo k mobilitě mezi jejich pokrytím, k tzv. proceduře inter frekvenční re-selekcí do buňky s nižší prioritou. Znalec zdůraznil, že pobyt mobilního telefonu v síti mezi buňkami není žádná náhodná procedura, je to matematicky podložený fakt, kdy telefony ověřuje každý den a nikdy mezi tisíci telefony neviděl, že by nějaký telefon nerespektoval normy. V čase 13:48 hod. je patrná další aktualizace polohy v rámci záznamu GPRS, kdy díky odchozímu hovoru na tam uvedené telefonní číslo v čase 13:48 hod. byla provedena procedura CSFB, a to nejprve na buňku [REDAKCE], aby okamžitě přešel na druhý kanál téhož vysílače a to na buňku [REDAKCE] a v tuto chvíli přechází telefon do úplně jiné mobilní technologie, o generaci nižší, protože nepodporuje volání přes VoLTE. Po ukončení hovoru dochází k tzv. proceduře fast return, při které se telefon okamžitě snaží o návrat do sítě typu LTE, což se mu v tomto případě daří. (Pokud si vyžádal i data logické extrakce mobilního telefonu [REDAKCE], byla provedena logická extrakce, čímž chtěl pouze ztotožnit, že skutečně předmětná SMS zpráva byla doručena přímo na posuzovaný mobilní telefon, tedy odpovídá záznamu ve výpisu o telekomunikačním provozu.) Znalec u hlavního líčení zdůraznil, že své závěry se snažil podepřít mapami pokrytí, což odpovídá tomu, jak to v síti skutečně vypadá. Mapy pokrytí odpovídají rozhodně dobře, síť se od té doby nezměnila. Zabývá se i forenzní analýzou mobilních telefonů, avšak surová data, která přichází od operátora na Útvar zvláštních činností, kde je zpracovávají, nikdy neviděl, protože vždy dostával přepracovaná data v excelu. Data, která si sám od operátora vyžádal, také neobsahovaly žádné kontrolní součty a ani v minulosti, kdy vypracovával obdobné znalecké posudky, nikdy u nich žádné kontrolní součty nebyly. Azimut je jen jeden z parametrů, který určuje pokrytí dané oblasti, je to jen směr, kam anténa směřuje, ale to, jakým způsobem je anténa nakloněna, jaký má výkon, to vše si mobilní operátor nastavuje v síti. Veškerá data, která dostal jednak od zadavatele posudku, i která si vyžádal od mobilního operátora, jsou na přiloženém CD u posudku.

Velice neochotně se vyjádřil ke zpracovateli znaleckého posudku Václava Černého, když za absolutní nesmysl považuje tvrzenou skutečnost, že si mobilní telefon může vybírat i vzdálenější základnovou stanici, pokud bude mít aktuálně vyšší rychlost připojení. Mobilní síť LTE na tomto principu vůbec nefungují a v praxi by to znamenalo asi to, že si mobilní telefon měří datovou rychlost na sousední buňce a aby takovou rychlost změnil, musela by mu tato sousední buňka poskytnout maximální kapacitu datové propustnosti, kterou má, tudíž by všechnu svoji kapacitu vzala pro ostatní uživatele, a telefon by si vyhodnotil nějakým testem, že mu odsud potečou data nejvyšší rychlostí a rozhodl by se, že tam přeladí. Takto mobilní síť vůbec nefungují, to je absolutní nesmysl, mobilní síť fungují podle jasných pravidel, která podrobně ve svém posudku rozebral. Za silně zavádějící považuje i zmiňované technologie GSM v posudku znalce, se kterými pracuje, když tato v inkriminovaném okamžiku ani použita nebyla. Také závěr znalce Černého ohledně toho, že mobilní telefon může být obsluhován dvěma základnovými stanicemi, jednu pro data a druhou pro SMS, je špatný. Nic takového v LTE není definováno, nic takového neexistuje, nemůže mu jeden vysílač umožňovat zaslání SMS a druhý mít pro něj připravenou datovou trubku pro čerpání dat.

Znalec Václav Černý jako reakci na vyjádření ke svému posudku uvedl, že každý z nich dostal k vypracování posudku různé podklady, a pokud uvedl, že ve výpisu telekomunikačního provozu jsou data, která tam nepatří, tak toto jeho kolega potvrdil. On však s těmito daty pracoval, zkoumal všechna data a jeho kolega tato data nezkoumal a má za to, že pokud si tato data policie vyžaduje kvůli lokalizaci, tak s těmito daty by neměla pracovat. Ohledně výtky výběru základnových stanic na základě rychlosti připojení uvedl, že žil v tomto domnění, domníval se, že to takto může být, musí si tedy tuto informaci ověřit. Pár posudků na lokalizaci podával, tyto se týkaly vysvětlení hlavně toho, že není možné ten telefon lokalizovat tak přesně, azimut antény ukazuje, že ten telefon se nachází kdekoli ve výseči.

96. Lze připustit, že každý ze znalců vycházel jednak z jiných poskytnutých materiálů a jednak jejich odbornost se liší. Znalec Václav Černý nedokázal zcela obhájit některé ze svých tvrzení

ve znaleckém posudku a připustil, že nemá žádná zdrojová data, ze kterých vychází a že se o těchto skutečnostech „pouze domnívá“. Navíc je zřejmé, že jeho úlohou bylo zpochybnit analýzu telekomunikačního provozu, kterou z výpisu o telekomunikačním provozu provedla policie, když uzavřel, že s ohledem na poskytnuté zdrojové informace nelze určit přesně místo, kde se ve sledované době mobilní telefon obžalovaného [REDAKCE] nacházel a ani nemohl jednoznačně vyloučit či potvrdit, zda se tento mobilní telefon mohl v rozhodné době vyskytovat na adrese zájmové chaty ve [REDAKCE]. Rovněž zdůrazňoval neexistenci kontrolního součtu zpracovávaných dat, když znalecký posudek se zadáním tak, jak jej dostal znalec Ing. Jakub Kříž, prakticky nikdy nevypracoval. Znalec Ing. Jakub Kříž připustil, že policie neumí perfektním způsobem zpracovávat data o telekomunikačním provozu, která dostává od jednotlivých operátorů. Zdůraznil a podrobně popsal, ze kterých relevantních informací při vypracovávání znaleckého posudku vycházel, jaká data zpracovával, popsal princip fungování telekomunikačního provozu, princip základnových stanic, buněk, sektorů a zejména proceduru Tracking Area Update. Jeho závěry jsou jednoznačné, logické, odůvodněné a přesvědčivé. Podrobně popsal, jakým způsobem se odráží přesun mobilního telefonu po území i skutečnost, jakým způsobem je zachyceno, pokud se mobilní telefon nepohybuje, je v klidu a neprovádí žádnou aktivitu. Podrobně popsal i zarovnávání dat, i aktualizaci v době klidu po třech hodinách. Ztotožnil i přijatou SMS na mobilní telefon a také přesvědčivě popsal možný pohyb mobilního telefonu v Tracking Area. Je tedy zřejmé, že v posuzovanou dobu se předmětný mobilní telefon obžalovaného, podle matematického modelu mapy pokrytí buňky, mohl pohybovat po naznačeném území [REDAKCE] [REDAKCE], když však každé tři hodiny, když začátek tohoto intervalu však ale nikomu není předem znám, se vždy vrátil do pokrytí buňky [REDAKCE]. Tento znalec tedy jednoznačně uzavřel, že v tříhodinových časových intervalech se tento mobilní telefon nacházel v pokrytí buňky, která rozhodně neodpovídá zájmové chatě [REDAKCE], ale je od této odvrácena, a to v levém spodním sektoru. Byť policie při analýze telekomunikačního provozu pracovala s jinými zdrojovými daty, jejich závěr, že mobilní telefon obžalovaného [REDAKCE] se v inkriminovanou dobu na chatě [REDAKCE] nenacházel, je ověřen podrobným odborným, přesvědčivým a jednoznačným znaleckým posudkem znalce Ing. Kříže, který tento u hlavního líčení obhájil. Závěry tohoto znaleckého posudku, který se zabýval čistě analýzou mobility telefonního přístroje obžalovaného v úzce specifikovanou dobu, je obhajoba obžalovaného [REDAKCE] i v této části spolehlivě, jednoznačně a odborně vyvrácena. Obhajoba se však v závěru hlavního líčení tímto závěrem znalce zaštiťuje v tom smyslu, že obžalovaný [REDAKCE] se ve [REDAKCE] vůbec nenacházel, neboť tam nebyl lokalizován jeho telefon. Toto tvrzení obhajoby v závěru hlavního líčení je však přinejmenším překvapivé, neboť sám obžalovaný nejenže potvrdil, že se na tomto místě s oběma poškozenými nacházel, navíc tam – jak uvádí v další verzi své výpovědi - měl svůj mobilní telefon zapomenout a vracel se pro něj právě v noci, kdy měl registrovat manipulace s bezvládným tělem poškozené. Tento rozpor ve vedení obhajoby nebyl nijak vysvětlen, když obhajoba v tomto případě dává rovnítko mezi „pobytem telefonu“ a „pobytem obžalovaného“. Avšak závěry znaleckého posudku jednoznačně vyvracejí tvrzení obžalovaného, že se na místo pro svůj zapomenutý telefon vracel, když tento telefon, zcela evidentně účelově zanechal na jiném místě – vyhrazené Tracking Area zjištěné znalcem, když procedura Tracking Area Update, která slouží k detekování a informování sítě, v jaké lokalitě se mobilní telefon nachází, v tomto případě podala jednoznačné informace, což jednoznačně vede soud k závěru, že svoje jednání promýšlel a připravoval, a již ve chvíli, kdy zajíždí na místo setkání s poškozenými ve [REDAKCE], svůj mobilní telefon, právě proto, aby nemohl být lokalizován, zanechává cestou jinde, než na místě činu, tento je v režimu Idle, tedy klidovém režimu a vyzvedává si ho až následujícího dne.

97. Ze smlouvy o výpůjčce ze dne 23. 2. 2018 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Městem [REDAKCE] a Krajským ředitelstvím policie Kraje [REDAKCE], když předmětem smlouvy je výpůjčka části zařízení městského kamerového dohlížecího systému, a to bezplatně na dobu

určitou ode dne podpisu Protokolu o předání a převzetí předmětu výpůjčky, na dobu 10 roků. Z předávacího protokolu bylo zjištěno, že předmět smlouvy byl předán a převzat dne 23. 2. 2018. Ze sdělení města [REDAKCE] ze dne 23. 11. 2020 bylo zjištěno, že město [REDAKCE] nemá k dispozici žádný záznam kamerového systému z rozhodného období – od [REDAKCE] 2019 od 16:00 do dne [REDAKCE] 2019 do 16:00 hod. Kamerový systém provozuje Policie ČR, která ho má od města [REDAKCE] zapůjčen na základě smlouvy o výpůjčce, která je specifikovaná výše. Podle informací z místního oddělení Policie ČR [REDAKCE] byly všechny dostupné záznamy předány kriminální policii a pro informaci bylo sděleno, že kamerový záznam je ukládán na dobu 30 dnů, a poté je přepisován novějšími daty.

Ze sdělení Krajského ředitelství policie ČR k předmětným kamerovým záznamům ze dne 10. 12. 2020 bylo zjištěno, že policejní orgán nedisponuje a nedisponoval žádnými kamerovými záznamy z budovy Městského úřadu v [REDAKCE], které mají snímat silniční provoz na náměstí, ze dne [REDAKCE] 2019 od 16:00 hod. do dne [REDAKCE] 2019 do 16:00 hod., z důvodu časového odstupu průběhu vyšetřování, kdy se Policii ČR podařilo toliko zajistit kamerové záznamy z období, kdy obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] odváželi vozidlo poškozeného [REDAKCE] do [REDAKCE]. Součinnost při zajištění kamerových záznamů z MěÚ [REDAKCE] prováděla SKPV [REDAKCE], kdy při této příležitosti mj. zjistila, že se kamerové záznamy automaticky přemazávají po uplynutí cca 12 dnů, tj. kdy se naplní kapacita úložiště. Žádné kamerové záznamy tedy nebyly k dispozici už ani v prvotní fázi prověřování.

Námítka obhajoby, že se policie snaží úmyslně zatajovat důkazy, když se nepodařilo zajistit kamerové záznamy z městského kamerového systému v [REDAKCE] z předmětného období, aby tak zamezila obžalovanému [REDAKCE] prokázat jeho pohyb v tomto rozhodném období, je zcela účelová. Ze strany policie bylo o zmíněné kamerové záznamy zažádáno dne 18. 6. 2019, tedy policie se tento důkazní materiál pokusila zajistit, avšak kamerové záznamy byly zajišťovány zřejmě v následujících dnech a zřejmě s ohledem na naplnění kapacity úložiště, již byly kamerové záznamy z rozhodné doby automaticky přemazány a v době žádosti a jejich zajišťování již byly nedostupné. Navíc dožádané místní oddělení policie se vyšetřováním předmětné trestní věci vůbec nezabývalo, jejich povinností bylo pouze vyhovět požadavku kolegů a toto místní oddělení nemělo tedy sebemenší motiv, proč by mělo záznamy z předmětných dnů zatajovat.

98. Ze sdělení Policie ČR ze dne 30. 10. 2020 a sdělení Městského úřadu [REDAKCE], odboru dopravy, bylo ověřeno, že v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2019 nebylo v okolí [REDAKCE] a vodní nádrže [REDAKCE] nahlášeno odcizení jakýchkoli dopravních kuželů. V inkriminovaném období byly evidovány čtyři akce - stavební práce, investiční akce, při kterých bylo schváleno použití dopravního zařízení – kuželů, avšak nikoliv v bezprostředním okolí místa činu ve [REDAKCE], resp. vodní nádrže [REDAKCE].

Ze zprávy Českého hydrometeorologického úřadu ze dne 9. 10. 2020 bylo zjištěno, že podle pravidelných pozorování jejich meteorologických stanic v oblasti [REDAKCE] – [REDAKCE] – [REDAKCE] – [REDAKCE] přes vodní nádrž [REDAKCE] bylo dne [REDAKCE] 2019 polojasno až zataženo. Srážky byly zaznamenány ve formě dešťových přeháněk a deště převážně slabé intenzity v odpoledních až nočních hodinách. Celkem spadly 1 až 3 mm srážek. Teplota vzduchu se pohybovala mezi +15 a +25 °C. V době mezi 20:00 hod. až 24:00 hod. SELČ bylo zataženo s občasnými srážkami, vzdálená bouřka, teplota vzduchu se pohybovala kolem +16 °C a slunce v ten den zapadlo ve 21:03 hod. SELČ. Občanský soumrak končil přibližně ve 21:00 hod. SELČ.

99. Zprávami bank a výpisy z bankovních účtů bylo ověřeno, že bankovní účet č. [REDAKCE], vedený u [REDAKCE], a.s., patří výhradně obžalovanému [REDAKCE] a v období od [REDAKCE] 2019 do [REDAKCE] 2019 byly prováděny eurové platby na území [REDAKCE]. Bankovní účet č. [REDAKCE], vedený u [REDAKCE], a.s., patří také výhradně obžalovanému [REDAKCE] a dne [REDAKCE] 2019 z něj byla odeslána částka 100 000 Kč na účet č. [REDAKCE], patřící společnosti [REDAKCE] spol. s r.o. a dne [REDAKCE] 2019 pak byla na stejný účet odeslána částka 1 750 000 Kč. Pokud jde

o účet č. [REDAKCE], vedený u [REDAKCE] a.s., tento patří společnosti [REDAKCE] spol. s r.o. a přístupová práva k němu měli oba obžalovaní, když z tohoto účtu byla dne [REDAKCE] 2019 po připsání částky 100 000 Kč z účtu obžalovaného [REDAKCE] uvedeného shora odeslána stejná částka, tedy 100 000 Kč, na účet č. [REDAKCE], vedený taktéž u [REDAKCE] a.s., patřící společnosti [REDAKCE], s.r.o. A částka, která byla připsána dne [REDAKCE] 2019 na účet společnosti [REDAKCE] spol. s r.o. ve výši 1 750 000 Kč z účtu patřícímu obžalovanému [REDAKCE] byla následně dne [REDAKCE] 2019 v 11:16 hod. z předmětného účtu vybrána obžalovaným [REDAKCE], a to v hotovosti na pobočce banky [REDAKCE]. Tyto transakce korespondují s finančními toky, které byly již zjištěny.

Poškozený [REDAKCE] disponoval účtem u tehdy [REDAKCE], a.s., bankovní účet číslo [REDAKCE], ke kterému byla vydána platební karta číslo [REDAKCE], se kterou měla být provedena úhrada v DPP tramvaje dne [REDAKCE] 2019 v 06:28 hod. Tato obhajobou namítaná transakce provedená v [REDAKCE] však svědčí pouze o tom, že i tato věc se dostala do rukou pachatele trestné činnosti, který manipulací s touto platební kartou poškozeného – úhradou v tramvaji (nikoli například výběrem u bankomatu, který je pod neustálým kamerovým záznamem) se snaží navodit zdání, že poškozený je naživu, ostatně, jak se toto snažil učinit i odesláním SMS zpráv z mobilních telefonů poškozených. Jedinou osobou, která takto mohla učinit či zařídit, aby toto bylo učiněno, je právě obžalovaný [REDAKCE]. Pokud je mobilní telefon obžalovaného [REDAKCE] lokalizován v [REDAKCE], a to bez pohybu, jak zdůrazňuje obhajoba, i tato skutečnost zapadá do jeho modus operandi ohledně zanechání mobilního telefonu na jiném místě v rozhodném okamžiku, než se sám nachází – viz [REDAKCE] + [REDAKCE].

100. Rodiče obžalovaného [REDAKCE] byli poprvé v průběhu celého trestního stíhání vyslechnuti k návrhu obhajoby až dne 7. 1. 2021 u hlavního líčení, tehdy vedeného u Městského soudu v Praze. Přestože byla matka obžalovaného přítomna prakticky po celé hlavní líčení, vyjma jediného dne, soud její výslech připustil. U hlavního líčení vedeného u zdejšího soudu matka obžalovaného [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi zdůraznila, že její syn vyrůstal v milující rodině, nebyli s ním žádné výchovné problémy, agresivní povahu nemá, nikdy nikomu neublížil. Je sportovně založený, celé dětství a celý rodinný život se motal kolem sportu, syn hrál házenou, hokej, tenis, jezdili po turnajích, po zápasech, po dětských olympiádách, po mistrovstvích ČR, což jejich synovi vydrželo až do dospělosti, když lyžování je jeho vášeň, postupně si našel vztah i k cyklistice. Studoval [REDAKCE] fakultu univerzity [REDAKCE], obor [REDAKCE], pak se přihlásil i na [REDAKCE] a v předmětné době měl studium přerušeno. Nestudoval od [REDAKCE] 2018, avšak neví přesně, kdy syn studium přerušil. [REDAKCE] přijali do rodiny jako partnera svého syna, byli spolu od [REDAKCE] let. Akceptovali jej, byť měli různé názory na vzdělávání či životní postoje. Již v rámci domovní prohlídky prováděné v místě jejich bydliště, uváděla spontánně, i na základě dotazů, spoustu informací a předpokládala, že toto je někde zaznamenáno. Připustila však, že protokol o provedení domovní prohlídky obdržela, tento podepsala a následně předala tehdejšímu obhájci syna. Pokud se má vrátit k datu [REDAKCE] 2019, tak vše si samozřejmě nepamatuje, avšak souvislosti se jí vybavovaly v návaznosti na skutečnost, že dne [REDAKCE] má svátek, který jako rodina slaví, takže jejich syn byl tedy tou dobou koncem týdne doma. Následující úterý odjížděla na firemní meeting do zahraničí, vracela se až [REDAKCE] a [REDAKCE] odlétala na dovolenou. Dne [REDAKCE] byla pracovně v [REDAKCE], vracela se mezi 17:00 až 18:00 hod. Po denních rutinních záležitostech se cca od 18:20 hod. začala věnovat pracovním povinnostem, když pracuje jako manager u farmaceutické firmy a čerpala zejména z průběhu své e-mailové komunikace. Z printscreenu její e-mailové informace, ze které při své výpovědi čerpala, je patrné, že pracovala až do 18:45 hod., následuje přestávka, komunikace pokračuje, kdy ve 20:40 hod. odesílá e-mail a následuje pauza do 21:10 hod. Z tohoto dovozujeme, i s přihlédnutím ke světelným podmínkám, že to byla doba, kdy jejich syn přišel domů a komunikovali spolu. Oni s manželem věděli, že syn na tu schůzku odjíždí, protože o možnosti koupi vily u nich doma

hovořili, kdy aktivnější byl [REDACTED]. Vypravuje se jí, že tento jí dokonce ukazoval fotografie dané nemovitosti a hovořil o tom, že vila je zanesena haraburdím a že chátrá. Při návratu syna ze schůzky se jej dotazovali, zda a jak proběhla, dostalo se jim obecné odpovědi, že v pořádku, že tam i něco vypili a odložil krabici se zbytkem občerstvení. Jejich syn poté odešel do prvního patra, kde má svůj pokoj. Jejich dům je koncipován tak, že má přehled o pohybu osob a po dobu práce má pohyb syna v podstatě pod kontrolou. Pokračovala tedy v práci, kdy podrobně rozebrala odesílání e-mailů s časovými údaji a další pauza následuje po půlnoci. V 1:24 hod. odeslala poslední e-mail a po hygieně odchází spát. Od této doby již není schopna ohledně pohybu syna nic potvrdit ani vyvrátit. Druhý den ráno se se synem nepotkala, avšak jeho auto parkovalo před jejich domem, takže dovodila, že syn byl doma a v tuto dobu spal. K provádění domovní prohlídky vypověděla, že policie jí sdělila důvod její provádění, když syn se měl dopustit podvodu a zbavení osobní svobody dvou osob. Ptali se na finanční hotovost a zbraně, když uvedla, že mají nějaké provozní peníze, zbytky eur z dovolené a zbraně nevlastní. Chápala to dotaz na sebe a manžela. Prohlídce byla přítomna i nezávislá osoba, která nahlížela na práci policie tam, kde nebyla přítomna ona. V okamžiku, kdy narazili při prohlídce na obal z dalekohledu, sdělila jim, že ví, co se tam nachází i kolik je tam peněz, protože synovi půjčovali 2 000 000 Kč. Ona však nemohla vědět, jestli tou dobou tam ta hotovost je, avšak syna se dotazovali na vrácení těchto peněz, takže věděla, po jejich objevení, že to jsou tyto peníze. Sdělila také policii, že syn přišel rozhodného večera čistý, klidný, nerozrušený. Nedovede si představit, že by někdo spáchal takový čin a přijel by v naprostém klidu. Na synovi neviděla ani žádné známky znečištění, měl na sobě světlé šortky a tmavé triko, když má za to, že policie zajistila dvě černá trika a světlé kalhoty s dlouhými nohavicemi, které syn nosil zřídka. Neví, kdy se synem mluvila naposledy před jeho vzetím do vazby a netuší ani, kdy naposledy mluvila na svobodě s panem [REDACTED]. Z médií ví, jak vypovídal její syn, a byla přítomna výpovědi syna v [REDACTED]. Ohledně změn ve výpovědích syna může říct, že první výpověď byl pro ni šok a připadala jí absolutně nesmyslná i z časového hlediska. Změny ve výpovědi syna vnímá s přihlédnutím k jeho druhé výpovědi tak, že měl obavy o svoji rodinu a snažil se nějakým způsobem ten čin, tu situaci nějak popsat s tím, že mu bylo řečeno, že když odvezou auto do [REDACTED], tak prostě je to určitá známka, která něco vypovídá, proto to popsal tímto způsobem. Má za to, že se nejdříve snažil hájit svoji rodinu, když vychází z jeho druhé výpovědi, kde za ním kdosi pokřikoval: „[REDACTED], víme, kde bydlíš, najdeme si tě.“ Měl obavu o svůj život a život jejich. Zároveň však uvedla, že syn je nevaroval, že by jim hrozilo nějaké nebezpečí, neučinil žádná opatření na ochranu jejich rodiny, není si ničeho vědoma, neinstaloval žádný alarm.

Otec obžalovaného [REDACTED] ve svědecké výpovědi u zdejšího soudu potvrdil, že dětství syna probíhalo bez problémů, jejich vztah byl vzájemně dobrý. Syn od mládí chodil na házenou, tenis, lední hokej, ve studentských letech koketoval s volejbalem, závodně lyžoval a v posledním období se věnoval závodění na kole. Syn je navštěvoval, jak to bylo možné, zejména s přihlédnutím k jeho kalendáři, kdy měl závody. Někdy v roce 2018 přerušil studium na vysoké škole. S [REDACTED] měl jeho syn několikaletý vztah, od nějakých [REDACTED] let, a když přišel do jejich rodiny, tak nezapadal, neboť oni jsou sportovní rodina a tohle jej úplně mějelo. Celou dobu však vycházeli slušně, on jej respektoval. Pracuje jako [REDACTED], což obnáší práci venku, přizpůsobené ročnímu období. Předmětného dne [REDACTED] 2019 kolem 13:00 hod. přijel z práce, jeho syn byl doma a kolem 16:00 hod. odjížděl na schůzku. Večer se se synem opět potkali, když se vrátil kolem 21:00 hod., setkání proběhlo dole v kuchyni, trvalo tak 20 minut a syn poté odešel do svého pokoje, do prvního patra. Nepozoroval na chování syna žádné nesrovnalosti. Kolem 22:00 až 23:00 hod. chodí spát a to už se po 23:00 hod. neviděli. Ráno, kdy odjížděl kolem 6:00 hod. do práce, stálo tam auto manželky i syna. Po obědě se vrátil domů, pozdravil se synem a za chvíli mu syn řekl, že odjíždí vrátit chatu, kterou měl půjčenou na tu schůzku. Nabídl mu, že pojede s ním, on to však odmítl, že bude za chvíli zpátky a za dvě hodiny byl zpět. Kolem data [REDACTED] se jej syn dotazoval na možnost pronájmu rekreačního objektu, že by potřeboval zhruba pro 4 a ž 5 lidí zajistit chalupu. Jeho známý však měl obsazeno. Po zadržení

syna a [REDAKCE] se u nich [REDAKCE] zastavil a řekl mu, že ten den, kdy se o ně obával, kde jsou, tak to byl ten den, kdy byli v [REDAKCE]. Když se však ten večer ptal syna, kde byl, řekl mu, že si udělali výlet v [REDAKCE]. Ohledně záměru o koupi domu v [REDAKCE] věděl pouze to, že jim někdo nabídnul prodej nějaké vily. Synovi půjčovali peníze na nákup chalupy [REDAKCE], vzali si na to úvěr, který doplatili, neví však už, kolik to bylo. Neví, kdy viděl naposledy svého syna na svobodě, telefonicky s ním hovořil víkend předtím, když se vracel ze závodů z [REDAKCE]. Neví, kdy naposledy viděl pana [REDAKCE]. Ke změnám ve výpovědích syna poskytl svůj osobní pohled, když syn při návštěvách ve vazbě jim vyprávěl, že při zadržení a vyslýchání na policii mu tato podsouvala různé varianty, jak se to mohlo stát a on pod tímto vlivem, ze strachu z vysokého trestu, řekl tu první výpověď. Podle slov [REDAKCE] mu to takto řekl i jeho tehdejší obhájce, že ho jinak nedokáže obhájit. Syn nikdy nevyslovil obavy o svůj nebo jejich život.

Z výpovědí rodičů obžalovaného [REDAKCE] bylo ověřeno, že tento se od mládí věnuje sportu, je sportovně nadaný a fyzicky zdatný, což koresponduje s jeho účastí na různých závodech a soutěžích, jak fotografiemi dokládala obhajoba. Je skutečně s podivem, že od doby zadržení obžalovaného, od doby jeho vzetí do vazby, i v průběhu hlavního líčení, kterého se minimálně matka obžalovaného účastnila, poskytl informace o pohybu svého syna předmětný rozhodný den až v lednu 2021. Z jejich informací však ale nevyplývá, že by přesto v době, kdy syna neměli pod dohledem, nemohl předmětné jednání spáchat. Navíc, jako rodiče obžalovaného, přestože si údajně pamatovali předmětný den [REDAKCE] 2019 prakticky po minutách, netuší, kdy viděli syna naposledy před vzetím do vazby a už vůbec netuší, kdy viděli naposledy spoluobžalovaného [REDAKCE]. Tomuto měli ale údajně sdělit, že se jejich syn ze schůzky vracel až kolem 23:00 hod. Také změny ve výpovědích syna oba chápou naprosto jinak, když otec hovoří o strachu z vysokého trestu pod vlivem podsouvání různých variant ze strany policie a matka hovoří o údajných obavách o rodinu a o vlastní život. Oba však také potvrdili, že je syn nikdy nevaroval ohledně hrozby nějakého nebezpečí, nikdy nevyslovil obavy o svůj nebo jejich život a ani neučinil žádná opatření na ochranu jejich rodiny. Vývody těchto svědků jsou však naprosto zcestné, neboť jejich syn v přípravném řízení na policii procesně použitelným způsobem vůbec nevypovídal, tedy těžko jej policie mohla donutit, byť nepřímou, k nějaké výpovědi, když procesně použitelnou výpověď, včetně následujících změn, učinil až v řízení před soudem, a to u hlavního líčení a ve vazebním zasedání. Vliv policie na obsah jeho výpovědi je tedy nulový. Zároveň však, pokud matka hovoří o obavách o rodinu a svůj život, tak jednak ani ona, ani její manžel nebyli synem informováni o potencionálním hrozícím nebezpečí a ani obžalovaný neučinil žádná opatření k zajištění bezpečnosti své rodiny. Pokud by matkou deklarovaný strach obžalovaného byl skutečný a reálný, tak by se minimálně rodičům s tímto strachem svěřil, či je alespoň varoval před hrozícím nebezpečím, což se však nestalo. Pokud matka obžalovaného ve svědecké výpovědi zdůrazňovala, že skutečnosti o pohybu syna sdělovala již při domovní prohlídce a myslela, že je zde vše zaznamenáno, tak tato skutečnost již byla rozebrána v odstavci 46 odůvodnění rozsudku, když potvrdila, že předmětný protokol podepsala a měla jej k dispozici. Měla tedy dostatek času, si jej poté v klidu přečíst a případně požádat o doplnění a případně požádat o výslech mnohem dříve. I z postoje rodičů obžalovaného [REDAKCE] je zjevné, že nejenom on předkládá účelové varianty možného průběhu děje, ale i jeho nejbližší, ve snaze mu pomoci, přizpůsobují své postoje.

101. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie a výslechu znalců PhDr. Jiří Kloseho, Ph.D., MUDr. Petr Kubeje u hlavního líčení soud zjistil, že znaleckému zkoumání byli podrobeni oba obžalovaní, když znalci měli k dispozici jednak vyšetřovací spis a zejména obžalované sami vyšetřili a dospěli ke shodným závěrům.

Ohledně obžalovaného [REDAKCE] znalci uzavřeli, že nezjistili příznaky žádné duševní choroby, ani duševní poruchy. Nebyl u něj zjištěn ani abúzus alkoholu, či zneužívání nealkoholových návykových látek, rovněž u něj nebyla zjištěna klinicky zřejmá porucha osobnosti. Ve vztahu k hodnocené trestné činnosti byly dle znalce psychiatra jak rozpoznávací,

tak ovládací schopnosti zachovány, v motivaci ani realizaci sdělené trestné činnosti, není patrné uplatnění žádných patických motivů, ani jiných psychopatologických mechanismů. Je plně schopen účasti na trestním řízení, jehož smysl plně chápe. Pobyt obžalovaného na svobodě není z úzce psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost, protože duševní chorobou netrpí. Na základě výsledků psychologického vyšetření znalec psycholog konstatoval, že úroveň intelektových dispozic se u obžalovaného pohybuje v pásmu mírného nadprůměru, schopnosti jsou rozvinuté, diferencované (IQ ■■■, verbální IQ ■■■), kognitivní funkce a mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají intelektu, v zátěži je stabilní. Obžalovaný je osobností z psychologického hlediska standardně strukturovanou, mírně akcentovanou, se zvýrazněnými histriónskými rysy a zvýšenou vztahovačností, což je varianta širší normy, nikoliv stav poruchový. Znalci našli znaky primární, pudové agresivity ani asociální ladění osobnosti. V osobnostní struktuře není zvýrazněna agresivita jako zvláštní pohotovost k jednání. Hierarchie osobních hodnot nenasvědčuje tomu, že by agresivita byla pro obžalovaného přijatelným řešením zátěžových situací. Znalci hodnotí prognózu resocializace obžalovaného ■■■ jako reálnou, možnou, velmi dobrou. Fyziodetekce provedena nebyla, proto se znalci nemohou vyjadřovat k emočnímu vztahu obžalovaného k posuzované věci. V oblasti kognitivní obžalovaný deklaruje svoji nevinu, kterou projevuje také ve svých postojích. U obžalovaného nezaznamenali žádné silné emoční pohnutí, působil zcela klidným dojmem, nezaznamenali nějakou emotivní reakci, která by přesahovala hranici běžných situačně přiměřených reakcí obžalovaného v situaci, v jaké se nalézal.

Ohledně obžalovaného ■■■ znalci uzavřeli, že nezjistili příznaky žádné duševní choroby, ani duševní poruchy. Nebyl u něj zjištěn abúzus alkoholu, či zneužívání nealkoholových návykových látek, rovněž u něj nebyla zjištěna žádná klinicky zřejmá porucha osobnosti. Ve vztahu k hodnocené trestné činnosti byly dle znalce psychiatra jak rozpoznávací, tak ovládací schopnosti zachovány. V motivaci ani realizaci trestné činnosti není patrné uplatnění žádných patických motivů, ani jiných psychopatologických mechanismů. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, jehož smysl plně chápe. Pobyt obžalovaného ■■■ na svobodě není z úzce psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost, jelikož netrpí žádnou duševní chorobou. Na základě výsledků psychologického vyšetření znalci konstatovali, že úroveň intelektových dispozic se u obžalovaného pohybuje v pásmu nadprůměru, schopnosti jsou rozvinuté, diferencované (IQ ■■■, verbální IQ ■■■). Kognitivní funkce a mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají intelektu, v zátěži jsou stabilní. Obžalovaný je osobností z psychologického hlediska standardně strukturovanou, integrovanou, mírně akcentovanou, se zvýšenými senzitivními rysy a se zvýšenou sociální introverzí. Je emočně i afektivně přiměřeně vyvážený, s velmi dobrou úrovní autoregulačních dispozic. Znalci dále uzavřeli, že u obžalovaného ■■■ nenalezli znaky primární agresivity, ani asociální ladění osobnosti. Po zvážení všech souvislostí znalci hodnotili prognózu resocializace jako reálnou, možnou a velmi dobrou.

102. Svědkyně ■■■ byla sestřenicí poškozené ■■■ a tato vypověděla, že poškozená byla nesmírně vzdělaná žena, měla množství přátel v zahraničí a také ve své vile tyto návštěvy přijímala, ona byla jedinou majitelkou vily, když se jedná o památkově chráněnou stavbu i pozemek. Vlastní příbuzenstvo neměla. Byla jedináček s tvrdou výchovou a pro jejího otce nebyl žádný partner vhodný. Sama poškozená později říkala, že ta vila byla prakticky její ženich. Poškozená ■■■ poznala poškozeného ■■■ v době, kdy vyučovala němčinu na vysoké škole a on byl její student, o ■■ let mladší. Následně spolu navázali partnerský vztah, který byl zprvu se vším všudy. Poškozený byl zpočátku velice úspěšný, měl dokonce dva patenty, poté v roce 2002 založil firmu, měl prodejnu, avšak později hodně střídal zaměstnání a nebyl se nikde schopen, podle svých představ, uchytit. Poškozená jej tedy i živila, neboť byl nějakou dobu úplně bez příjmu. Na závěr se poškozená ■■■ stala vůči němu něčím jako matka a sekýrovala ho, on jí dělal daně, všechno vyřizoval. Má za to, že jejich vztah se změnil asi před pěti lety, kdy

se uzdravil po těžké borelióze, ale měl pak záchvaty vzteku. Svědkyně nikdy záchvat vzteku neviděla, ale poškozená se jí často stěžovala. Má však za to, že poškozená jej i provokovala. Hádali se kvůli bordelu, který tam tahal, od sestřenice ví, že se někdy i postrkali, ale přímo fyzicky napadená nikdy být neměla. S poškozenou si svědkyně telefonovala naposledy dne [REDAKCE] 2019, přičemž v rámci tohoto rozhovoru se nezmínila o tom, že by plánovala někam odjet. S poškozeným [REDAKCE] se viděla naposledy počátkem [REDAKCE] 2019 a ten se také nezmíňoval o možnosti vycestování. Kulturní akce poškozená absolvovala s ní a jejím manželem, plánovali spolu další akce v [REDAKCE] lázních a další koncerty a nezmínila se o tom, že by nějaké akce rušila. Vždy, když poškozená jela někam pryč, a to i když by to bylo na jeden den, tak nechávala klíče od své vily u svědkyně [REDAKCE], tentokrát se tak nestalo. Ohledně odkázání vily na adresu [REDAKCE] se poškozená [REDAKCE] vyjadřovala tak, že je z toho zoufalá a vilu napíše pouze na toho, kdo se zaváže, že tu vilu nikdy neprodá, všichni jí radili, ať ji prodá a cestuje. Byla na té vile závislá, nikdy by ji neprodala. Co se týče dědictví, říkala, že chce, aby to zůstalo v rodině.

103. Svědek [REDAKCE] byl synovcem poškozené [REDAKCE] a tento vypověděl, že tetu zná od malička, naposledy se viděli v [REDAKCE], kdy za ním přijela i se svým přítelem panem [REDAKCE] a řešili něco ohledně počítačů. Poškozená [REDAKCE] si vždy stěžovala na nepořádek v domě, který tam nanosil poškozený [REDAKCE]. On jí nabízel pomoc, nikdy ji však nevyužila. Bylo to hrozné, nebyla schopna mu v tom bordelu nějak zabránit. Tato situace se datuje tak čtyři roky zpátky. Ví také o problému tety s řemeslníkem, který jí opravoval terasu. Vztah jeho tety a pana [REDAKCE] byl pro něj vždy záhadný, dlouho si myslel, že jsou pouze spolubydlíci, nevnímal je jako partnery. Nezažil nikdy slovní hádky, avšak v rodině se povídalo, že měl tetu bít či týrat. Ohledně nemovitosti na adrese [REDAKCE] poškozená [REDAKCE] sdělovala to, že by chtěla, aby majetek zůstal v rámci jejich rodiny, domu se nikdy nechtěla zbavovat či jinak vzdávat. Nikdy také nemluvila o tom, že by chtěla vilu prodat, přestože v jejich rodině jí občas radili, aby dům prodala. Vždy, když poškozená [REDAKCE] odjížděla z domu, tak to dávala vědět své sousedce, které zároveň dávala klíče od vily. Věděl, že v létě měla jet do [REDAKCE] lázní, poté na dovolenou do [REDAKCE] a nedávalo mu smysl, proč by chtěli nějak zmizet. V době výpovědi měl stále naději, že žije.
104. Svědek [REDAKCE] byl synovcem poškozené [REDAKCE] a tento vypověděl, že se vídali při rodinných sešlostech, naposledy oba poškozené viděl přibližně před rokem. Informace ohledně vzájemného vztahu poškozených měl spíše zprostředkované od své matky – svědkyně [REDAKCE], přičemž poškozená [REDAKCE] si měla stěžovat na to, že poškozený [REDAKCE] zanáší její dům bordelem. Poškozená [REDAKCE] dost lpěla na majetku po rodičích, tedy i na domě v ulici [REDAKCE] a vždy říkala, že by to nikdy neprodala, jelikož byla na tuto nemovitost značně fixovaná a nikdy nepocítil žádný náznak toho, že by to chtěla udělat. Šokovalo jej, že teta s přítelem zmizeli, dovozoval, jako důvod jejich zmizení, nějaké dluhy, které asi nadělal [REDAKCE], avšak on jej neznal, věděl pouze, že dělá řidiče u [REDAKCE] církve, jeho další aktivity neznal.
105. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6, č.j. 26 D 1484/2019 – 271, ze dne 17. 7. 2020 bylo ověřeno, že ve věci pozůstalosti po poškozené [REDAKCE] bylo rozhodnuto tak, že jako dědicové ze závěti nabyli pozůstalost, na základě dohody o rozdělení pozůstalosti, jednak sestřenice poškozené [REDAKCE] a jednak její dva synové [REDAKCE] a [REDAKCE]. Předmětné nemovitosti – pozemek parc. č. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je na tomto pozemku stojící stavba – objekt bydlení č.p. [REDAKCE], část obce [REDAKCE] a pozemek parc. č. [REDAKCE] – zahrada, vše v katastrálním území [REDAKCE], zapsané v Katastru nemovitostí pro [REDAKCE] a katastrální území [REDAKCE] na LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu [REDAKCE], Katastrální pracoviště [REDAKCE], nabyla do výlučného vlastnictví sestřenice poškozené [REDAKCE]. (Nemovitosti byly oceněny odborným vyjádřením realitní kanceláře Honzík spol. s r.o. v obvyklé ceně 18 000 000 Kč.)

106. Svědkyně [REDACTED] byla matkou poškozeného [REDACTED] a tato vypověděla, že se svým synem – poškozeným [REDACTED] byla v pravidelném kontaktu, když za ní jezdil do domova pro seniory v [REDACTED], kde svědkyně bydlí, a to několikrát ročně, dále si s ním pravidelně telefonovala, a to vždy v úterý v 18:30 hodin. Nikdy neměla problémy se svým synem, spory či jiné nepříjemnosti, vždy jí byl oporou ve stáří. Svého syna viděla naposledy v průběhu roku 2019, přesně však neví. Věděla, že její syn bydlí v [REDACTED], v ulici [REDACTED], ve vile, která patří jeho partnerce [REDACTED]. Tato měla vilu zdědit po svých rodičích, vilu viděla na obrázku, jednalo se o velký barák a od syna věděla, že by měl mít hodnotu kolem 20 000 000 Kč. Bylo jí divné, když čekala na sesterně na pravidelný telefon od syna, tento nezavola, a poté již byla kontaktována policií. Její syn měl k [REDACTED] vztah, protože po ní zdědil rodinný domek v [REDACTED] a vlastnil ještě rodinný dům v obci [REDACTED]. Má za to, že poškozená neměla sepsanou závěť, avšak chtěla vilu dát nějakému svému bratranci, který s ní někdy chodil do divadla, tyto informace měla od svého syna. O tom, že by předmětnou vilu chtěla převést na syna, nic neví.
107. Svědek [REDACTED] byl bratrem poškozeného [REDACTED] a tento vypověděl, že svého bratra viděl naposledy před třemi lety, kdy mu prodával chalupu v [REDACTED]. Následně si pouze nepravidelně telefonovali, naposledy s ním zřejmě mluvil dne [REDACTED] 2019, když tento den má v kalendáři poznamenáno, že mu má volat. Asi před 30 lety začal jeho bratr žít s družkou [REDACTED], co on ví, tak spolu žili celkem v pohodě. Jeho bratr měl firmu, vlastnil dvě chalupy, matka mu dala všechny své peníze, měl auto a dva přívěsy za auto. O majetku poškozené nic neví, ví pouze o vile v [REDACTED], kde společně bydleli. Každá domácnost má něco, nějaké hádky mezi nimi občas byly, když bratr poškozené vyčítal, že si jej nevzala, chtěl od ní kousek vily, asi zřejmě na dožití. Neví nic o tom, že by poškození plánovali nějakou cestu do zahraničí.
108. Svědek [REDACTED] byl bratrem poškozeného [REDACTED] a tento vypověděl, že s bratrem se naposledy viděl před dvěma až třemi lety, poté si pouze občasné nepravidelně zatelefonovali. Věděl o vztahu svého bratra s poškozenou [REDACTED], který vznikl v době, kdy bratr studoval na vysoké škole a ona tam učila němčinu. Bydleli spolu ve vile, která patří poškozené. Bratr vlastní dvě chalupy, má pole, o finančních problémech se spolu nebavili.
109. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6, č. j. 26 D 1485/2019 – 223 ze dne 2. 6. 2020 bylo zjištěno, že ohledně pozůstalosti poškozeného [REDACTED] bylo rozhodnuto tak, že jako jediná dědička ze zákonné dědické posloupnosti s výhradou soupisu pozůstalosti nabyla předmětnou pozůstalost pozůstalá matka poškozeného [REDACTED]. Obvyklá cena majetku a jiných aktiv pozůstalosti byla vyčíslena na částku 2 470 048,36 Kč, výše dluhů a dalších pasív pozůstalosti byla vyčíslena na částku 33 789 Kč. I z tohoto usnesení je zřejmé, že poškozený [REDACTED] rozhodně neměl spoustu dluhů či pasív, když při pozůstalostním řízení by tyto zcela jistě vyšly najevo. Z listin (objednávky, faktury) týkajících se nákladů na pohřeb poškozeného [REDACTED] bylo zjištěno, že náklady na pohřeb poškozeného [REDACTED] činily 29 294 Kč a náklady na květinové vazby související s pohřbem poškozeného [REDACTED] pak činily 4 495 Kč. Odměna notáře jako soudního komisaře a náhrada hotových výdajů činila částku ve výši 23 602 Kč.
110. Usnesením soudu bylo rozhodnuto, že další důkazy prováděny nebudou, když obhajoba, přestože jí byly poskytnuty veškeré důkazy včetně příloh, některé opakovaně, které se ve spisu nacházejí a byly součástí spisu přípravného řízení či řízení před soudem, nadále požaduje zdrojová data k výpisům telekomunikačního provozu, když soudem a dodatečně i státní zástupkyní byly poskytnuty veškeré informace a data, které v této souvislosti mají k dispozici. V této souvislosti lze pouze na okraj poznamenat, že ač znalec Ing. Jakub Kříž s těmito daty prakticky nepracoval, státní zástupkyně vysvětlila, že mu byla poskytnuta data získaná na základě zákona o policii, když však tato data a telekomunikační provoz jsou naprosto shodná s daty, která byla následně získána na základě příkazu obvodního soudu. Rovněž tak, pokud obhajoba žádá o dodání záznamů z kamer u [REDACTED], tak se ve spisu nachází pouze fotografie pořízené z kamerových záznamů

a nikoli videozáznamy samotné, tyto s ohledem na běh času již zřejmě nejsou k dispozici a soud je ani k dispozici nikdy neměl. Rovněž tak nelze vyžadovat záznamy z kamer z [REDAKCE], či vyslýchat svědka [REDAKCE] k době uchovávání záznamů, když tato skutečnost byla listinnými důkazy dostatečně ověřena a je evidentní, že i s ohledem na běh času tyto nejsou k dispozici – viz podrobně odstavec 97 odůvodnění rozsudku. Výslech kaskadérů z experimentu obhajoby soud také považuje za zcela nadbytečný a nepotřebný důkaz, když všechny provedené experimenty či vyšetřovací pokusy byly zachyceny na videokameru a všechny byly u hlavního líčení přehrány s možností podrobného vyjádření se stran, když výslech kaskadérů by nemohl vnést nových relevantních informací. Stejně tak nových relevantních informací nemohly obsahovat případné podklady z realitní kanceláře Honzík, která vyčíslila odhad ceny nemovitosti na částku 18 000 000 Kč pro dědické řízení, a to pouze orientačně, jak uvedl dědic, když je zřejmé, že tržní cenu nemovitosti nebyla schopna určit ani znalkyně Dostálová, tato vyčíslila cenu zjištěnou, když oba obžalovaní jednoznačně vypověděli, že jim bylo známo, že nemovitost má hodnotu řádově několika desítek milionů - 35 až 50 000 000 Kč a soud vycházel při určování výše způsobené škody z ceny nemovitosti, která je pro obžalované nejpriznivější a byla zjištěna znaleckým posudkem, ve kterém byla ověřena veškerá zdrojová data. Výslech svědka [REDAKCE], který byl v kontaktu s rodinou [REDAKCE], nemohl přinést žádných relevantních informací, neboť tento se neúčastnil domovní prohlídky v místě bydliště obžalovaného [REDAKCE] a s přihlédnutím k tvrzením rodičů obžalovaného [REDAKCE] a zejména ke změnám ve výpovědi obžalovaného [REDAKCE], zprostředkovávaná tvrzení tohoto svědka i s přihlédnutím k plynutí doby, již nemohou vnést rozhodné relevantní informace do věci. Rovněž zcela nadbytečným se jeví i vyžádání doplnku znaleckého posudku ohledně zabezpečení dat znalce Smejkal, když i tato skutečnost byla v průběhu řízení osvětlena a vysvětlena a neexistují v této části žádné pochybnosti. Výpověď svědkyně [REDAKCE] byla za souhlasu stran u hlavního líčení čtena, veškeré relevantní informace byly touto výpovědí pracovnice úřadu městského obvodu osvětleny, proto její opakovaný výslech již také nemohl přinést relevantních informací ve věci – viz podrobně odstavec 55 – 57 odůvodnění rozsudku. Obhajoba také vyslovila požadavek poskytnutí srovnávacího materiálu znalce Zimmera, když tento se jednak nachází v přílohách spisu, je znalcem podrobně popsán a rozebrán ve znaleckém posudku a nachází se i na elektronickém médiu, které je součástí tohoto spisu, další materiál soud k dispozici nemá, proto jej ani nemůže obhajobě poskytnout. Obhajobou navrhované důkazy tedy již nemohou vnést nové světlo do již učiněných skutkových zjištění a zásadním způsobem změnit zjištěný skutkový stav.

(S ohledem na mimořádný rozsah námitek obhajoby, přestože se soud snažil své rozhodnutí podrobně odůvodnit, v souladu s judikaturou Ústavního soudu, nelze povinnost řádného odůvodnění interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku či argument. Rozsah reakce na konkrétní námitku je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry a není nutné podrobně oponovat a vyvracet jednotlivě vznesené námitky, přestože se takto soud snažil postupovat, avšak proti nim byl vystaven vlastní ucelený logický a srozumitelný argumentační systém na podporu správnosti závěrů, které učinil z provedených důkazů. Již i v této trestní věci rozhodoval Ústavní soud dne 2. 11. 2021, když se také vyjádřil k přepjatému formalizmu, který by mohl ohrožovat funkčnost soudu a jeho schopnost efektivně plnit zákonem stanovené úkoly.)

111. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou podle § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že oba obžalovaní svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že sebe a jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, tohoto se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo a obžalovaný [REDAKCE] svým samostatným jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), j) tr. zákoníku, neboť

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, čin spáchal na dvou osobách, v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že oba obžalovaní si vyhlídli lukrativní nemovitost poškozené [REDAKCE], o tuto měli v průběhu několika let eminentní zájem, opakovaně poškozenou kontaktovali za účelem prodeje této nemovitosti, když obžalovaní nabyli pocitu a přesvědčení, že se o nemovitost, na kterou poškozená [REDAKCE], dle jejich názoru, evidentně nestačí, lépe postarají. O jednoznačném odmítnutí jejich záměru ze strany poškozené [REDAKCE] byli opakovaně spraveni a tuto skutečnost jednoznačně oba potvrdili, tedy věděli, že nemovitost legálním způsobem od jediného vlastníka nikdy nezískají. Proto na [REDAKCE] roku 2019 využili známosti s přítelem poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a vymysleli způsob, jak společně s ním či za jeho pomoci, poškozenou [REDAKCE] o její nemovitost podvodně připravit. S ohledem na skutečnost, že i přítel poškozené [REDAKCE] je mrtvý, jeho roli a jeho stanovisko k předmětnému jednání nelze zjistit ani ověřit, avšak tento byl zřejmě motivován finančním ziskem. Sami obžalovaní však přiznali, že tuto transakci, kterou považují za výhodný normální obchodní případ, sami zprocesovali a podložili smlouvami, když tato skutečnost je doložena i dalším provedeným dokazováním - jednotlivosti jsou rozebrány a podrobně odůvodněny u jednotlivých důkazních prostředků. I pokud by byl poškozený [REDAKCE] spolupachatelem v této věci, či pouhým nástrojem k realizaci záměru obžalovaných, toto na vině obžalovaných ničeho nemění, když při své inteligenci jim těžko mohlo postačovat spolehnutí se na poškozeného [REDAKCE], že „to nějak zařídí“, když vše vymysleli a zařídili oni, a to úmyslným a promyšleným podvodem v konkrétních krocích. Zásadní skutečností zůstává, že obžalovaní nikdy s vlastníci nemovitosti nejednali, této žádné finanční prostředky nehodlali poskytnout a ani neposkytli, když poškozený [REDAKCE] jim žádnou plnou moc k jednání ohledně prodeje předmětné nemovitosti nikdy nedoložil, ostatně tuto ani ze zřejmých důvodů nepožadovali. Způsob nabytí nemovitosti do jejich vlastnictví podložili formálně rádoby legálními smlouvami, když však tento podrobně promyšlený plán jim, s vynaložením kombinačních schopností, naštěstí nevyšel zcela. Obžalovaný [REDAKCE] uzavřel s poškozeným [REDAKCE] „Smlouvu o převodu obchodního podílu“, na základě které se společnost patřící obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] – [REDAKCE] spol. s r.o. stala vlastníkem společnosti [REDAKCE] s.r.o. Tato smlouva byla uzavřena dne 13. 5. 2019 a společnost [REDAKCE] byla zakoupena za částku 200 000 Kč. Tento převod, ke kterému došlo legální smlouvou, podepsanou oprávněnými osobami, však měl jediný účel, a to být jedním z prvních kroků obžalovaných na jejich cestě k podvodnému získání nemovitosti poškozené. Dne 3. 5. 2019 byla uzavřena smlouva označená jako „Kupní smlouva práva na užívání nemovitosti“ mezi poškozenou [REDAKCE] a společností [REDAKCE] s.r.o., kterou tehdy zastupoval poškozený [REDAKCE]. Skutečnost, že i na tvorbě této smlouvy se podíleli obžalovaní, je také jednoznačně provedeným dokazováním prokázána – viz odstavec 51 odůvodnění rozsudku. Právě poslední list obsahující závěrečné obecné smluvní ustanovení, podpisy a ověřovací doložky [REDAKCE], z této smlouvy obžalovaní použili do listiny označené jako „Smlouva kupní“, na základě které měla poškozená prodat nemovitost na adrese [REDAKCE], specifikovanou ve výroku rozsudku společnosti [REDAKCE] s.r.o., za částku 2 500 000 Kč. Tato skutečnost je jednoznačně prokázána a tvoří nejzásadnější milník, kdy došlo k manipulaci s dokumentem, když poškozená podepsala a nechala svůj podpis ověřit na zcela jiném dokumentu, než jak je obžalovanými deklarován, který byl účelově nazván „Kupní smlouva na užívání...“ a lze se domýšlet, že obžalovaní spoléhali, že na ověřovací doložce bude napsáno pouze „Kupní smlouva“, což se však s ohledem na pečlivost ověřujících pracovníků nestalo. Podepsaný originál této listiny v kompletním znění se z pochopitelných důvodů ani nemohl nalézt, neboť jeho poslední list byl použit k vyhotovení falza kupní smlouvy.

Obžalovaní však dále tvrdí, že se jednalo o výhodný obchod, s čímž však rozhodně nelze souhlasit, i pokud bychom přihlédli k dalším finančním částkám, které obžalovaní deklarují jako částky vynaložené na kupní cenu, byť nikoli vlastníci nemovitosti, ale poškozenému [REDAKCE]

██████████. Pokud by tedy kupní cena měla sestávat z kupní ceny ve výši 2 500 000 Kč uvedené v padělané „Smlouvě kupní“ a z provize ve výši 500 000 euro, tedy cca 13 000 000 Kč, pak se i tato tzv. „ekonomicky výhodná cena“ od ceny nemovitosti, stanovené znalkyní jako cena nejprůzračnější pro obžalované – nejméně 23 844 230 Kč, liší o více než 8 300 000 Kč, což lze sotva označit za toliko ekonomicky výhodnou odchylku nabízené ceny od ceny skutečné. Avšak lze mít z výpovědi obžalovaných za prokázáno, že oba byli v době skutku přesvědčeni, že nemovitost má hodnotu mnohem vyšší, tedy již v době prvotních úvah a prvotních úkonů si museli být velmi dobře vědomi, že jimi nabízená cena nemovitosti, i při zohlednění provize pro poškozeného ██████████, je hluboce pod reálnou hodnotou předmětné nemovitosti (35 – 50 milionů korun).

Ve snaze zabránit prozrazení podvodu při převodu předmětné nemovitosti s jediným cílem získání majetkového prospěchu, poté obžalovaný ██████████, po předchozím uvážení, vylákal poškozené ██████████ a ██████████ na schůzku, když se již zřejmě také nedovíme, jaké důvody setkání byly předestřeny poškozené ██████████, která o prodeji své nemovitosti neměla vůbec tušení, tuto prodávat nechtěla, když svému příteli podepsala pouze možnost užívat nemovitost po určitou dobu, za určitou úplatu, jako sídlo společnosti, byť tato smlouva byla účelově nazvána zcela jinak. Poškozená by se nejpozději po vkladu vlastnického práva k její nemovitosti ve prospěch společnosti ██████████ s.r.o., jejíž obchodní podíl obžalovaný též účelově odkoupili, o podvodném jednání obžalovaných jako fakticky nových vlastníků dozvěděla a jistě by vyvinula právní kroky ke zvrácení podvodného převodu a poškozený ██████████, který byl zřejmě minimálně v základních rysech o postupu obžalovaných spraven, se stal nepohodlným svědkem, který mohl praktiky obžalovaných odhalit. Poškození se tak stávají nepohodlnými a zbavit se jich bylo zřejmě východisko, jak je umlčet. Poškození rozhodně neměli plánovanou žádnou cestu na východ, rozhodně se nikde nechťeli zdržovat několik dní, když oba měli ihned v následujících dnech po dni deklarované schůzky, domluvené další setkání a povinnosti. Přestože oba obžalovaní tvrdí, že poškození tuto cestu na východ plánovali, toto tvrzení zůstává osamocným, účelovým a nevěrohodným. I z tohoto důvodu soud dovozuje úmysl obžalovaného ██████████, již od počátku vylákat poškozené na schůzku do míst, které důvěrně znal s nekalým úmyslem. Dalším vodítkem, které svědčí pro promyšlenost a předchozí úvahy obžalovaného ██████████, je skutečnost, že tento si na místo setkání s poškozenými, které sám vybral, nevzal svůj mobilní telefon, tento se do základnové stanice místa setkání vůbec nedostal, neboť byl procedurou Tracking Area Update detekován na zcela jiném místě – viz podrobnosti v odstavcích 91 - 96 odůvodnění rozsudku, a je tedy zřejmé, že tento musel být zanechán někde cestou, která následovala po setkání s poškozenými dne ██████████ 2019 v 16:25 hod. na parkovišti restaurace ██████████ u obce ██████████, kam poškození přijeli, když následně dojeli k rekreačnímu objektu na adrese ██████████ č. p. ██████████, neboť jejich mobilní telefony na místě lokalizované byly, mobilní telefon obžalovaného ██████████ nikoliv. Obžalovaný také uvedl, že jej poškození následovali, když je navigoval jízdou svého auta, nikoli tedy, že by se spojili prostřednictvím mobilního telefonu. Zanechání mobilního telefonu mimo dosah základnových stanic či buněk v okolí ██████████ koresponduje s prvotní výpovědí obžalovaného ██████████, který u vazebního zasedání sdělil, že s podvodným jednáním nemá nic společného, avšak již nezapadá do jeho následné obhajoby, kdy opakovaně potvrdil, že se na místě nacházel a v další verzi děje údajně mobilní telefon na chatě zanechal a vracel se pro něj. Účelovost tohoto jednání svědčí nejen o promyšlenosti, ale zapadá i do následného děje, když stejný modus operandi, tedy zanechání mobilního telefonu na jiném místě, než se uživatel nachází, byl použit při cestě obžalovaných do ██████████. Bylo jednoznačně prokázáno, že došlo k setkání obžalovaného ██████████ a obou poškozených předmětného dne, kdy průběh děje v rekreačním objektu, který obžalovaný ██████████ na několik dnů pro teambuilding pronajal, můžeme jenom domýšlet, a to na základě objektivně zjištěných faktů. Těla obou poškozených se podařilo nalézt až na základě opakované rozsáhlé pátrací akce, kdy byla vytažena ze dna vodní nádrže ██████████ až ve dnech ██████████ až ██████████ 2019. Bylo jednoznačně osvětleno, že obžalovaný ██████████ je tou osobou, která poškozené na předmětné místo účelově

vyhlákala, je to osoba, která jediná ví, jakým způsobem schůzka probíhala a co přesně se na místě odehrálo, avšak i s přihlédnutím k jeho obhajobě, která byla podrobně rozebrána v odstavcích 8 – 17 odůvodnění rozsudku, je zřejmé, že to byl on, kdo oba poškozené usmrtil, když soud neuvěřil ani té části jeho výpovědi, že se bránil před útokem poškozeného [REDAKCE], ani neuvěřil skutečnosti, že se nepodílel na smrti poškozené [REDAKCE], když právě ona byla nic netušící vlastníci nemovitosti, o kterou ji obžalovaný, za spolupráce poškozeného [REDAKCE], hodlali připravit a obžalovaný [REDAKCE] nemohl dopustit, aby podvod prohlédla, když si obžalovaného či obžalované mohla z předchozích dotazů na nemovitost zcela jistě pamatovat. Bylo jednoznačně zjištěno, že oba poškození zemřeli násilnou smrtí, a nikoli z přirozených příčin, či z důvodu chorobných změn či dokonce neužívání pravidelné medicíny. Zranění, která jsou podrobně popsána ve výroku rozsudku, byla dvěma soudními znalci zjištěna a konstatována prakticky ihned po vytažení těl ze dna přehrady a poté popsána i v kontextu dalších zjištění při provádění pitvě a následně ve zpracovaném znaleckém posudku. Námitkami obhajoby ohledně mechanismu vzniku zranění se soud podrobně zabýval v odstavcích 78 - 85 odůvodnění rozsudku. Bylo vyloučeno, že by vražedným nástrojem, který byl použit proti hlavě poškozeného [REDAKCE], bylo krbové náčiní, které označil obžalovaný [REDAKCE], a bylo vydáno rodinou [REDAKCE]. Skutečnost, že v předmětné nemovitosti ve [REDAKCE] nepostrádají žádný z nástrojů či sekeru (tento nástroj byl majiteli vydán a poté bez zjištění souvisejících s touto trestní věcí vrácen), lze dovodit, že vražedný nástroj musel obžalovaný [REDAKCE] přinést sebou a poté jej odklidit, tedy i tato skutečnost vede soud k jednoznačnému závěru, že jednal po předchozím uvážení, v úmyslu poškozené usmrtil. Přestože průběh schůzky ve [REDAKCE] [REDAKCE] není znám, je nanejvýš pravděpodobné, že zde nejprve došlo k omámení poškozené, neboť z toxikologického posudku vyplývá, že měla v těle v době smrti stopy mirtazapinu, což je antidepresivum, po jehož požití zřejmě poškozená usnula, event. byla jiným způsobem utlumená, přičemž nebylo zjištěno, že by poškozená takový lék někdy užívala. Není ani jasné, zda tento užila vědomě či nevědomě, dobrovolně či úskokem. O jejím utlumení svědčí i skutečnost, že nejpravděpodobnější příčinou její smrti bylo udušení z utopení, tudíž je zřejmé, že při vhození do vody obžalovaným byla poškozená naživu. Poškozený [REDAKCE] byl usmrcen blíže nezjištěným sečným nástrojem, kdy mu obžalovaný [REDAKCE] zasadil velkou intenzitou opakované údery do hlavy, přičemž k útoku zjevně došlo v obývacím pokoji v přízemí objektu ve [REDAKCE], kde byly při domovní prohlídce nalezeny stopy s DNA, které byly identifikovány jako DNA poškozeného [REDAKCE]. Následně lze opět dovodit, že pouze obžalovaný [REDAKCE] ví, jakým způsobem bylo přesně naloženo s těly poškozených, když on ve své výpovědi popsal, jakým způsobem byly naloženy ostatky těl do vozidla [REDAKCE], jakým způsobem byly připevněny lana, řetězy a zátěže, když popsal i následné vhození do vodní nádrže [REDAKCE]. Vyšetřovacími pokusy či provedenými experimenty nemělo být ozřejmeno přesné nakládání s těly poškozených, avšak měla být ozřejmena pouze skutečnost, zda jedna osoba je schopna toto provést, a to buď při jedné jízdě, nebo při jízdě opakované. I těmito skutečnostmi se soud podrobně zabýval v odstavcích 86 – 89 odůvodnění rozsudku. Obžalovaný také popsal, jakým způsobem se zbavil věcí poškozených, svých zakrvácených věcí a také, jak opakovaně, i za pomoci chemikálií, uklidil místo činu, aby zabránil odhalení svého skutku a vůbec svého spojování s tímto místem a také potvrdil zaslání SMS zpráv z mobilních telefonů poškozených, aby oddálil jejich případné postrádání a nahlášení jejich pohřešování. Zcela chladnokrevně dokonce v následujících dnech navštíví zájmovou nemovitost v [REDAKCE] a opět se můžeme jenom domýšlet, co v nemovitosti prováděl. V předmětnou dobu schůzky a následných dní počátkem [REDAKCE] 2019 se spoluobžalovaný [REDAKCE] nacházel mimo republiku a po jeho návratu dne [REDAKCE] 2019 obžalovaný společně odvázejí auto poškozeného, ve kterém byla převážena i těla poškozených po útoku obžalovaného [REDAKCE], do [REDAKCE], a to opět bez mobilních telefonů, které obžalovaný účelově neberou sebou, když volí trasu tak, aby bylo ztíženo jejich vystopování. V průmyslovém areálu v [REDAKCE], který si vytipovali předem, vozidlo odstavili, a společně odmontovali registrační značky a vnitřek vozidla polili benzínem a blíže neurčeným pracím či mycím prostředkem, a to opět za jediným účelem, zničit případné

stopy. Obžalovaní, oba v tuto dobu jednoznačně srozuměni s tím, že poškození nejsou kontaktní, však chladnokrevně pokračovali ve svém úmyslu dokončit podvodný převod předmětné nemovitosti dalšími promyšlenými kroky, kdy hned dne [REDACTED] 2019 obžalovaný [REDACTED] připravuje formulář označený jako „Návrh na vklad práva do katastru nemovitostí“, obžalovaní zkouší, který z nich lépe napodobí podpisy poškozených [REDACTED] a [REDACTED], nakonec takto učiní obžalovaný [REDACTED], neboť tomuto se to lépe povedlo. Téhož dne obžalovaný [REDACTED] zajišťuje na poště v [REDACTED] ověření kopie předmětné zfalšované „Smlouvy kupní“ a dne [REDACTED] 2019 obžalovaný [REDACTED] odesílá tyto listiny na pracoviště Katastrálního úřadu [REDACTED], kde bylo zahájeno řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí. Obžalovaný [REDACTED] chladnokrevně osobně jedná s pracovníky katastrálního úřadu za oba poškozené v úmyslu odstranit zmíněné nedostatky v návrhu při identifikaci nemovitosti, když k zápisu vkladu práva nedojde, jediné v důsledku zásahu policie, kdy tato je dne 8. 8. 2019 policií zajištěna. Začátkem [REDACTED] obžalovaný [REDACTED] u notářky JUDr. Červové sepisuje notářský zápis, na jehož základě se jediným společníkem společnosti [REDACTED] s.r.o. stala společnost [REDACTED] s.r.o. a dalším jednatelem této společnosti se stává obžalovaný [REDACTED]. Potřebné listiny k provedení zápisu do obchodního rejstříku jsou doručeny stejného dne na pracoviště [REDACTED] soudu v [REDACTED]. Provedené důkazy tvoří tedy ucelený okruh důkazů usvědčujících a zcela jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností svědčí o vině obžalovaných.

112. Jednáním obžalovaných byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu podvodu a jako forma zavinění je shledáván úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Objektem posuzovaného zločinu podvodu je ochrana cizího majetku. Vůle obou obžalovaných ve formě přímého úmyslu od samého počátku jednání směřovala k následku, tedy ke způsobení škody na cizím majetku – na majetku poškozené [REDACTED], jednalo se jednoznačně o aktivní vztah obžalovaných k předmětnému následku. Pro „spáchání škody velkého rozsahu“ (podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se rozumí škodou velkého rozsahu škoda dosahující částky nejméně 10 000 000) postačuje dokonce zavinění z nedbalosti ve smyslu § 17 písm. b) tr. zákoníku, což je v tomto případě naplněno zcela jistě, jak bylo osvětleno výše. Ve smyslu § 23 trestního zákoníku – byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama.
113. Jednáním obžalovaného [REDACTED] byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu vraždy a jako forma zavinění je shledáván úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Objektem posuzovaného zločinu vraždy je lidský život a předmětem útoku je živý člověk. Vůle obžalovaného [REDACTED] jednoznačně směřovala k usmrcení poškozených ve smyslu právní kvalifikace výsledného zločinu vraždy podle § 140 tr. zákoníku, když jeho jednání je posuzováno podle přísnějších odstavců, neboť jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, čin spáchal na dvou osobách, které byly v době jeho útoku živé, v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin – pokud by se obžalovaní nedopustili pokusu trestného činu podvodu, zřejmě by k zvlášť závažnému zločinu vraždy nedošlo.

Obžalovaný jednání spáchal jednoznačně po předchozím uvážení - ve smyslu právní kvalifikace druhého odstavce - což spočívá ve vyšší míře racionality – objednávka odlehlé rekreační chaty v místech poblíž bydliště, která zná, na delší dobu než doba nutná k jednání s poškozenými o deklarovaném obsahu, zanechání mobilního telefonu již cestou na místo schůzky, zřejmě i přinesení útočícího nástroje, což je podrobně rozebráno výše. Podle právní teorie v případech usmrcení s rozmyslem nebo po předchozím uvážení (tzv. premeditace v širším smyslu) se nejedná o zvláštní druhy úmyslu, ale jen o pojmy vymezující zvláštní kvalifikační okolnost v případech úmyslného usmrcení, přičemž jde o kombinaci dvou odlišných, byť kauzálně spojených složek, úvahy pachatele a z ní vzešlého úmyslu. Pojem tzv. premeditace vychází z poznatků psychologie, že volní jednání (volní regulace) probíhá ve dvou rozdílných etapách – rozhodovací a realizační. Pojem premeditace se primárně vztahuje k rozhodovací fázi volního jednání, v níž

probíhá volba mezi dvěma nebo více pohnutkami (motivy) jako podněty působícími na psychiku člověka a ovlivňující směr a intenzitu jeho chování. Premeditaci lze tedy charakterizovat jako uvážený myšlenkový proces pachatele, a to na rozdíl od afektu, jako emocionálního prudkého hnutí myslí na základě určitého podnětu. Pro afekt je charakteristické zúžení vědomí a snížení racionální kontroly. Premeditace je tedy naproti tomu vědomá psychická aktivita pachatele, při které se snaží vypořádat s různými možnostmi a variantami, jež vědomě porovnává a hodnotí z hlediska svého budoucího jednání, kdy podstatou a smyslem je volba mezi různými variantami a možnostmi spáchání trestného činu vraždy. Trestní zákoník upravuje tzv. premeditaci v širším smyslu ve dvou formách, a to ve formě tzv. rozmyslu (reflexe) a ve formě předchozího uvážení (premeditace v užším smyslu). V obou případech úmyslného usmrcení s rozmyslem nebo po předchozím uvážení však musí pachatel alespoň vědět, že svým jednáním směřuje k usmrcení jiného, a s takovým následkem musí být přinejmenším srozuměn (eventuální úmysl), byť rozmyšlení nebo předchozí uvážení bude zpravidla předcházet přímému úmyslu, kdy pachatel smrtelný následek chce. Z toho vyplývá, že na premeditaci je třeba hledět jako na okolnost, jež přistupuje k úmyslu a kvalifikuje tento druh zavinění jako závažnější, neboť pachatel vraždy má nad svým jednáním vyšší míru racionální kontroly, kdy na svém záměru zavraždit setrval, a to i přes momenty jej od tohoto záměru odrazující. Čin takového pachatele je závažnější (společensky škodlivější), neboť jeho rozhodnutí k úmyslnému usmrcení jiného vzniklo na základě zralejší rozumové úvahy. Premeditace jako zvláštní okolnost může zjevně přistupovat nejen k úmyslu přímému, ale i k úmyslu eventuálnímu (nepřímému), neboť vůle pachatele spáchat trestný čin vraždy, která z procesu premeditace vzešla, nemusí být nutně v podobě chtění či zamířena na výsledek nebo být provázena jistotou, že pachatel svým jednáním takový výsledek způsobí. Tato vůle může mít jak podobu chtění smrti oběti tak i formu srozumění s její smrtí. U předchozího uvážení jde o situaci, kdy pachatel si předem, tj. před spácháním činu, zváží rozhodující okolnosti provedení činu, včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně či jiného prostředku vhodného pro usmrcení jiného s cílem, aby došlo k jeho úspěšnému provedení a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti apod., tedy jinými slovy si čin z hlediska jeho provedení tzv. naplánuje. Na druhé straně není však třeba, aby takový plán byl promyšlen do nejmenších podrobností, ale postačí rámcové vymezení rozhodných skutečností provedení činu v představě pachatele, které pak může být při jeho vlastním provedení doplňováno či měněno vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a vývoji situace. Ze zjištěného je zřejmé, že právní kvalifikace je u obžalovaného [REDAKCE] zcela přiléhavá. (I pokud bychom připustili tvrzení obžalovaného [REDAKCE] v té části jeho výpovědi, kde tvrdí, jakým způsobem byla poškozená [REDAKCE] uvedena do stavu bezvědomí - když soudní znalci výskyt Paltaufových skvrn v poplicnici poškozené jednoznačně vyloučili pro případ, kdy by poškozená byla vhozena do vodní nádrže již mrtvá - musel si být nejpozději při důkladné a opakované kontrole jejich vitálních funkcí, o nichž sám tvrdí, že je různými způsoby zkoumal, vědom možností, že poškozená stále žije, přesto ji dle své výpovědi za pomoci poškozeného [REDAKCE] vhodil do vodní nádrže [REDAKCE], z čehož je zjevné, že musel být minimálně na úrovni nepřímého úmyslu s možností jejího úmyslného usmrcení srozuměn, což stále zmíněnou právní kvalifikaci, s přihlédnutím k výše rozebrané právní teorii, shledává správnou.)

Předmětný skutek však také spáchal na dvou osobách a v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin, když usmrtil oba poškozené a jednal ve snaze získat pro sebe a spoluobžalovaného [REDAKCE] majetkový prospěch v podobě lukrativní nemovitosti v [REDAKCE], jednal ve snaze zakrýt předchozí trestný čin, neboť k tomu, aby byl zločin podvodu dokonán bylo nutné zbavit se poškozených, když však tento kvalifikační znak je naplněn jak v situaci, kdy k usmrcení osob dojde v rámci přípravy, pokusu nebo již při páčání jiného trestného činu nebo za účelem odstranění překážek bránících v jeho dokonání nebo dokončení. I v tomto případě pro užití kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku z hlediska zavinění postačuje zavinění z nedbalosti.

114. Společenská škodlivost trestné činnosti obou obžalovaných je mimořádně vysoká, zejména s přihlédnutím k dlouhodobému zájmu o lukrativní nemovitost, plánovitostí jednotlivých kroků, zjištěné a bezohledné pohnutce obžalovaných obohatit se na úkor nic netušící starší dámy, absence jakékoliv sebereflexe, natož lítosti – a to alespoň nad jednáním, které doznávají a stále jej deklarují jako výhodný obchod, kdy své záměry s předmětnou nemovitostí chladnokrevně povyšují nad lidský život, dokonce lidské životy dva. Oba obžalovaní jsou za svoje jednání plně trestně odpovědní, když jejich psychický stav a osobnostní nastavení je rozebráno v odstavci 101 odůvodnění rozsudku.
115. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných zločinů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života i k možnosti jejich nápravy. Soud také přihlédl k jejich postoji k trestnému činu v trestním řízení. Povaha a závažnost posuzovaných zločinů jsou určovány, zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení činů a jejich následky, v případě zločinu vraždy - fatálními následky, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobami pachatelů, mírou jejich zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše. Musel se také zabývat otázkou délky trestního řízení, když tuto rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně dlouhou. Bylo také přihlédnuto k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů.

Ohledně obžalovaného [REDAKCE] soud shledal existenci pouze jediné polehčující okolnosti podle § 41 písm. p) tr. zákoníku, a to vedení řádného života před spácháním trestných činů. Naopak jako přitěžující na straně obžalovaného ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku vzal soud v úvahu skutečnost, že se jednáním, jež je mu kladeno za vinu, dopustil dvou trestných činů, z tohoto důvodu musel být ukládán tomuto obžalovanému trest podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako trest úhrnný. (Další přitěžující okolnosti, na které zákon pamatuje, jsou již obsaženy ve znacích skutkové podstaty posuzovaných zvláště závažných zločinů, proto k nim soud nemohl přihlédnout opakovaně.) Soud se zodpovědně zabýval při ukládání druhu a výměry trestu všemi relevantními okolnostmi stanovenými v trestním zákoníku a dospěl k závěru, že dosažení účelu trestu lze v případě tohoto obžalovaného dosáhnout pouze uložením trestu výjimečného. Výjimečným trestem se ve smyslu § 54 odst. 1, 2 tr. zákoníku rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvláště závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje. Trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká. Je evidentní, že všechny citované podmínky jsou u tohoto obžalovaného splněny, když velmi vysoká závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu vraždy vyplývá ze zvláště zavrženíhodné pohnutky, ze zavrženíhodného způsobu provedení trestného činu, když nejdříve získal důvěru jednoho z poškozených, tohoto využil ke svým účelům a poté jej jako přebytečného odstranil a druhou poškozenou – nic netušící starší dámu odstranil jako osobu, která by mohla jeho plány zhatit, dále z fatálního, napravitelného a neodčinitelného následku, dále velmi vysokou závažnost činu pachatele odůvodňuje též spáchání zločinu v souběhu s jiným zvláště závažným zločinem, když tyto okolnosti (viz také odstavec 114 odůvodnění rozsudku) ve svém souhrnu umožňují učinit závěr, že spáchaný čin je i v rámci kategorie zvláště závažného zločinu intenzitou naplnění těchto okolností závažnější než běžně se vyskytující případy spáchání zvláště závažného zločinu. Proto jako odpovídající byl uložen tomuto obžalovanému již výjimečný trest odnětí svobody, a to v trvání dvaceti pěti let, přičemž při ukládání trestu musel zohlednit též skutečnost, že resocializace obžalovaného byla znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie vyhodnocena jako reálná, možná a velmi dobrá. Pro výkon uloženého trestu byl tento obžalovaný za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku vzhledem ke skutečnosti, že mu byl uložen trest výjimečný, zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Ohledně obžalovaného [REDAKCE] soud také přihlédl ke skutečnosti, že dosud vedl řádný život, tedy k polehčující okolnosti ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku. Soudem nebyly shledány žádné mimořádné okolnosti případu či poměry pachatele, které by jej vedly k závěru využít § 58 tr. zákoníku, tedy ukládat trest pod dolní hranici zákonné trestní sazby, která v případě trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 tr. zákoníku činí 5-10 let, a soud ukládal nepodmíněný trest odnětí svobody při samotné spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání pěti let za současného zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou – za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, přičemž soud zohlednil i skutečnost, že mu vedle trestu odnětí svobody byl ukládán i důrazný trest peněžitý. Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie i u tohoto obžalovaného shledali, že jeho resocializace je možná a velmi dobrá. Obžalovanému byl tedy vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, s ohledem na skutečnost, že byl odsouzen za spáchání pokusu trestného činu majetkového charakteru, kterým se pro sebe a pro jiného snažil získat majetkový prospěch ve smyslu § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, uložen též peněžitý trest ve výši 500 celých denních sazeb s výší denní sazby 10 000 Kč, tedy celkem 5 000 000 Kč. Majetkové poměry tohoto obžalovaného dokládají, že je v jeho finančních možnostech peněžitý trest uhradit, neboť obžalovaný je zaměstnán s pravidelným příjmem – deklaroval zaneprázdněnost v práci při jeho neúčasti u konaných hlavních líčení, opakovaně také podnikal a podniká nákladné cesty do zahraničí a zjevně i přes svůj poměrně nízký věk disponoval vysokými finančními částkami.

Dále byl oběma obžalovaným uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, a to peněžních prostředků ve výši 1 500 000 Kč, když tato hotovost byla usnesením policejního orgánu Police České republiky, Krajského ředitelství policie [REDAKCE], odboru obecné kriminality SKPV ze dne 16. 9. 2019, č. j. [REDAKCE], podle § 79a odst. 1 tr. řádu zajištěna, neboť tehdy zjištěné skutečnosti nasvědčovaly tomu, že věc je výnosem z trestné činnosti. Tyto finanční prostředky byly zajištěny v rámci domovní prohlídky rodinného domu na adrese [REDAKCE], tedy v domě, který obýval obžalovaný [REDAKCE]. Zdejší soud má za to, že předmětné peněžní prostředky nelze považovat za výnos z trestné činnosti, lze však na ně nahlížet jako na nástroj trestné činnosti ve smyslu § 135a tr. zákoníku. Tyto peněžní prostředky sloužily jako nástroj trestné činnosti, a kdy za jejich užití měl být zločin podvodu dokonán. Obžalovaný [REDAKCE] ve výpovědi učiněné v přípravném řízení sdělil, že částka ve výši 250 000 euro měla sloužit jako odměna (druhá polovina odměny – nevratné půjčky – provize) poškozenému [REDAKCE] za zprostředkování převodu nemovitostí ve vlastnictví poškozené [REDAKCE] na [REDAKCE] spol. s r.o. prostřednictvím převodu nemovitosti nejdříve na společnost [REDAKCE] s.r.o. a následnému převodu obchodního podílu této společnosti na [REDAKCE] spol. s r.o. Tento doplatek předmětné částky měl údajně obžalovaný [REDAKCE] předat poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] při schůzce v rekreačním objektu ve [REDAKCE] [REDAKCE], jelikož však obžalovanému [REDAKCE] do této částky něco chybělo, zaslal částku ve výši 1 750 000 Kč obžalovaný [REDAKCE] na účet [REDAKCE] spol. s r.o., aby jim ještě nějaká hotovost zbyla. Tato částka však poškozenému předána nebyla. Z tohoto je zřejmé, že se jednalo o poskytnutí finančních prostředků do dispoziční sféry obžalovaného [REDAKCE], které měly být použity na konkrétně stanovený účel. Právě i za užití těchto finančních prostředků měl být zločin podvodu spáchán. Trest propadnutí věci je pak ukládán ve vztahu k oběma obžalovaným, jelikož není postavené na jisto, komu z obžalovaných svědčí vlastnické právo ke shora uvedeným peněžním prostředkům a hlásí se k nim oba dva, když je považují za peníze společné.

116. V adhézním řízení bylo také rozhodováno o náhradě škody a o náhradě nemajetkové újmy, když poškození, kteří jsou citováni ve výroku rozsudku, se se svými nároky na náhradu škody či nemajetkové újmy včas a řádně připojili, škoda a nemajetková újma byla způsobena jednoznačně v příčinné souvislosti se společným jednáním obžalovaných či samostatným jednáním obžalovaného [REDAKCE].

117. Církev [REDAKCE] se připojila se svým nárokem na náhradu škody vzniklé v souvislosti s poškozením osobního motorového vozidla zn. [REDAKCE], RZ [REDAKCE], jež bylo v době spáchaného skutku v jejich vlastnictví. Ze sdělení zástupců Církve [REDAKCE] bylo zjištěno, že poté, co jí bylo předmětné vozidlo ze strany policie vráceno, bylo převezeno do servisu [REDAKCE] pojišťovny, a.s., kde bylo v rámci elektronické aukce vydraženo za částku 61 000 Kč s tím, že tyto finanční prostředky pak byly společně se zbývajícím pojistnou částkou ve výši 47 803 Kč vyplaceny Církvi [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že odhad zůstatkové hodnoty předmětného vozidla činil 140 000 Kč, připojila se Církev [REDAKCE] s nárokem na náhradu škody ve výši rozdílu zůstatkové hodnoty vozidla a toho, co již ze strany pojišťovny obdržela, tedy s částkou 31 197 Kč. V daném případě pak nemá soud důvod o opodstatněnosti a výši vzneseného nároku jakkoliv pochybovat, přičemž na základě proběhlého dokazování má za to, že zde rovněž nejsou dány pochybnosti ohledně toho, že předmětné motorové vozidlo svým jednáním poškodili právě obžalovaní. Na základě shora uvedeného proto soud přiznal nárok na náhradu škody v jeho požadované plné výši a podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovaným uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozené Církvi [REDAKCE], způsobenou škodu ve výši 31 197 Kč.
118. Prostřednictvím zmocněnce se s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy vůči oběma obžalovaným připojili pozůstalí poškozeného [REDAKCE]. Zmocněnec ohledně [REDAKCE], matky poškozeného, zdůraznil, že tato měla se synem blízký vztah, pravidelně si telefonovali a vídali se, když syn jí byl psychickou oporou ve stáří. Vzhledem k okolnostem případu i osobám obžalovaných za adekvátní považuje přiznání nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč. Ohledně [REDAKCE], bratra poškozeného, zdůraznil, že tento měl se svým bratrem blízký vztah, a to i přesto, že se zejména s ohledem na péči o společnou matku, příliš nestýkali. Požadoval uhradit majetkovou újmu ve výši 40 496,50 Kč, která sestává z částky 16 894,50, jakožto poloviny nákladů vynaložených na vypravení pohřbu a částky ve výši 23 602 Kč, jakožto odměny notáře projednávajícího dědictví po zesnulé oběti a nemajetkovou újmu způsobenou psychickou újmou způsobenou ztrátou bratra, kdy uplatňuje nárok ve výši 750 000 Kč. Ohledně [REDAKCE], druhého bratra poškozeného, zdůraznil, že i tento měl se svým bratrem blízký vztah, a to i přesto, že [REDAKCE] je plně invalidní a s ohledem na poměrně vážný zdravotní stav, se příliš nestýkali, když blízcí si byli zejména v mládí. Požadoval uhradit majetkovou újmu ve výši 16 894,50 Kč, jakožto polovinu nákladů vynaložených na vypravení pohřbu (v závěru chybně tato částka uvedena včetně odměny notáře – výše 40 496,50 Kč) a nemajetkovou újmu způsobenou psychickou újmou způsobenou ztrátou bratra, kdy uplatňuje nárok ve výši 750 000 Kč.
119. Při posuzování oprávněnosti a výše nároku na nemajetkovou újmu pozůstalých po zemřelém [REDAKCE] ohledně nemajetkové újmy – duševních útrap ve smyslu § 2959 občanského zákoníku považoval krajský soud za nutné zohlednit doporučující stanovisko Nejvyššího soudu ČR z rozsudku ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015. Zároveň bylo vycházeno i z nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 8. 2016, sp. zn. I. ÚS 3456/15, ze kterého vyplývá, že adhezní řízení ve své podstatě nahrazuje občanskoprávní řízení, v němž by jinak byl nárok na náhradu škody uplatňován. Vzhledem k tomu, že výrok trestního soudu o náhradě škody je exekucním titulem, má trestní soud v adhezním řízení povinnost postupovat co do odůvodněnosti svého rozhodnutí se stejnou péčí jako civilní soud, který rozhoduje o náhradě škody ve věcech občanskoprávních. V nyní posuzovaném případě šlo o relutární náhradu škody podle § 2959 občanského zákoníku, podle kterého při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní utrpy manželu rodiči dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. V souvislosti s rozhodováním o výši relutární náhrady škody shrnul Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14 judikaturou ustálená kritéria pro její určení. Pro výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová.

Při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy podle § 2959 občanského zákoníku je třeba vycházet z principu proporcionality. Přitom se zohledňují okolnosti na straně poškozeného - pozůstalých, mezi které patří zejména kvalita a intenzita příbuzenského vztahu, věk, materiální závislost pozůstalého na usmrčené osobě apod. Na straně obžalovaného je třeba vzít v úvahu především jeho postoj k projednávané věci, dopad události do jeho duševní sféry a míru zavinění, eventuelně spoluzavinění usmrčené osoby. Pokud jde o majetkové poměry obžalovaného, lze je zohlednit při úvaze o výši náhrady nemajetkové újmy v rámci moderačního práva tak, aby výše náhrady nebyla pro obviněného likvidační. Přitom jsou rozhodné nejen jeho stávající majetkové poměry, ale uváží se i jeho věk a v návaznosti na to též předpoklady uhradit vzniklou újmu do budoucna. Duševní útrapy spojené s prožíváním usmrcení blízké osoby je třeba pro účely stanovení výše náhrady posuzovat z pohledu průměrného člověka. Případné snížení či naopak zvýšení této náhrady musí být v rámci trestního řízení řádně doloženo a prokázáno poškozeným. Soud se ztotožnil s důvody, o které oprávněnost nároků opřel zmocněnec poškozených, avšak přiměřeně upravil výši přiznané nemajetkové újmy, když se ztotožnil s vyčíslenou výši způsobené škody.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost nahradit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jakožto matce zemřelého, nejvyšší částku na nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, a bratrům zemřelého, s ohledem na pokrevní přízeň, avšak podle menší intenzity vzájemných vztahů - poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], způsobenou škodu ve výši 40 496,50 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], způsobenou škodu ve výši 16 894,50 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1, 2 tr. řádu byli poškození [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] odkázáni se svým nárokem vůči obžalovanému [REDAKCE] a se zbytkem svých nároků na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jednak podle výsledků dokazování není pro vyslovení povinnosti k náhradě škody a nemajetkové újmy v penězích vůči obžalovanému [REDAKCE] podklad a jednak uplatněný nárok těchto poškozených převyšuje přiznanou a odůvodněnou nemajetkovou újmu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice dne 18. 3. 2022

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu